

RAPORT DE CERCETARE

BENEFICIAR:

AGENTIA NATIONALA PENTRU EGALITATEA DE SANSE INTRE FEMEI SI BARBATI

STUDIU:

Achiziție de servicii de realizare a unui Studiu național privind prevalența diferitelor forme de violență împotriva femeilor în cadrul proiectului: „Sprijin pentru implementarea Convenției de la Istanbul în România”, Contract de finanțare: 16/61710/2018/29.01.2019 -MECANISMUL FINANCIAR NORVEGIAN - Programul Justiție 2014-2020

CUPRINS

RAPORT DE CERCETARE	1
CUPRINS	2
1. PREAMBUL	3
1.1. Obiectivul contractului.....	3
1.2 Cercetarea de birou	3
2. SUMAR EXECUTIV	4
2.1 Sumar executiv - Constatări principale ale evaluării calitative.....	4
2.2 Sumar executiv - Constatări principale ale evaluării cantitative	5
3. CERCETAREA CANTITATIVĂ – ANCHETA SOCIOLOGICĂ ÎN RÂNDUL CETĂŢENILOR	24
3.1 Metodologie	24
3.2 Analiza cantitativă pe eşantionul reprezentativ la nivel naţional	26
Tema 1. Notorietate violență domestică.....	26
Tema 2. Toleranța față de violența domestică.....	63
Tema 3. Notorietate – măsuri de intervenție.....	77
Tema 4. Apelul la măsuri de intervenție	94
4. CERCETAREA CALITATIVĂ	106
4.1 Metodologie	106
4.2 Analiza calitativă.....	108
Ce înțeleg femeile prin violență domestică.....	108
Experiențe ale victimelor violenței domestice	109
Cauze care generează / influențează violența domestică.....	112
Bariere în calea reclamării actelor de violență domestică	114
Ce alternative au victimele în afara reclamării actelor de violență autorităților	118
Cum este percepută victima violenței domestice?	119
Percepții privind măsurile de intervenție ale statului. Notorietate și încredere în prevederile legislative.....	121
Remedii, soluții de prevenire și combatere a violenței domestice	126
4. INSTRUMENTELE DE CERCETARE FOLOSITE.....	129
Chestionar studiu violență domestică - Anexa 2	129
Instrumente de cercetare calitativa –Anexa 3.....	136

1. PREAMBUL

1.1. OBIECTIVUL CONTRACTULUI

OBIECTIVUL contractului a fost realizarea unui studiu national privind prevalența diferitelor forme de violență împotriva femeilor în cadrul proiectului: „Sprijin pentru implementarea Convenției de la Istanbul în România”, Contract de finanțare: 16/61710/2018/29.01.2019 -MECANISMUL FINANCIAR NORVEGIAN - Programul Justiție 2014-2020.

Studiul a avut trei componente de cercetare cantitativa si calitativa.

- 1 Un sondaj de opinie reprezentativ la nivel național pentru populația adultă (+18 y.o.) a României
- 2 O cercetare calitativa de tip focus-grup (30 FG's cu femei)
- 3 O cercetare calitativa de tip interviu individual (16 IDI's cu femei)

Metodologia de cercetare

Datele au fost colectate prin 4 metode:

- cercetarea de birou a datelor secundare
- anchetă sociologică în rândul cetățenilor
- interviuri
- focus grupuri.

1.2 CERCETAREA DE BIROU

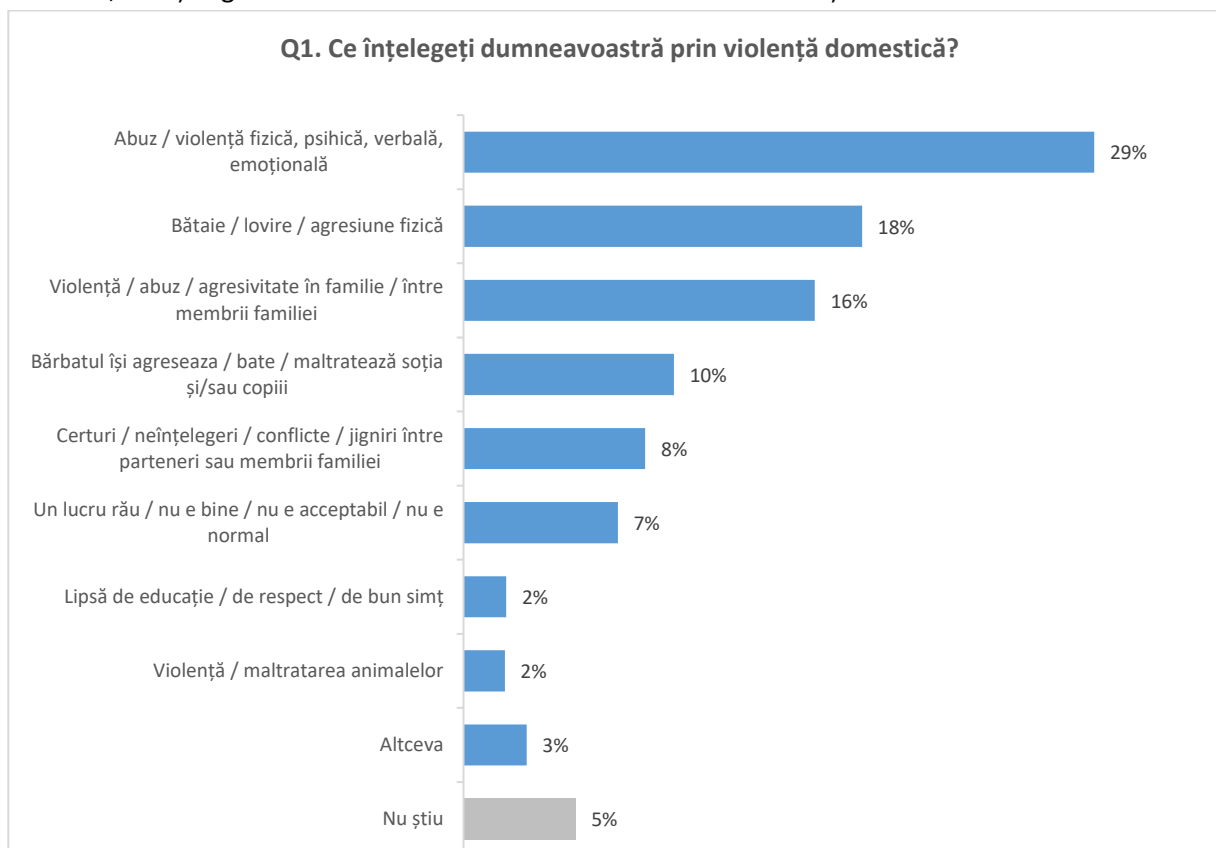
Cercetarea de birou a inventariat cercetarile precedente in domeniu, precum si legislatia specifica temei de cercetare. Ceal mai important studiu in domeniu , cu care s-a putut face comparatie a fost Studiul cantitativ privind violența în familie, cercetare desfasurata in Decembrie 2015 in cadrul proiectului „START – O viață de calitate în siguranță” SMIS 56367, POSDRU ID 146738.

2. SUMAR EXECUTIV

2.1 SUMAR EXECUTIV - CONSTATĂRI PRINCIPALE ALE EVALUĂRII CALITATIVE

Tema 1. Notorietate violență domestică

Definirea spontană a violenței domestice include în cea mai mare proporție (29%) abuzuri de mai multe tipuri: fizic, verbal, emoțional, psihic. 18% dintre respondenți o definesc ca violență fizică, lovire, bătaie, iar 16% spun că este un tip de violență între parteneri sau membrii familiei, fără a menționa tipul. Unul din 10 intervieuați afirmă că violența domestică presupune un act de violență (de cele mai multe ori fizică) cu bărbatul în rolul de agresor și partenera și/sau copiii în rol de victime. Alți 8% cred că abuzurile verbale, certurile, neînțelegerile între membrii familiei sunt o formă de violență domestică.

Eșantion național. N=1210. Suma procentelor este 100%.

Analiza diverselor categorii socio-demografice relevă câteva diferențe. Pe de o parte, femeile menționează în mai mare măsură (36%) ca fiind violență domestică abuzuri de mai multe tipuri (fizică, psihică, verbală, emoțională). Pe de alta, bărbații menționează în mai mare proporție (21%) violența între membrii familiei la modul general.

Și femeile din mediul urban indică în mai mare procent (39%) decât cele din rural (31%) tot abuzurile de mai multe tipuri, iar cele din mediul urban înregistrează o mai mare proporție a celor care nu știu ce să răspundă.

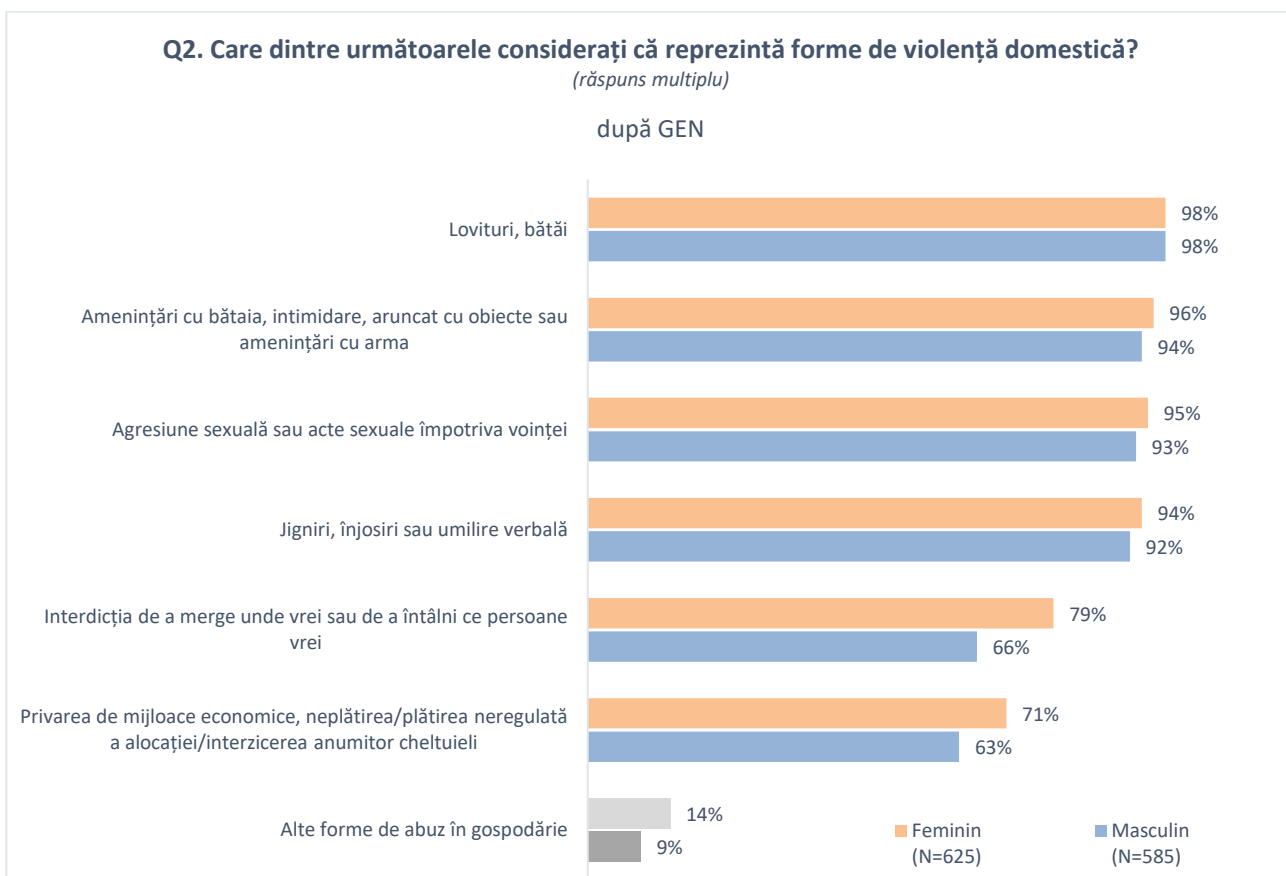
Persoanele de gen masculin din urban indică în procent mai ridicat abuzurile de mai multe tipuri (25%) și violența între membrii familiei în general (24%), pe când cei din rural spun în mai mare măsură că este un lucru negativ sau inacceptabil (11%).

Apar câteva deosebiri și în funcție de vârstă. Astfel, abuzurile de mai multe tipuri sunt menționate în mai mare proporție de către cei din categoria 35-49 ani (34%) față de cei de 50-65 ani (23%). De asemenea, cei de peste 50 ani indică în procent mai ridicat (11%) decât tinerii (4%) certurile, neînțelegerile, conflictele între membrii familiei. Maltratarea animalelor apare menționată în mai mare măsură de către cei de 50-65 ani (4%) comparativ cu cei de peste 65 ani (0,2%).

Persoanele cu studii medii și superioare cred în proporție mai ridicată că violența domestică înseamnă abuzul de mai multe tipuri și violența între membrii familiei, pe când cei cu maximum 10 clase spun în mai mare procent că aceasta este un lucru negativ sau nu știu ce să răspundă.

Și persoanele din mediul urban cred în mai mare măsură (33%) decât cele din rural (24%) că violența domestică reprezintă o gamă de mai multe tipuri de abuz. În schimb, cei din rural o definesc în mai mare proporție ca pe ceva negativ, inacceptabil, anormal (9%).

Violența fizică este considerată de aproape toți respondenții ca fiind o formă de violență domestică (98%), iar într-o proporție ușor mai scăzută sunt menționate și violența psihologică (95%), cea sexuală (94%) și cea verbală (93%). Violența socială și cea financiară sunt percepute ca fiind forme de violență domestică într-un procent mai scăzut, de 73% și respectiv, 67%.

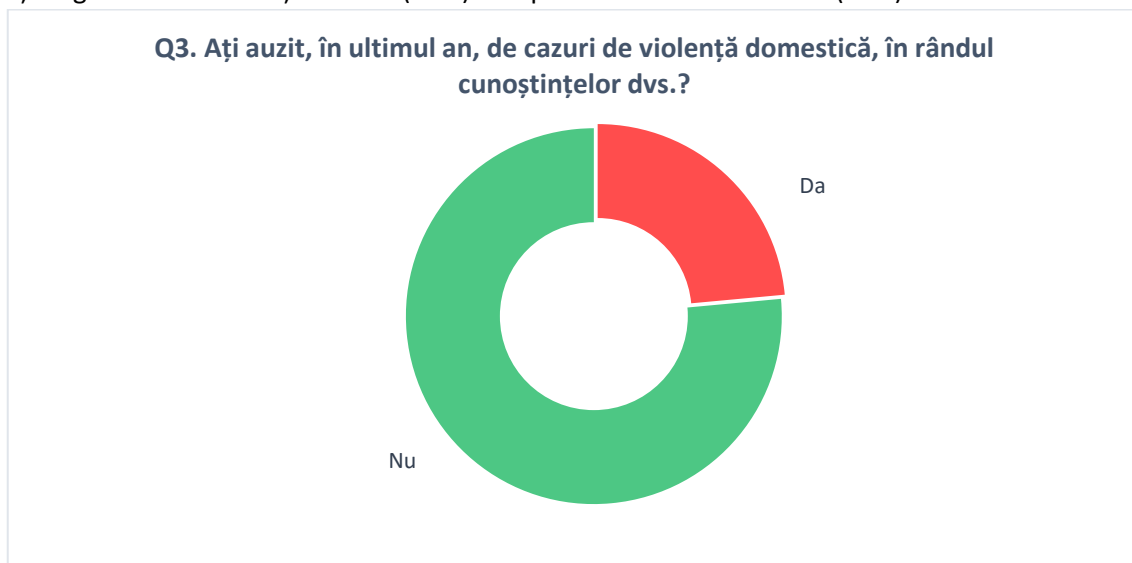
Eșantion național.

Analiza diferitelor categorii socio-demografice relevă câteva diferențe semnificative statistic de percepție a diverselor tipuri de violență domestică. Astfel, femeile consideră în mai mare măsură decât bărbații violența socială (79% față de 66%) și cea financiară (71% față de 63%) ca fiind forme de violență domestică.

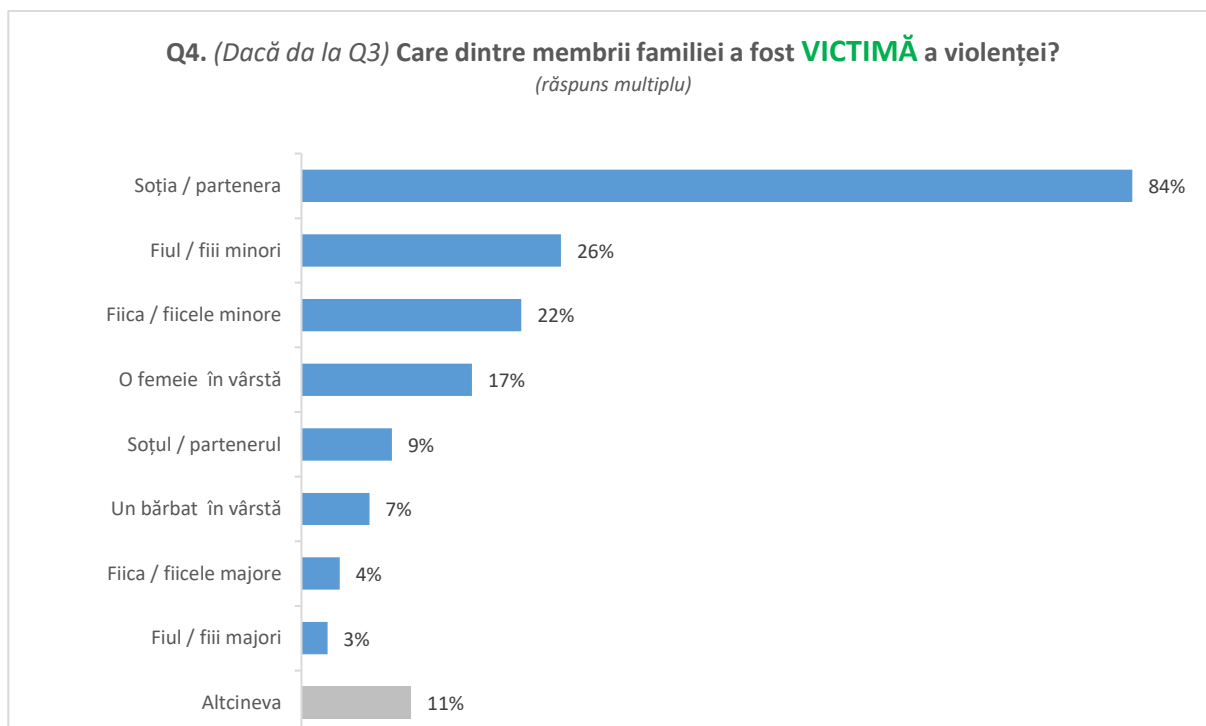
Analiza comparativă între bărbații din mediul urban și cei din mediul rural evidențiază alte diferențe de percepție a diferitelor forme de violență domestică. Mai exact, cei din rural consideră în mai mare măsură decât cei din urban că violența fizică (95% față de 99%) și cea sexuală (90% față de 95%) sunt forme de violență domestică. Nu există diferențe semnificative de percepție a diferitelor forme de agresiune între femeile din mediul urban și cele din rural.

De asemenea, respondenții de 50 de ani și peste percep astfel violența financiară în mai mare proporție decât cei cu vârste mai mici de 50 de ani (74% -78%, comparativ cu 58-61% în rândul celor sub 50 de ani). Persoanele cu 10 clase sau mai puțin consideră în mai mică proporție decât celelalte abuzurile fizice și cele psihologice ca fiind forme de violență domestică.

În ceea ce privește jignirile, înjosirile sau umilirea verbală, acestea sunt percepute ca fiind o formă de violență domestică în mai mare măsură de cei din mediul urban (94% față de 91% în mediul rural) și de către rezidenții regiunilor Nord-Est și Sud-Est (96%) în raport cu cei din Nord-Vest (85%).

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. N=285.

Modelul predominant de violență în familie cunoscut de către respondenți în ultimul an are ca principală victimă soția sau partenera (84%) și ca principal agresor soțul sau partenerul (80%).

În ceea ce privește victima, sunt menționate într-o pondere mai ridicată, pe lângă soție sau parteneră, copiii minori (26% fiii și 22% fiicele) și o femeie în vârstă din familie (17%). Soțul sau partenerul este menționat ca victimă de 9% dintre respondenți.

Nu se înregistrează diferențe semnificative statistic între persoanele de gen feminin și cele de gen masculin.

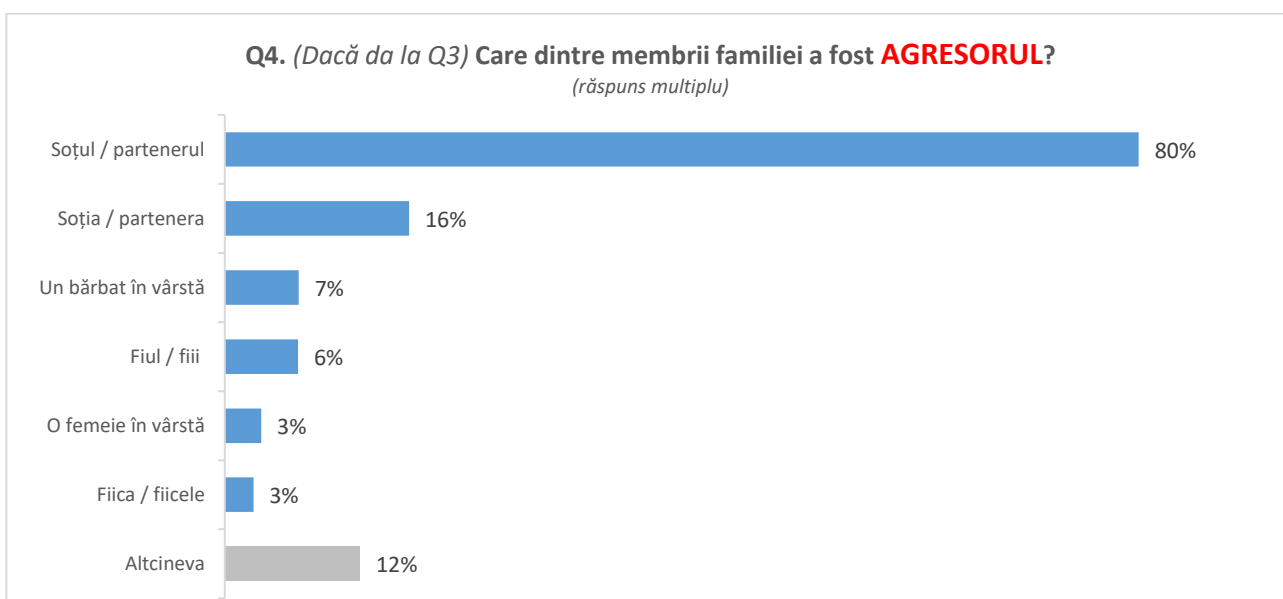
Există însă o serie de diferențe și între femeile din mediul rural și cele din urban. Cele din mediul rural menționează în mai mare măsură soția sau partenera (90% față de 80%), copiii majori (6-9% față de 1%) și un bărbat în vârstă din familie (10% față de 3%) ca fiind victime.

Și bărbații din mediul rural indică ca victimă în mai mare proporție decât cei din urban un bărbat în vârstă din familie (8% față de 2%).

Apar și alte diferențe semnificative statistic între diverse categorii socio-demografice. O primă astfel de diferență este între persoanele cu o educație mai scăzută (10 clase sau mai puțin) și cele mai educate. Cele din prima categorie cunosc într-o proporție mai ridicată decât celelalte cazuri în care victima a fost soția sau partenera (93% față de 76-80%).

De asemenea, respondenții cu vârste de 35-49 ani și peste 65 de ani menționează în mai mare măsură decât cei de 18-34 ani fiicele minore ca fiind victime. Tot persoanele de peste 65 de ani cunosc în mai mare măsură cazuri în care bărbații în vârstă sunt victimele (16%, comparativ cu 3-8%).

O altă diferență apare în funcție de mediul de rezidență: cei din mediul rural cunosc în proporție mai ridicată decât cei din mediul urban cazuri de violență domestică în care victime sunt copiii majori din familie (5-7% în rural față de 1% în urban) sau bărbați în vârstă din familie (13% în rural față de 2% în urban).

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. N=285.

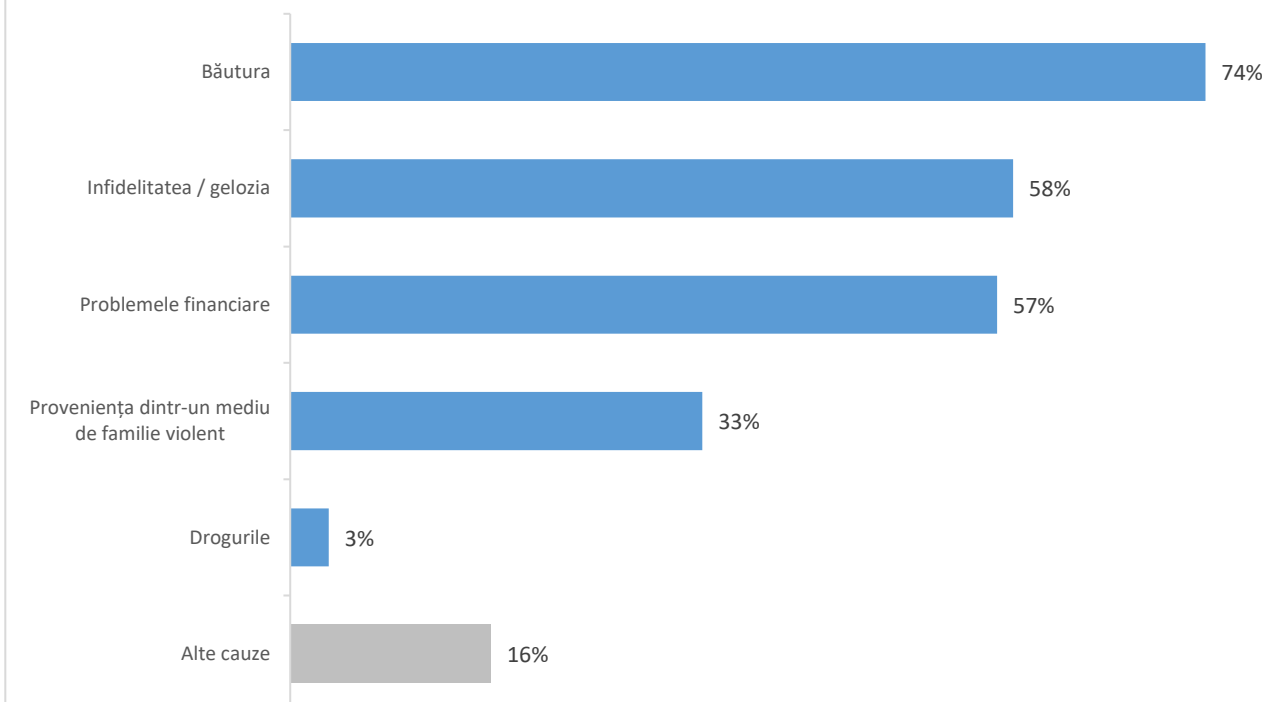
În afară de soț sau partener, este menționată într-o proporție mai importantă ca agresor (16%) soția sau partenera. Și în cazul agresorului apar diferențe semnificative statistic între diferite categorii de respondenți. Bărbații cunosc mai multe cazuri de soții sau parteneri aflate în postura de agresor comparativ cu femeile (23% față de 12%).

În plus, fiul sau fiii sunt indicați ca agresor în mai mare proporție de către femeile din mediul rural (10%) decât cele din mediul urban (1%). Nu există diferențe semnificative statistic între bărbații din mediul urban și cei din rural.

Persoanele cu studii universitare cunosc mai multe astfel de cazuri comparativ cu cele cu maximum 10 clase (27% față de 10%). În schimb, respondenții cu maximum 10 clase menționează în mai mare măsură soțul sau partenerul ca fiind agresor (87%). O ultimă diferență apare în funcție de mediul de rezidență. Astfel, o mai mare proporție a rezidenților din mediul rural cunoaște cazuri în care fiul este agresorul (10%, față de 4% în mediul urban).

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie?

(răspuns multiplu)

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. N=285.

Principala cauză a acestor cazuri de violență domestică este băutura, fiind menționată de aproape trei sferturi (74%) dintre cei intervievați. Și infidelitatea și gelozia și problemele financiare apar într-o proporție destul de ridicată (58% și respectiv, 57%).

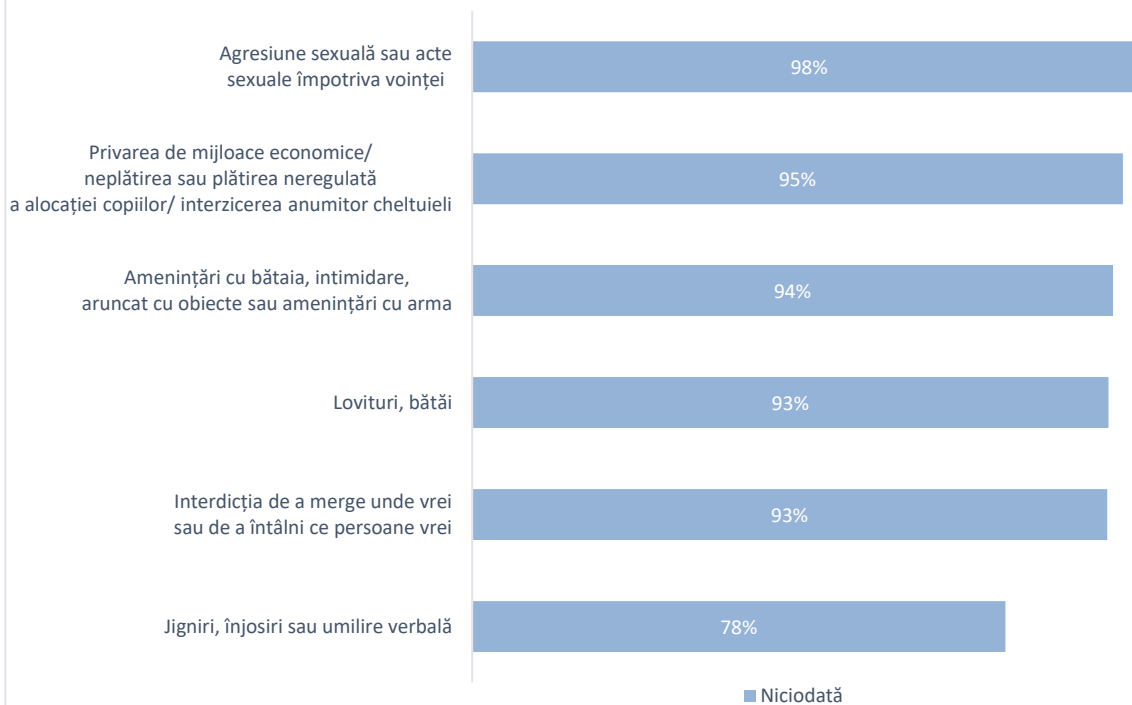
Femeile menționează în mai mare măsură băutura ca fiind cauza violenței (79% față de 65% în rândul bărbaților), pe când bărbații au indicat în mai mare măsură infidelitatea sau gelozia (65% față de 52% în rândul femeilor).

Nu apar diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din mediul urban și cei din rural.

Băutura este indicată ca motiv în procent mai mare de cei cu vârste de 50-65 ani (83%) comparativ cu cei tineri (62%). În schimb, persoanele cu studii universitare specifică alt motiv în mai mare măsură (31%) decât cei cu maximum 10 clase (11%).

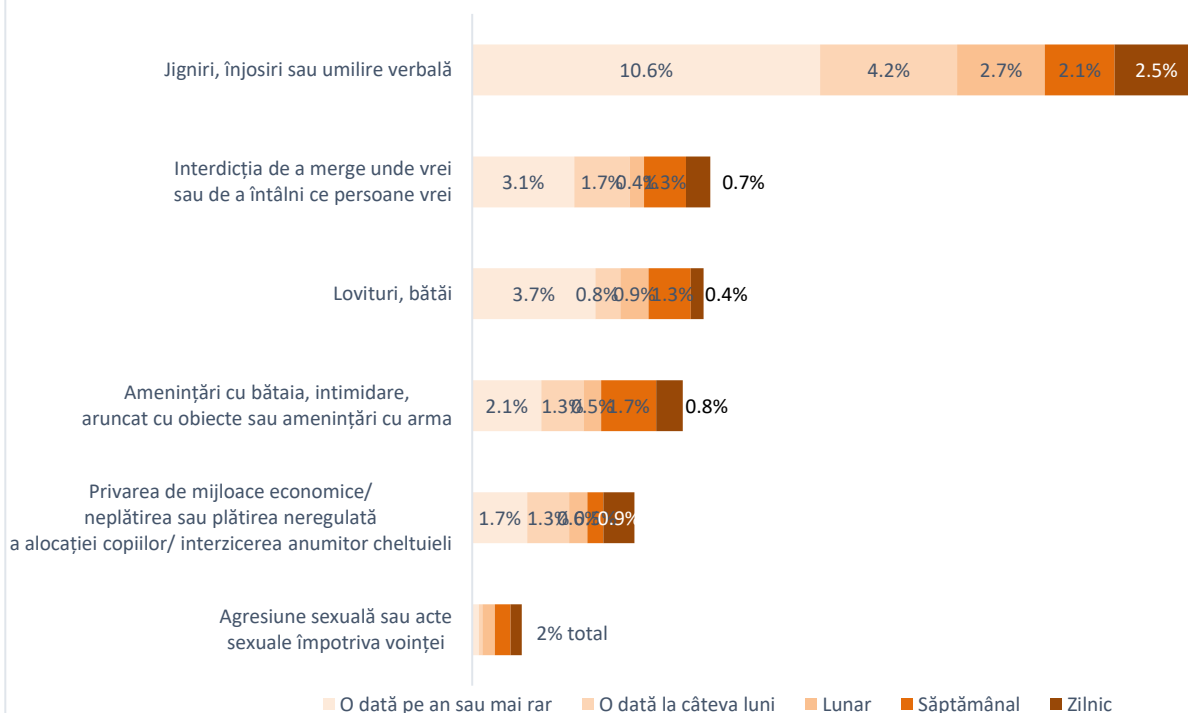
Și respondenții din mediul rural comparativ cu cei din urban (80% față de 69%) și cei din regiunea Nord-Est comparativ cu cei din București-Ilfov (85% față de 51%) menționează în proporție mai mare băutura ca motiv. De asemenea, infidelitatea și gelozia sunt indicate în multe cazuri de către cei din regiunile Vest și Nord-Vest (72-76%) față de locuitorii din București-Ilfov (32%).

Q6. La dvs. acasă, în familie, cât de frecvent au loc ...?

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Q6. La dvs. acasă, în familie, cât de frecvent au loc ...?

Întrebați cât de des apar diverse tipuri de violență domestică în propria familie, cel puțin 93% spun că acestea nu au loc în propria familie niciodată, cu un maximum de 98% în cazul violenței sexuale. Există o singură excepție, cea a violenței verbale, pentru care procentul celor care zic că nu apare niciodată este semnificativ mai mic, de 78%.

O diferență semnificativă statistic în relatarea frecvenței diferitelor tipuri de violență în propria familie apare între femei și bărbați. Astfel, în cazul tuturor tipurilor de violență, bărbații afirmă în mai mare măsură

că acestea nu apar niciodată, pe când femeile afirmă în mai mare proporție că acestea apar frecvent (lunar sau mai des).

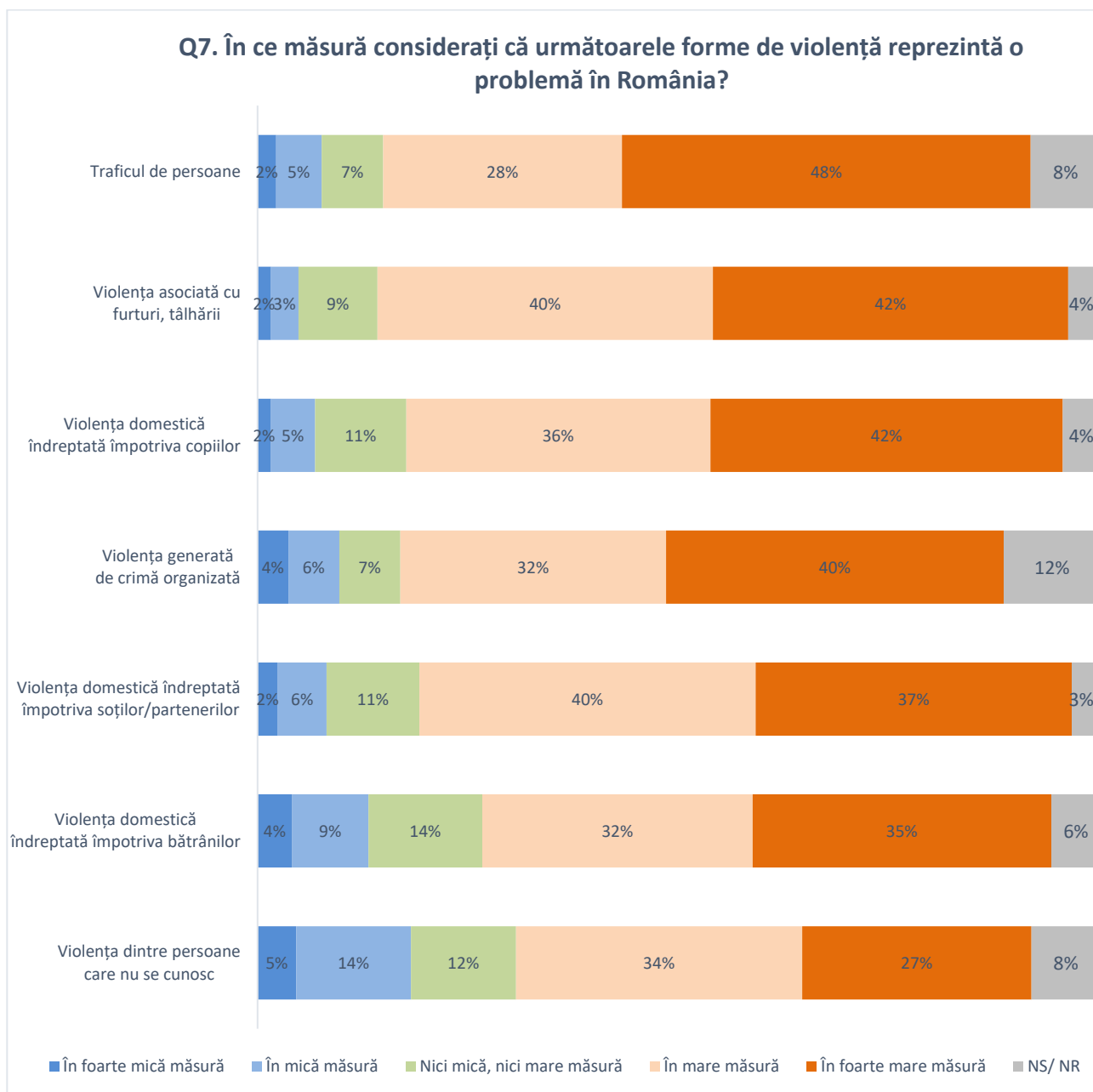
O singură diferență este înregistrată în funcție de gen defalcat pe mediu de rezidență, mai exact în cazul violenței verbale. Bărbații din mediul rural au menționat în mai mare proporție (14%) decât cei din urban (8%) că acest tip de violență apare o dată pe an sau mai rar.

Nu există diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural.

O altă diferență apare în funcție de nivelul de educație a respondenților. Cei cu educație scăzută (10 clase sau mai puțin) relatează în mai mare proporție apariția frecventă în propria familie a violenței fizice (4% față de 0.3% în cazul celor cu studii universitare), verbale (10% față de 4-6% în cazul celor cu peste 10 clase), psihologice (5% față de 0.3% în cazul celor cu studii universitare) sau sociale (4% față de 1% în cazul celor cu peste 10 clase).

Și între diferitele regiuni ale țării apar diferențe de raportare a frecvenței violenței domestice, dar numai în cazul violenței verbale. În regiunea Centru aceasta nu apare niciodată în proporție mai ridicată (85%) decât în Nord-Vest (67%). În schimb, în Nord-Vest apare o dată pe an sau mai rar în procent mai mare (20%) decât în Centru (5%) și Sud-Est (7%).

Tema 2. Toleranța față de violența domestică

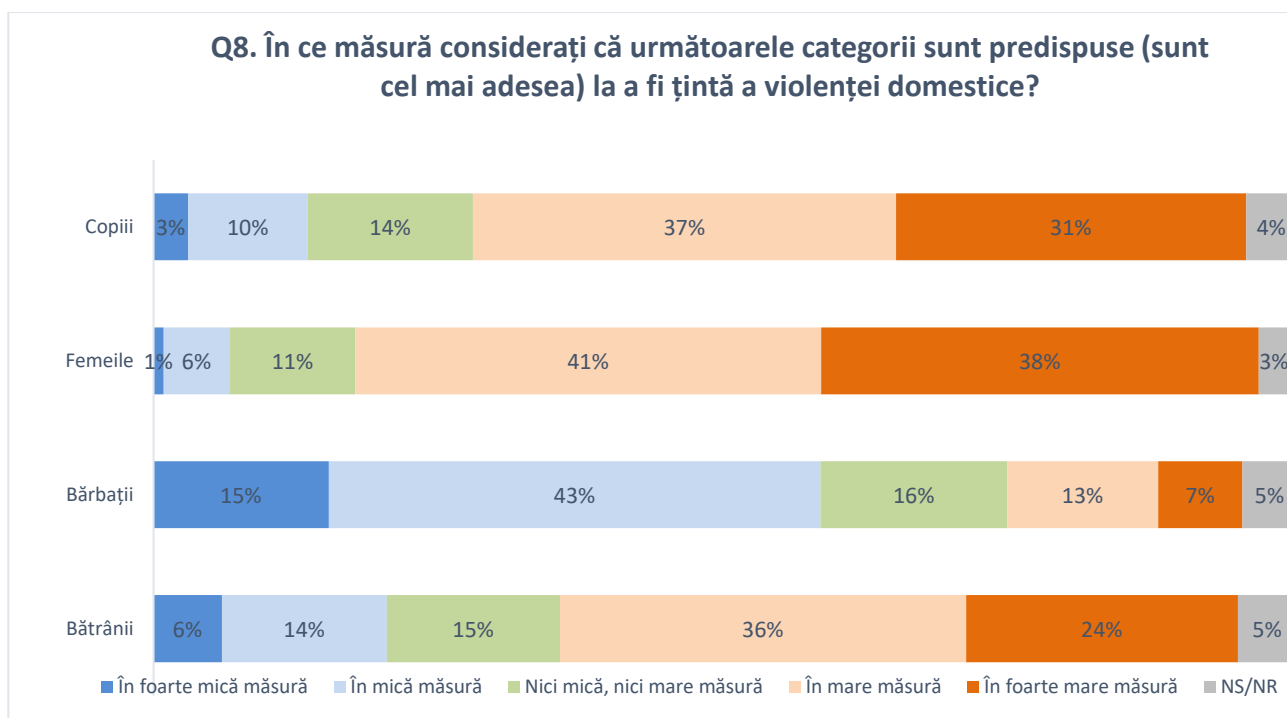
Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

82% dintre respondenți consideră că violența asociată cu furturi și tâlhării constituie o problemă în țara noastră (în măsură mare sau foarte mare), iar în proporție ușor mai scăzută afirmă același lucru despre violența îndreptată împotriva copiilor (78%), despre cea împotriva soților sau partenerilor și traficul de persoane (câte 77%). În cazul violenței generate de crimă organizată procentul acestora este de 72%, iar în cazul celei îndreptate împotriva bătrânilor ajunge la 67%.

Femeile cred în mai mare măsură decât bărbații că unele tipuri de violență constituie o problemă în țara noastră: violența asociată cu furturi sau tâlhării, cea îndreptată împotriva copiilor, a soților/partenerilor și cea îndreptată împotriva bătrânilor.

Violența îndreptată împotriva bătrânilor și cea între persoane care nu se cunosc sunt considerate în mai mare măsură o problemă în țara noastră de către bărbații din mediul rural comparativ cu cei din mediul urban. Între femeile din mediul rural și cele din urban nu există diferențe semnificative statistic în cazul acestui indicator.

De asemenea, respondenții cu o educație mai scăzută (cu 10 clase sau mai puțin) consideră în mai mare măsură decât ceilalți că restul tipurilor de violență în afara celei îndreptate împotriva copiilor și a soților/partenerilor constituie o problemă. Violența asociată cu furturi sau tâlhării este considerată o problemă în mai mare măsură de către rezidenții mediului rural, comparativ cu cei din urban și de către persoanele peste 65 de ani, comparativ cu cele tinere (18-34 ani).

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

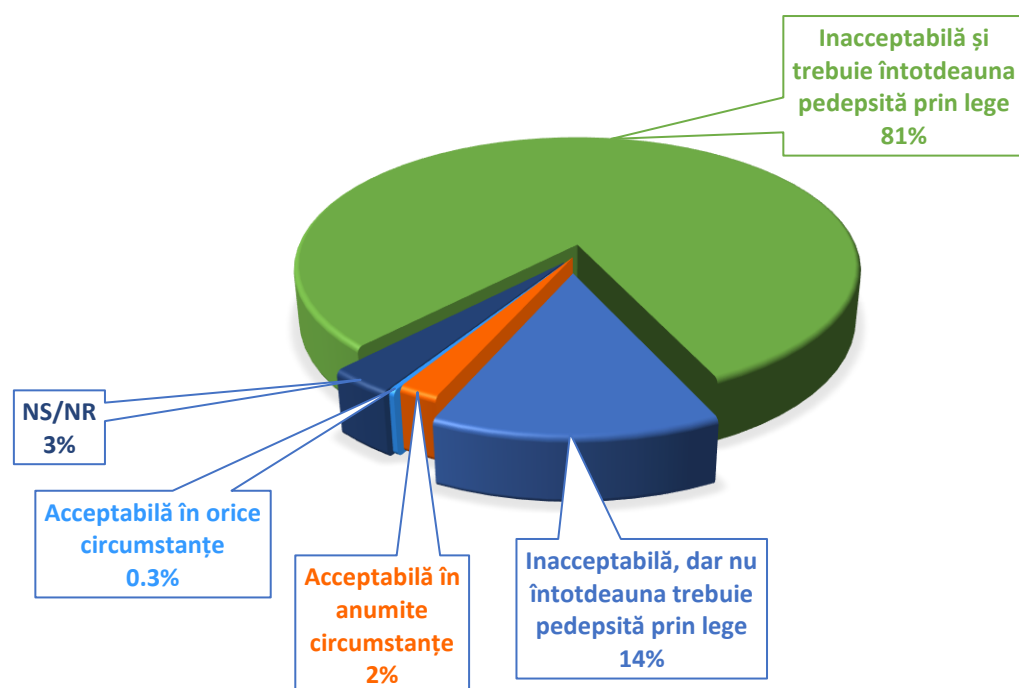
Dintre categoriile cele mai predispușe a fi ținta violenței domestice, femeile sunt indicate de 79% dintre respondenți. Copiii sunt numiți de către aproximativ două treimi dintre cei intervievați, iar bătrânii de către 58% dintre aceștia. Doar 1 din 5 persoane consideră că bărbații sunt predispuși în mare sau foarte mare măsură să devină o astfel de victimă.

Respondenții de gen feminin au menționat copiii, femeile și bătrânii în mai mare măsură ca fiind predispuși să devină ținta violenței domestice.

Mai mult decât atât, bărbații din mediul rural consideră în măsură mai ridicată decât cei din urban că bătrânii sunt mai predispuși să devină ținte ale violenței domestice. Pe de altă parte, femeile din mediul urban cred în mai mare măsură acest lucru despre femei.

De asemenea, copiii sunt considerați ca fiind mai adesea ținte de către tineri (18-34 ani) comparativ cu persoanele peste 65 de ani, bătrânii sunt indicați în mai mare măsură de către persoanele cu educație scăzută, iar femeile de către rezidenții regiunii Nord-Est, comparativ cu cei din Sud-Est și Sud-Vest.

Q9. Credeți că violența domestică împotriva femeilor este...?

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

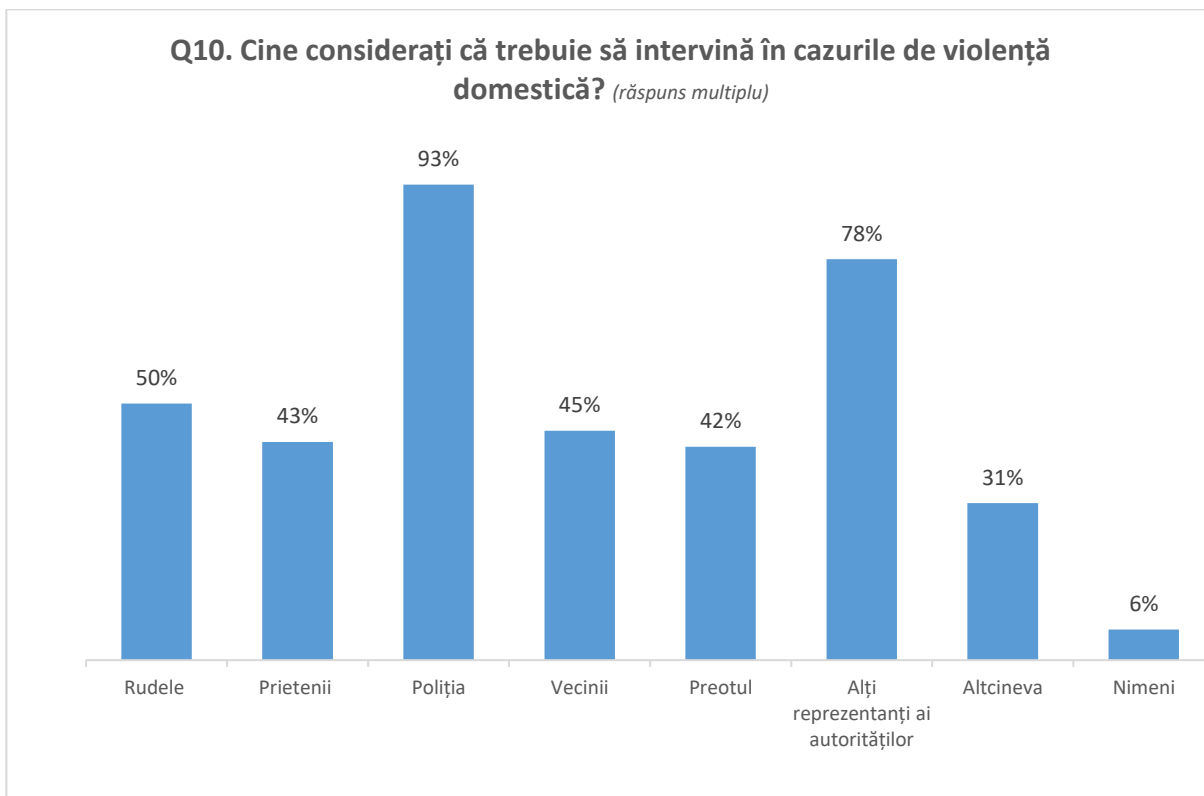
În ceea ce privește poziționarea în raport cu violența domestică, 4 din 5 respondenți consideră că aceasta este inacceptabilă și trebuie întotdeauna pedepsită prin lege.

Procentul femeilor care afirmă acest lucru este semnificativ mai mare decât al bărbaților (86% față de 76%).

De asemenea, 14% dintre intervieuați cred că aceasta este inacceptabilă, dar nu trebuie întotdeauna pedepsită prin lege, cu o proporție mai ridicată în rândul bărbaților (17% față de 10% în rândul femeilor).

Un procent de 0,3% dintre intervieuați o consideră acceptabilă în orice circumstanțe. Respondenții cu maximum 10 clase și cei din mediul rural au înregistrat o mai mare proporție a situațiilor în care nu au știut ce să răspundă.

Atât în cazul femeilor, cât și al bărbaților, procentul celor care nu pot să aprecieze dacă violența domestică împotriva femeilor este acceptabilă înregistrează un nivel semnificativ mai ridicat în rural decât în urban.

Eșantion național. N=1210.

În opinia majorității respondenților, autoritățile sunt cele care ar trebui să intervină în cazurile de violență domestică. Astfel, Poliția este indicată de către 93% dintre aceștia, iar alți reprezentanți ai autorităților sunt menționați de 78%. De asemenea, jumătate dintre intervievați cred că rudele ar trebui să intervină, iar proporții ușor mai scăzute menționează vecinii (45%), prietenii (43%) și preotul (42%). 6% dintre persoanele interviuate consideră că nu ar trebui să intervină nimeni.

Există o serie de diferențe de opinie semnificative statistic între diverse categorii socio-demografice. Astfel, persoanele de gen masculin consideră în mai mare măsură decât femeile că altcineva ar trebui să intervină în aceste cazuri (35%, comparativ cu 27%).

De asemenea, rudele și vecinii sunt indicate în procent mai ridicat de către femeile din mediul urban. Nu există diferențe semnificative între persoanele de gen masculin rezidente în oraș și cele de la sat.

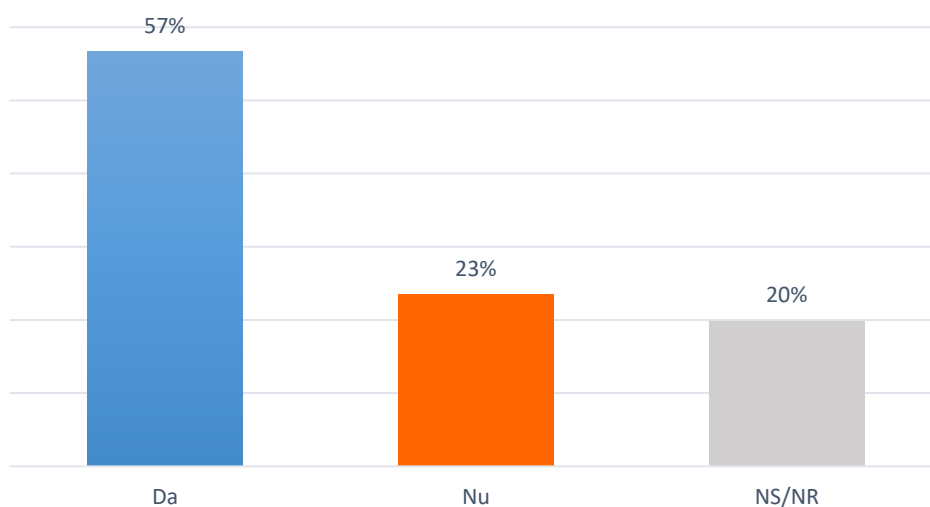
Tinerii (18-34 ani) cred în proporție mai ridicată decât vârstnicii (peste 65 ani) că cei care ar trebui să intervină sunt Poliția (97%) și prietenii (49%), dar în mai mică proporție decât aceștia (3%) că nu ar trebui să intervină nimeni. Și cei de 35-49 ani cred că în procent mai mare decât vârstnicii că alți reprezentanți ai autorităților ar trebui să intervină (83%, față de 74%).

Pe de altă parte, preotul este considerat potrivit pentru a interveni în mai mare măsură de către cei peste 50 de ani (46-51%), comparativ cu cei mai tineri (31-40%).

Prietenii și rudele sunt indicate ca potrivite pentru a interveni în mai mare proporție de către cei cu studii superioare (52% și respectiv, 60%) față de cei cu maximum 10 clase. Persoanele cu studii medii cred în mai mare măsură decât cei cu maximum 10 clase că alți reprezentanți ai autorităților ar trebui să facă acest lucru (81%, comparativ cu 74%).

Două diferențe semnificative statistic se relevă și în funcție de regiunea de dezvoltare în care respondenții au rezidența. Pe de o parte, cei din regiunea București-Ilfov sunt de părere în mai mare măsură (54%) decât cei din Centru (34%) că vecinii ar trebui să intervină. Pe de altă parte, cei din Sud-Vest cred în mai mare măsură (89%) decât cei din Centru (73%) că alți reprezentanți ai autorităților ar trebui să facă acest lucru.

Q11. Din câte știți dvs., există vreo lege referitoare la violența domestică (între soți / parteneri de viață)?

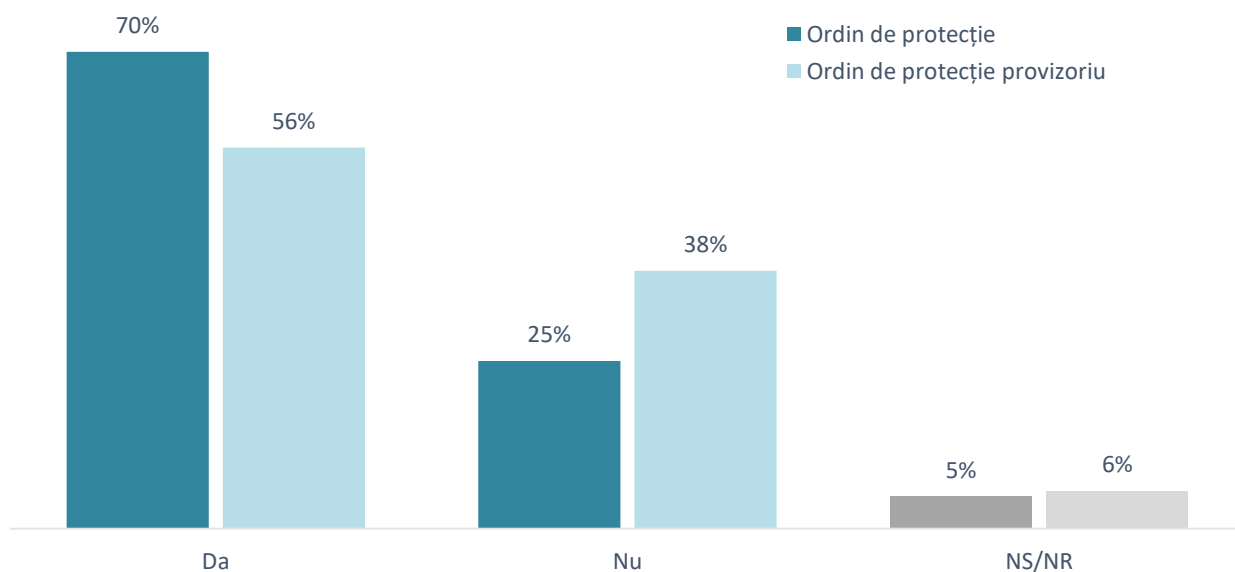

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Procentul respondenților care știu de existența unei legi referitoare la violența domestică este de 57%, cu o proporție mai ridicată în rândul bărbaților (62% față de 51% în cazul femeilor), al celor cu studii medii și superioare (60-66% față de 50% în cazul celor cu studii primare), al celor din mediul urban (61% față de 51% în rural) și al locuitorilor regiunii București-Ilfov (73% față de 50-52% în Vest, Nord-Vest și Sud-Est). 1 din 5 respondenți nu știe ce să răspundă.

Diferența de cunoaștere a existenței unei legi referitoare la violența domestică între mediul urban și cel rural se menține și pentru fiecare gen în parte. Atât femeile din mediul urban, cât și bărbații din urban știu în mai mare măsură decât genul corespondent din rural de existența legislației.

**Q12. Cunoașteți ce este acela un ordin de protecție?
Q13. Dar ce este acela un ordin de protecție provizoriu ?**

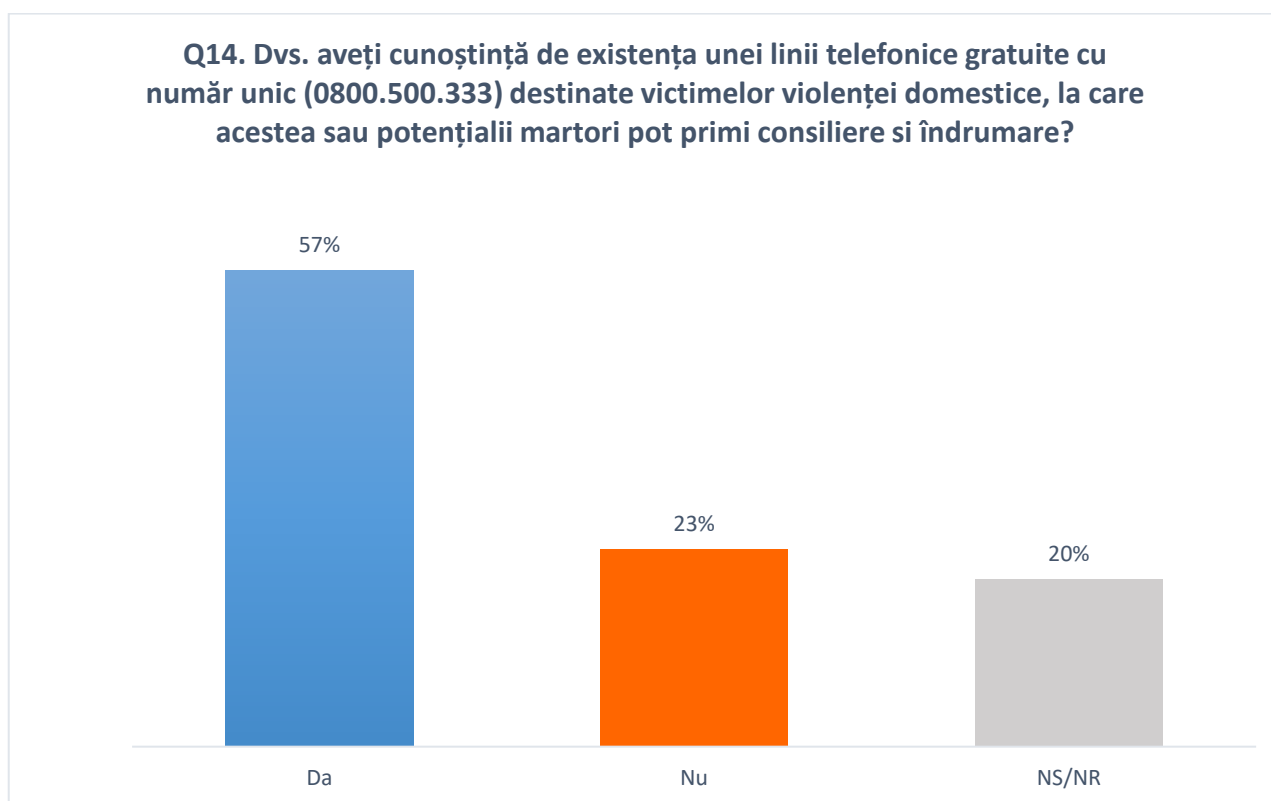
Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

70% dintre cei intervievați cunosc ce este acela un ordin de protecție, iar acesta este cunoscut într-o mai mare măsură de către cei cu vârste de 35-65 ani (73-78% față de 60% în cazul vârstnicilor), de persoanele cu studii medii și superioare (77-81% față de 60% în cazul persoanelor cu maximum 10 clase) și de către rezidenții mediului urban (74% față de 67% în cazul celor din rural).

În plus, bărbații din mediul urban (72%) cunosc în mai mare proporție decât cei din rural (64%) ce este acela un ordin de protecție.

Proporția celor care știu ce este acela un ordin de protecție provizoriu este mai scăzută, de 56%. Și în acest caz apar diferențe în funcție de caracteristici socio-demografice. Cei cu studii universitare (63% față de 52% în cazul celor cu maximum 10 clase) și cei din mediul urban (60% față de 52% în mediul rural) cunosc în mai mare măsură ce este acest tip de ordin de protecție, iar femeile și rezidenții mediului rural nu știu ce să răspundă în mai mare proporție.

Mai mult, persoanele de gen feminin din mediul urban știu în măsură mai ridicată decât cele din rural (61% față de 53%) ce este acela un ordin de protecție provizoriu.

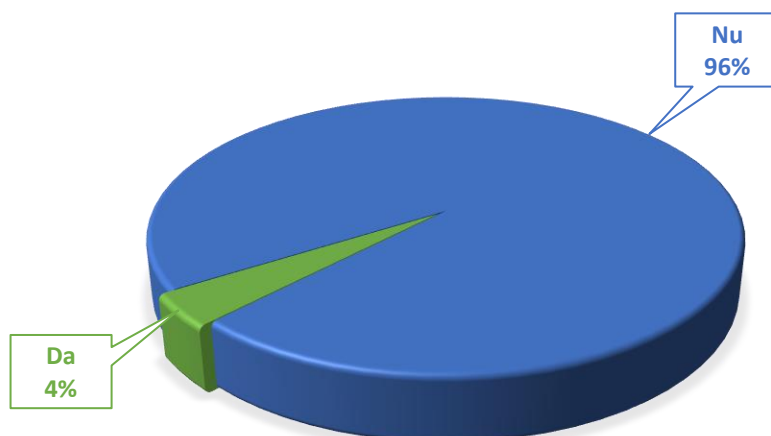

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

De existența liniei telefonice gratuite cu număr unic (0800.500.333) destinate victimelor violenței domestice au cunoștință 38% din totalul celor intervievați, cu procente semnificativ mai ridicate în cazul persoanelor cu vârste de 35-65 ani (41-47%), al celor cu studii superioare (50%) și al celor din regiunea Centru (49%) comparativ cu rezidenții din Nord-Est.

Nu se înregistrează diferențe semnificative statistic în funcție de gen. De asemenea, nu există astfel de diferențe în funcție de mediul de rezidență nici în cazul femeilor, nici al bărbaților.

Q15. dacă da la Q14. Dvs. sau cineva din familia dvs. a apelat vreodată la linia telefonică gratuită 0800.500.333 pentru a semnală situații de violență domestică sau pentru a cere asistență și consiliere pentru un astfel de caz?

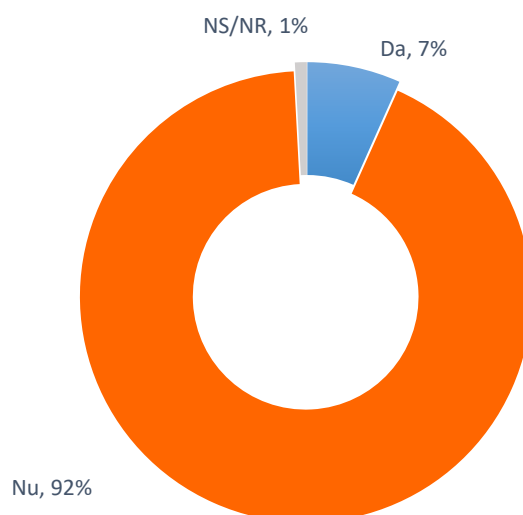
Eșantion național. Procente raportate la cei care au cunoștință de existența liniei telefonice destinată victimelor violenței domestice. N=462.

Doar 4% dintre cei care au cunoștință de această linie telefonică afirmă că au apelat-o vreodată, cu o proporție mai ridicată în rândul celor de 18-34 ani (13%) și al celor din mediul rural (6%). Bărbații de la oraș menționează în mai mare procent decât bărbații de la sat că ei personal sau cineva din familie a apelat vreodată linia telefonică destinată victimelor violenței domestice (9% comparativ cu 2%). În cazul femeilor nu apar diferențe în funcție de mediul de rezidență.

Dintre cei care au apelat-o, 84% au evaluat utilitatea informațiilor și asistenței acordate cu note de 8-10 pe o scală de la 1 la 10, unde 10 înseamnă foarte folositor.

Tema 4. Apelul la măsuri de intervenție

Q17. Ați apelat vreodată la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență din familia dvs.?

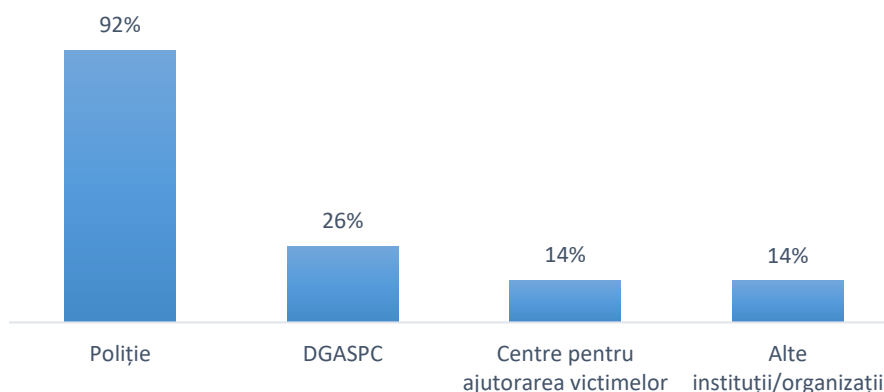

Eșantion național. N=1210.

7% dintre intervieuați afirmă că au apelat la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență în familie. Au apelat la acestea în mai mare măsură femeile (9% față de 4% în cazul bărbaților), cei cu vârste de 18-34 ani și 50-65 ani (8-9% față de 3% în cazul celor peste 65 de ani), cei cu maximum 10 clase (10% față de 3-5% în cazul celor cu studii medii sau superioare) și rezidenții regiunii Sud (10% față de 1-2% în cazul celor din Sud-Est și Sud-Vest).

În plus, femeile din mediul urban au apelat în mai mare proporție decât cele din rural (11% față de 6%) la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru ajutor în legătură cu probleme de violență din familie. Pentru genul masculin nu se înregistrează diferențe în funcție de mediul de rezidență.

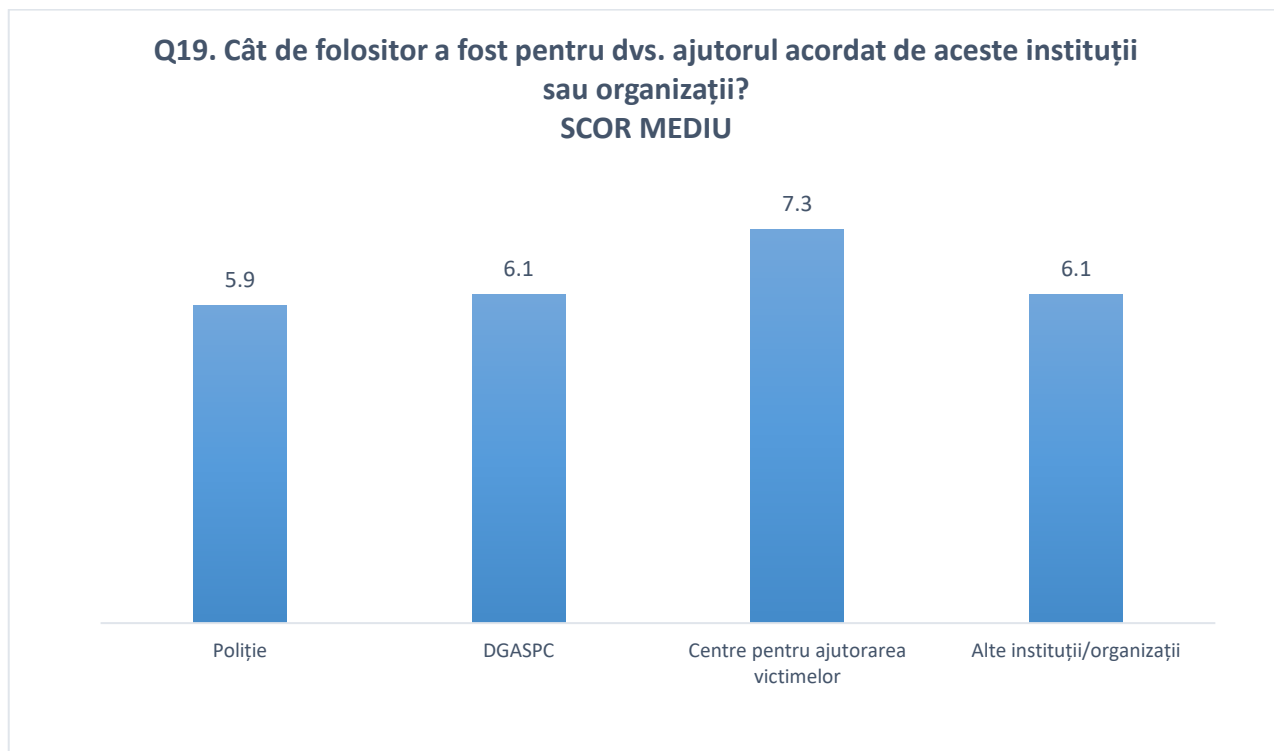
Q18. Dacă Da la Q17. La ce instituții ale statului sau organizații neguvernamentale ați apelat? (răspuns multiplu)

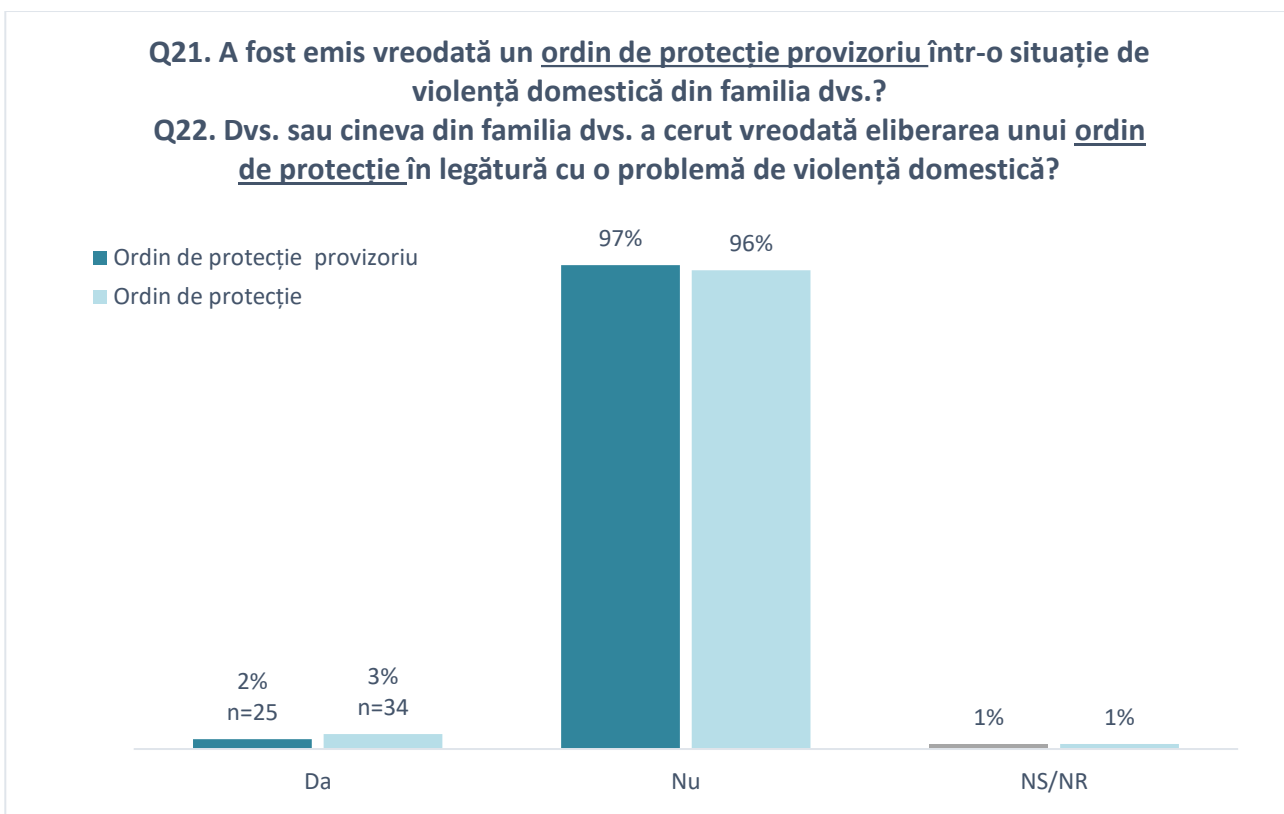
Eșantion național. Procente raportate la cei care au apelat la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi ajutor. N=81.

Poliția este de departe instituția la care au apelat cei mai mulți dintre respondenți, mai exact 92%. Puțin peste un sfert dintre respondenți s-au adresat Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, iar 14% au apelat la Centre pentru ajutorarea victimelor violenței domestice sau la alte instituții sau organizații.

La evaluarea utilității ajutorului obținut de la aceste instituții sau organizații, cel mai ridicat scor mediu este înregistrat de centrele de ajutorare a victimelor (7,3). Pe următorul loc se află DGASPC (6,1), iar Poliția obține cel mai scăzut scor mediu, de 5,9.

Eșantion național. Procente raportate la cei care au apelat la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi ajutor. N=81.

Eșantion național. N=1210. Procente raportate la totalul respondenților.

2% dintre respondenți susțin că în familia lor s-a emis un ordin de protecție provizoriu pentru o problemă de violență domestică. Procentul acestora este mai ridicat în cazul femeilor (3% față de 1% în cazul bărbaților), al celor cu vârste de 50-65 de ani (4% față de 0,5% în cazul celor de peste 65 de ani) și mai scăzut în rândul celor cu mai mult de 10 clase.

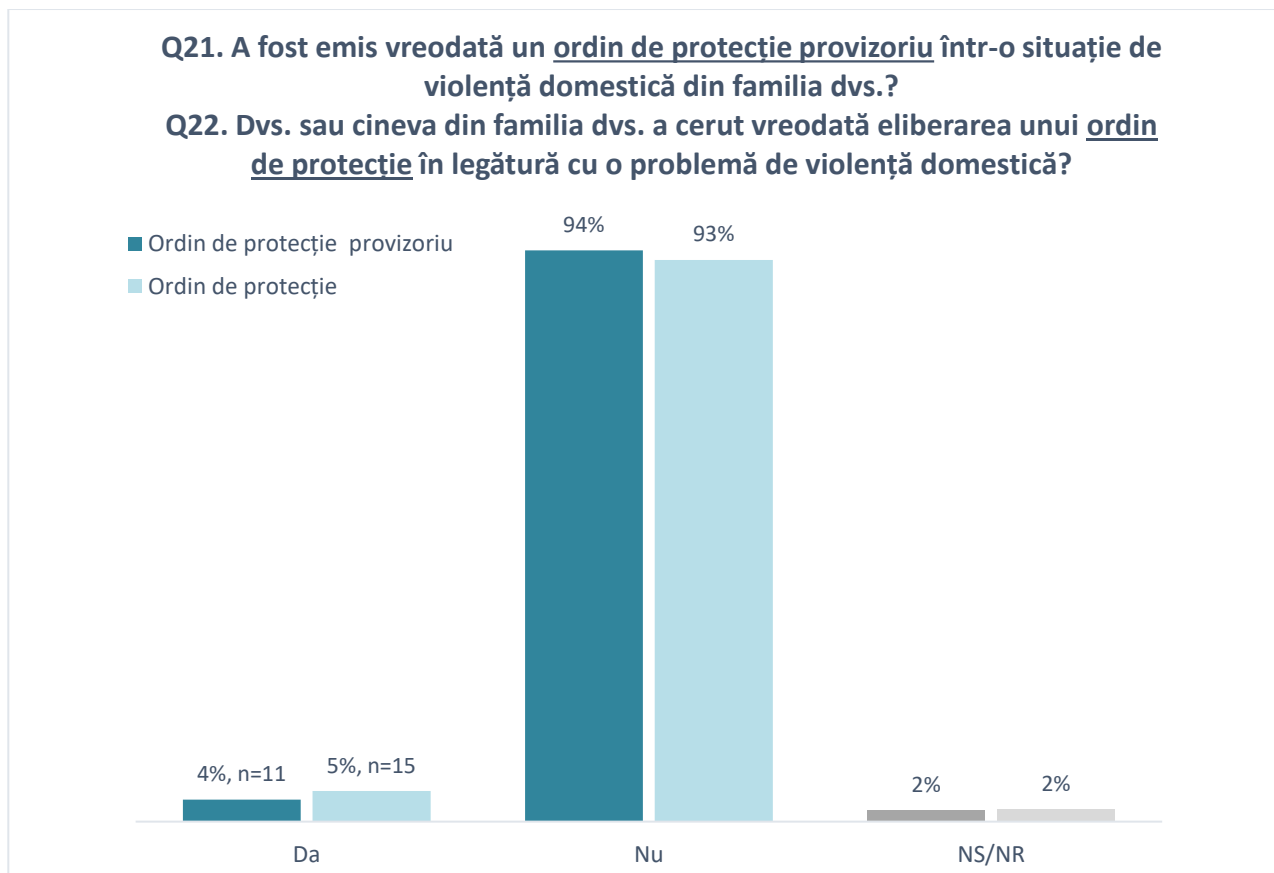
Regiunea nu a fost inclusă în comparații datorită numărului mic de cazuri pentru fiecare categorie.

Pentru acest tip de ordin de protecție nu există diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din cele două medii de rezidență.

Ordinul de protecție a fost solicitat de către respondent sau cineva din familie în proporție de 3%. Și în acest caz apar câteva diferențe semnificative statistic. Acest tip de ordin a fost solicitat în mai mare măsură în cazul femeilor (5% față de 1% în rândul bărbaților), al celor cu maximum 10 clase (4% față de 1-2% în rândul celor cu peste 10 clase), al celor din urban (4% față de 2% în rural) și în cazul locuitorilor regiunii Vest (8%).

Mai mult, femeile din mediul urban au cerut în mai mare procent (6%) decât cele din rural (3%) eliberarea unui ordin de protecție în legătură cu o problemă de violență domestică. Nu există diferențe între bărbații din mediul urban și cei din mediul rural în ceea ce privește ordinul de protecție.

Cei care au menționat orice tip de violență domestică în familia lor, indiferent de frecvență (intrebarea Q6) au cerut într-o măsură mai mare decât media populației emiterea unui ordin de protecție provizoriu sau a unui ordin de protecție.

Eșantion național. Procente raportate la cei care au menționat orice tip de violență domestică în propria familie (Q6). N=303.

Raportat doar la indivizii care au menționat că în propria familie au loc, cu orice frecvență, acte de violență domestică de orice tip, procentul celor care afirmă că s-a emis un ordin provizoriu este de 4%.

Singura diferență semnificativă statistic în cazul acestui tip de ordin este între femeile din mediul urban și cele din rural. Cele din orașe relatează în proporție mai ridicată (8%) emiterea unui ordin provizoriu. Nu există diferențe semnificative între femei și bărbați.

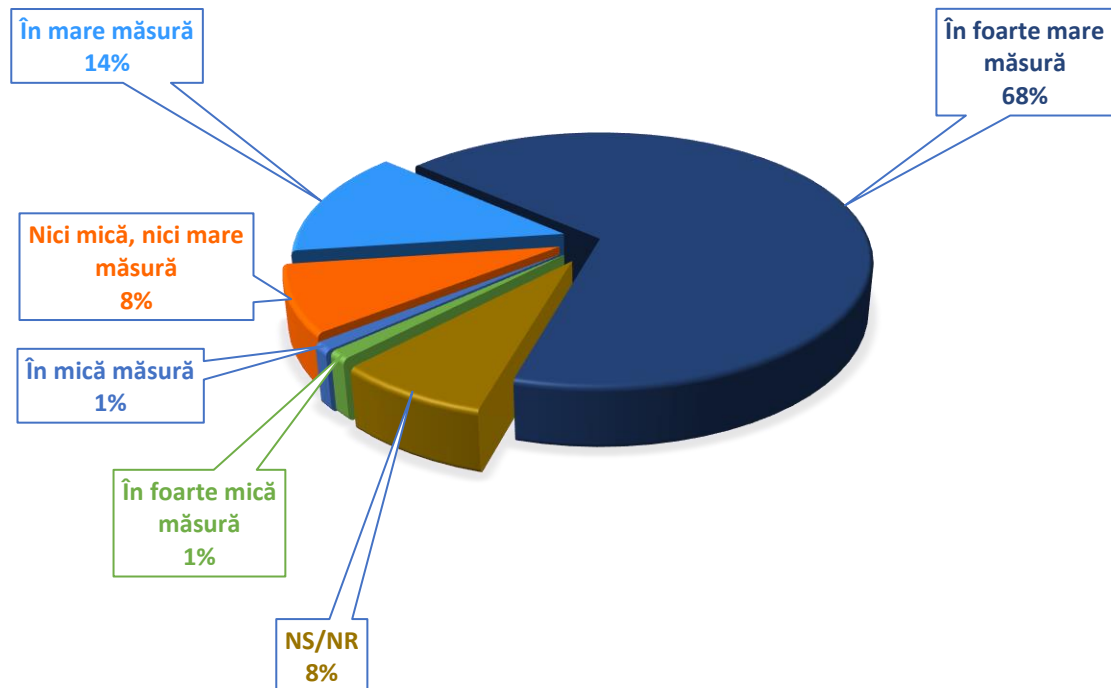
Raportat doar la indivizii care au menționat că în propria familie au loc, cu orice frecvență, acte de violență domestică de orice tip, procentul celor care afirmă că au solicitat eliberarea unui ordin de protecție este de 5%.

Există și câteva diferențe semnificative statistic. Femeile, persoanele cu educație mai scăzută (maximum 10 clase) și rezidenții mediului urban au solicitat acest tip de ordin de protecție în mai mare măsură (câte 8%, față de 1-2%).

În plus, femeile din mediul urban au solicitat în mai mare proporție (14%) decât cele din rural (5%) un ordin de protecție. Nu există diferențe în cazul bărbaților în funcție de mediul de rezidență.

Q23. În ce măsură credeți că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie?

Scor mediu: 4,6

Eșantion național. N=1210.

Mai mult de 4 din 5 respondenți (82%) consideră că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență domestică.

Analiza comparativă în funcție de caracteristicile socio-demografice ale respondenților relevă o singură diferență semnificativă statistic. Astfel, femeile consideră într-o măsură mai mare decât bărbații că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie. Nu apar diferențe între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din urban și cei din rural.

3. CERCETAREA CANTITATIVĂ – ANCHETA SOCIOLOGICĂ ÎN RÂNDUL CETĂȚENILOR

3.1 METODOLOGIE

Prestatorul a realizat un sondaj reprezentativ în rândul cetățenilor majori pe un eșantion reprezentativ de 1210 de persoane cu o marja de eroare de +/-2,8%, pentru un nivel de încredere 95% la care s-a adăugat o supra dimensionare pentru populația feminină din mediul rural de 301 de persoane. A rezultat un eșantion total de 1511 de persoane stratificat după mediul de rezidență, vârsta, nivelul de educație și regiunea geografică de dezvoltare.

Tip eșantion

	Frecvență (n)	Procente (%)
Național	1210	80,1
Boost	301	19,9
TOTAL	1511	100,0

- eșantion este reprezentativ de cetățeni români de peste 18 ani cu o eroare tolerată de cca. +/-2,8%;
- esantionul folosit a fost probabilist simplu, de tip RDD (random digital dialing) cu eroarea și nivelul de încredere menționate;
- esantionul suplimentar de 300 femei din rural va fi realizat printr-o selecție dintr-un esantion master national de 60.000 de subiecti, construit de compania noastra din datele obtinute din achete FTF din ultimii 3 ani.
- nivel de încredere de 95%;
- timpul: maximum de aplicare a chestionarului: 15 minute
- chestionarul a fost elaborat de prestator și aprobat de autoritatea contractanta

Eșantionul a fost ponderat pentru a se ajunge la structura populației adulte din Romania.

Modalitatea de intervievare: Prin metoda CATI -Computer-Assisted Telephone Interviewing –ancheta telefonica asistata de calculator.

Numar de operatori de interviu: 30

Culegerea datelor: Colectarea datelor a demarat efectiv la data de 21 ianuarie 2021, in prealabil realizandu-se programarea chestionarului in platforma de culegere date CATISAS si pretestarea chestionarului. Culegerea efectiva a datelor s-a desfasurat intre 27 ianuarie 2021 si 6 februarie 2021.

Analiza non raspunsurilor

Pentru realizarea celor 1511 chestionare au fost efectuate 26.359 de vizite (apeluri telefonice) cu o rata
Numarul de call-backs = 3,6

In total au fost apelate 7808 de numere de telefon generate aleatoriu. Distributia acestor numere de telefon se regaseste in tabelul urmator:

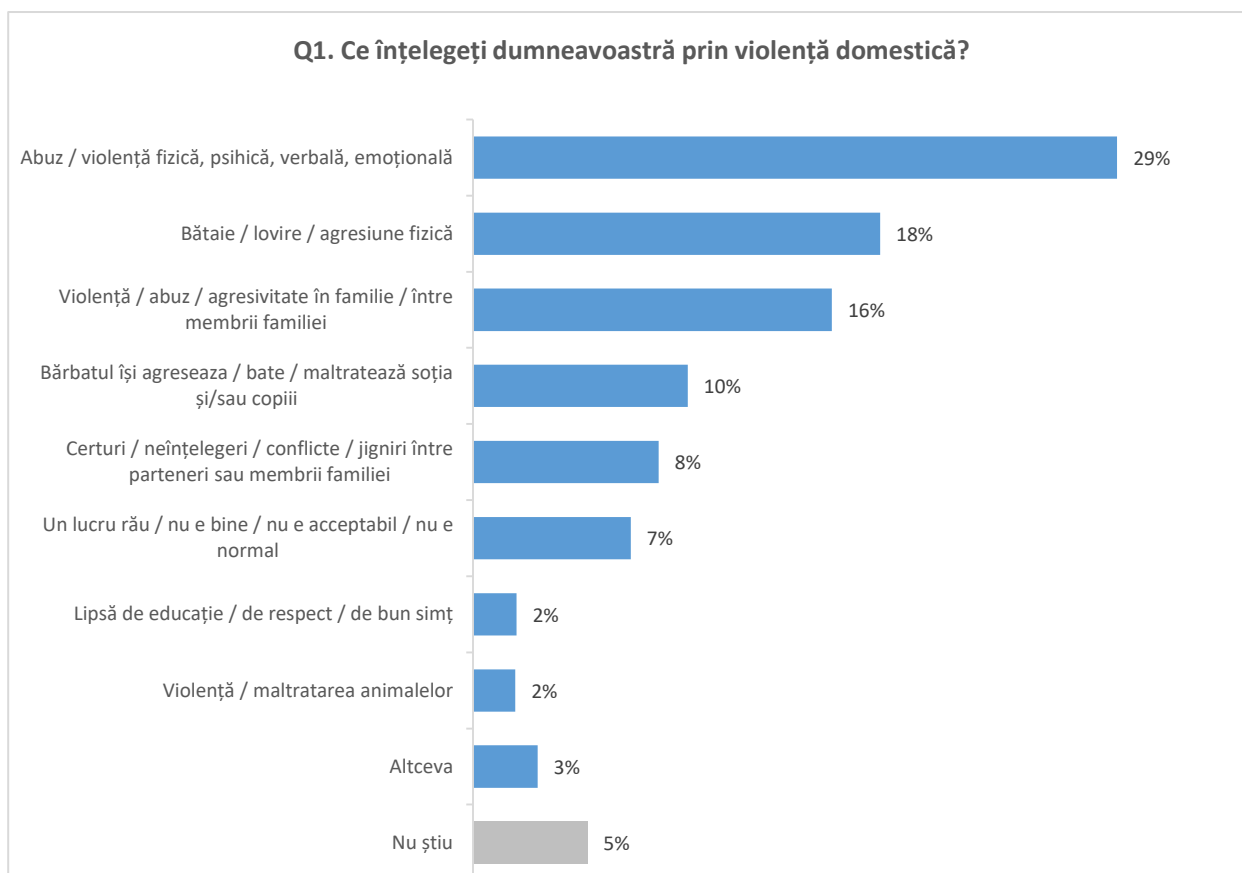
Nr.	Outcome	Frecventa
1	Chestionare realizate	1511
2	A raspuns un robot telefonic	451
3	Numar ocupat	1295
4	Numar deconectat	98
5	Nu raspunde	1904
6	Numar in afara ariei de acoperire	28
7	Numar gresit	17
8	Boala sau handicap mintal	23
9	Subiect neeligibil	183
10	Refuz	1353
11	REVENIRE	250
12	Intrerupere	215
13	Nealocate	480
	TOTAL	7808

Controlul culegerii datelor este o activitate continua care a inceput odata cu realizarea primelor chestionare si sa-a incheiat la data de 15 februarie 2021. Au fost facute verificari pe 35% din chestionarele aplicate.

Cercetarea de teren a presupus efectuarea urmatoarelor activitati:

- Elaborarea chestionarului
- Proiectarea eşantionului (având ca bază statisticile judeţene și naţionale oficiale).
- Instruirea operatorilor de interviu privind modul de aplicare a chestionarelor;
- Aplicarea telefonică a chestionarelor - metoda CATI (interviu telefonic asistat de computer);
- Monitorizarea și verificarea culegerii datelor de către prestator
- Elaborare machetă bază de date și introducerea chestionare în baza de date;
- Curățarea bazei de date;
- Analize statistice și interpretări
- -Integrarea rezultatelor în studiul rezultat al contractului

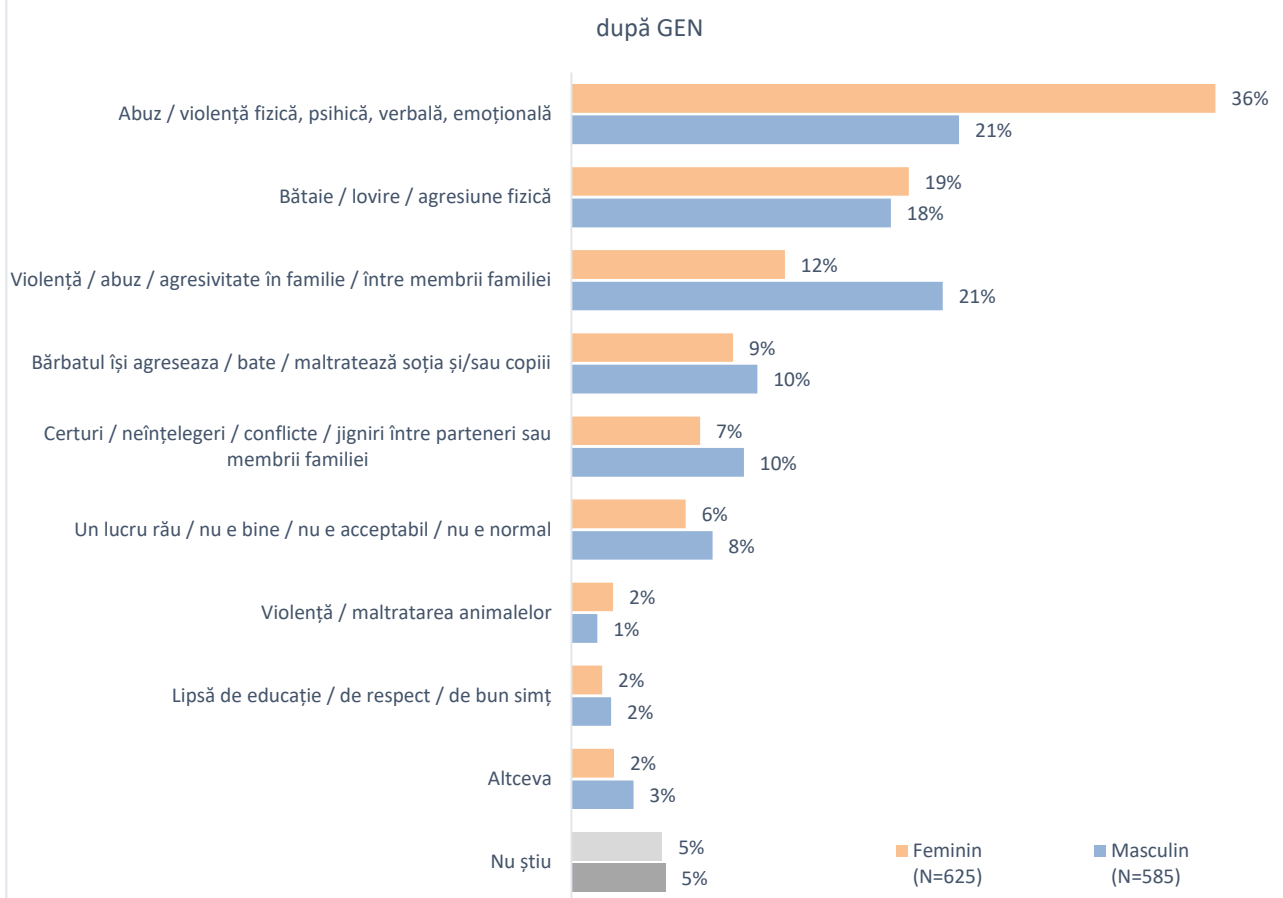
TEMA 1. NOTORIETATE VIOLENȚĂ DOMESTICĂ

Eșantion național. N=1210. Suma procentelor este 100%.

Definirea spontană a violenței domestice include în cea mai mare proporție (29%) abuzuri de mai multe tipuri: fizic, verbal, emoțional, psihic. 18% dintre respondenți o definesc ca violență fizică, lovire, bătaie, iar 16% spun că este un tip de violență între parteneri sau membrii familiei, fără a menționa tipul. Unul din 10 intervieuați afirmă că violența domestică presupune un act de violență (de cele mai multe ori fizică) cu bărbatul în rolul de agresor și partenera și/sau copiii în rol de victime. Alți 8% cred că abuzurile verbale, certurile, neînțelegerile între membrii familiei sunt o formă de violență domestică.

Q1. Ce înțelegeți dumneavoastră prin violență domestică?

Eșantion național. Suma procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

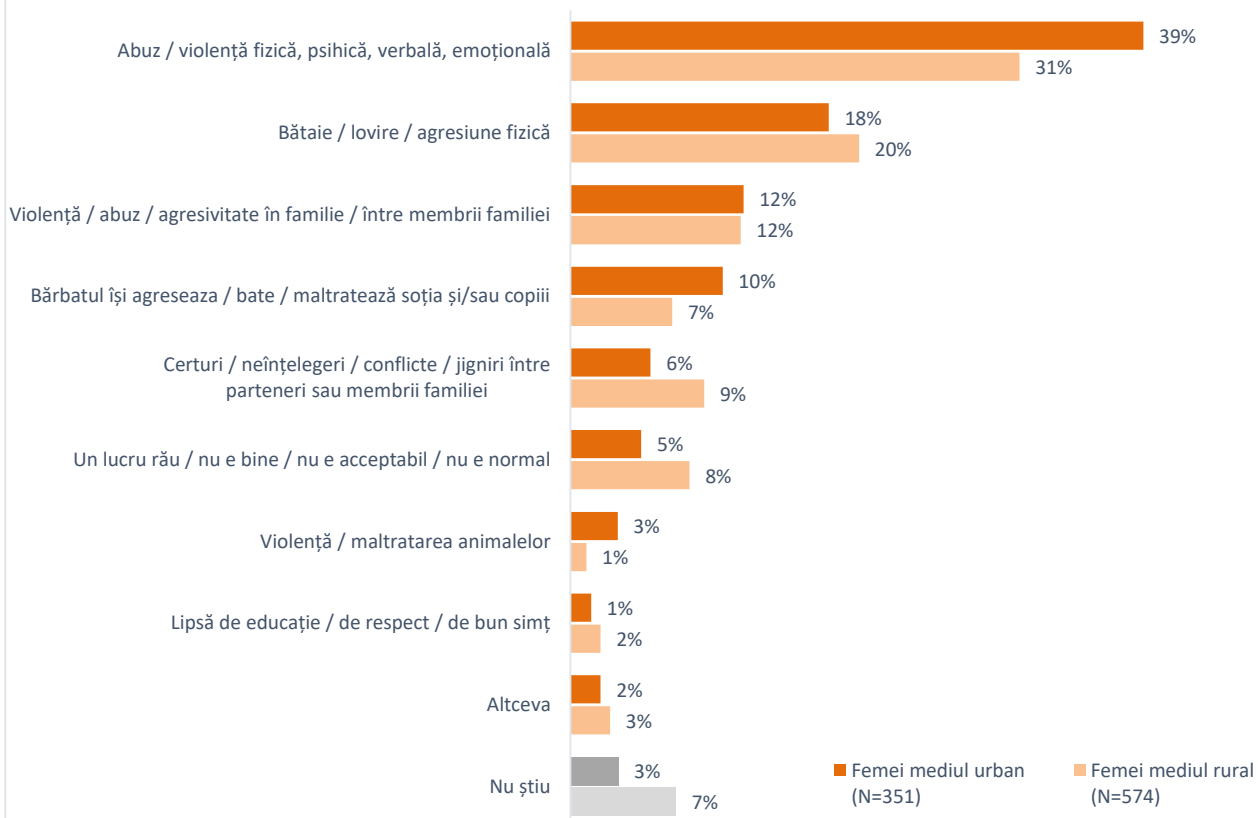
Analiza diverselor categorii socio-demografice relevă câteva diferențe. Pe de o parte, femeile menționează în mai mare măsură (36%) ca fiind violență domestică abuzuri de mai multe tipuri (fizică, psihică, verbală, emoțională). Pe de alta, bărbații menționează în mai mare proporție (21%) violența între membrii familiei la modul general.

Și femeile din mediul urban indică în mai mare procent (39%) decât cele din rural (31%) tot abuzurile de mai multe tipuri, iar cele din mediul urban înregistrează o mai mare proporție a celor care nu știu ce să răspundă.

Persoanele de gen masculin din urban indică în procent mai ridicat abuzurile de mai multe tipuri (25%) și violența între membrii familiei în general (24%), pe când cei din rural spun în mai mare măsură că este un lucru negativ sau inacceptabil (11%).

Q1. Ce înțelegeți dumneavoastră prin violență domestică?

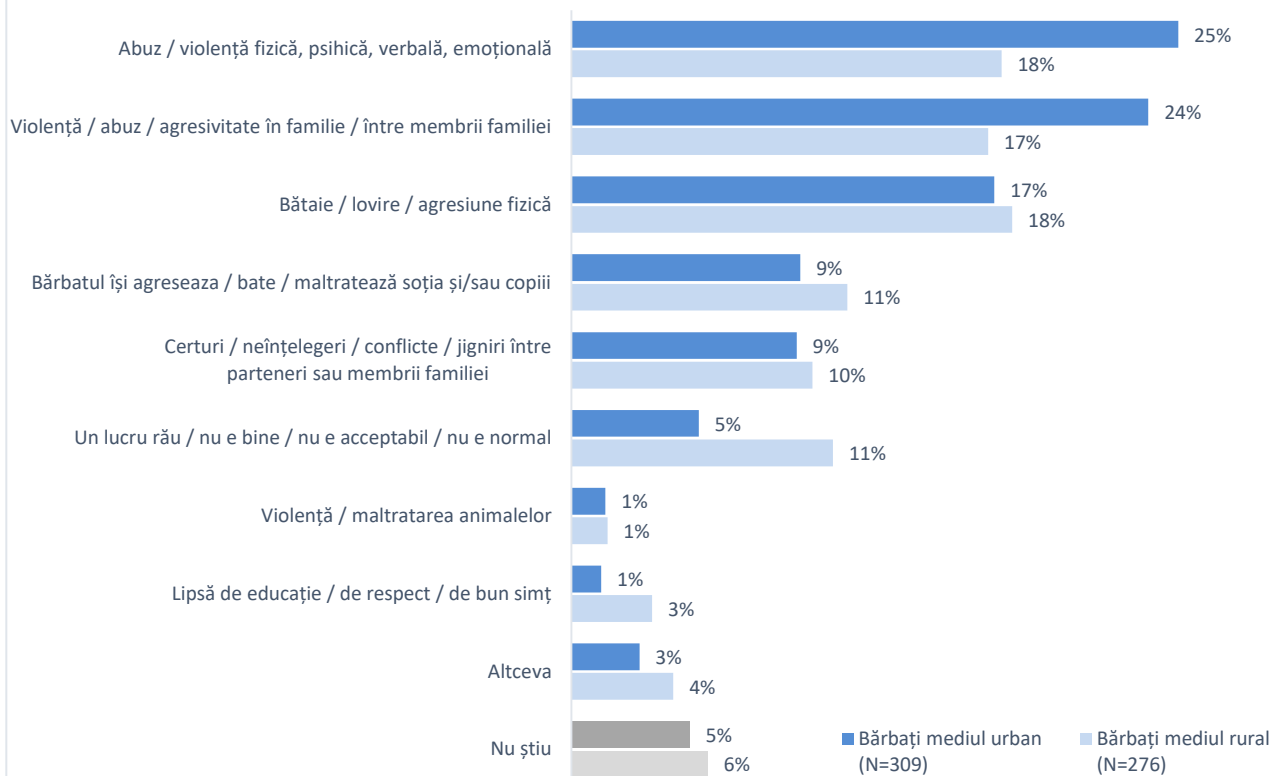
după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

Eșantion total (național plus boost femei mediul rural). Suma procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

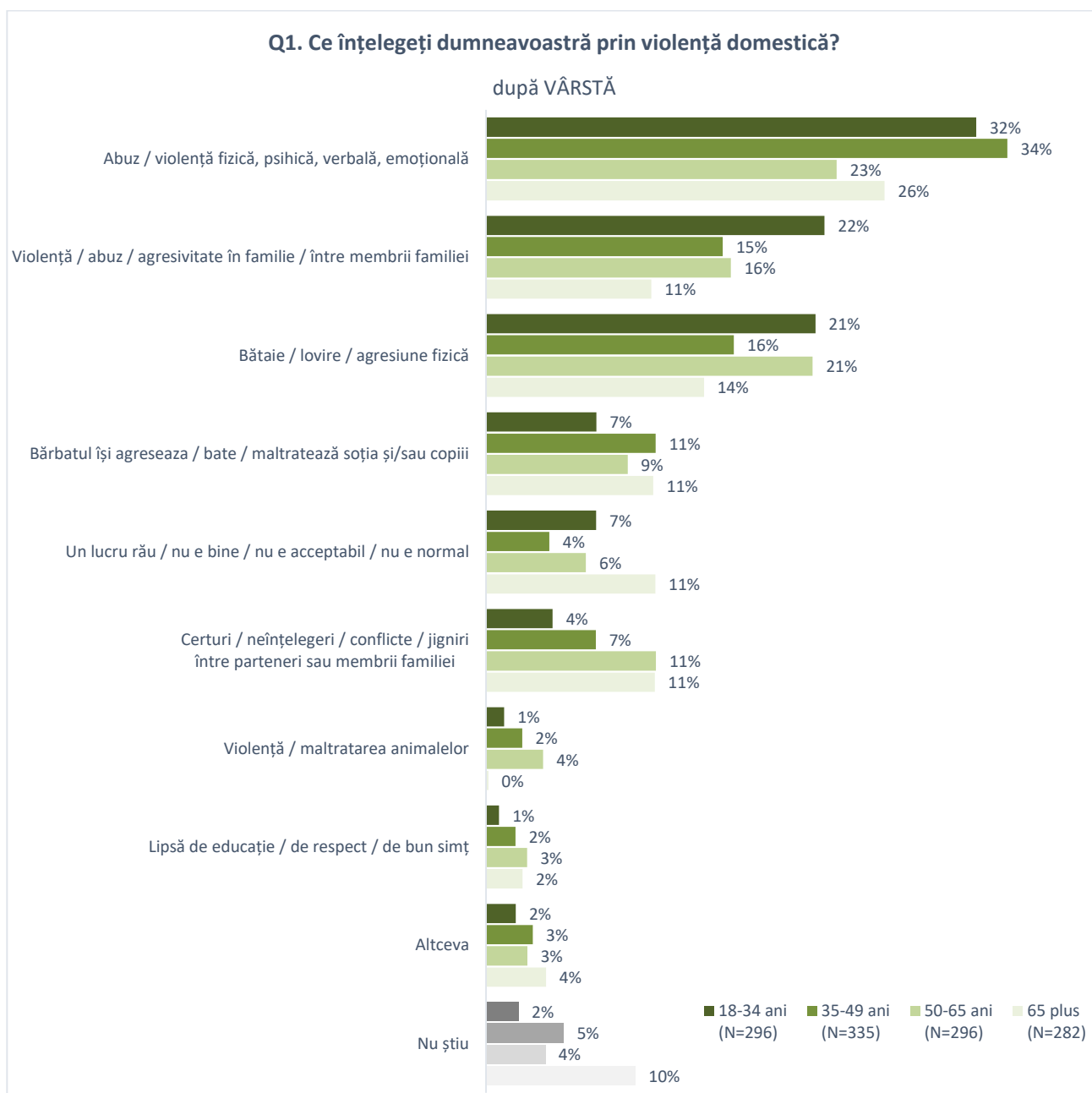
Q1. Ce înțelegeți dumneavoastră prin violență domestică?

după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

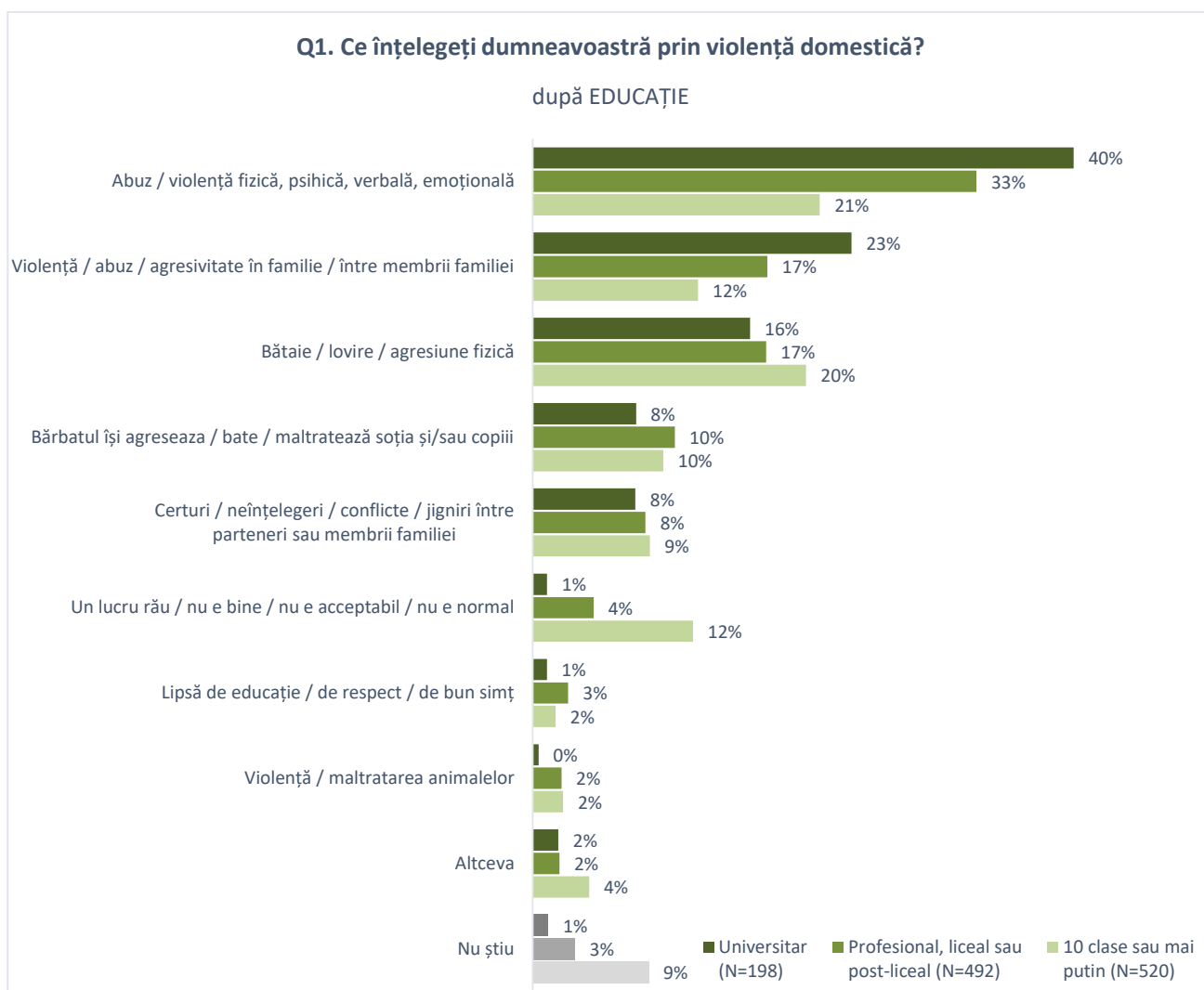
Eșantion total (național plus boost femei mediul rural). Suma procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

Apar câteva deosebiri și în funcție de vârstă. Astfel, abuzurile de mai multe tipuri sunt menționate în mai mare proporție de către cei din categoria 35-49 ani (34%) față de cei de 50-65 ani (23%). De asemenea, cei de peste 50 ani indică în procent mai ridicat (11%) decât tinerii (4%) certurile, neînțelegerile, conflictele între membrii familiei. Maltratarea animalelor apare menționată în mai mare măsură de către cei de 50-65 ani (4%) comparativ cu cei de peste 65 ani (0,2%).

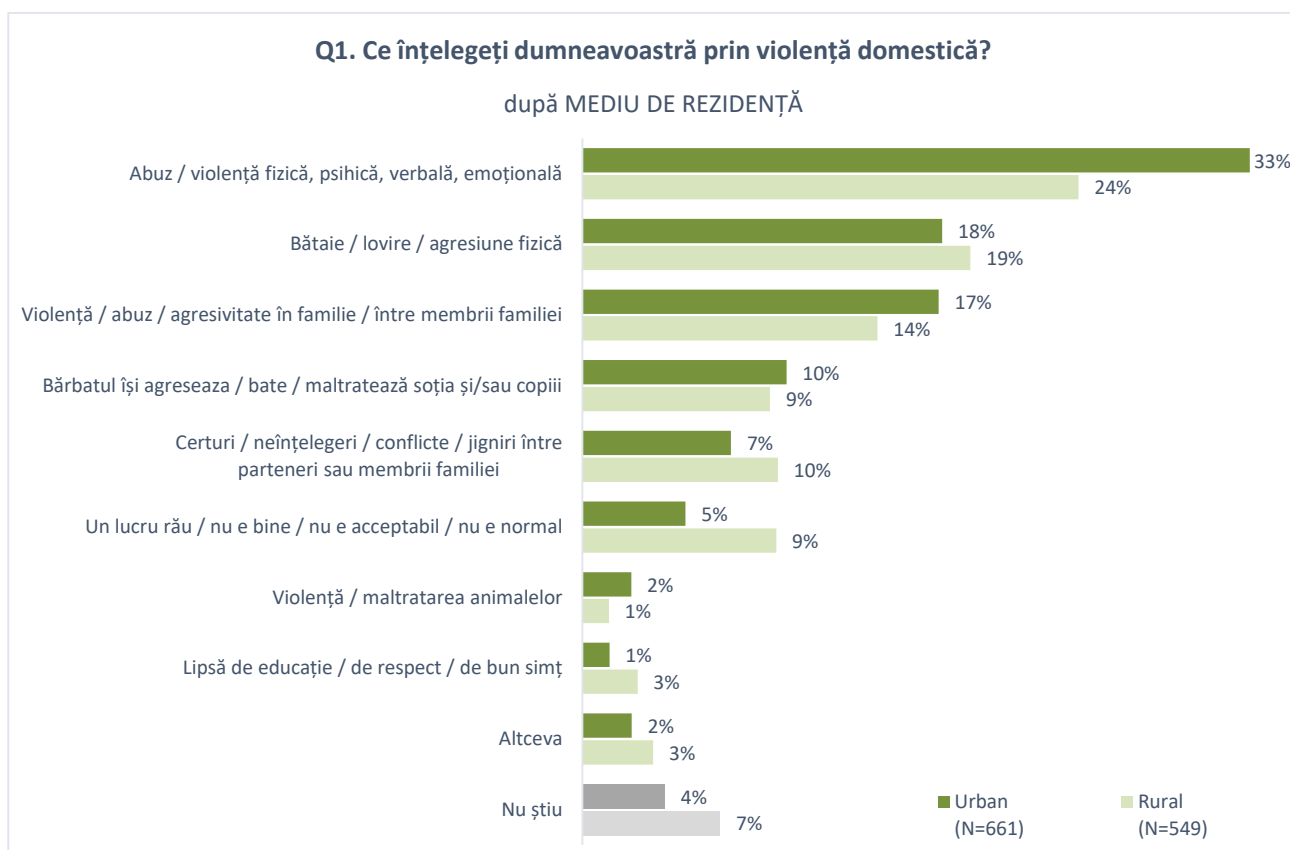
Eșantion național. Suma procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

Persoanele cu studii medii și superioare cred în proporție mai ridicată că violența domestică înseamnă abuzul de mai multe tipuri și violența între membrii familiei, pe când cei cu maximum 10 clase spun în mai mare procent că aceasta este un lucru negativ sau nu știu ce să răspundă.

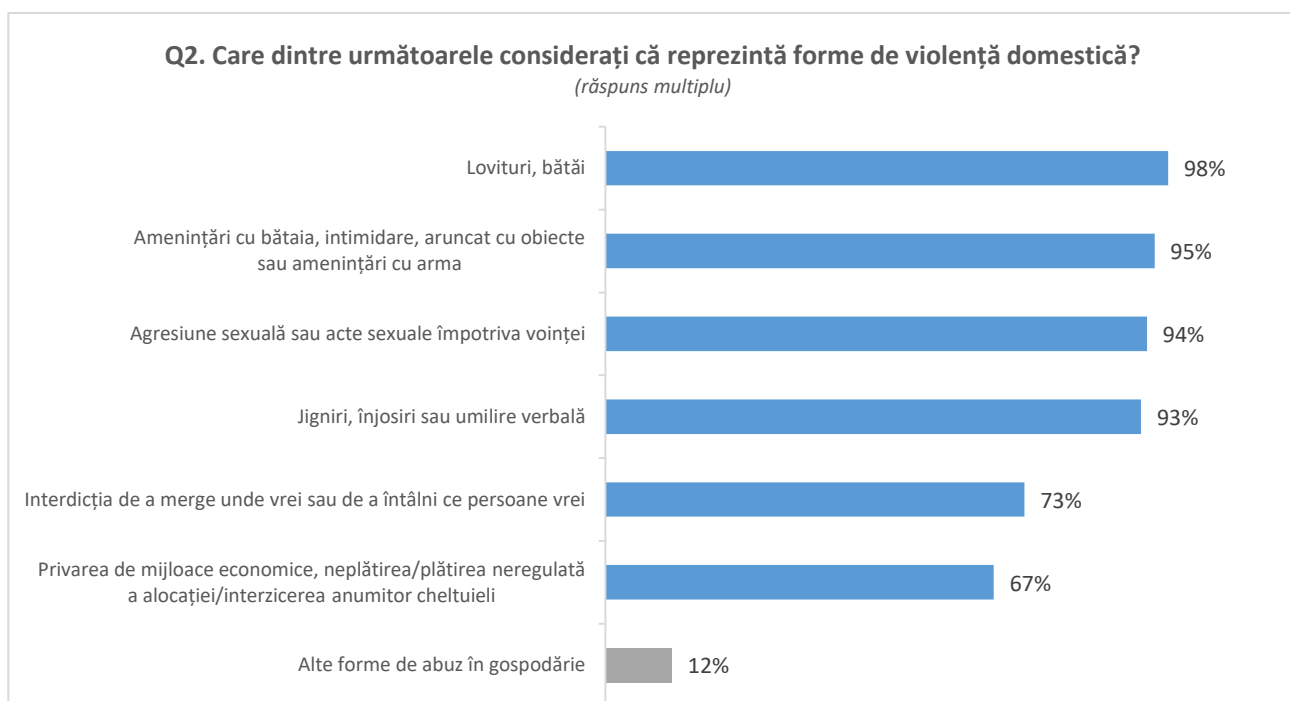

Eșantion național. Suma procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

Și persoanele din mediul urban cred în mai mare măsură (33%) decât cele din rural (24%) că violența domestică reprezintă o gamă de mai multe tipuri de abuz. În schimb, cei din rural o definesc în mai mare proporție ca pe ceva negativ, inacceptabil, anormal (9%).

Eșantion național. Suma procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

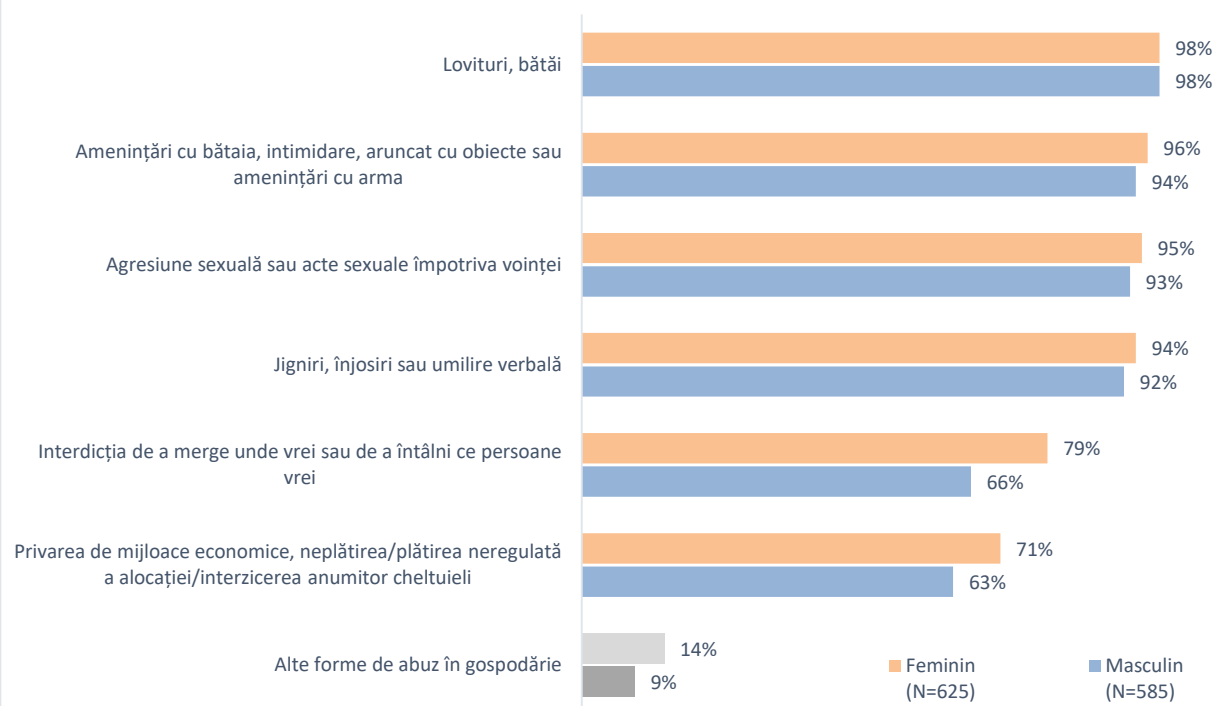
Eșantion național. N=1210

Violența fizică este considerată de aproape toți respondenții ca fiind o formă de violență domestică (98%), iar într-o proporție ușor mai scăzută sunt menționate și violența psihologică (95%), cea sexuală (94%) și cea verbală (93%). Violența socială și cea financiară sunt percepute ca fiind forme de violență domestică într-un procent mai scăzut, de 73% și respectiv, 67%.

Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(răspuns multiplu)

după GEN

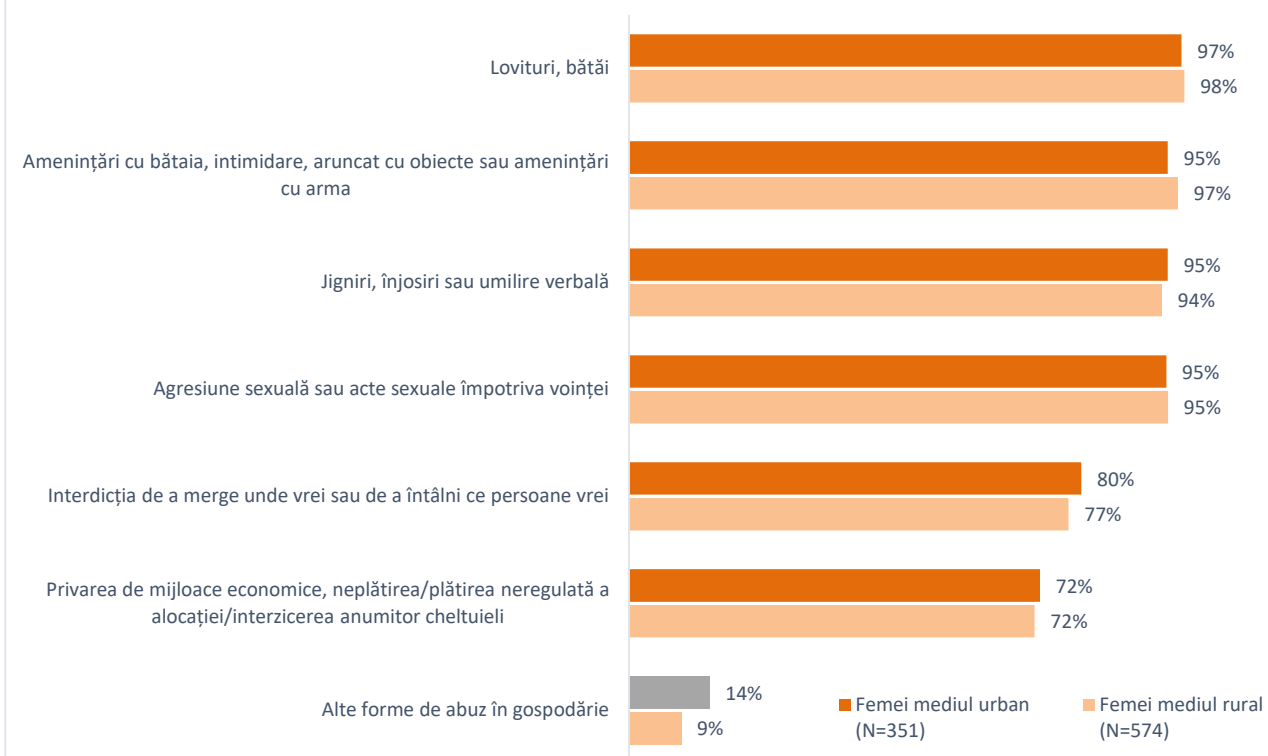
Eșantion național.

Analiza diferitelor categorii socio-demografice relevă câteva diferențe semnificative statistic de percepție a diverselor tipuri de violență domestică. Astfel, femeile consideră în mai mare măsură decât bărbații violența socială (79% față de 66%) și cea financiară (71% față de 63%) ca fiind forme de violență domestică.

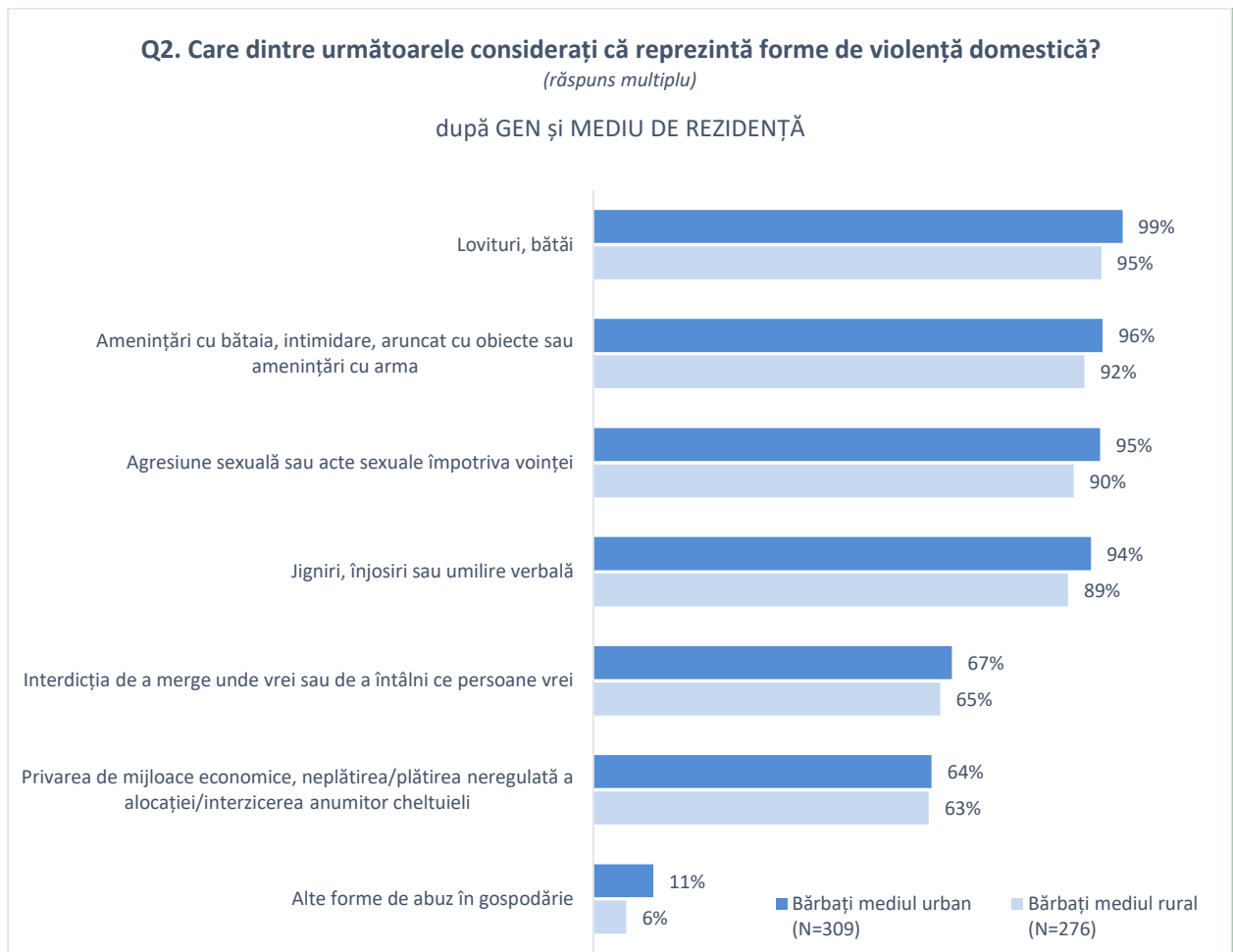
Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(răspuns multiplu)

după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

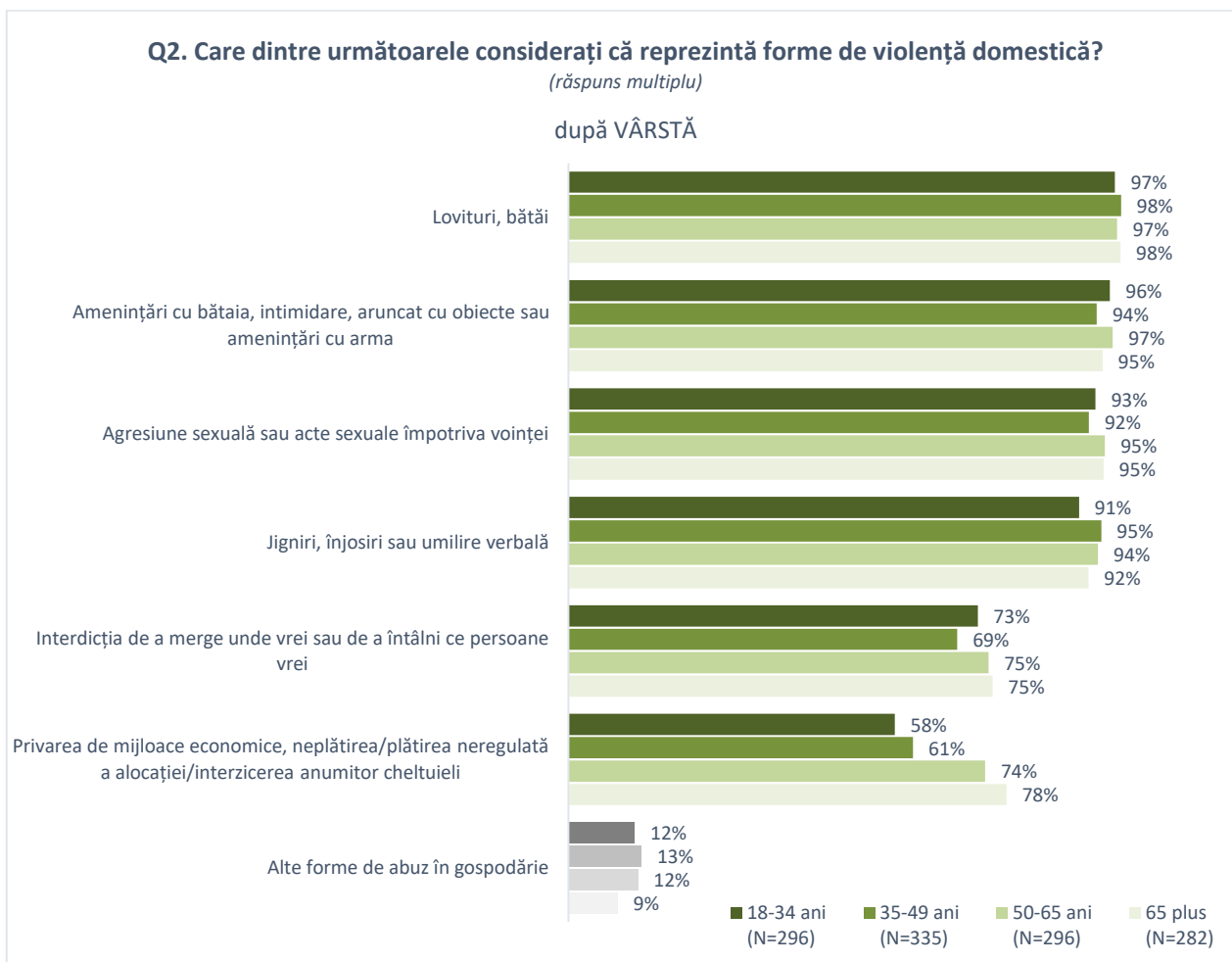

Eșantion național. Fără diferențe semnificative statistice.

Eșantion național.

Analiza comparativă între bărbații din mediul urban și cei din mediul rural evidențiază alte diferențe de percepție a diferitelor forme de violență domestică. Mai exact, cei din rural consideră în mai mare măsură decât cei din urban că violența fizică (95% față de 99%) și cea sexuală (90% față de 95%) sunt forme de violență domestică. Nu există diferențe semnificative de percepție a diferitelor forme de agresiune între femeile din mediul urban și cele din rural.

Eșantion național. N=1210

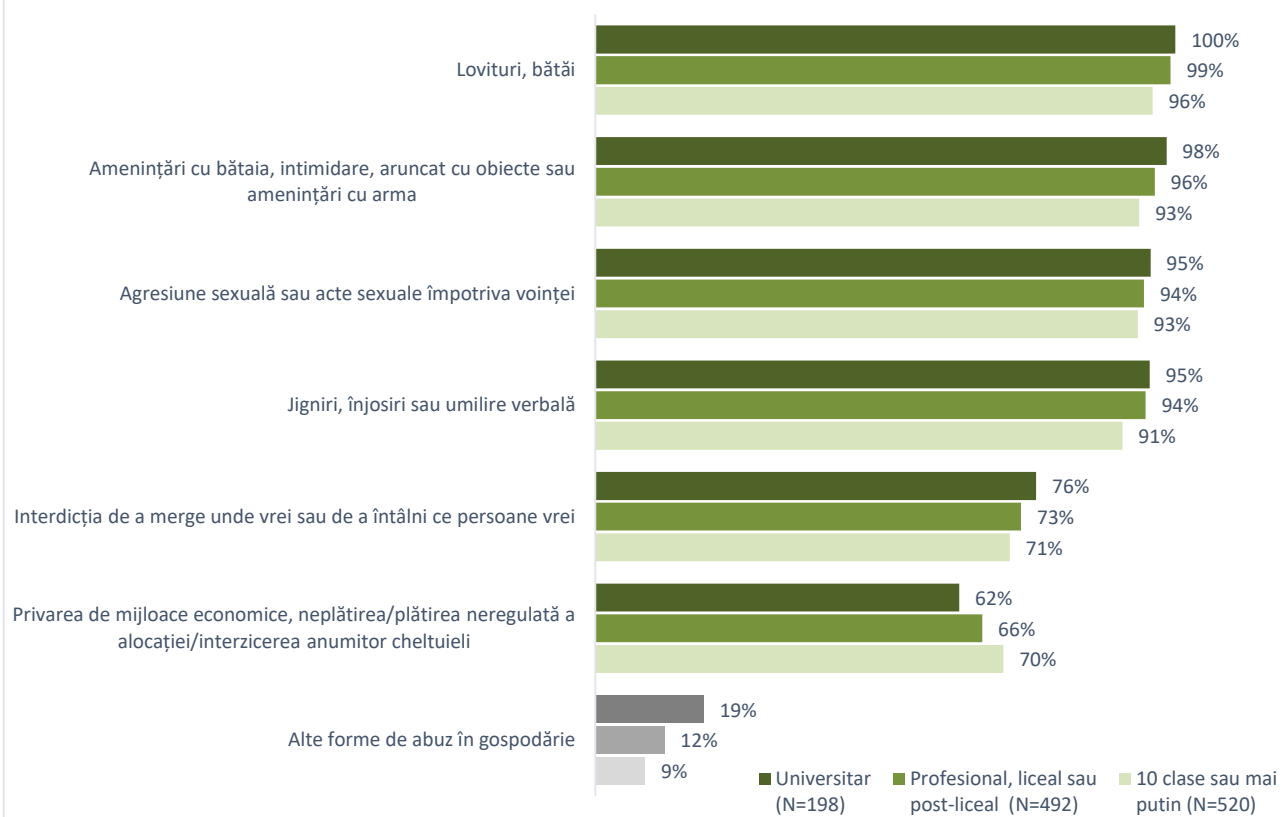
De asemenea, respondenții de 50 de ani și peste percep astfel violența financiară în mai mare proporție decât cei cu vârste mai mici de 50 de ani (74% -78%, comparativ cu 58-61% în rândul celor sub 50 de ani). Persoanele cu 10 clase sau mai puțin consideră în mai mică proporție decât celelalte abuzurile fizice și cele psihologice ca fiind forme de violență domestică.

În ceea ce privește jignirile, înjosirile sau umilirea verbală, acestea sunt percepute ca fiind o formă de violență domestică în mai mare măsură de cei din mediul urban (94% față de 91% în mediul rural) și de către rezidenții regiunilor Nord-Est și Sud-Est (96%) în raport cu cei din Nord-Vest (85%).

Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(răspuns multiplu)

după EDUCAȚIE

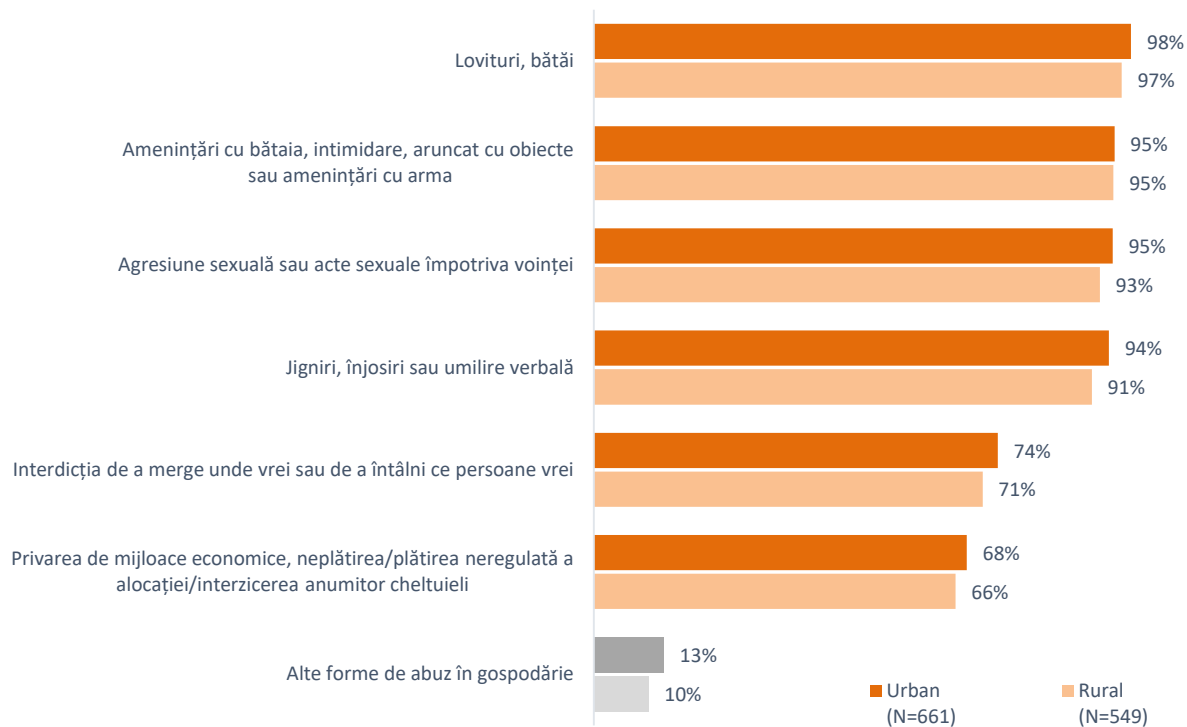

Eșantion național. N=1210

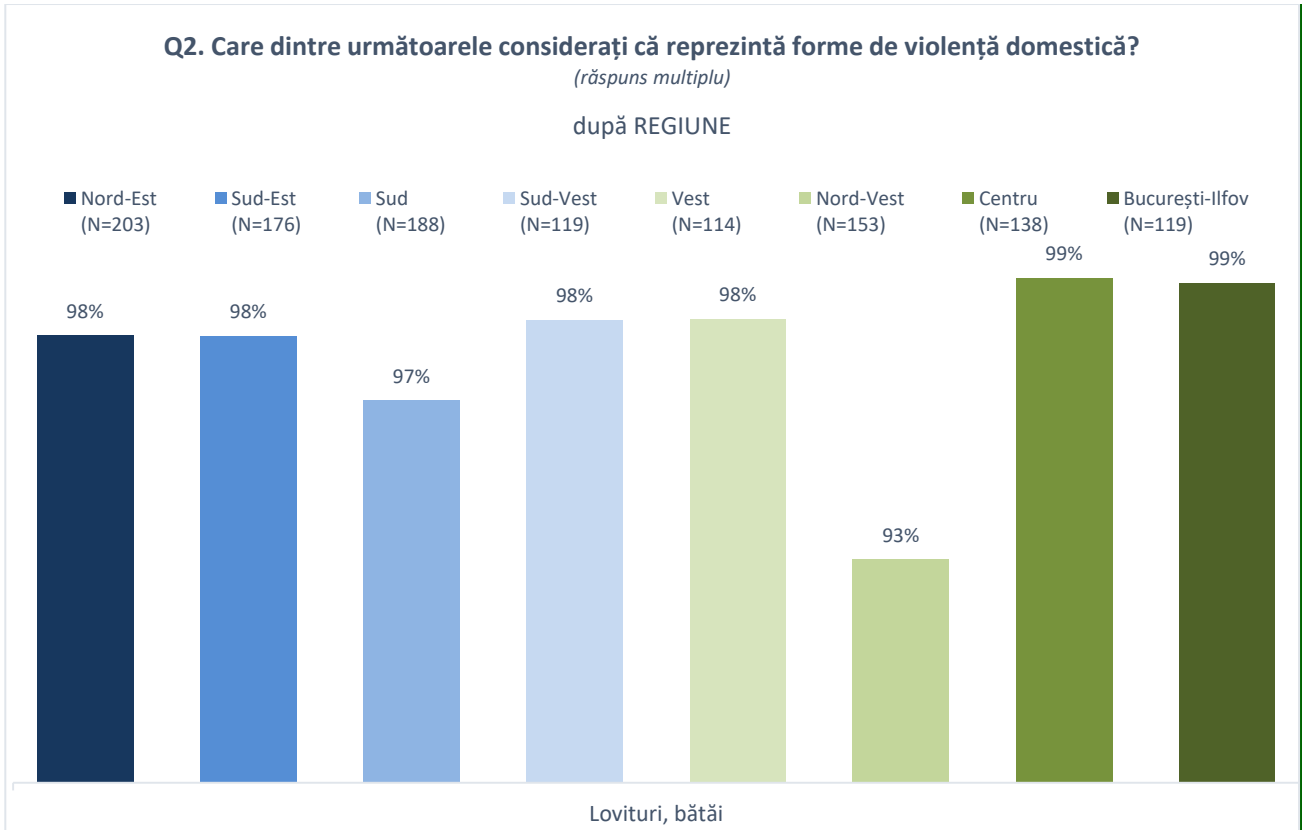
Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(răspuns multiplu)

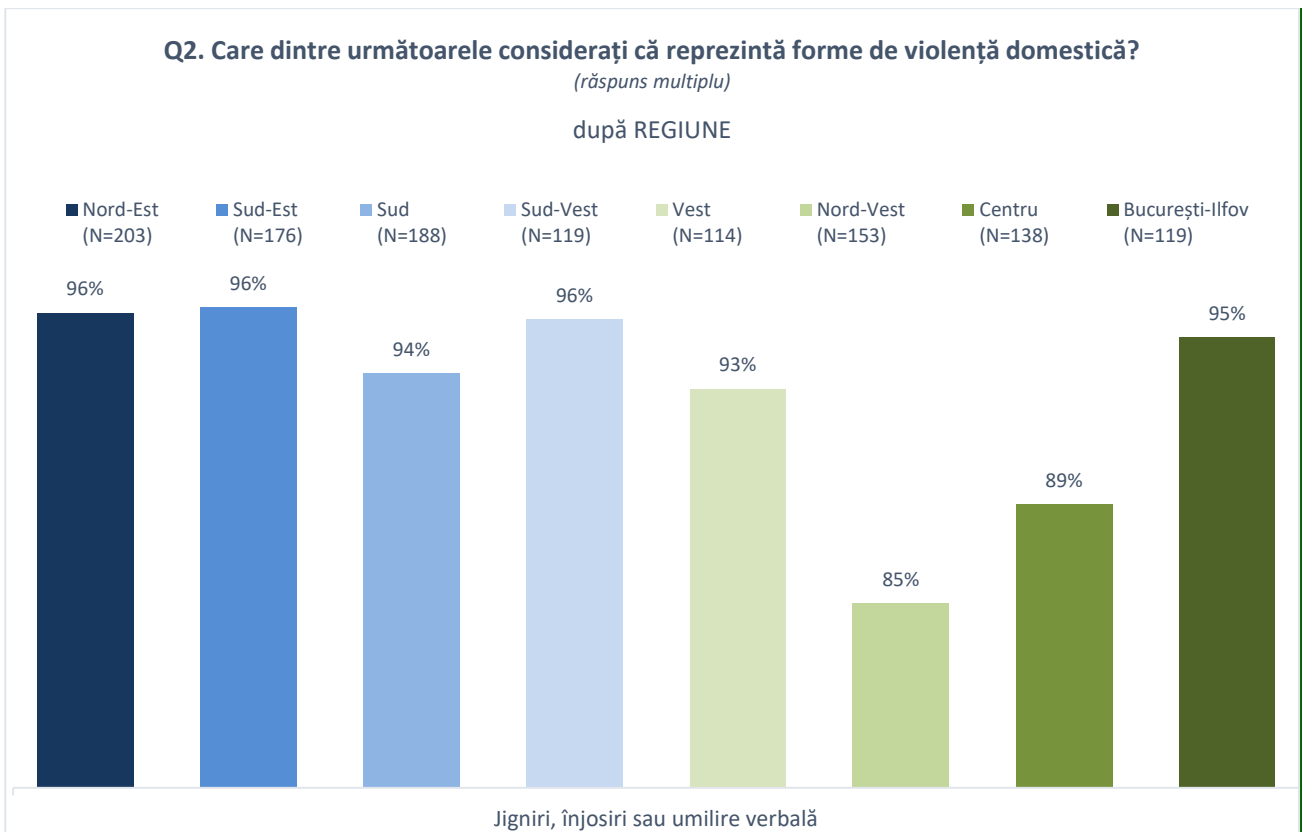
după MEDIU DE REZIDENȚĂ

Eșantion național. N=1210

Eșantion național. N=1210

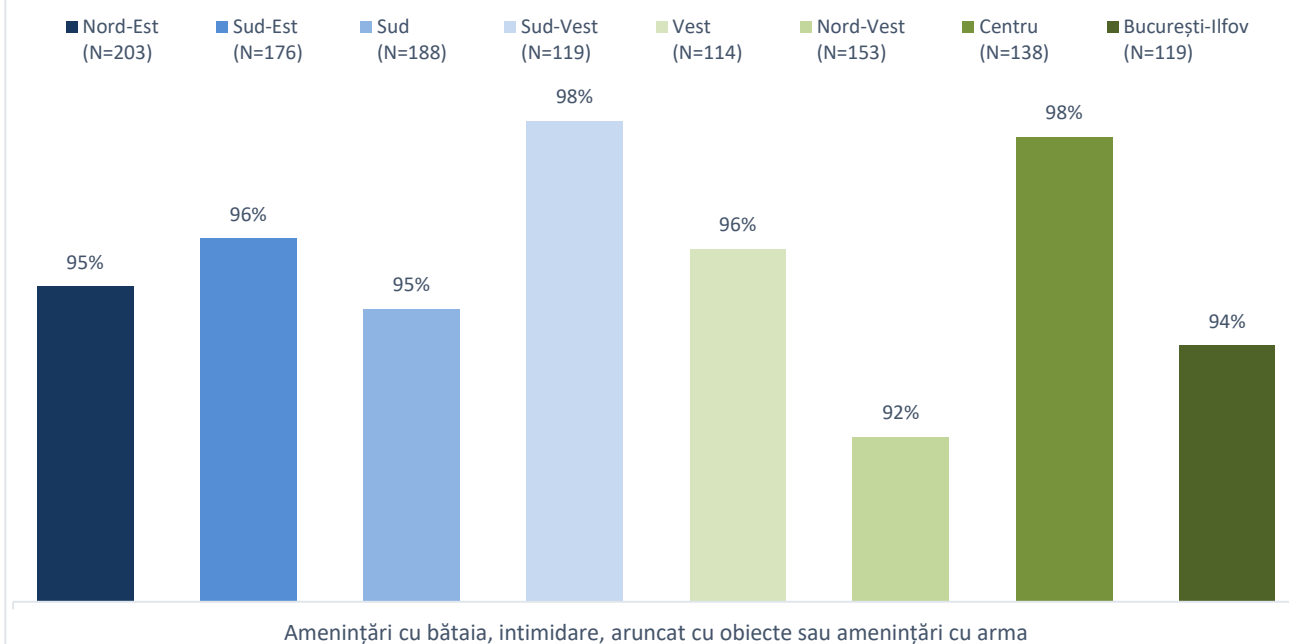

Eșantion național. N=1210

Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(răspuns multiplu)

după REGIUNE

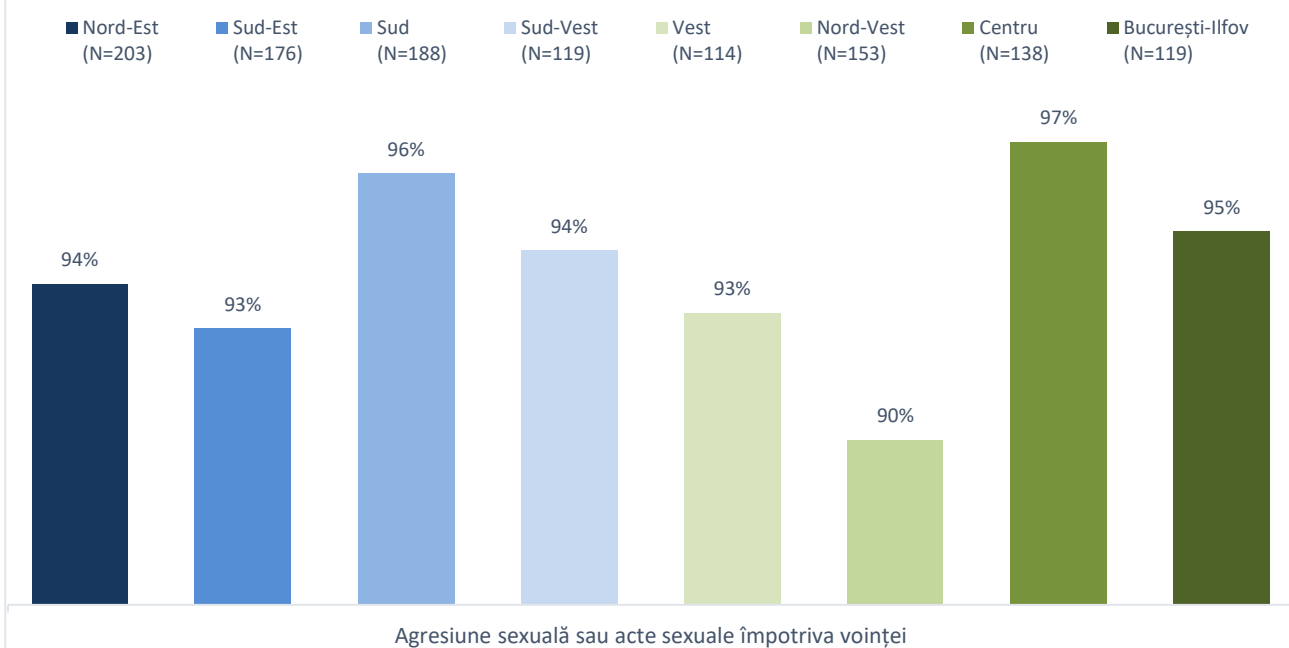

Eșantion național. N=1210

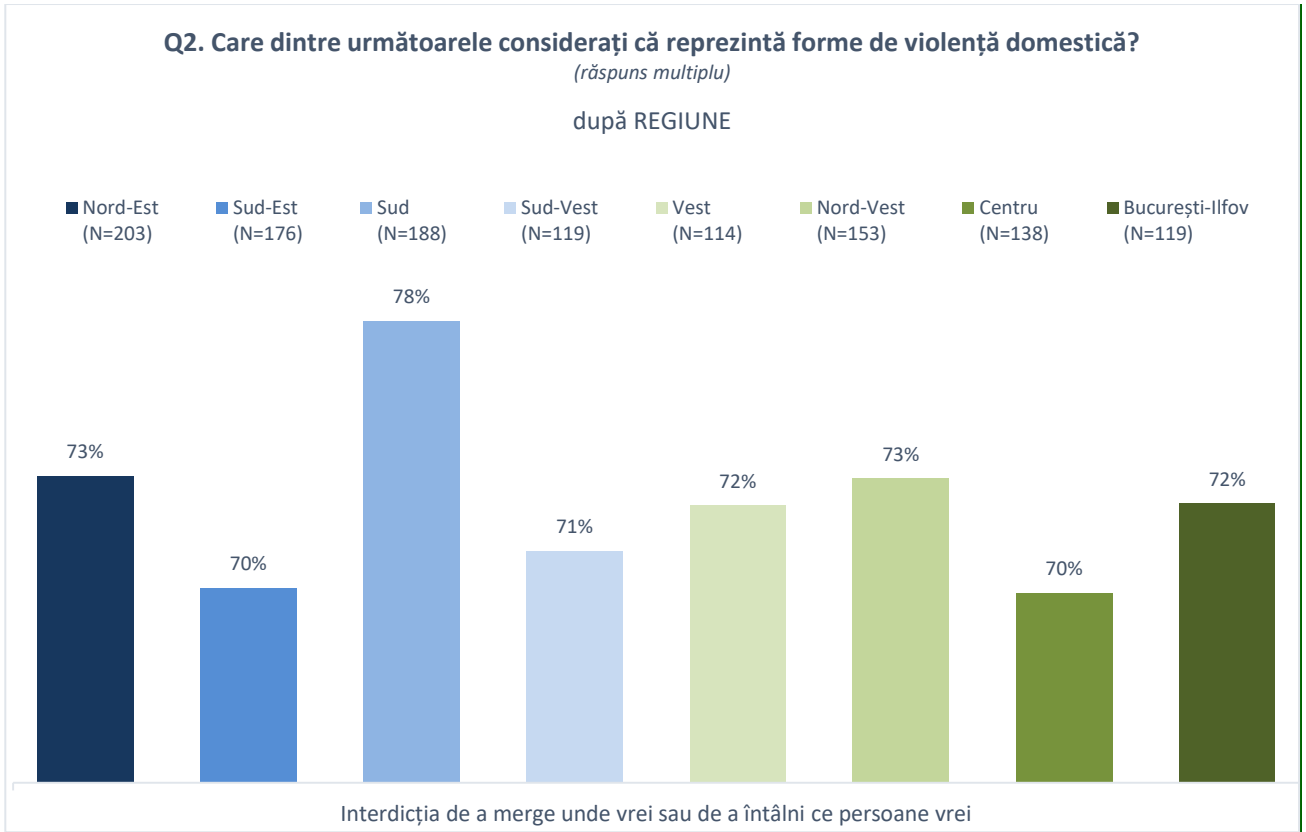
Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(răspuns multiplu)

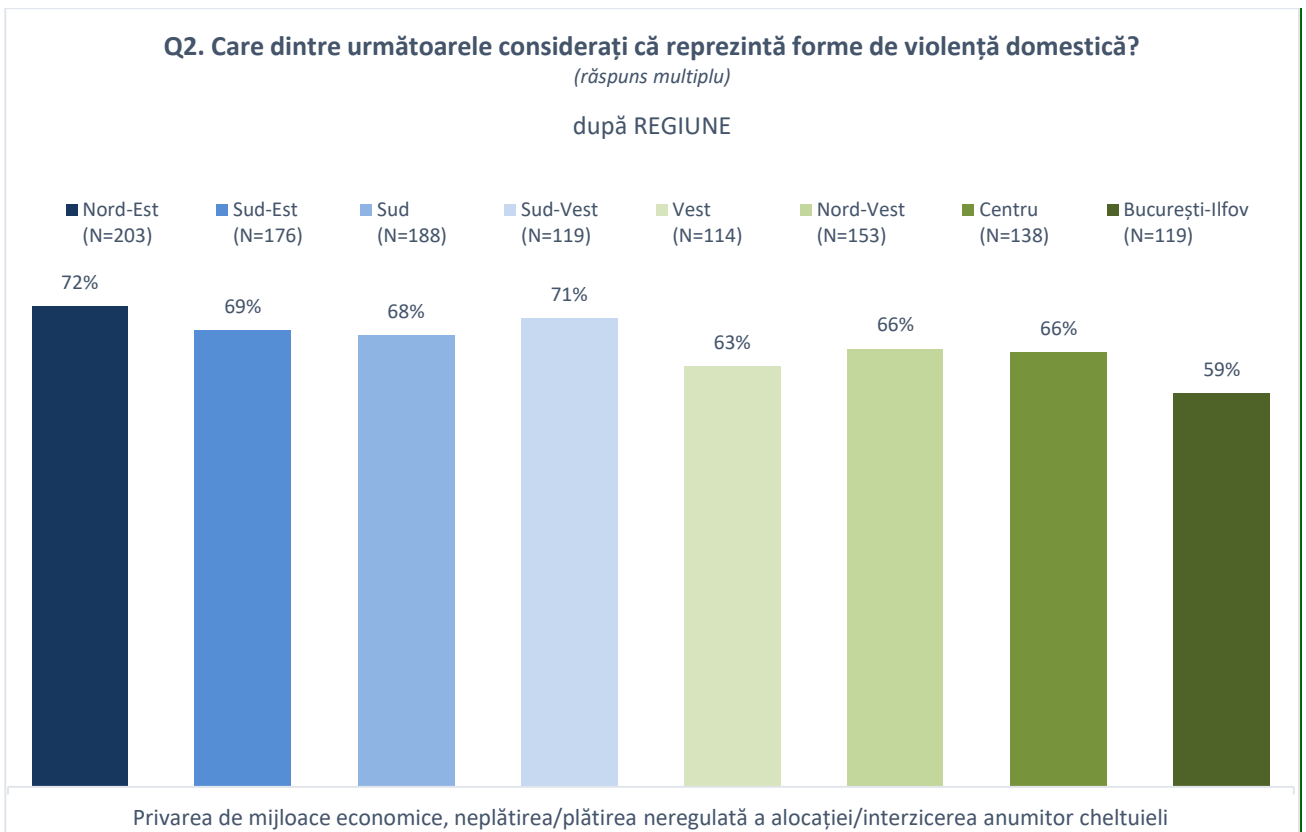
după REGIUNE

Eșantion național. N=1210

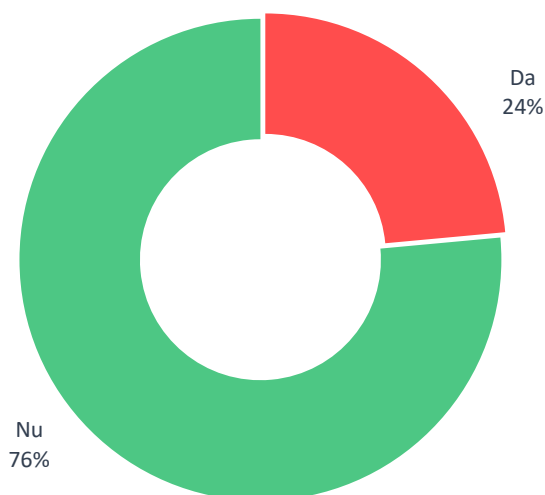

Eșantion național. N=1210

Eșantion național. N=1210

Q3. Ați auzit, în ultimul an, de cazuri de violență domestică, în rândul cunoștințelor dvs.?

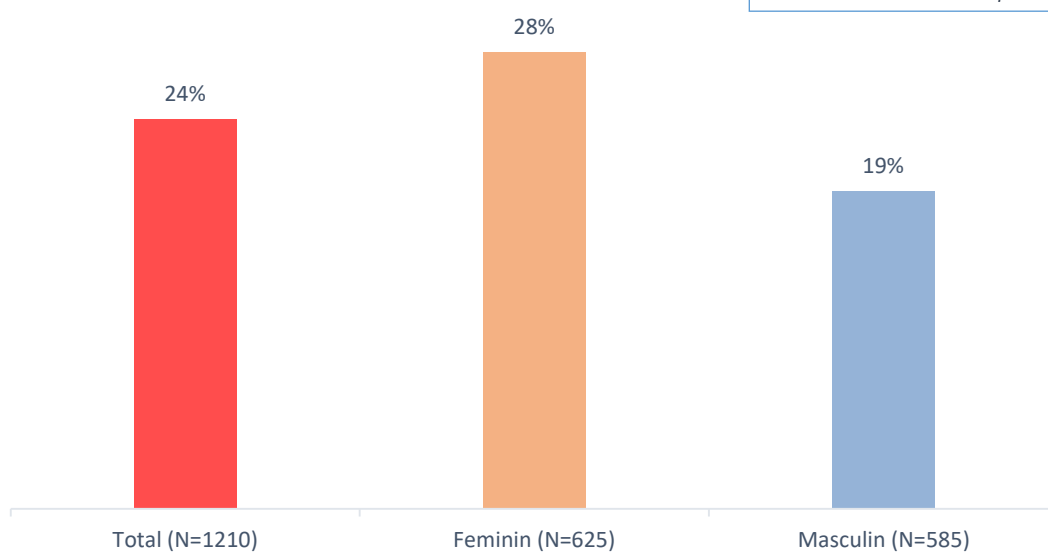

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Q3. Ați auzit, în ultimul an, de cazuri de violență domestică, în rândul cunoștințelor dvs.?

după GEN

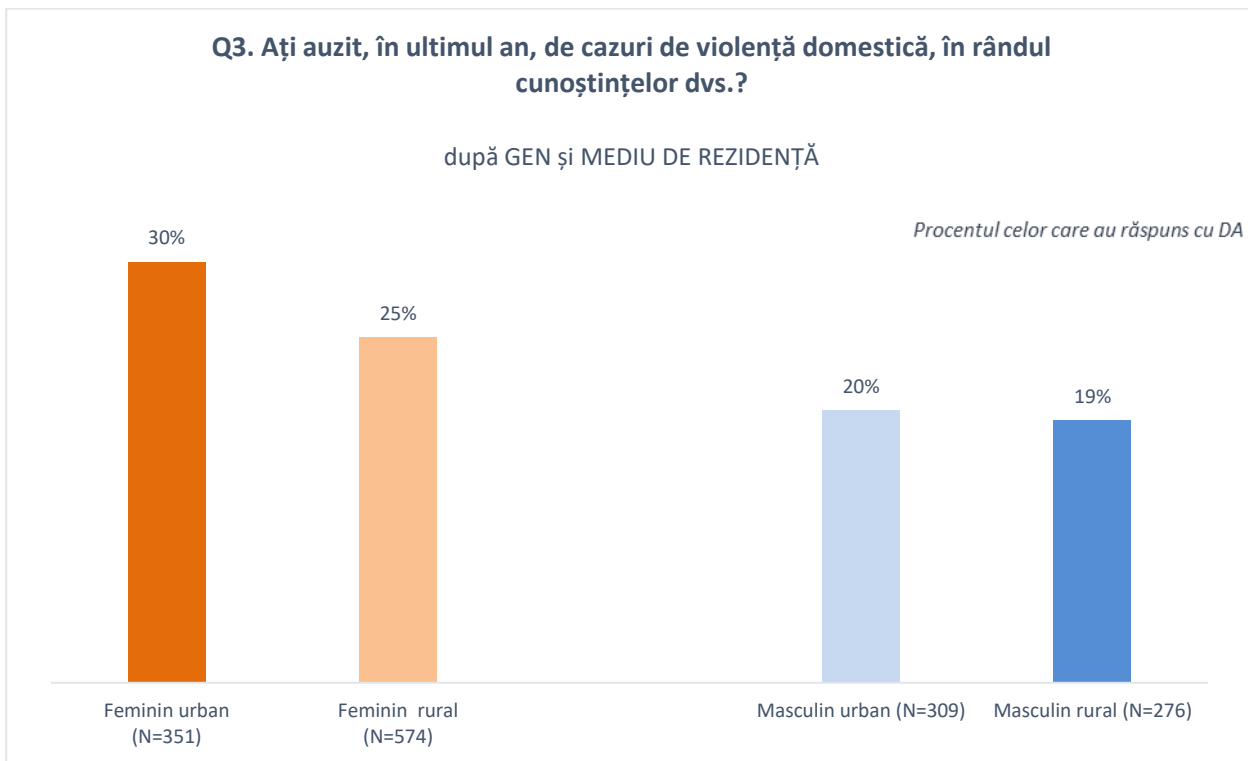
Procentul celor care au răspuns cu DA

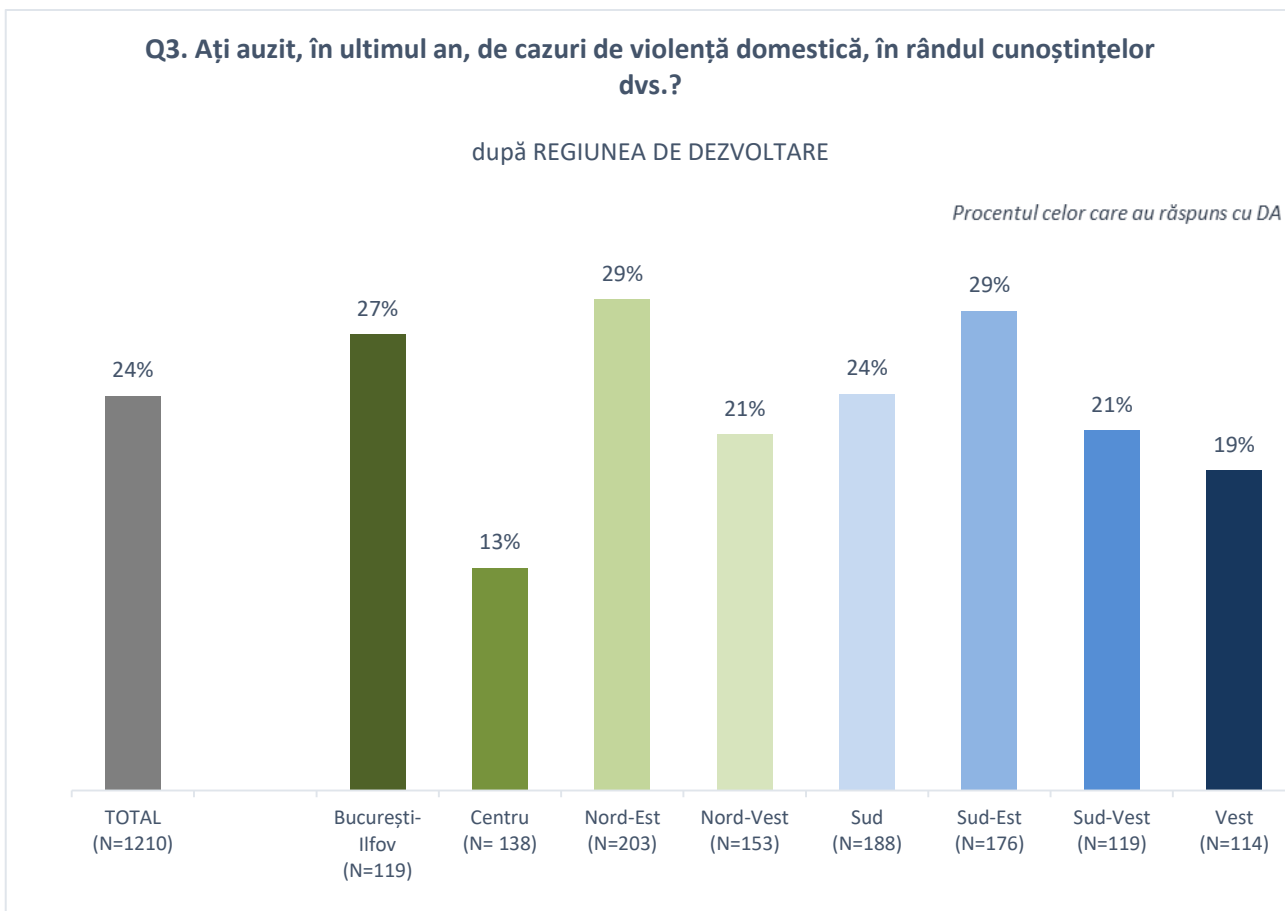
Eșantion național. N=1210

Aproape un sfert dintre respondenți (24%) afirmă că au auzit, în ultimul an, de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. Acest procent este mai mare în rândul femeilor (28%) comparativ cu bărbații (19%). De asemenea, este mai ridicat în regiunile Nord-Est și Sud-Est (29%), comparativ cu regiunea Centru (13%).

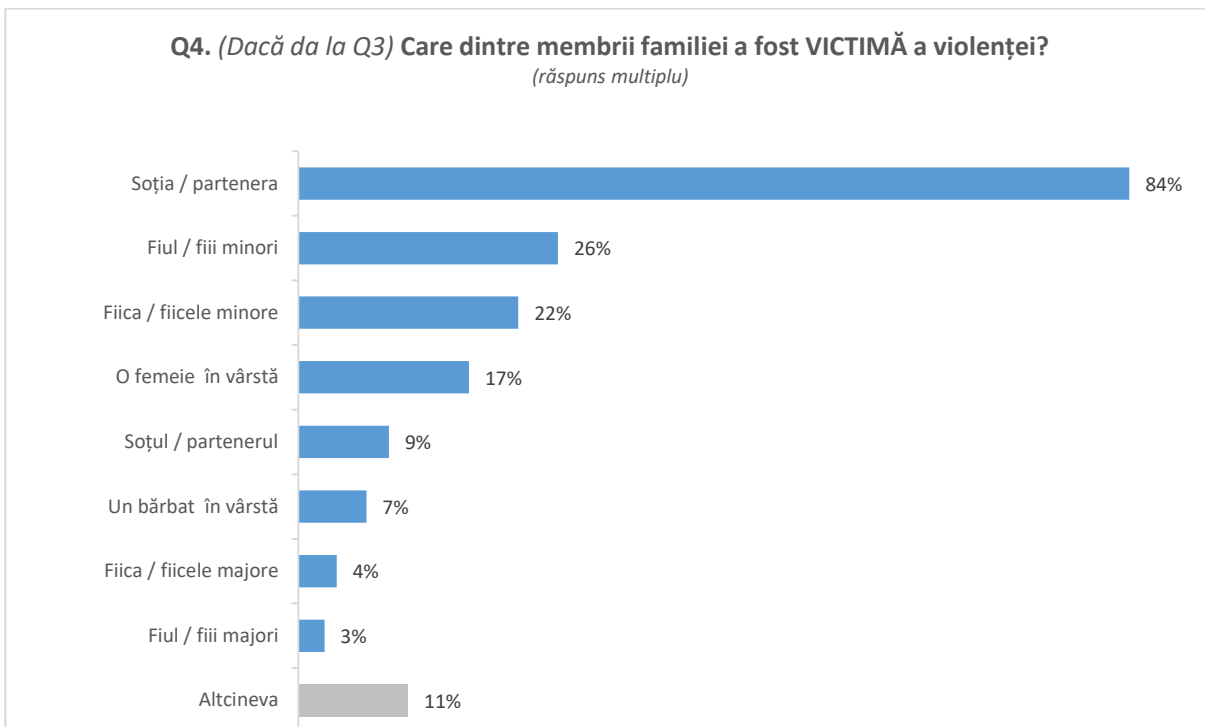
Nu se înregistrează diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din mediul urban și cei din rural.

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural). Fără diferențe semnificative statistice.

Eșantion național.

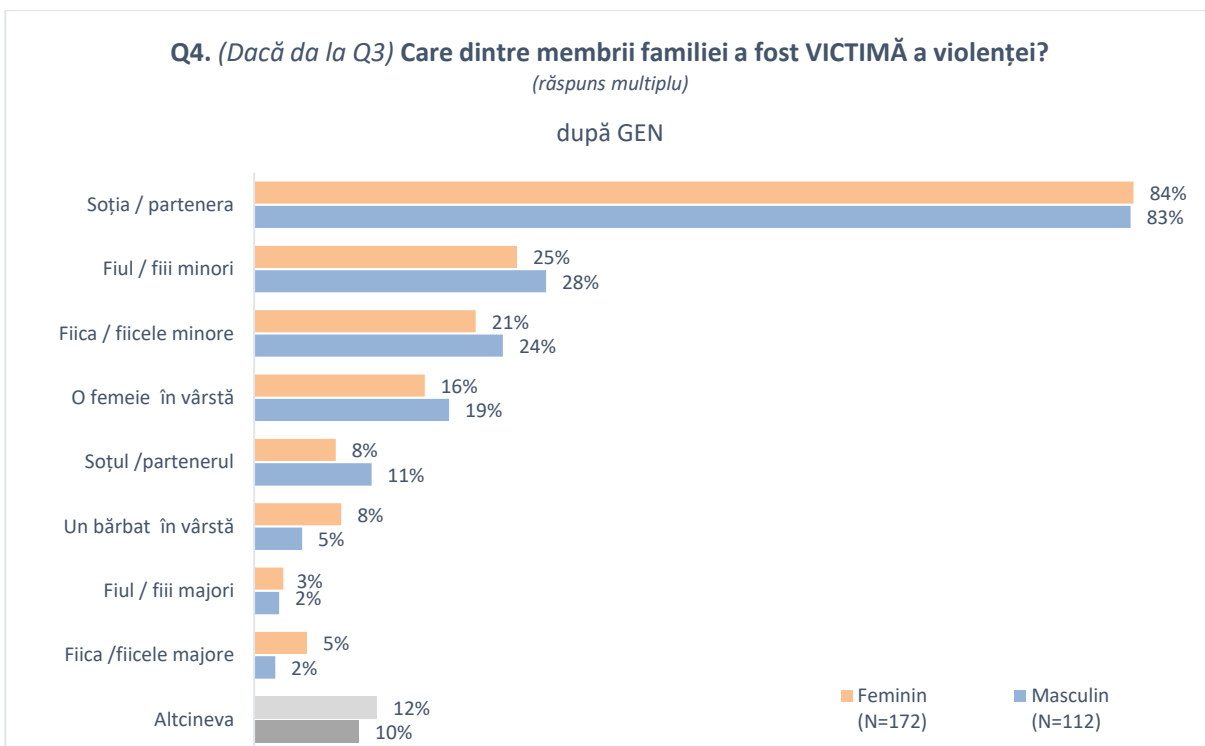

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. N=285.

Modelul predominant de violență în familie cunoscut de către respondenți în ultimul an are ca principală victimă soția sau partenera (84%) și ca principal agresor soțul sau partenerul (80%).

În ceea ce privește victima, sunt menționate într-o pondere mai ridicată, pe lângă soție sau parteneră, copiii minori (26% fiii și 22% fiicele) și o femeie în vârstă din familie (17%). Soțul sau partenerul este menționat ca victimă de 9% dintre respondenți.

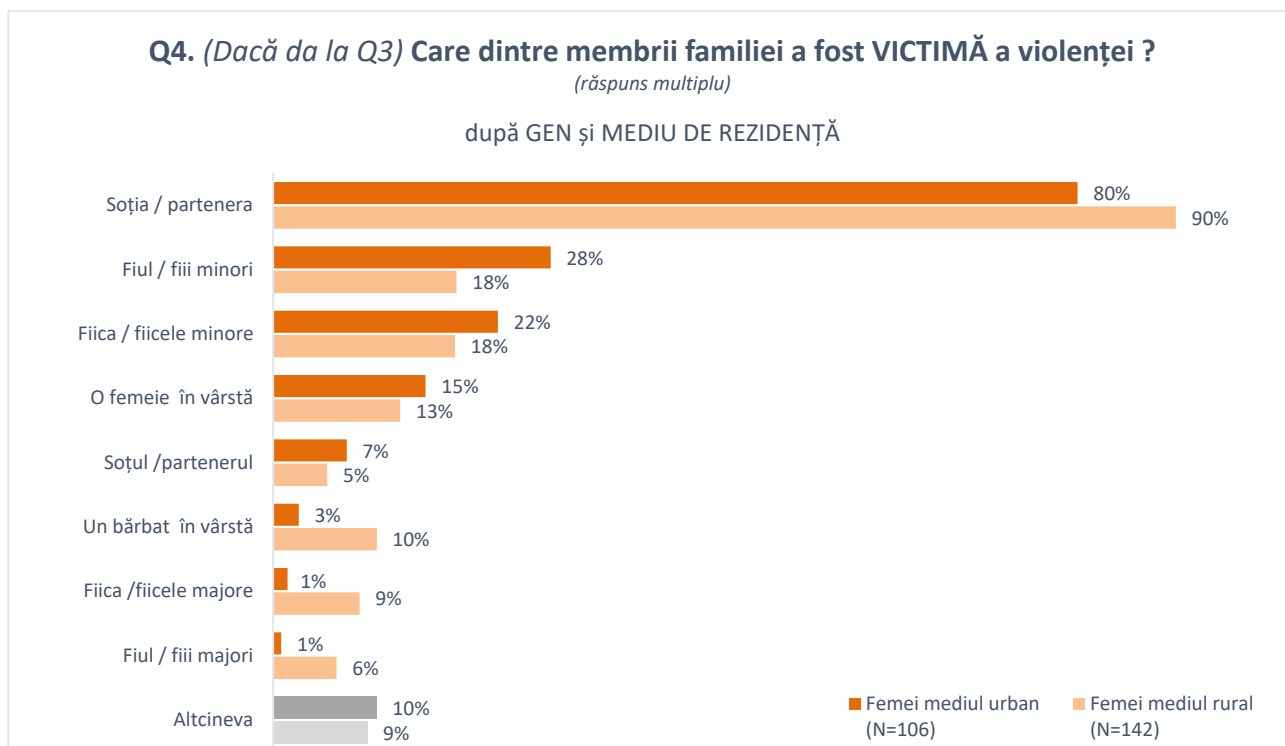
Eșantion național. Fără diferențe semnificative statistice.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Nu se înregistrează diferențe semnificative statistice între persoanele de gen feminin și cele de gen masculin.

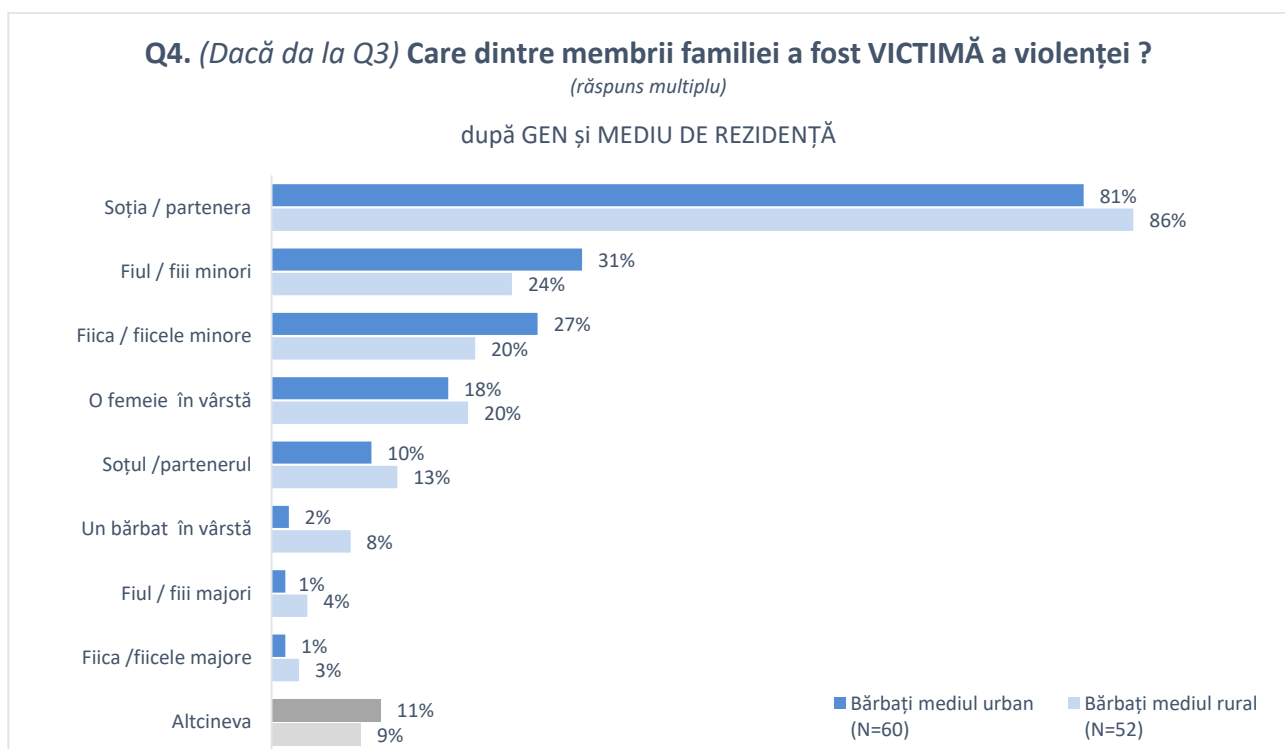
Există însă o serie de diferențe și între femeile din mediul rural și cele din urban. Cele din mediul rural menționează în mai mare măsură soția sau partenera (90% față de 80%), copiii majori (6-9% față de 1%) și un bărbat în vârstă din familie (10% față de 3%) ca fiind victime.

Și bărbații din mediul rural indică ca victimă în mai mare proporție decât cei din urban un bărbat în vârstă din familie (8% față de 2%).

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

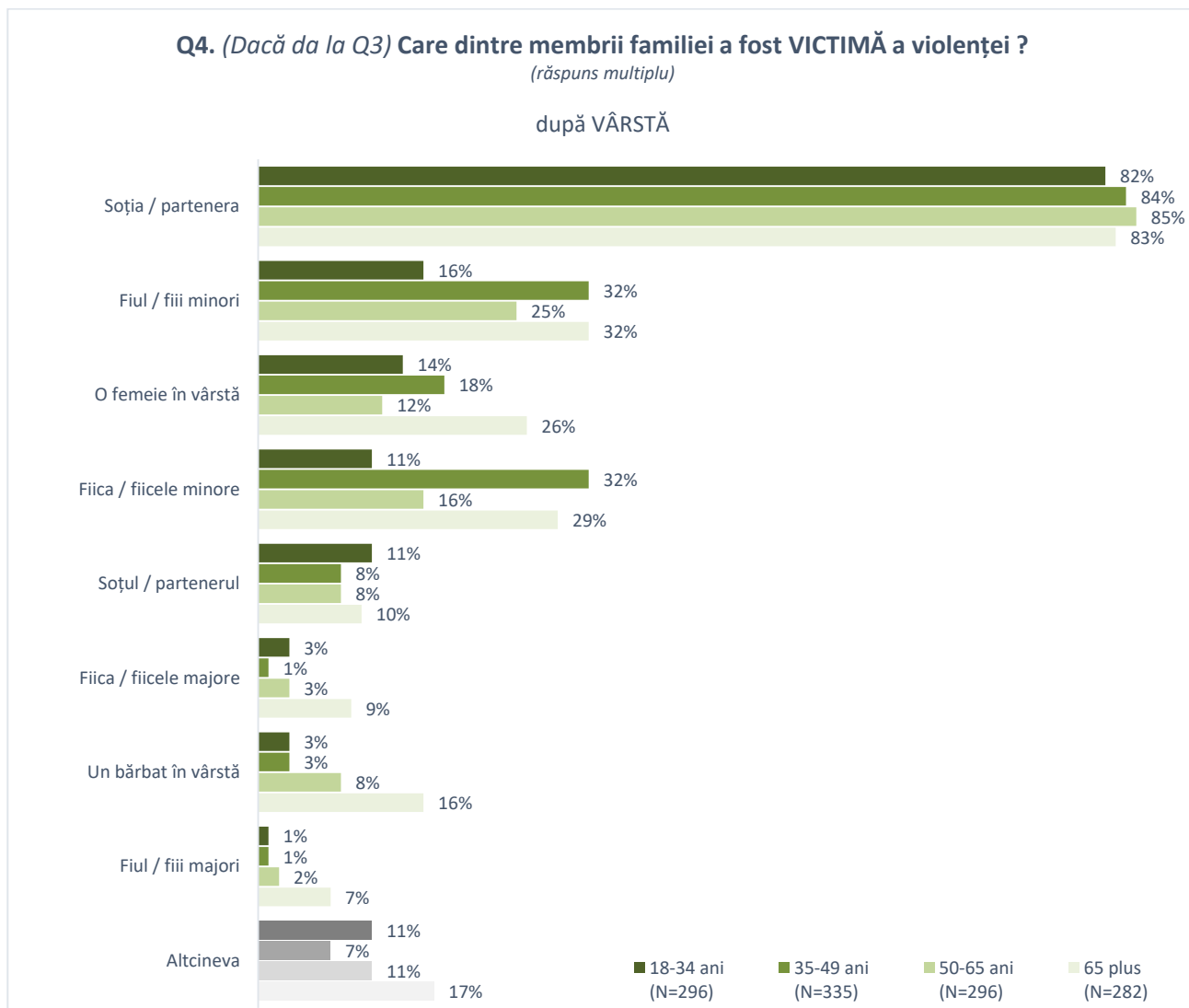

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Apar și alte diferențe semnificative statistic între diverse categorii socio-demografice. O primă astfel de diferență este între persoanele cu o educație mai scăzută (10 clase sau mai puțin) și cele mai educate. Cele din prima categorie cunosc într-o proporție mai ridicată decât celelalte cazuri în care victima a fost soția sau partenera (93% față de 76-80%).

De asemenea, respondenții cu vârste de 35-49 ani și peste 65 de ani menționează în mai mare măsură decât cei de 18-34 ani fiicele minore ca fiind victime. Tot persoanele de peste 65 de ani cunosc în mai mare măsură cazuri în care bărbații în vârstă sunt victimele (16%, comparativ cu 3-8%).

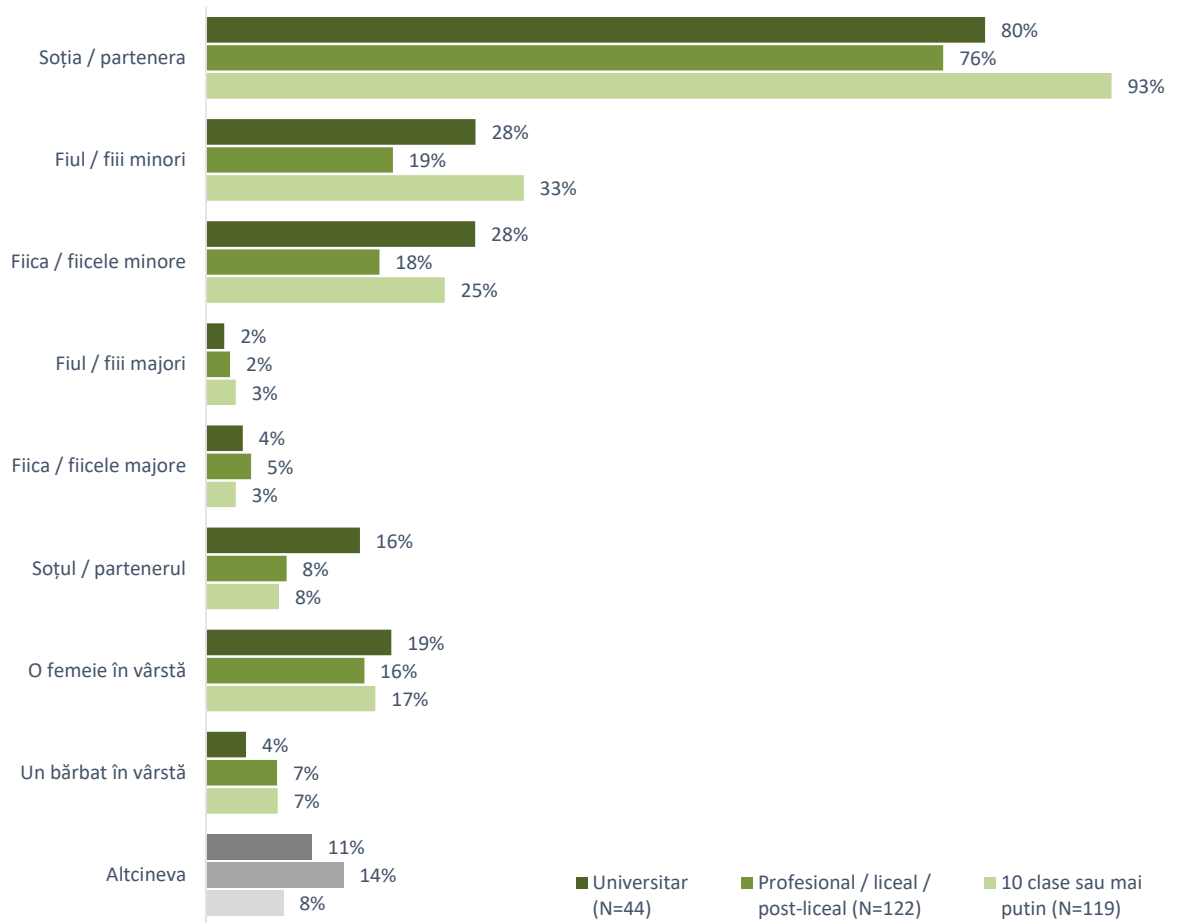
Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost VICTIMĂ a violenței ?

(răspuns multiplu)

după EDUCAȚIE

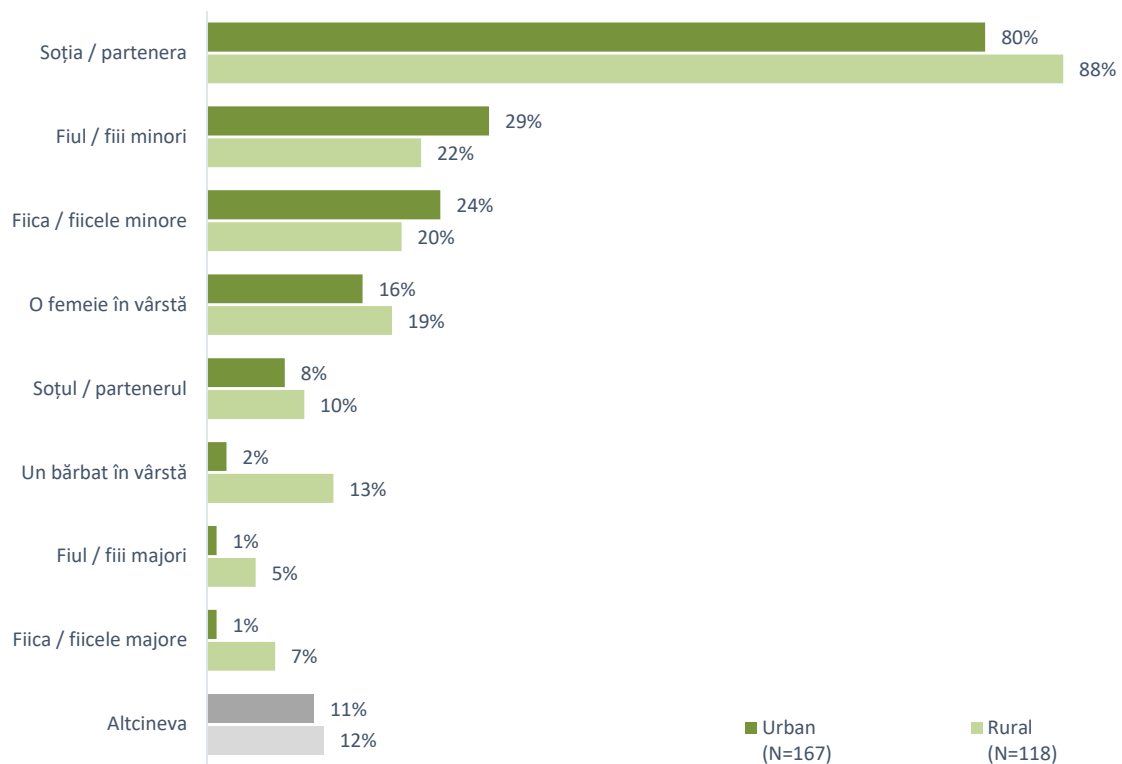
Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost VICTIMĂ a violenței ?

(răspuns multiplu)

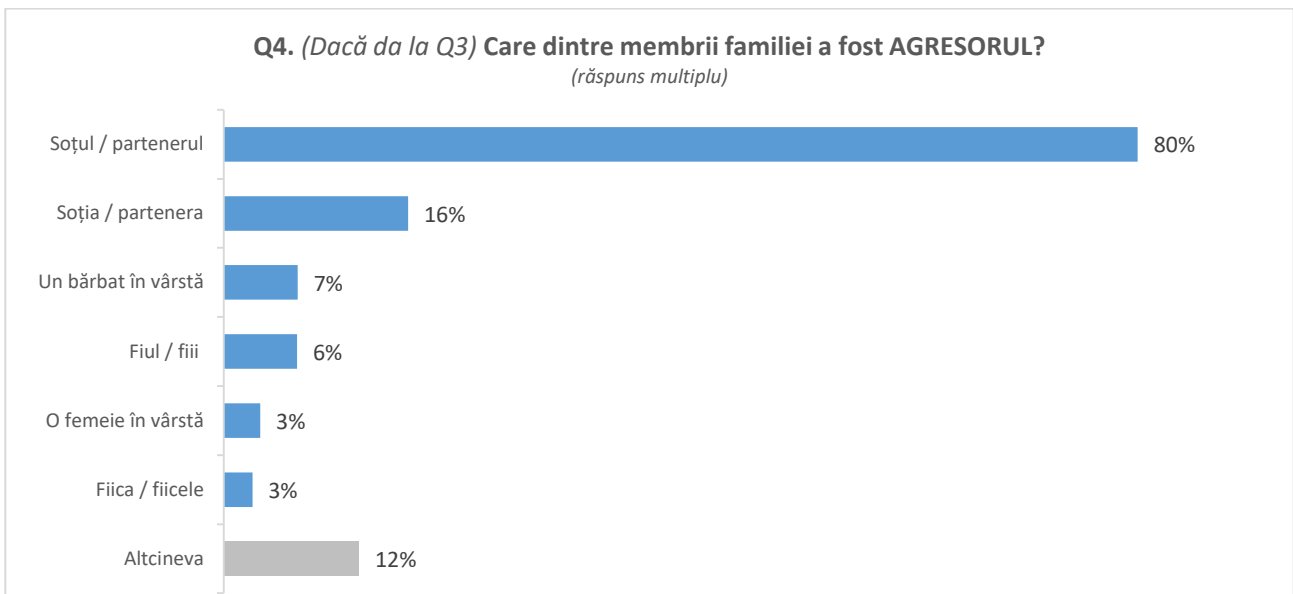
după MEDIU de REZIDENȚĂ

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

O altă diferență apare în funcție de mediul de rezidență: cei din mediul rural cunosc în proporție mai ridicată decât cei din mediul urban cazuri de violență domestică în care victime sunt copiii majori din familie (5-7% în rural față de 1% în urban) sau bărbați în vârstă din familie (13% în rural față de 2% în urban).

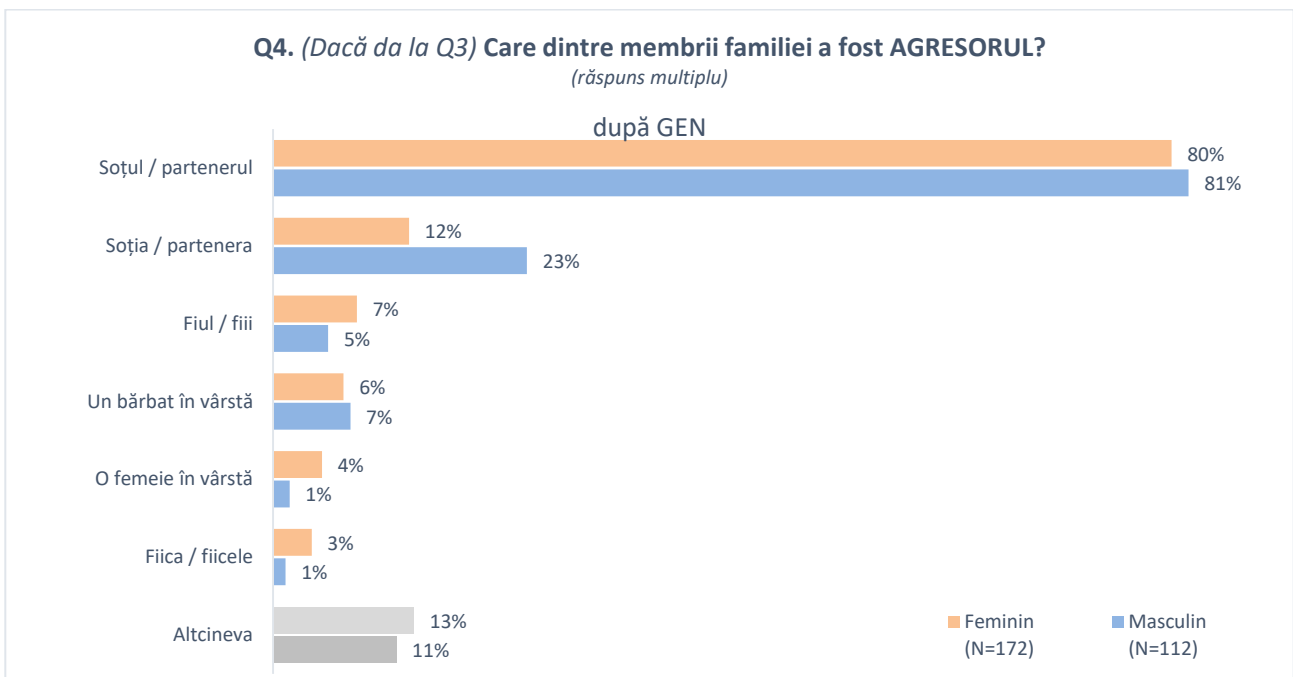

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. N=285.

În afară de soț sau partener, este menționată într-o proporție mai importantă ca agresor (16%) soția sau partenera. Și în cazul agresorului apar diferențe semnificative statistic între diferite categorii de respondenți. Bărbații cunosc mai multe cazuri de soții sau parteneri aflate în postura de agresor comparativ cu femeile (23% față de 12%).

În plus, fiul sau fiii sunt indicați ca agresor în mai mare proporție de către femeile din mediul rural (10%) decât cele din mediul urban (1%). Nu există diferențe semnificative statistic între bărbații din mediul urban și cei din rural.

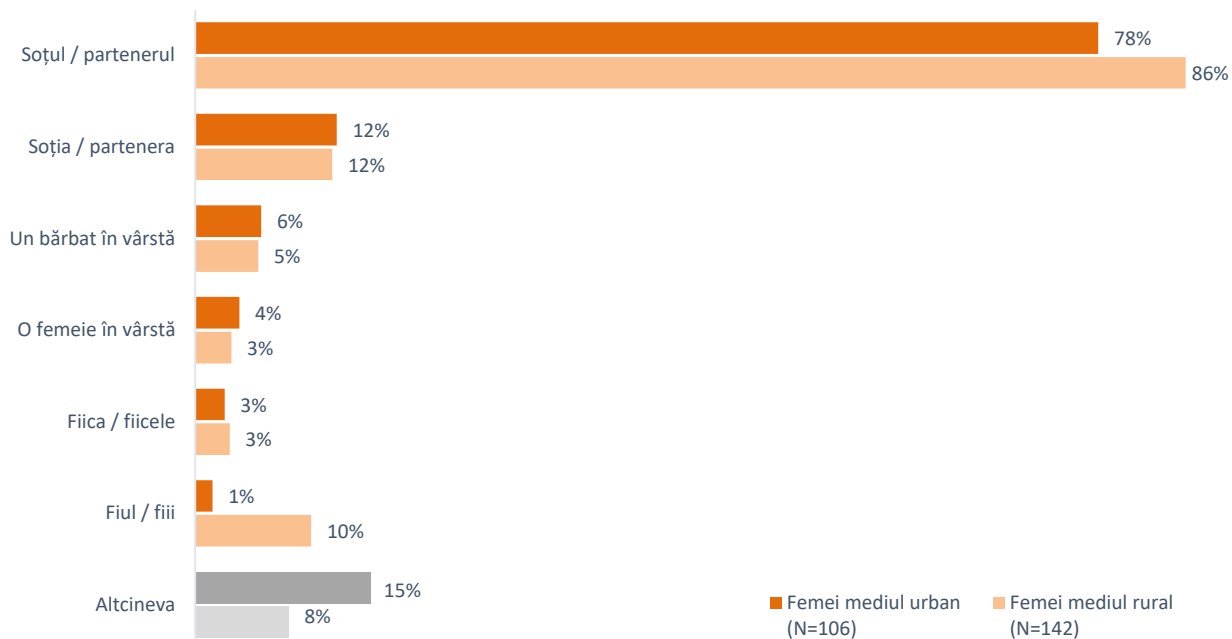
Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost AGRESORUL?

(răspuns multiplu)

după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

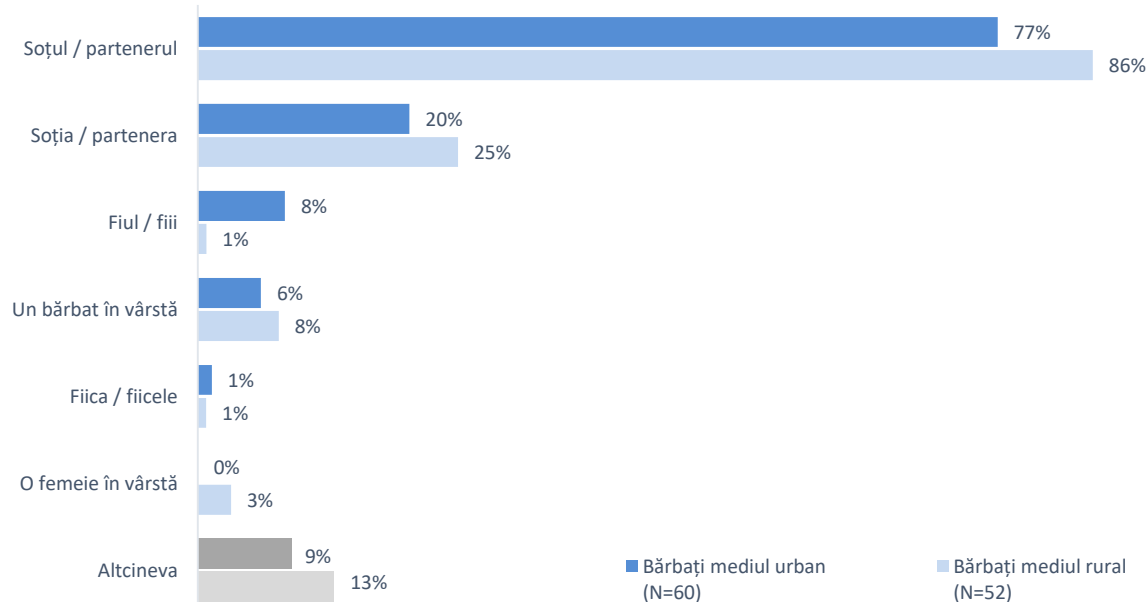
Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost AGRESORUL?

(răspuns multiplu)

după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

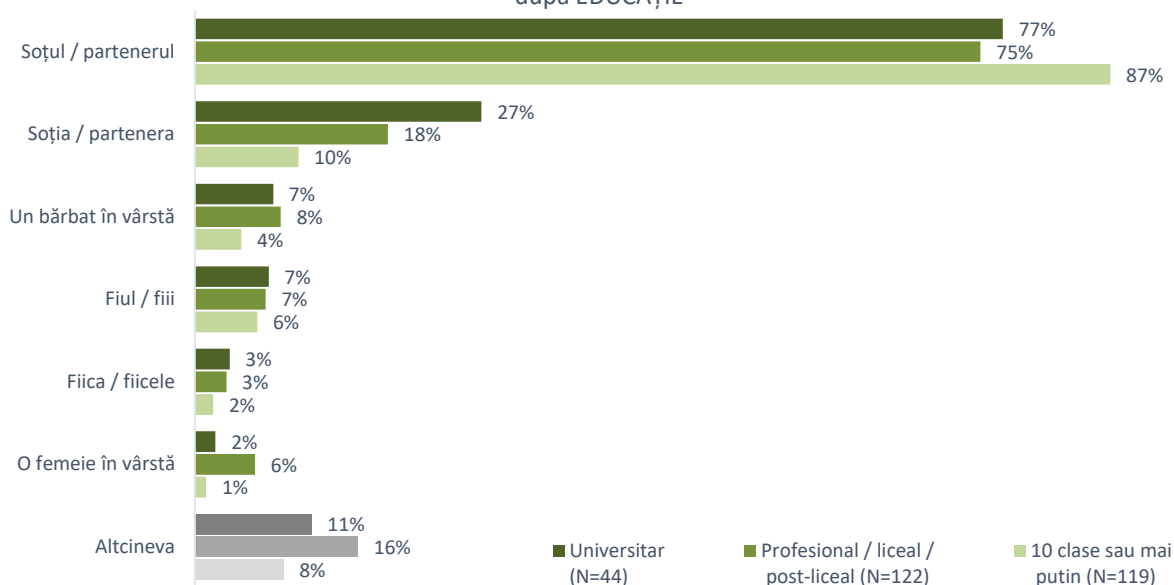
Eșantion național. Fără diferențe semnificative statistice.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost AGRESORUL?

(răspuns multiplu)

după EDUCAȚIE

Eșantion național.

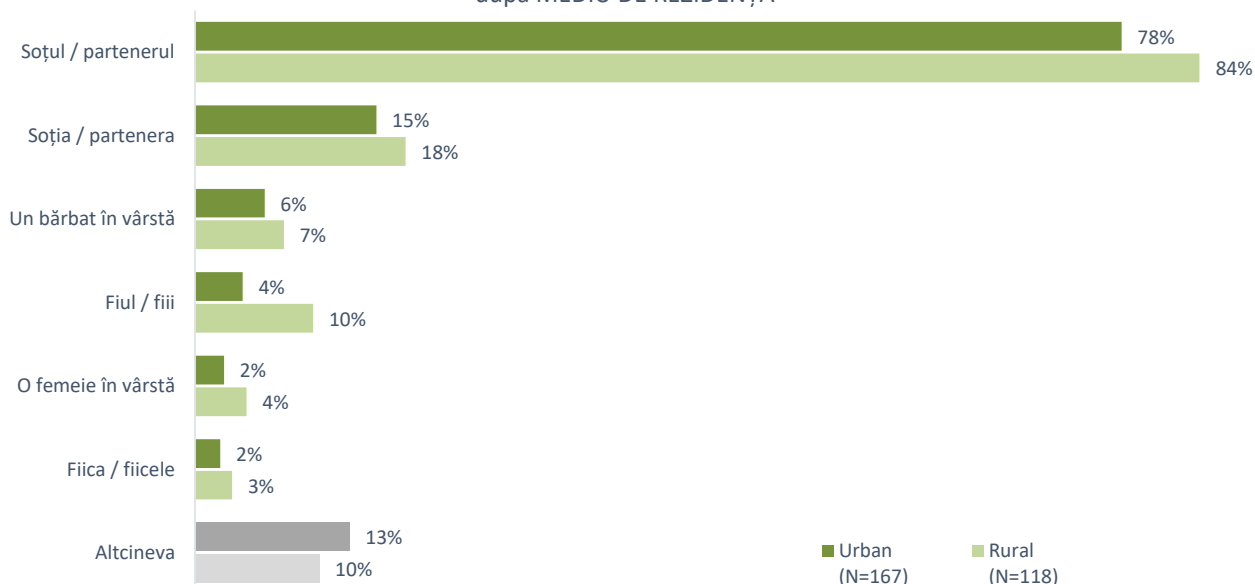
Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Persoanele cu studii universitare cunosc mai multe astfel de cazuri comparativ cu cele cu maximum 10 clase (27% față de 10%). În schimb, respondenții cu maximum 10 clase menționează în mai mare măsură soțul sau partenerul ca fiind agresor (87%). O ultimă diferență apare în funcție de mediul de rezidență. Astfel, o mai mare proporție a rezidenților din mediul rural cunoaște cazuri în care fiul este agresorul (10%, față de 4% în mediul urban).

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost AGRESORUL?

(răspuns multiplu)

după MEDIU DE REZIDENȚĂ

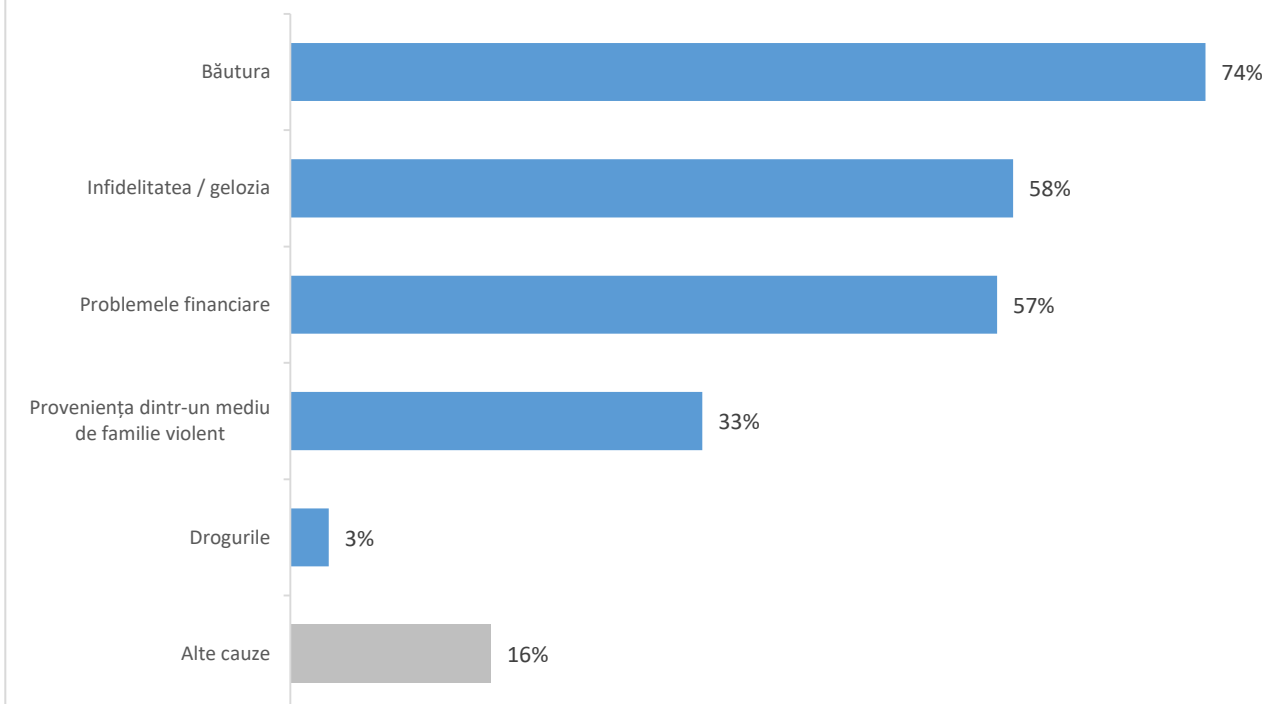

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie?

(răspuns multiplu)

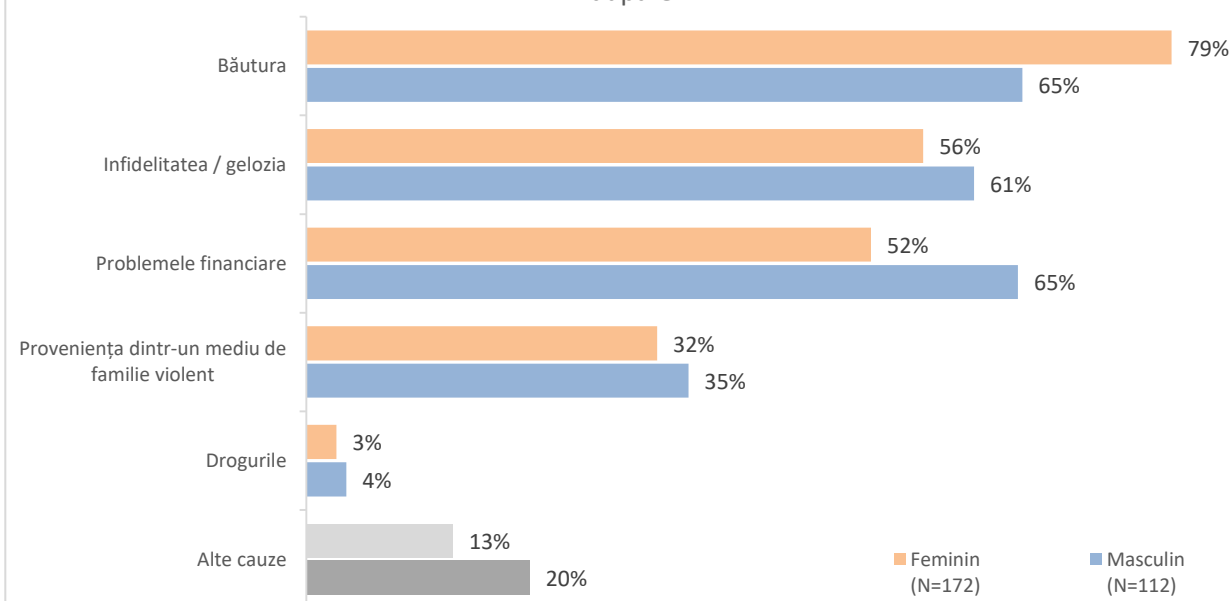
Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor. N=285.

Principala cauză a acestor cazuri de violență domestică este băutura, fiind menționată de aproape trei sferturi (74%) dintre cei intervievați. Și infidelitatea și gelozia și problemele financiare apar într-o proporție destul de ridicată (58% și respectiv, 57%).

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după GEN

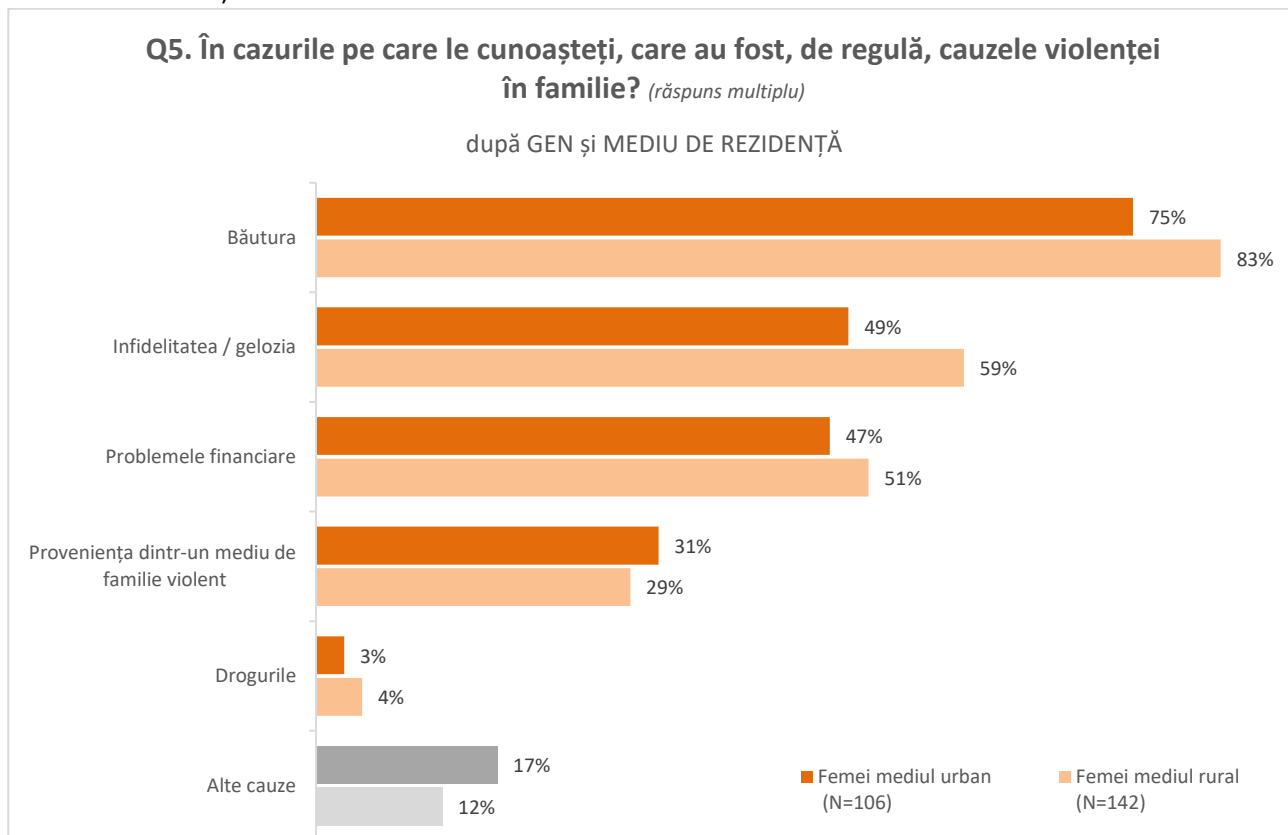

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

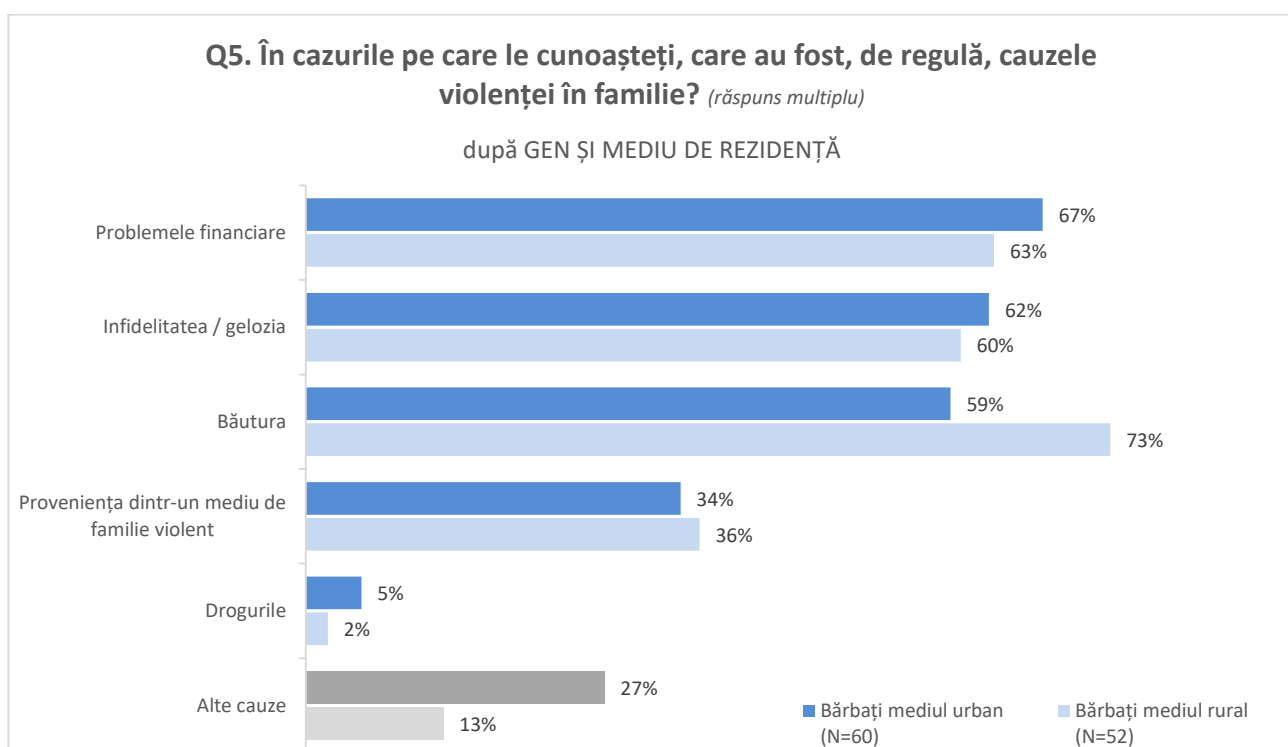
Femeile menționează în mai mare măsură băutura ca fiind cauza violenței (79% față de 65% în rândul bărbaților), pe când bărbații au indicat în mai mare măsură infidelitatea sau gelozia (65% față de 52% în rândul femeilor).

Nu apar diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din mediul urban și cei din rural.

Eșantion național. Fără diferențe semnificative statistic.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

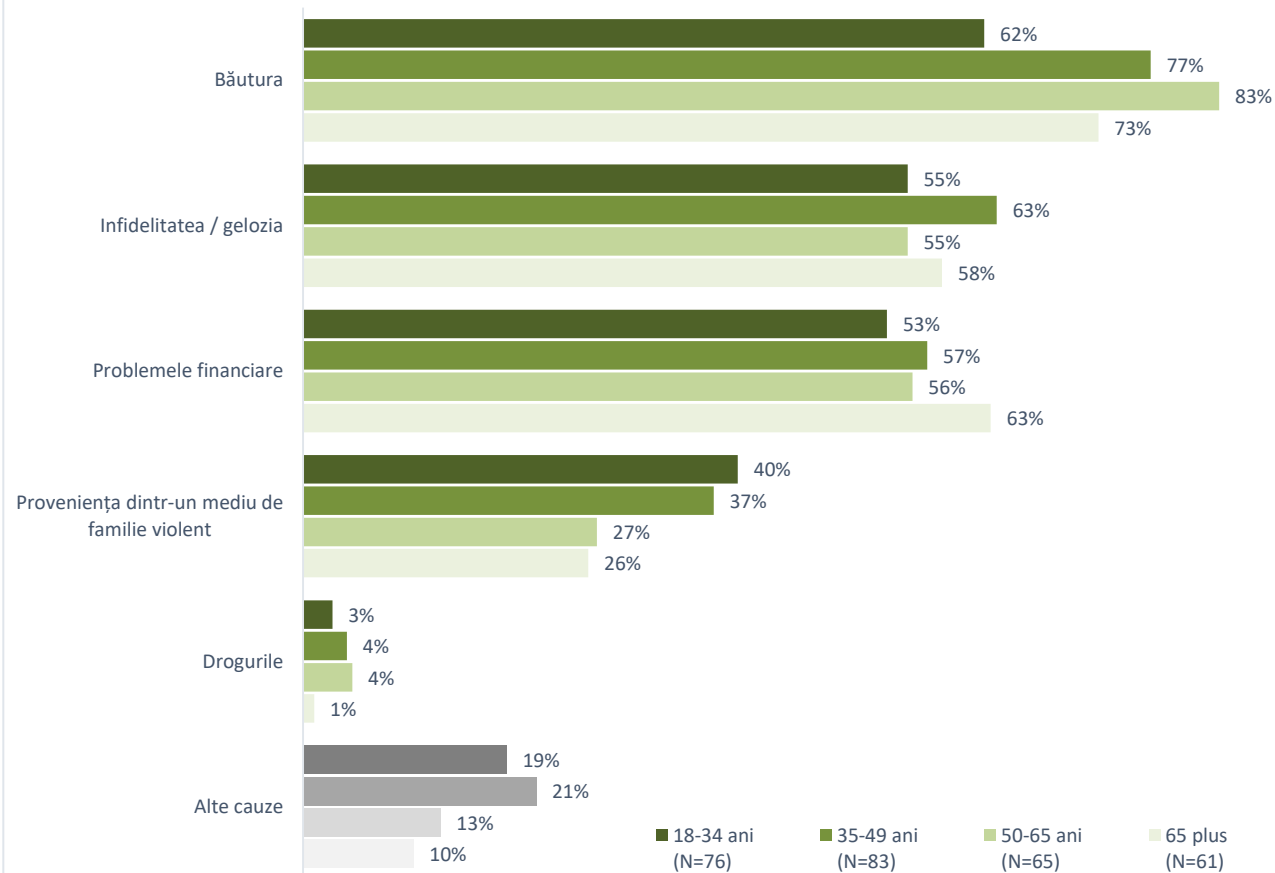

Eșantion național. Fără diferențe semnificative statistic.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după VÂRSTĂ

Eșantion național.

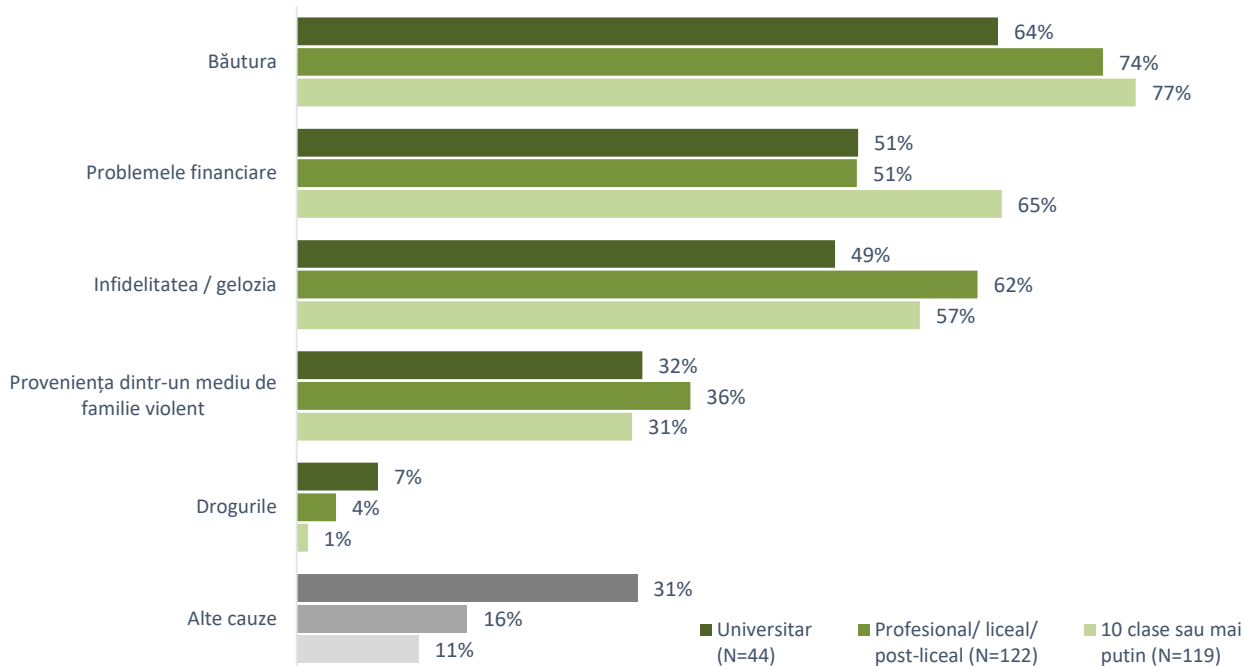
Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Băutura este indicată ca motiv în procent mai mare de cei cu vârste de 50-65 ani (83%) comparativ cu cei tineri (62%). În schimb, persoanele cu studii universitare specifică alt motiv în mai mare măsură (31%) decât cei cu maximum 10 clase (11%).

Și respondenții din mediul rural comparativ cu cei din urban (80% față de 69%) și cei din regiunea Nord-Est comparativ cu cei din București-Ilfov (85% față de 51%) menționează în proporție mai mare băutura ca motiv. De asemenea, infidelitatea și gelozia sunt indicate în multe cazuri de către cei din regiunile Vest și Nord-Vest (72-76%) față de locuitorii din București-Ilfov (32%).

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după EDUCAȚIE

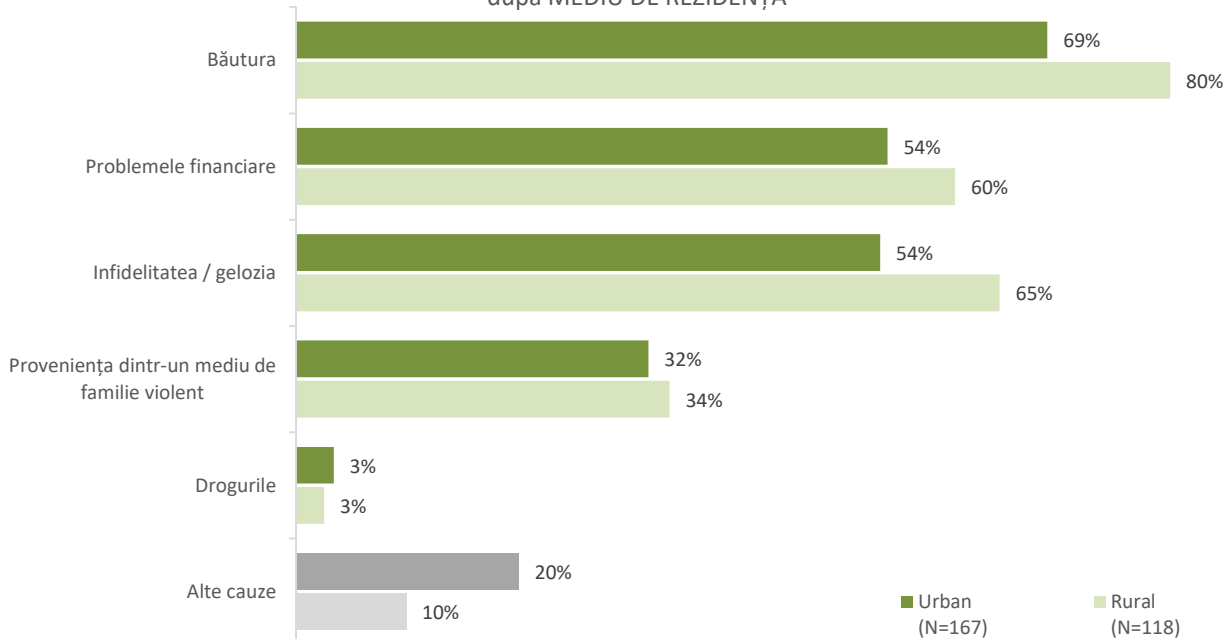

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după MEDIU DE REZIDENȚĂ

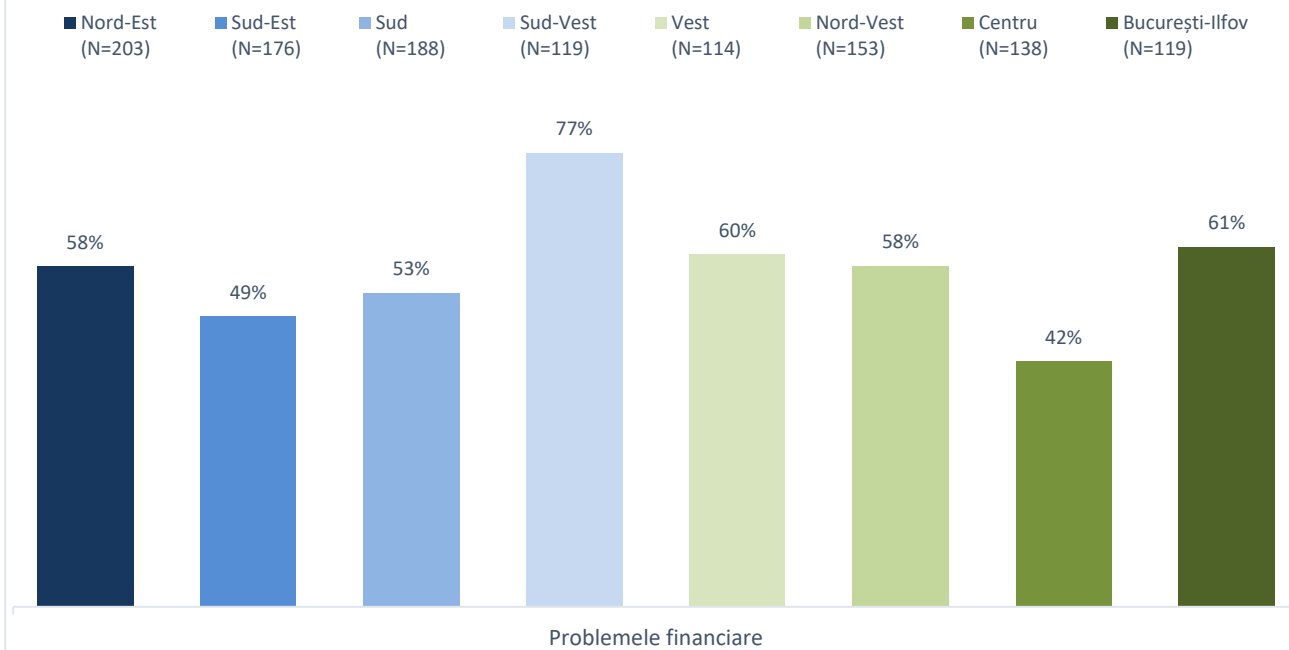

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după REGIUNE

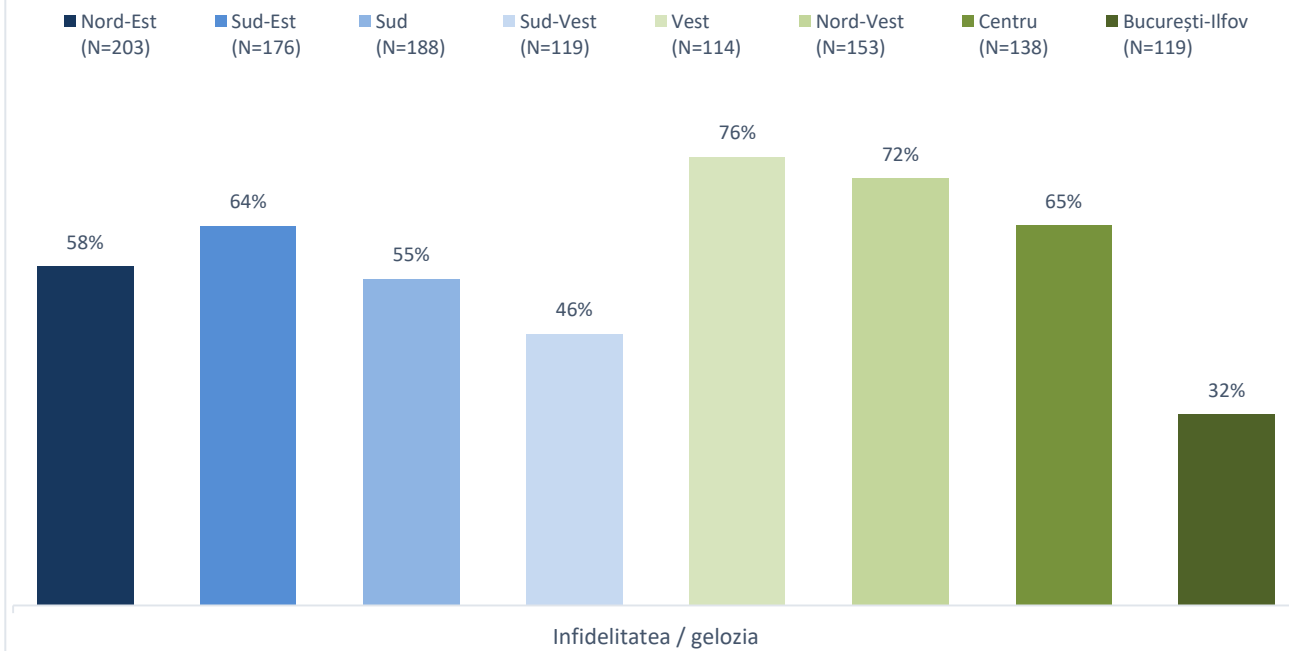

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după REGIUNE

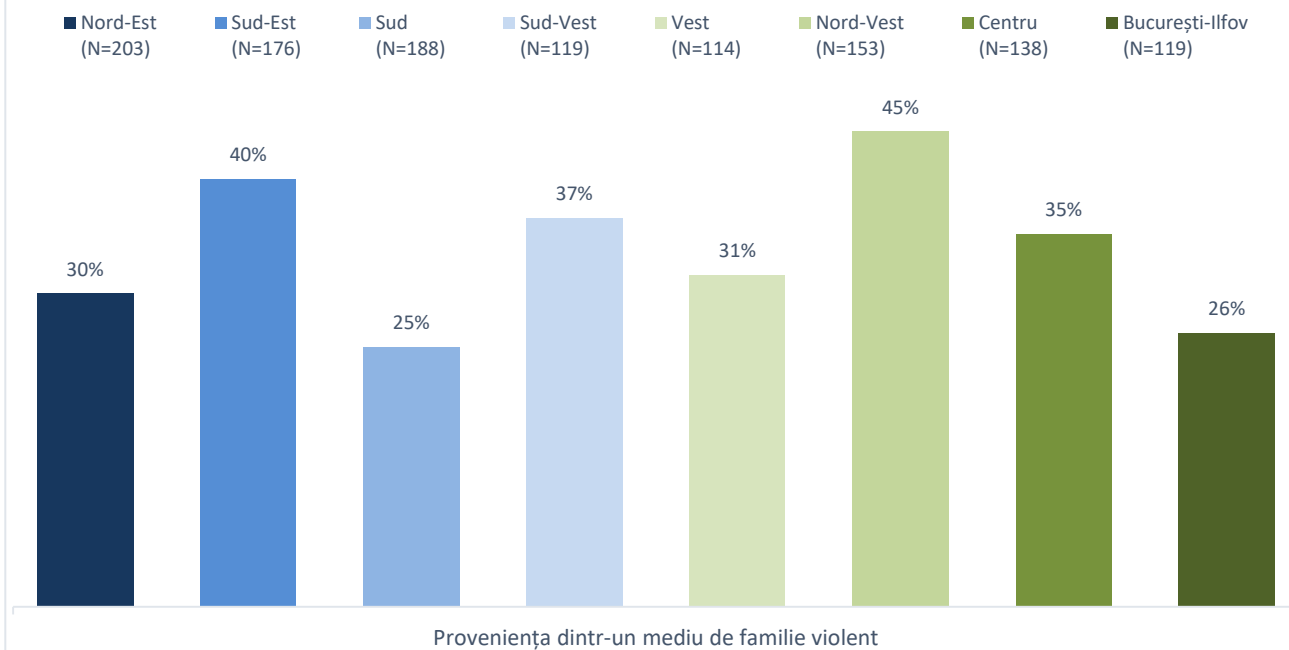

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

după REGIUNE

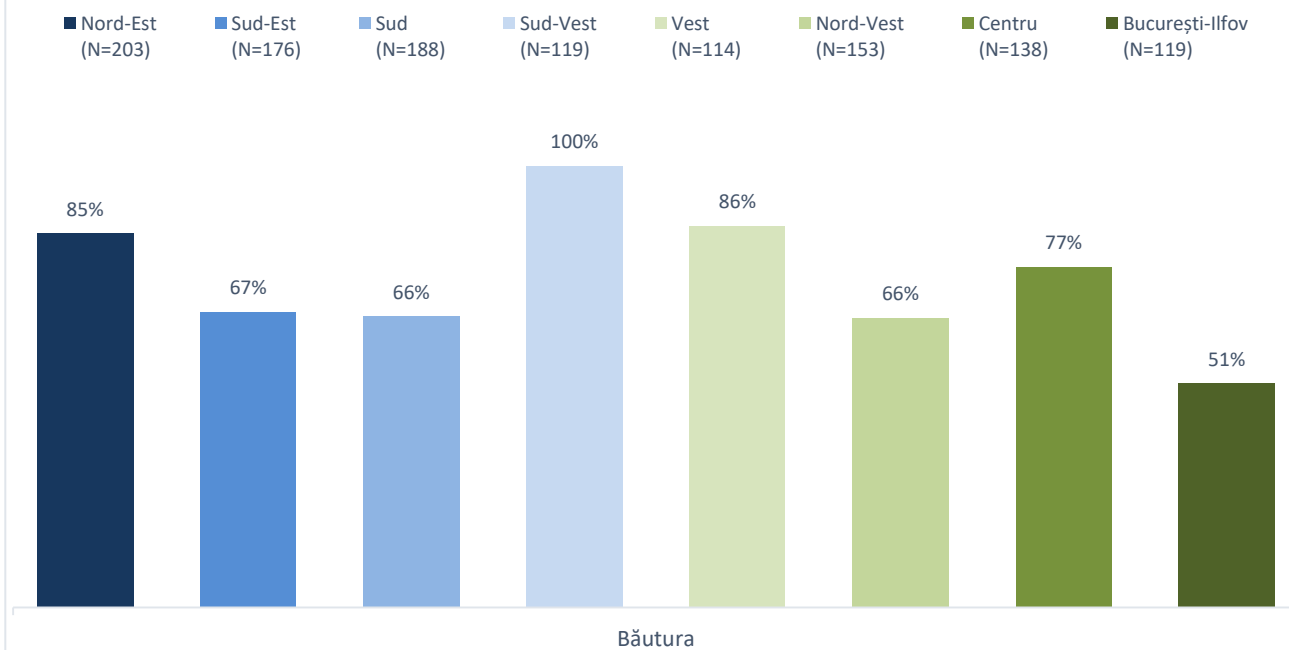

Eșantion național.

Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie? (răspuns multiplu)

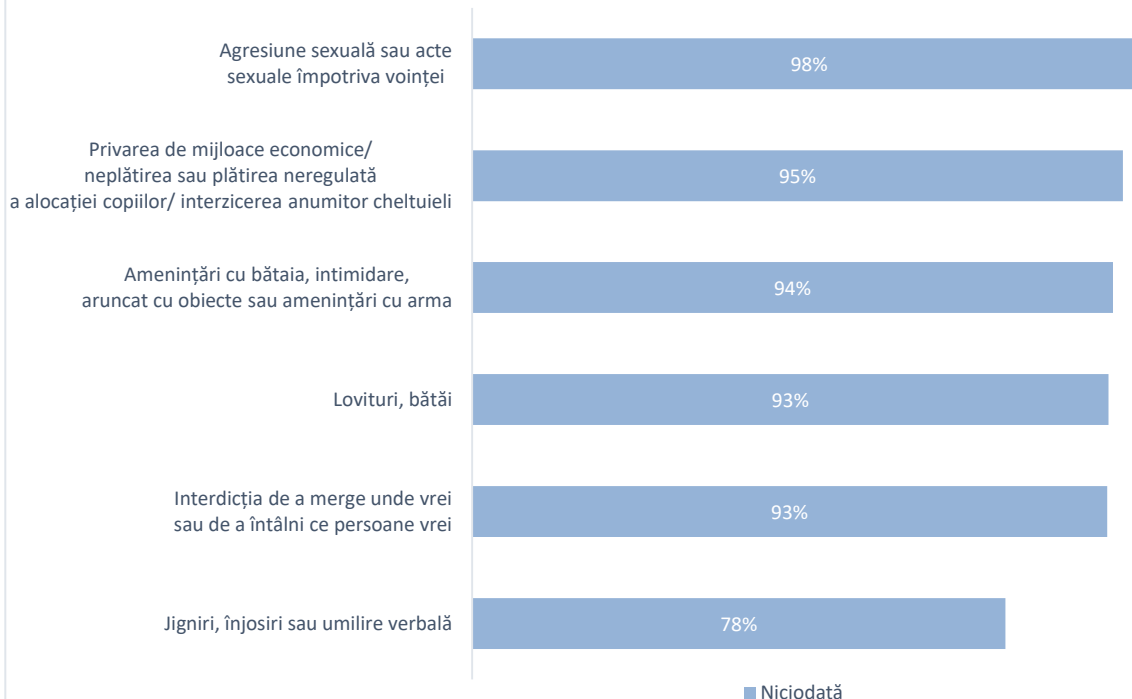
după REGIUNE

Eșantion național.

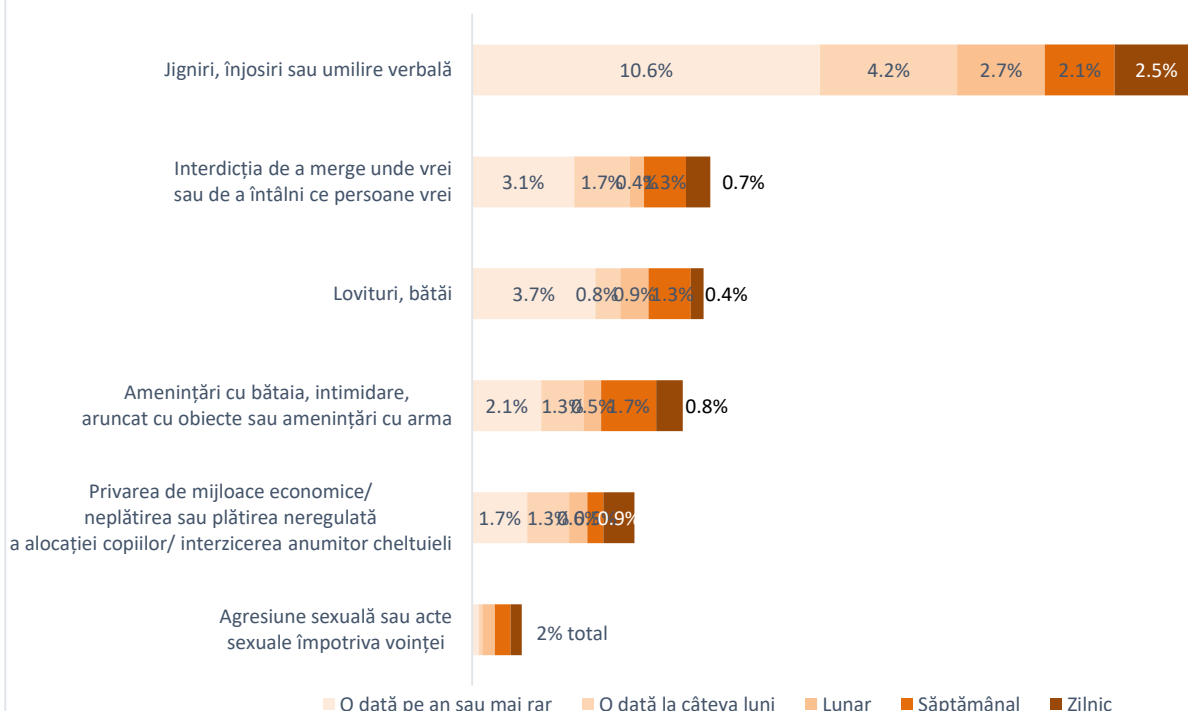
Procente raportate la cei care au auzit în ultimul an de cazuri de violență domestică în rândul cunoștințelor.

Q6. La dvs. acasă, în familie, cât de frecvent au loc ...?

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Q6. La dvs. acasă, în familie, cât de frecvent au loc ...?

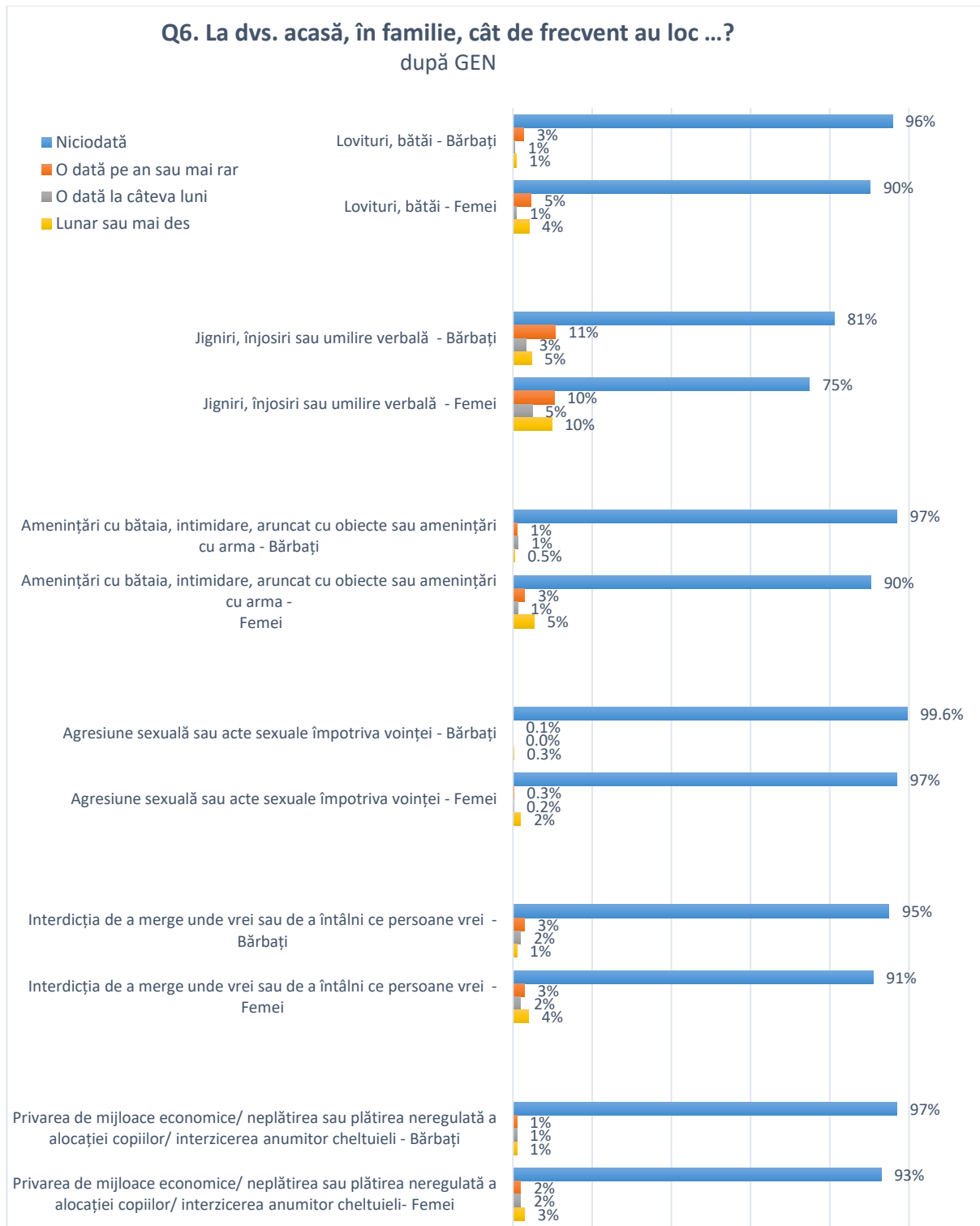
Întrebați cât de des apar diverse tipuri de violență domestică în propria familie, cel puțin 93% spun că acestea nu au loc în propria familie niciodată, cu un maximum de 98% în cazul violenței sexuale. Există o singură excepție, cea a violenței verbale, pentru care procentul celor care zic că nu apare niciodată este semnificativ mai mic, de 78%.

O diferență semnificativă statistic în relatarea frecvenței diferitelor tipuri de violență în propria familie apare între femei și bărbați. Astfel, în cazul tuturor tipurilor de violență, bărbații afirmă în mai mare măsură

că acestea nu apar niciodată, pe când femeile afirmă în mai mare proporție că acestea apar frecvent (lunar sau mai des).

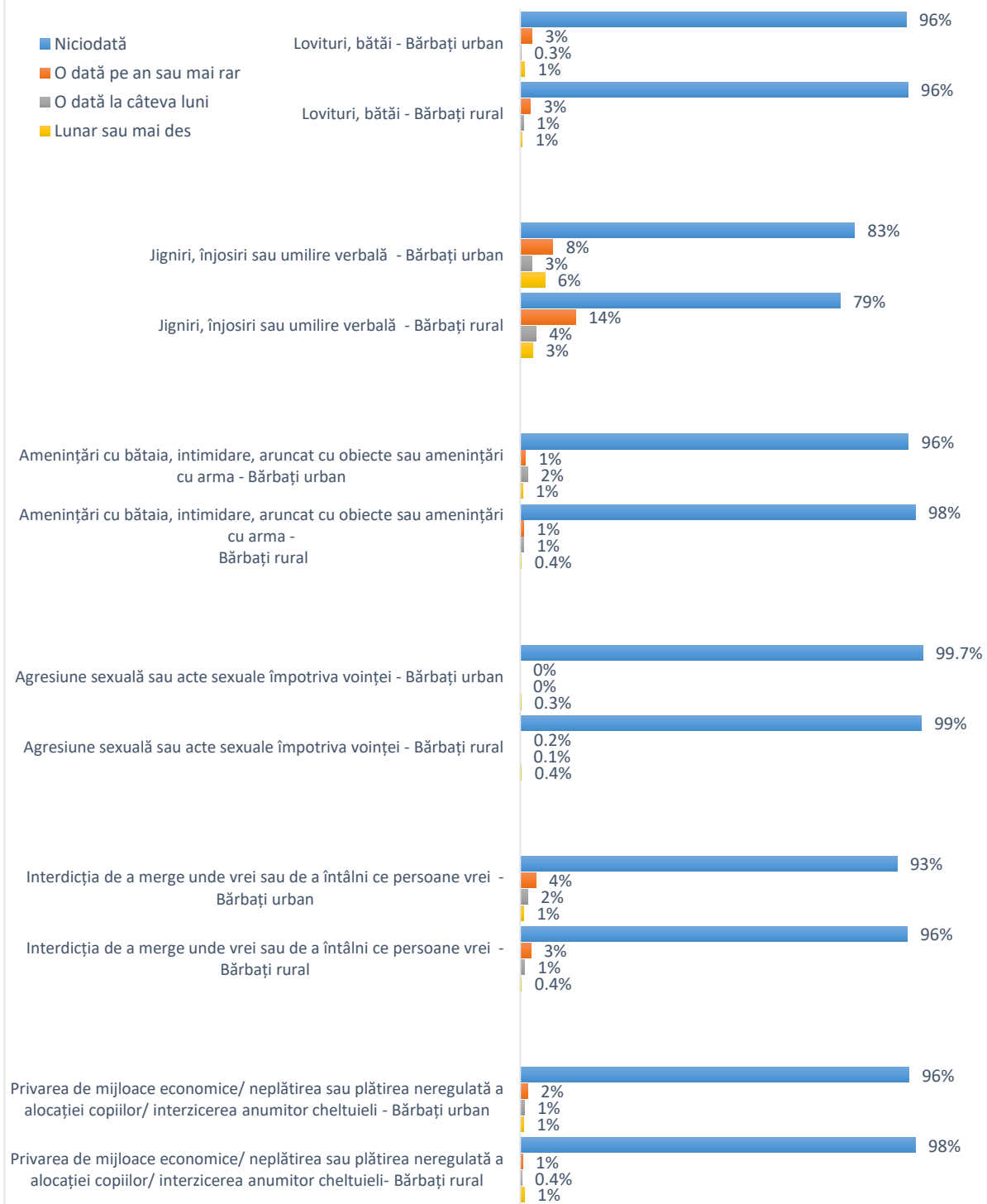
O singură diferență este înregistrată în funcție de gen defalcat pe mediu de rezidență, mai exact în cazul violenței verbale. Bărbații din mediul rural au menționat în mai mare proporție (14%) decât cei din urban (8%) că acest tip de violență apare o dată pe an sau mai rar.

Nu există diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural.

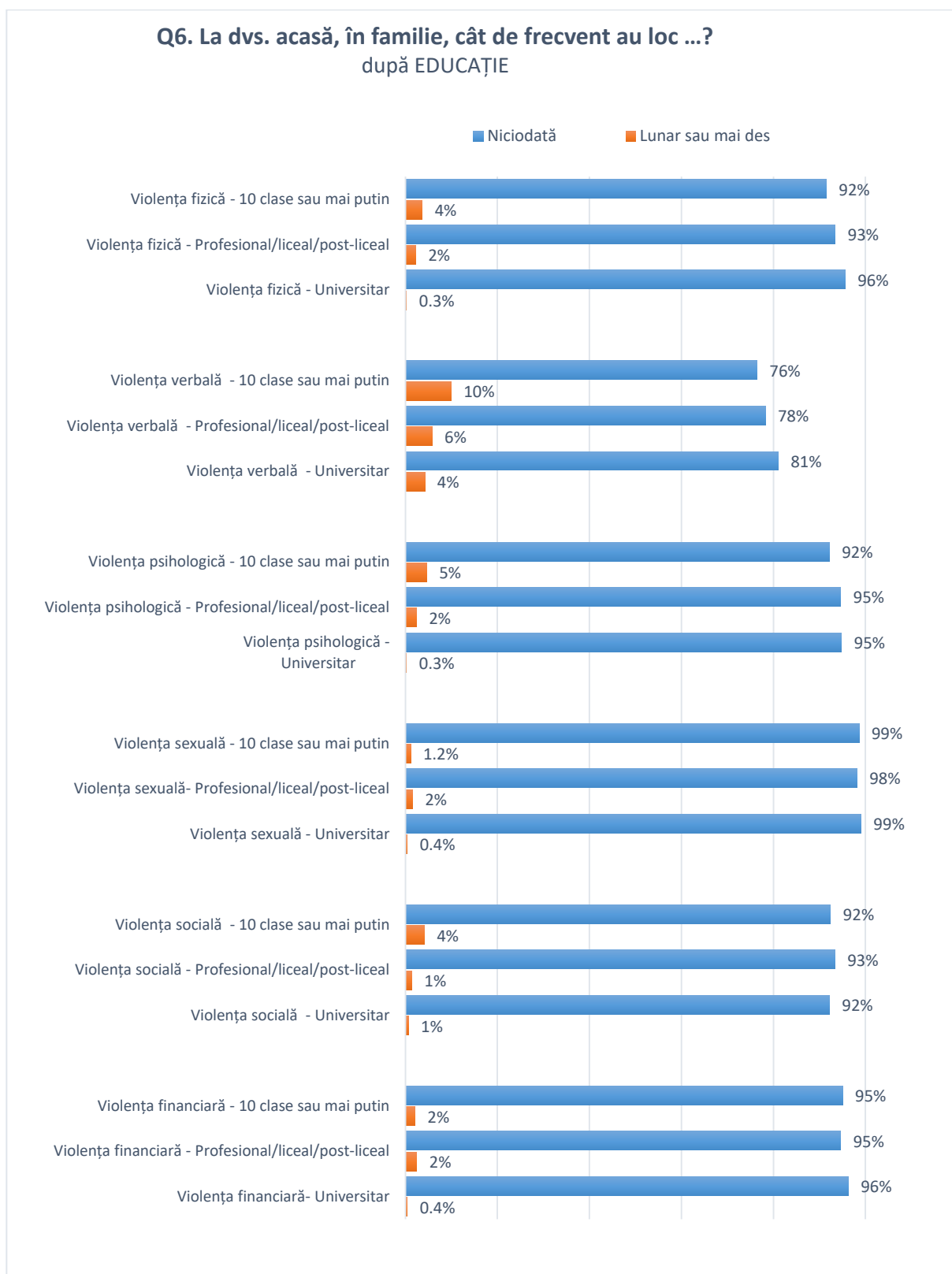
Eșantion național. N Bărbați = 585, N Femei = 625. Totalul procentelor este 100%.

Q6. La dvs. acasă, în familie, cât de frecvent au loc ...?
după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

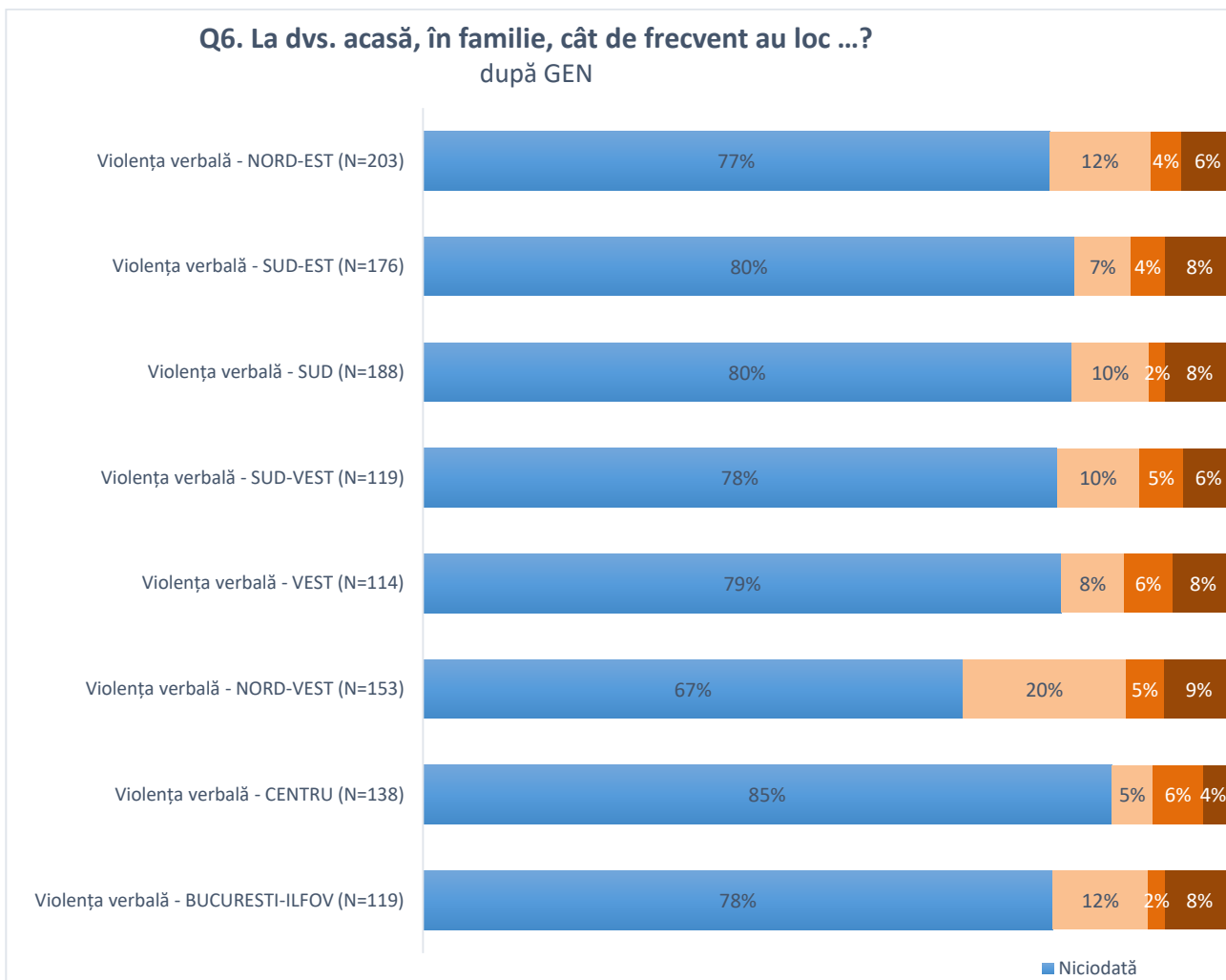
Eșantion total. N Bărbați urban= 309, N Bărbați rural = 276. Totalul procentelor este 100%.

O altă diferență apare în funcție de nivelul de educație a respondenților. Cei cu educație scăzută (10 clase sau mai puțin) relatează în mai mare proporție apariția frecventă în propria familie a violenței fizice (4% față de 0.3% în cazul celor cu studii universitare), verbale (10% față de 4-6% în cazul celor cu peste 10 clase), psihologice (5% față de 0.3% în cazul celor cu studii universitare) sau sociale (4% față de 1% în cazul celor cu peste 10 clase).

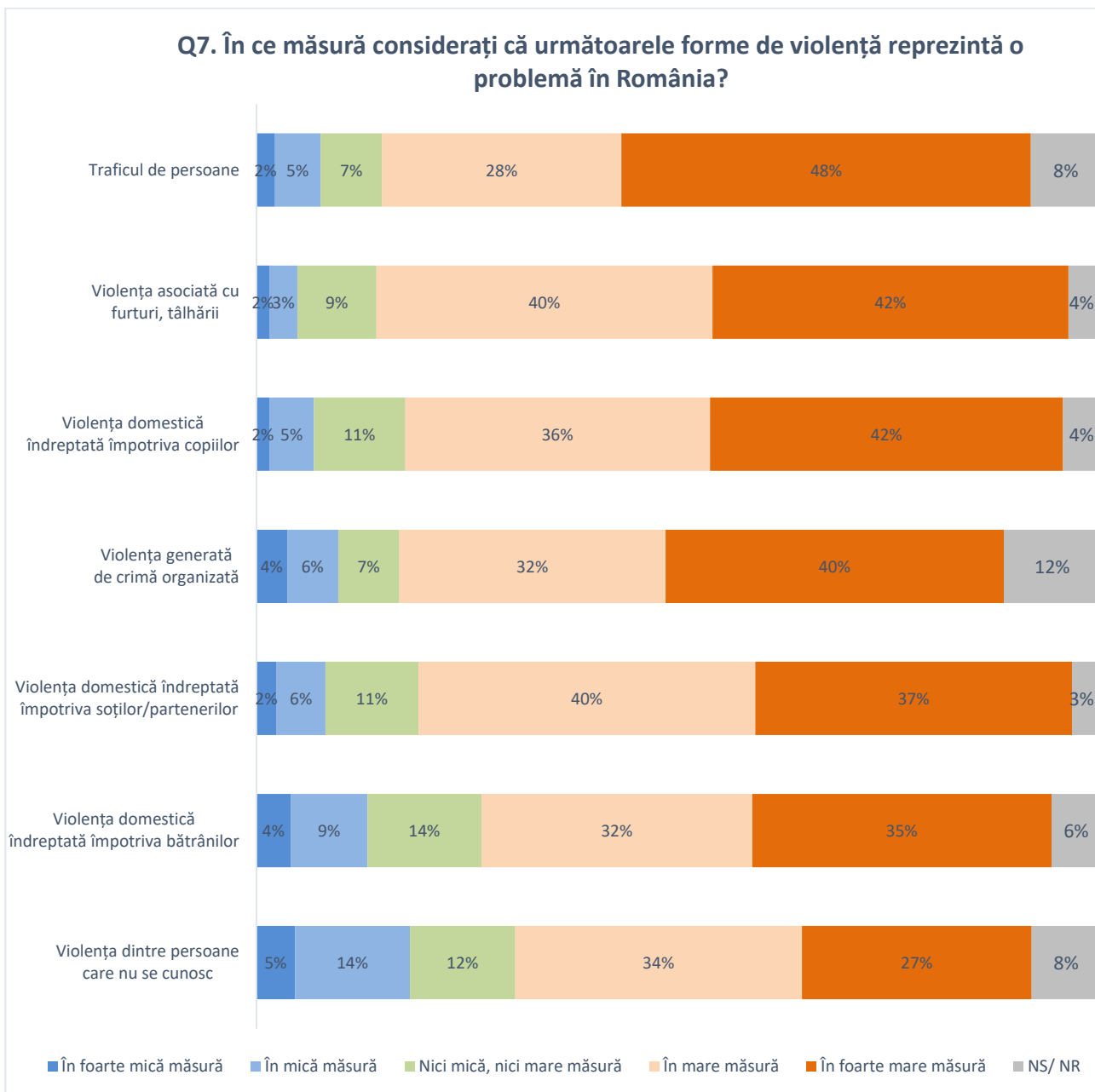
Eșantion național. N 10 clase sau mai puțin = 520, N Profesional, liceal sau post-liceal = 492, N Universitar = 198.

Și între diferitele regiuni ale țării apar diferențe de raportare a frecvenței violenței domestice, dar numai în cazul violenței verbale. În regiunea Centru aceasta nu apare niciodată în proporție mai ridicată (85%) decât în Nord-Vest (67%). În schimb, în Nord-Vest apare o dată pe an sau mai rar în procent mai mare (20%) decât în Centru (5%) și Sud-Est (7%).

Eșantion național.

TEMA 2. TOLERANȚA FAȚĂ DE VIOLENȚĂ DOMESTICĂ

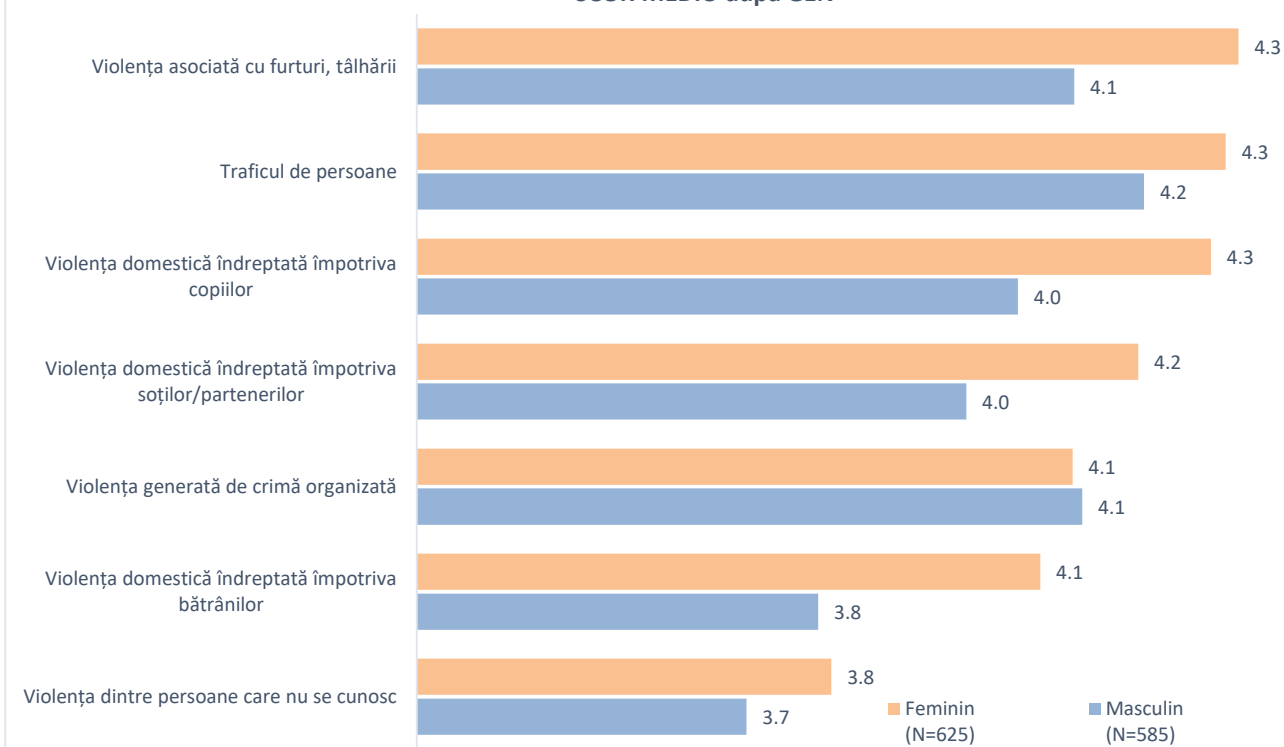

Șantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

82% dintre respondenți consideră că violența asociată cu furturi și tâlhării constituie o problemă în țara noastră (în măsură mare sau foarte mare), iar în proporție ușor mai scăzută afirmă același lucru despre violența îndreptată împotriva copiilor (78%), despre cea împotriva soților sau partenerilor și traficul de persoane (câte 77%). În cazul violenței generate de crimă organizată procentul acestora este de 72%, iar în cazul celei îndreptate împotriva bătrânilor ajunge la 67%.

Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România?

SCOR MEDIU după GEN

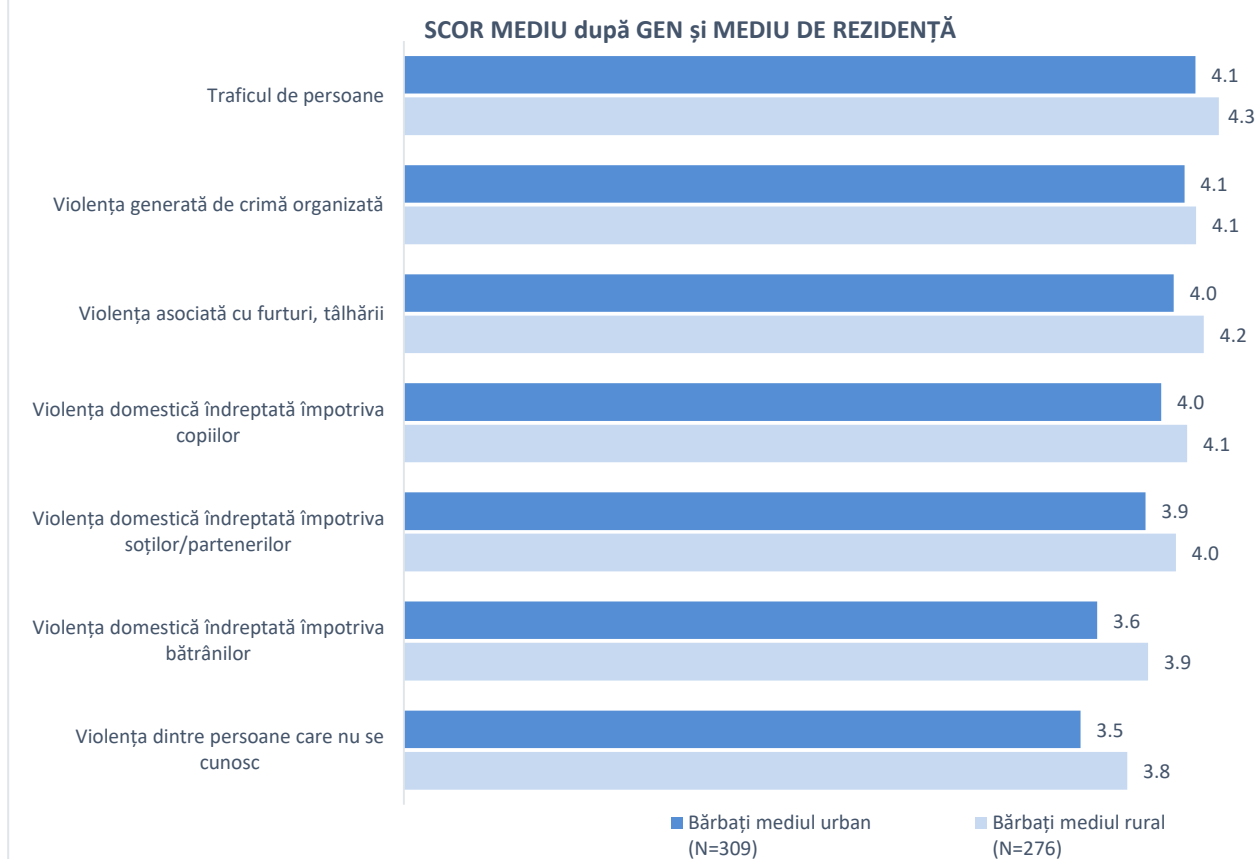

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Femeile cred în mai mare măsură decât bărbații că unele tipuri de violență constituie o problemă în țara noastră: violența asociată cu furturi sau tâlhării, cea îndreptată împotriva copiilor, a soților/partenerilor și cea îndreptată împotriva bătrânilor.

Violența îndreptată împotriva bătrânilor și cea între persoane care nu se cunosc sunt considerate în mai mare măsură o problemă în țara noastră de către bărbații din mediul rural comparativ cu cei din mediul urban. Între femeile din mediul rural și cele din urban nu există diferențe semnificative statistice în cazul acestui indicator.

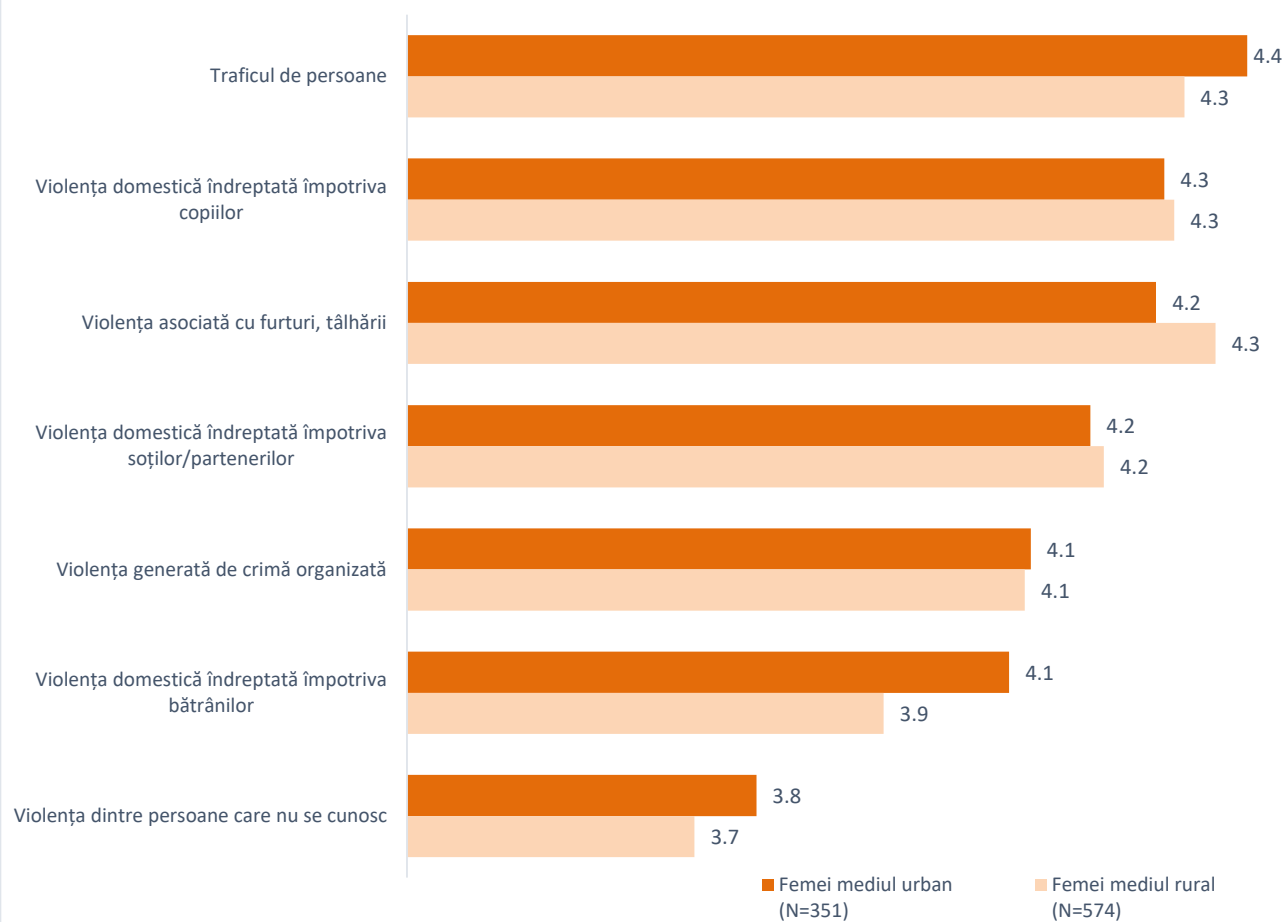
Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România?

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România?

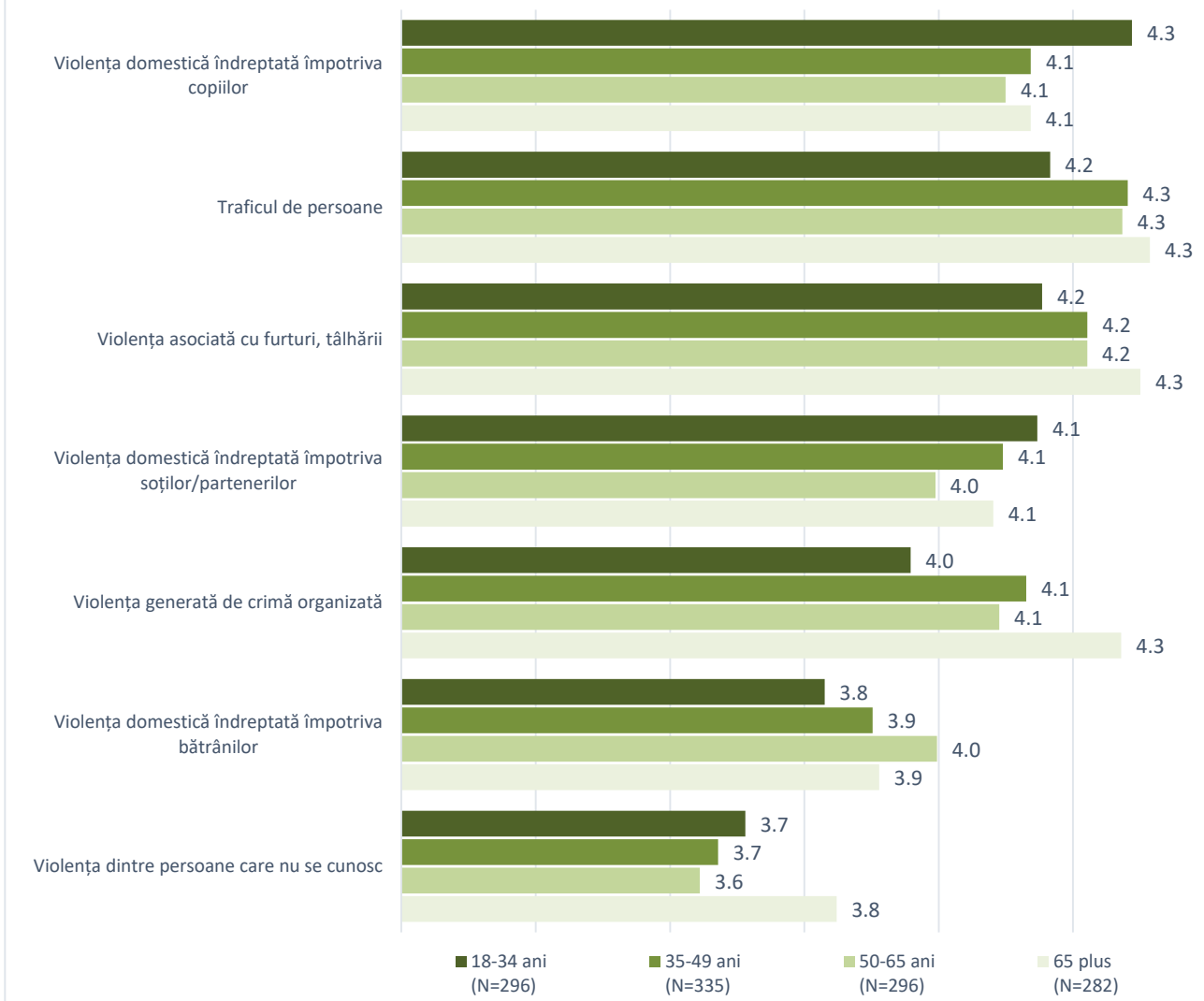
SCOR MEDIU după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.
Fără diferențe semnificative statistice.

Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România?

SCOR MEDIU după VÂRSTĂ

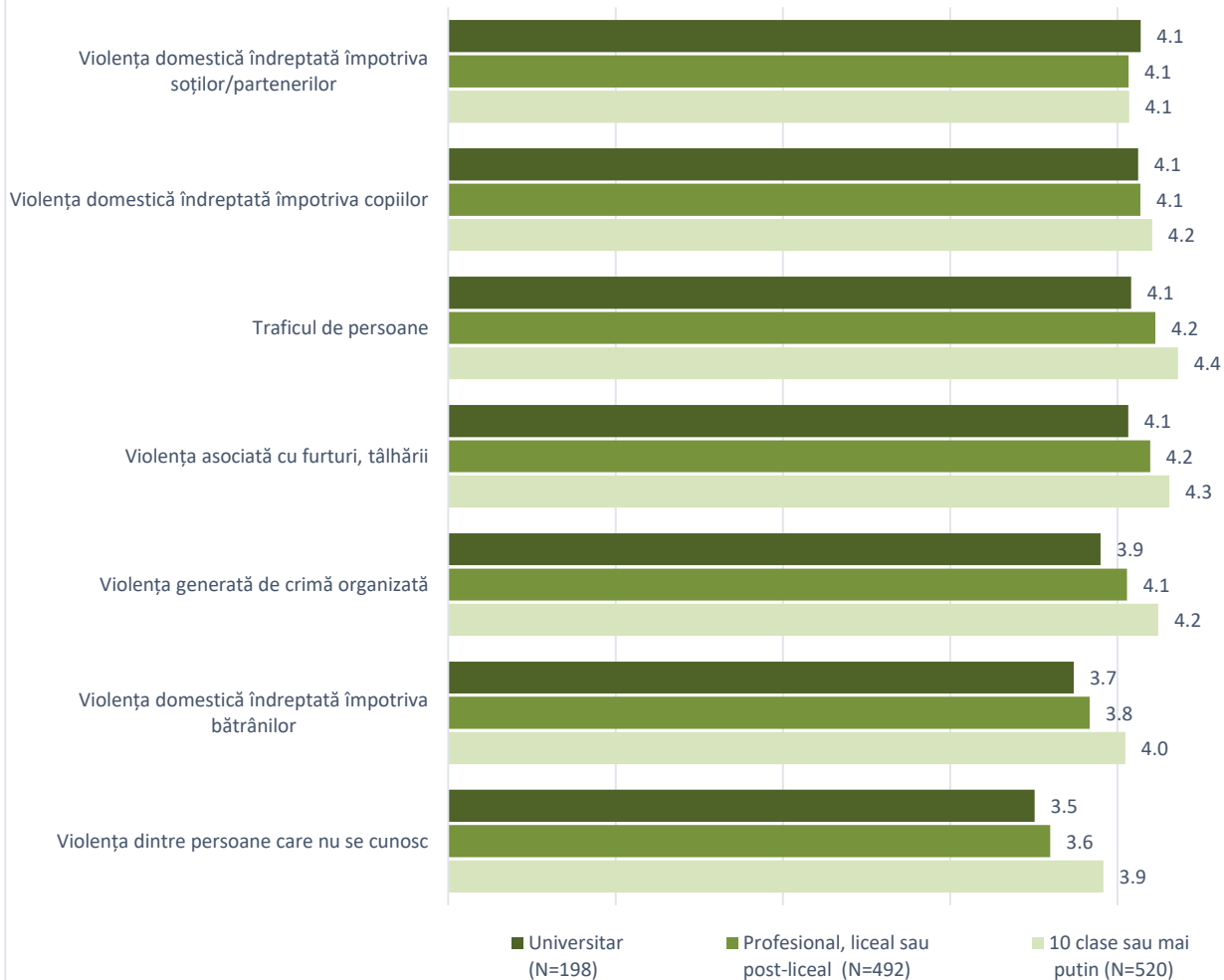

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

De asemenea, respondenții cu o educație mai scăzută (cu 10 clase sau mai puțin) consideră în mai mare măsură decât ceilalți că restul tipurilor de violență în afara celei îndreptate împotriva copiilor și a soților/partenerilor constituie o problemă. Violența asociată cu furturi sau tâlhării este considerată o problemă în mai mare măsură de către rezidenții mediului rural, comparativ cu cei din urban și de către persoanele peste 65 de ani, comparativ cu cele tinere (18-34 ani).

Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România?

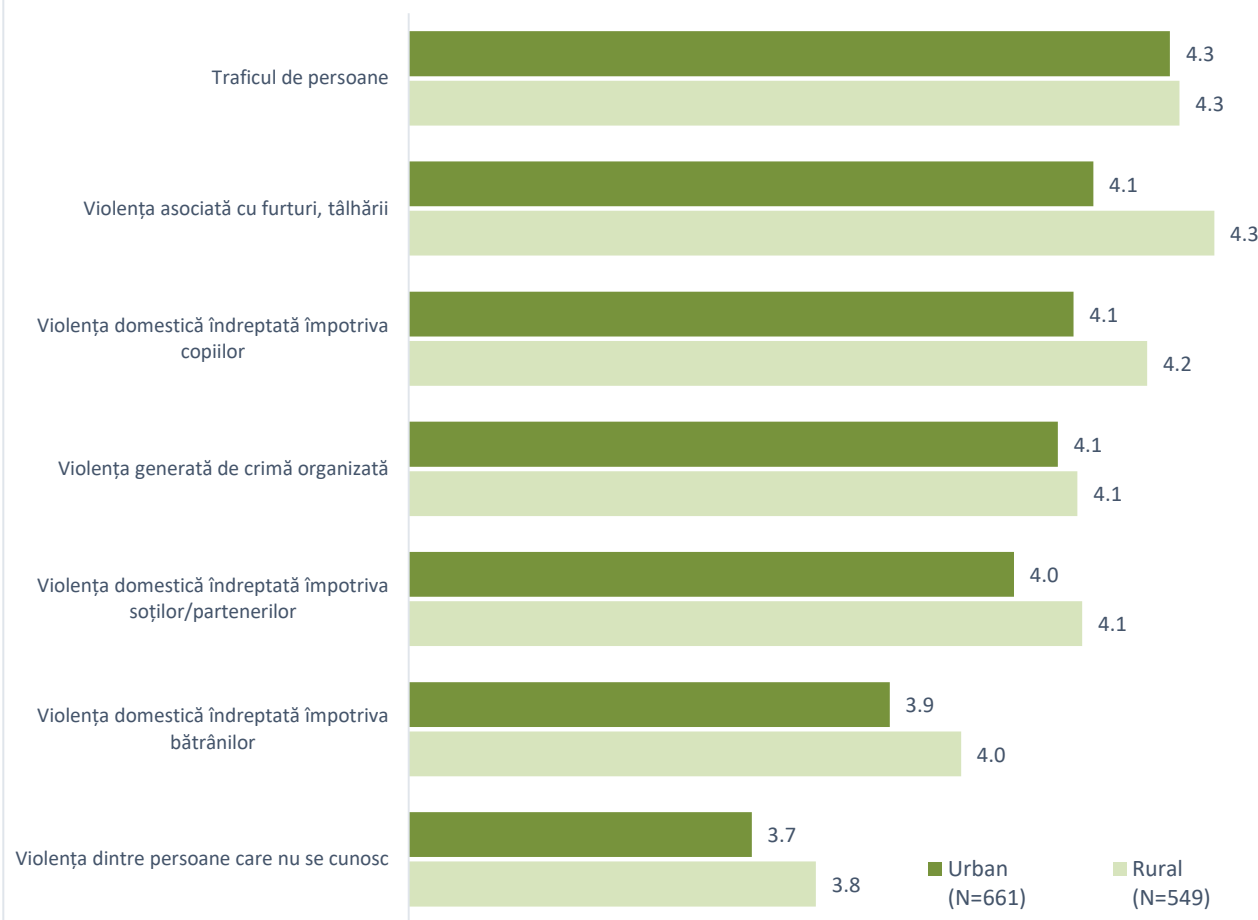
SCOR MEDIU după EDUCAȚIE

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

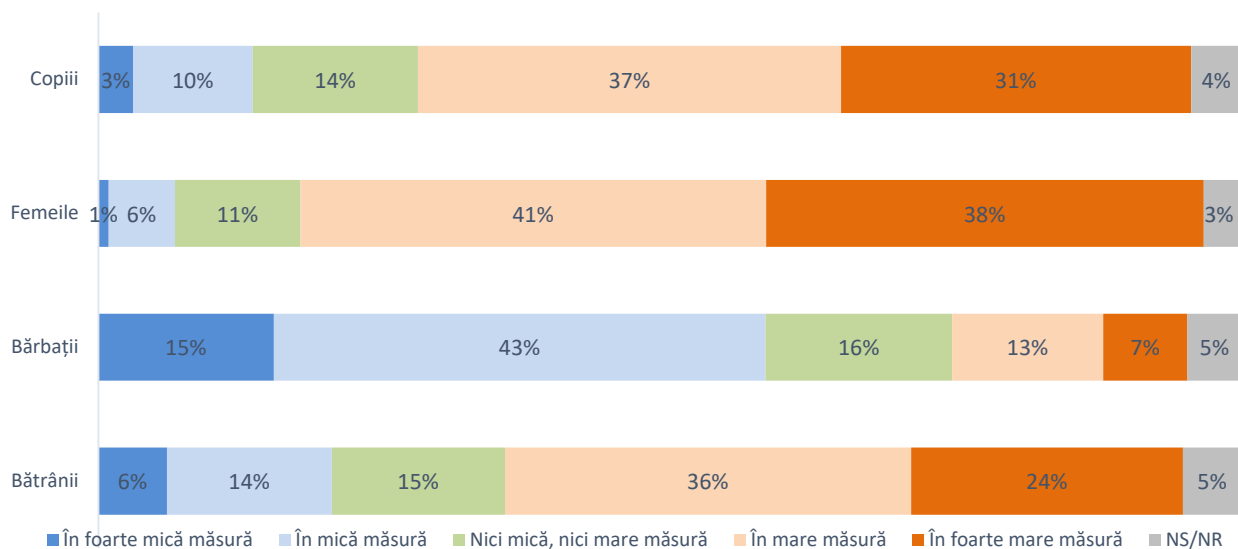
Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România?

SCOR MEDIU după MEDIU DE REZIDENȚĂ

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Q8. În ce măsură considerați că următoarele categorii sunt predispuse (sunt cel mai adesea) la a fi țintă a violenței domestice?

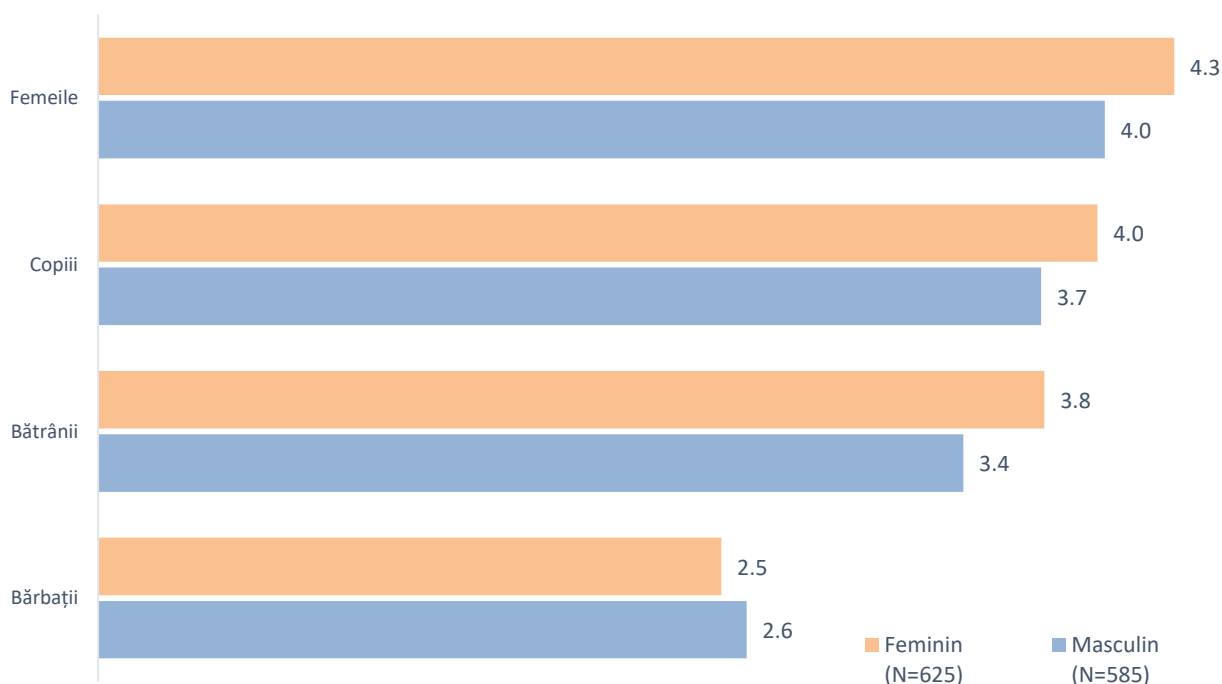

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Dintre categoriile cele mai predispuse a fi ținta violenței domestice, femeile sunt indicate de 79% dintre respondenți. Copiii sunt numiți de către aproximativ două treimi dintre cei intervievați, iar bătrânii de către 58% dintre aceștia. Doar 1 din 5 persoane consideră că bărbății sunt predispuși în mare sau foarte mare măsură să devină o astfel de victimă.

Q8. În ce măsură considerați că următoarele categorii sunt predispuse (sunt cel mai adesea) la a fi țintă a violenței domestice?

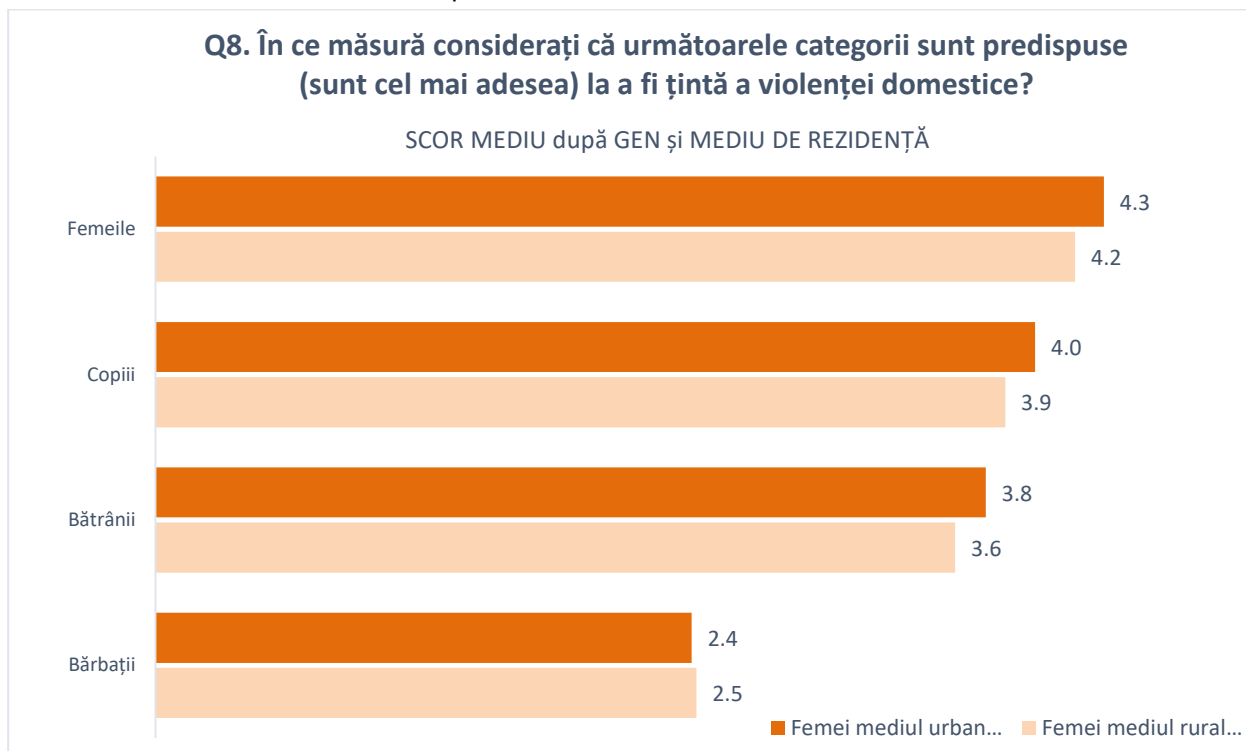
SCOR MEDIU după GEN

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

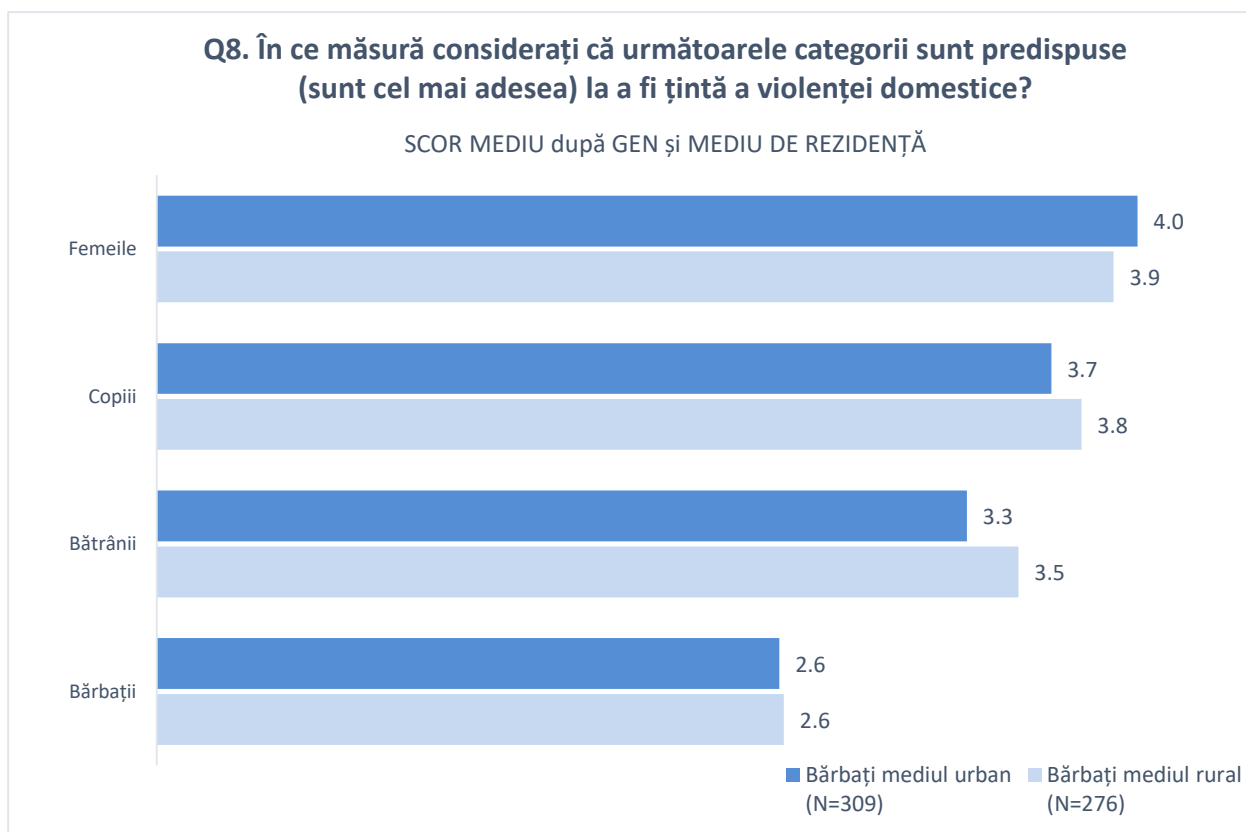
Respondenții de gen feminin au menționat copiii, femeile și bătrânii în mai mare măsură ca fiind predispuși să devină ținta violenței domestice.

Mai mult decât atât, bărbații din mediul rural consideră în măsură mai ridicată decât cei din urban că bătrânii sunt mai predispuși să devină ținte ale violenței domestice. Pe de altă parte, femeile din mediul urban cred în mai mare măsură acest lucru despre femei.

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

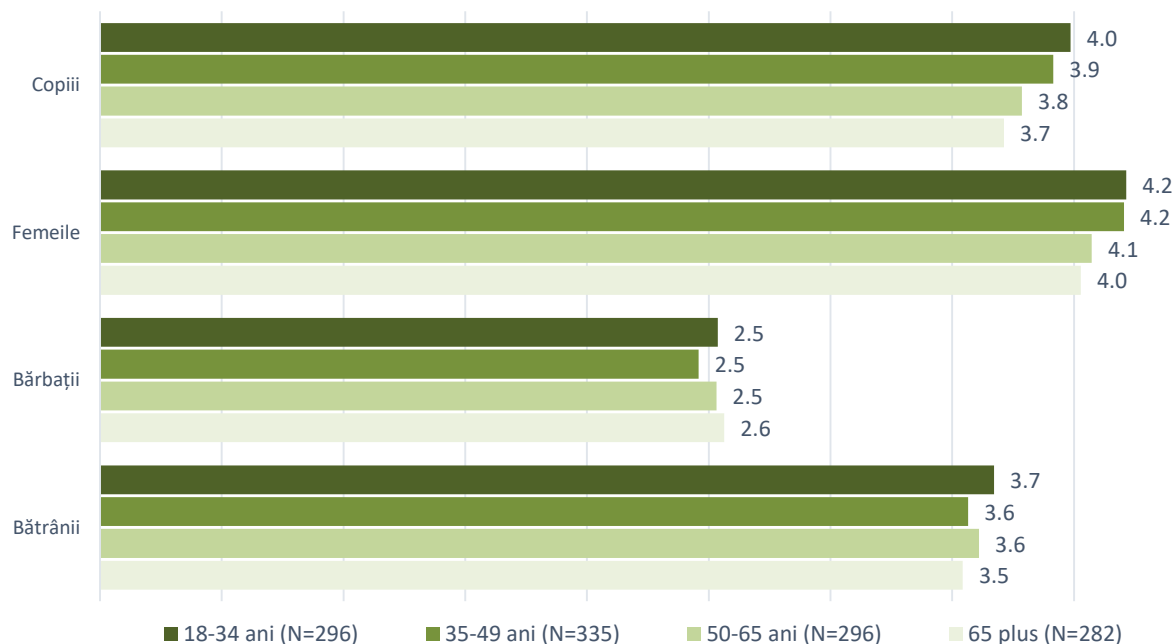
Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Q8. În ce măsură considerați că următoarele categorii sunt predispuse (sunt cel mai adesea) la a fi țintă a violenței domestice?

SCOR MEDIU DUPĂ VÂRSTĂ

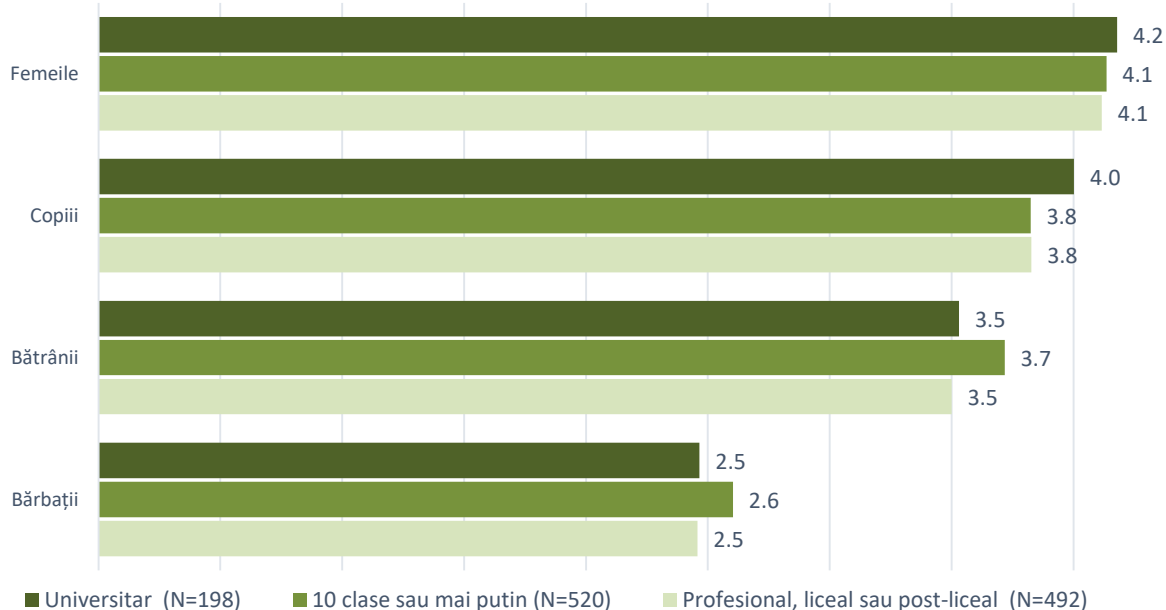

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

De asemenea, copiii sunt considerați ca fiind mai adesea ținte de către tineri (18-34 ani) comparativ cu persoanele peste 65 de ani, bătrânii sunt indicați în mai mare măsură de către persoanele cu educație scăzută, iar femeile de către rezidenții regiunii Nord-Est, comparativ cu cei din Sud-Est și Sud-Vest.

Q8. În ce măsură considerați că următoarele categorii sunt predispuse (sunt cel mai adesea) la a fi țintă a violenței domestice?

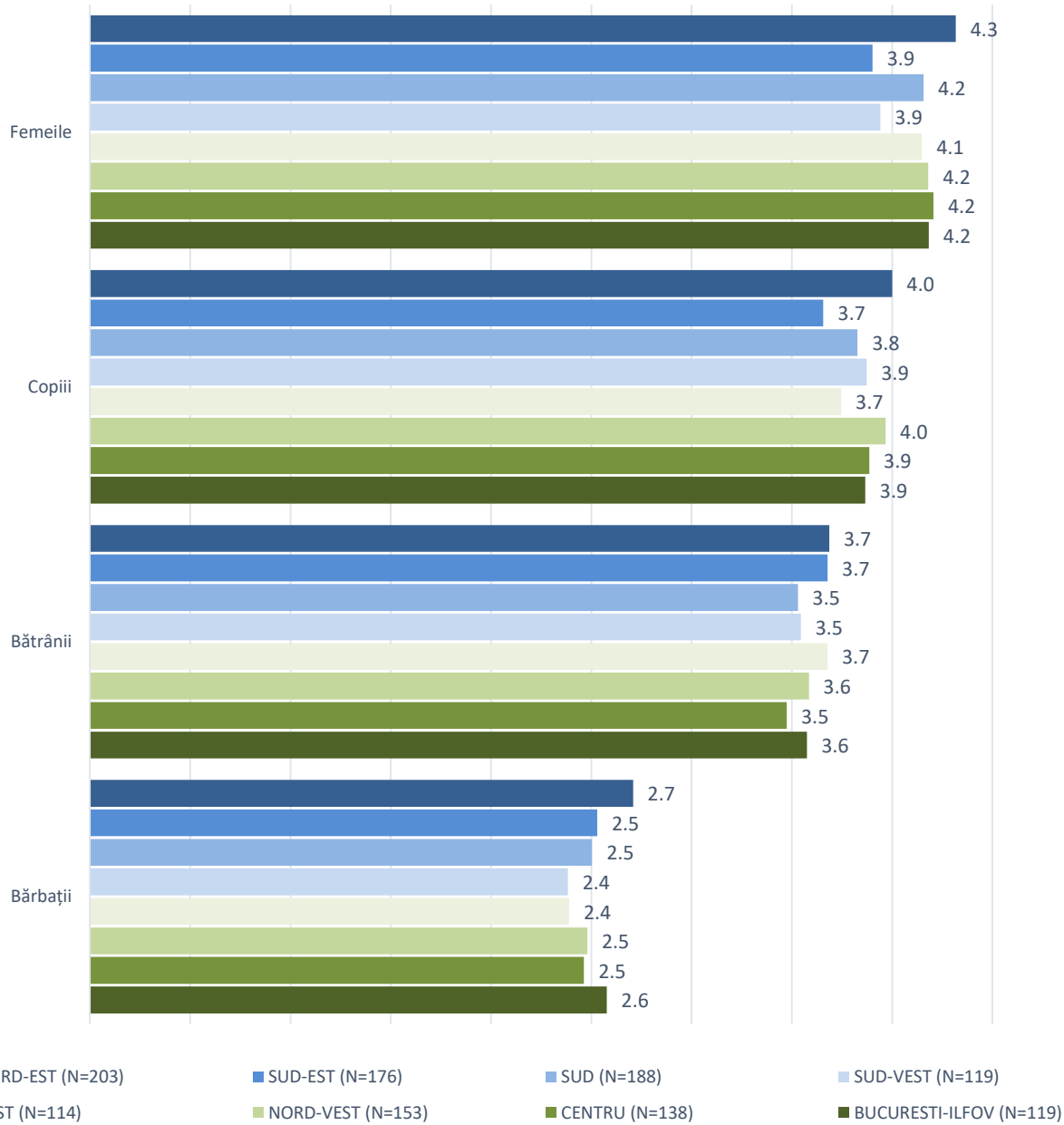
SCOR MEDIU după EDUCAȚIE

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

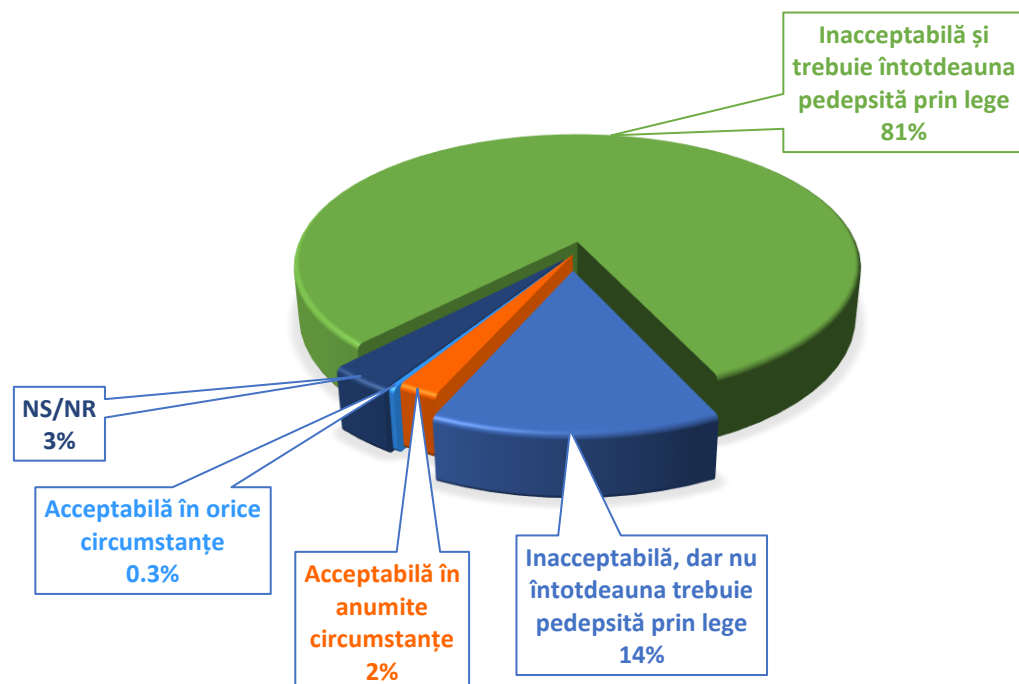
Q8. În ce măsură considerați că următoarele categorii sunt predispușe (sunt cel mai adesea) la a fi țintă a violenței domestice?

SCOR MEDIU DUPĂ REGIUNE

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Q9. Credeți că violența domestică împotriva femeilor este...?

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

În ceea ce privește poziționarea în raport cu violența domestică, 4 din 5 respondenți consideră că aceasta este inacceptabilă și trebuie întotdeauna pedepsită prin lege.

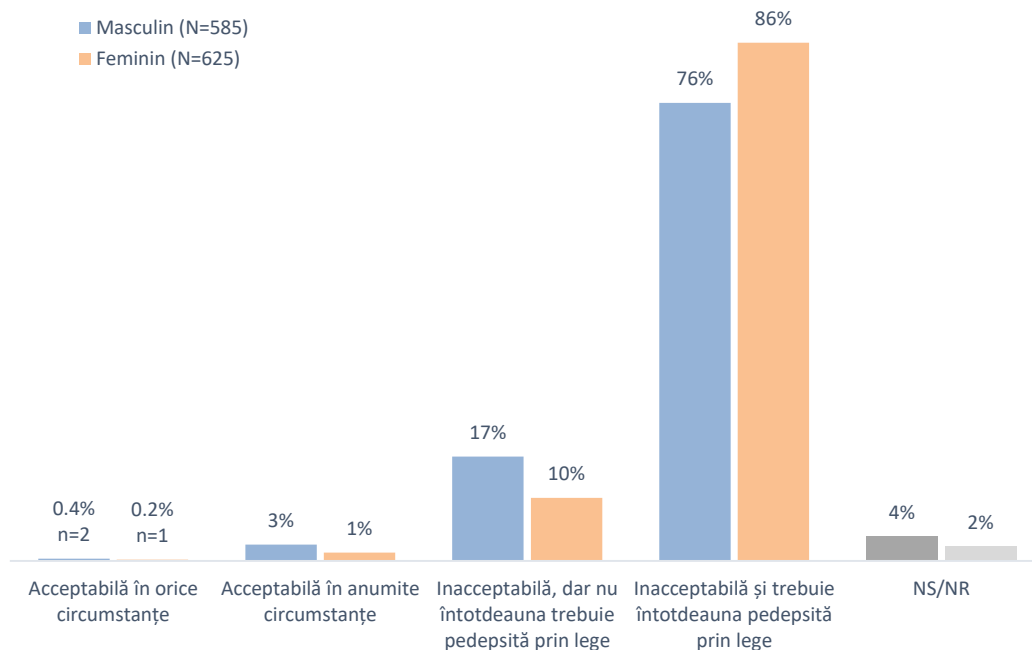
Procentul femeilor care afirmă acest lucru este semnificativ mai mare decât al bărbaților (86% față de 76%).

De asemenea, 14% dintre intervieuați cred că aceasta este inacceptabilă, dar nu trebuie întotdeauna pedepsită prin lege, cu o proporție mai ridicată în rândul bărbaților (17% față de 10% în rândul femeilor).

Un procent de 0,3% dintre intervieuați o consideră acceptabilă în orice circumstanțe. Respondenții cu maximum 10 clase și cei din mediul rural au înregistrat o mai mare proporție a situațiilor în care nu au știut ce să răspundă.

Q9. Credeți că violența domestică împotriva femeilor este...?

după GEN

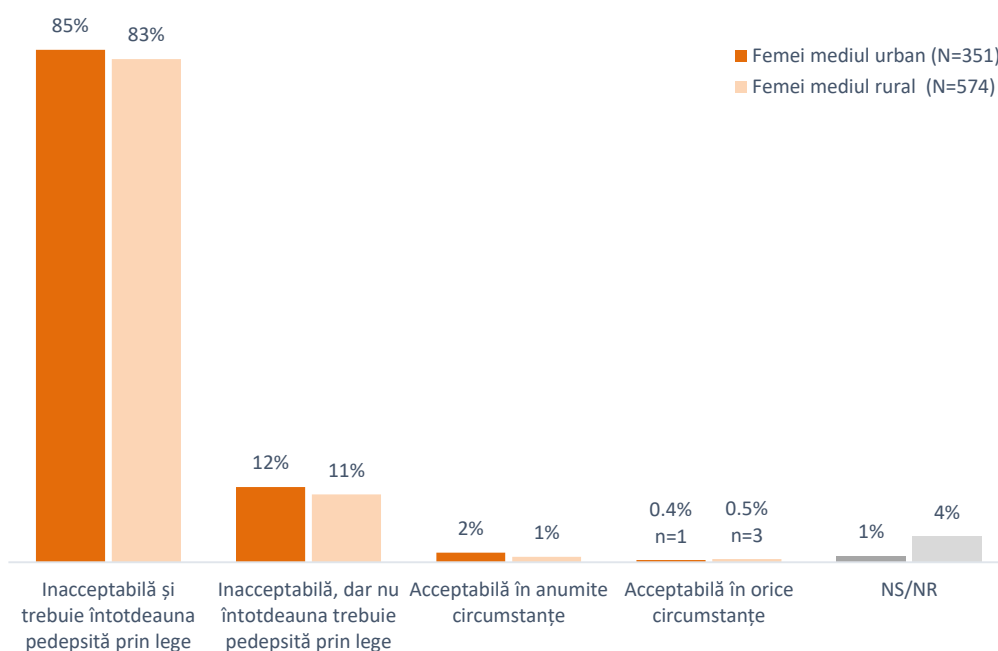

Eșantion național. Totalul procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

Atât în cazul femeilor, cât și al bărbaților, procentul celor care nu pot să aprecieze dacă violența domestică împotriva femeilor este acceptabilă înregistrează un nivel semnificativ mai ridicat în rural decât în urban.

Q9. Credeți că violența domestică împotriva femeilor este...?

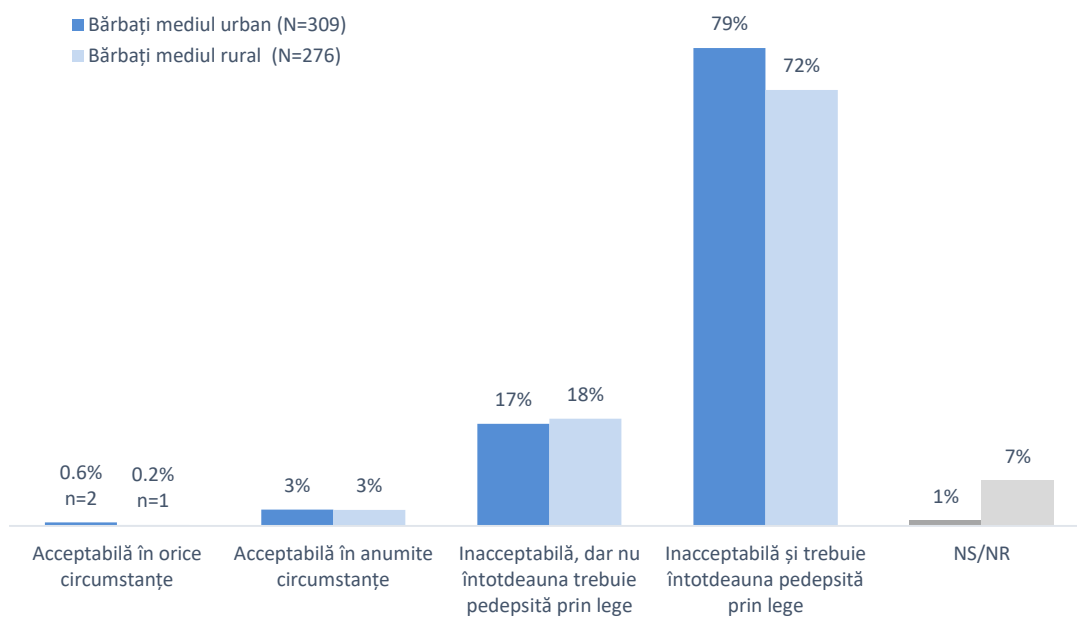
după GEN și MEDIU DE REZIDENȚĂ

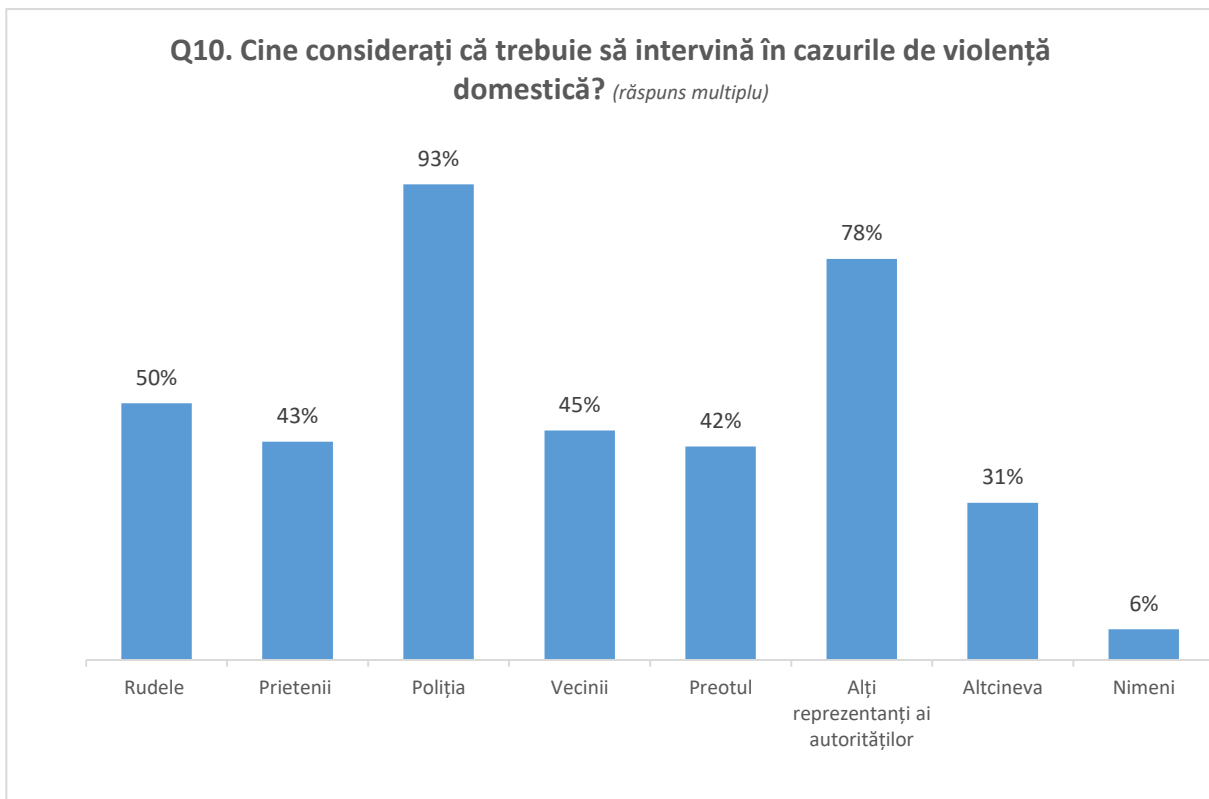
Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural). Totalul procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

Q9. Credeți că violența domestică împotriva femeilor este...?

după GEN
și MEDIU DE REZIDENȚĂ

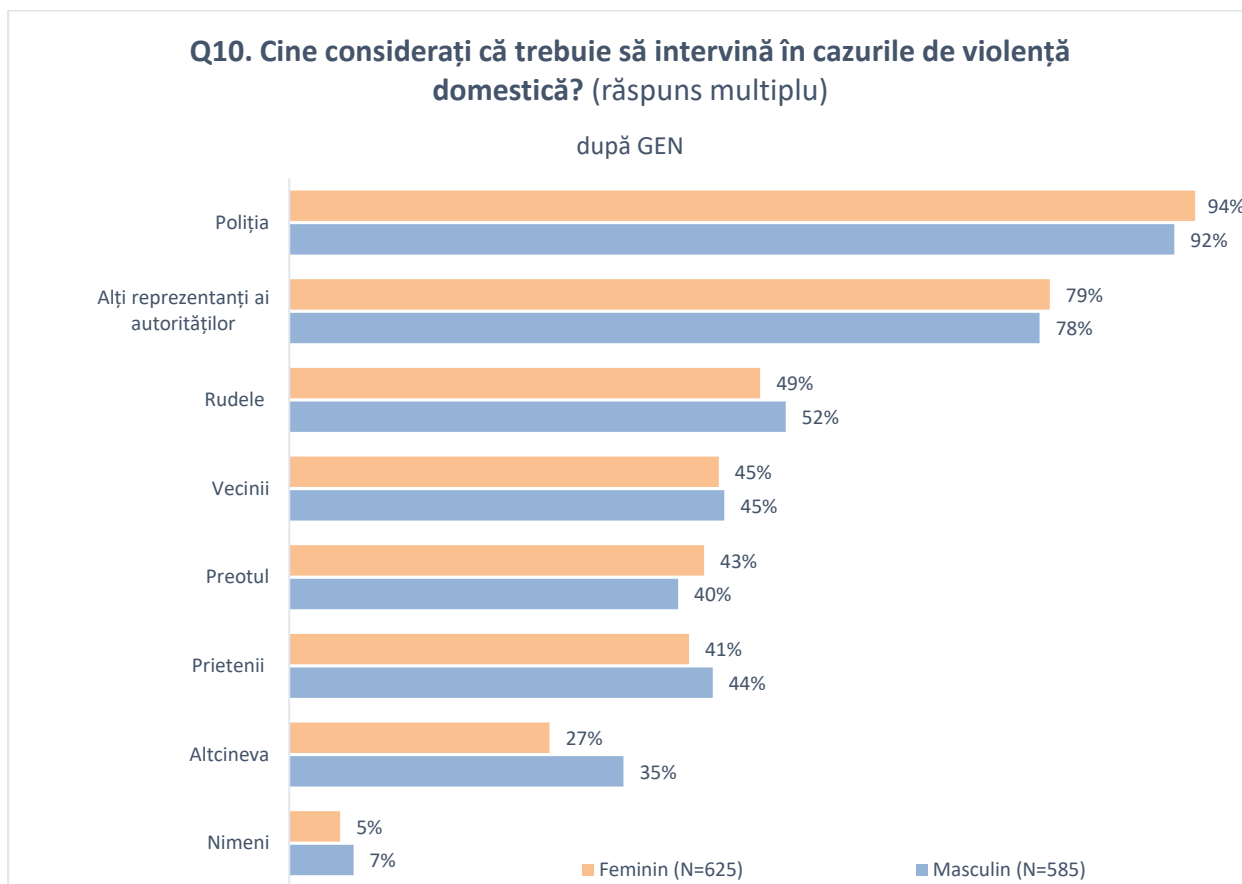

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural). Totalul procentelor pentru fiecare categorie este 100%.

Eșantion național. N=1210.

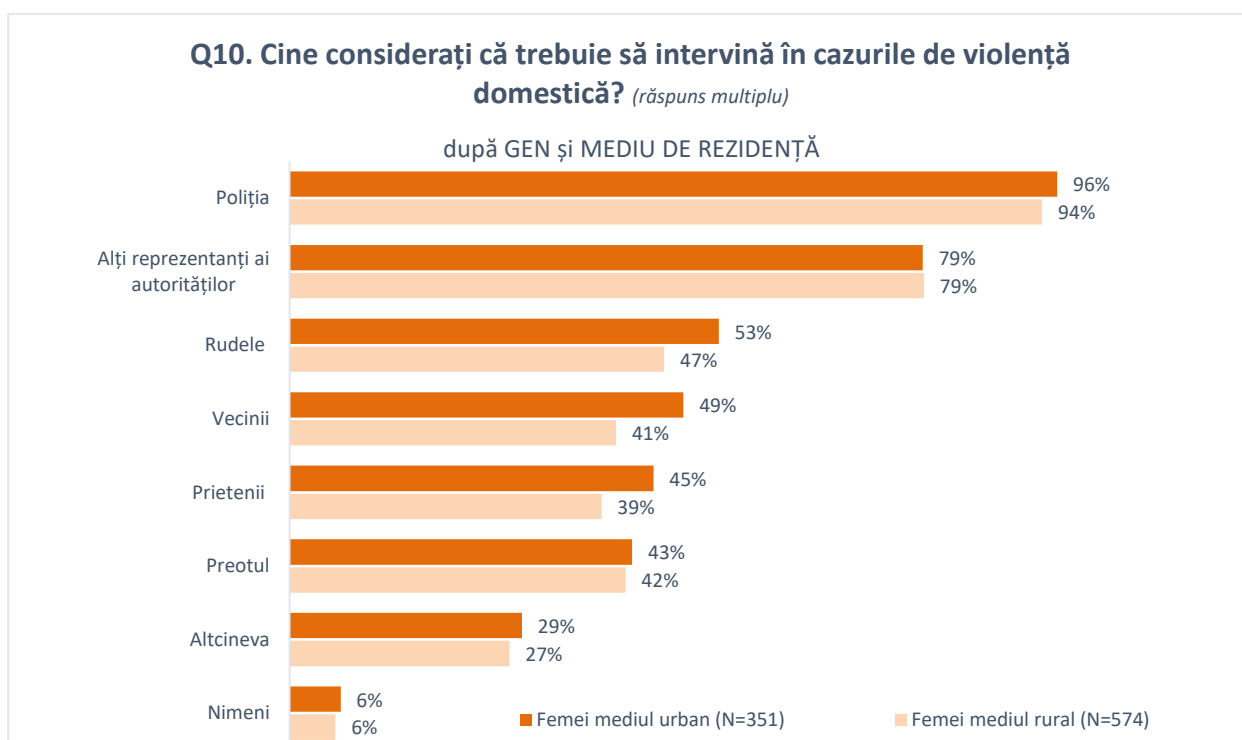
În opinia majorității respondenților, autoritățile sunt cele care ar trebui să intervină în cazurile de violență domestică. Astfel, Poliția este indicată de către 93% dintre aceștia, iar alți reprezentanți ai autorităților sunt menționați de 78%. De asemenea, jumătate dintre intervievați cred că rudele ar trebui să intervină, iar proporții ușor mai scăzute menționează vecinii (45%), prietenii (43%) și preotul (42%). 6% dintre persoanele interviuate consideră că nu ar trebui să intervină nimeni.

Eșantion național.

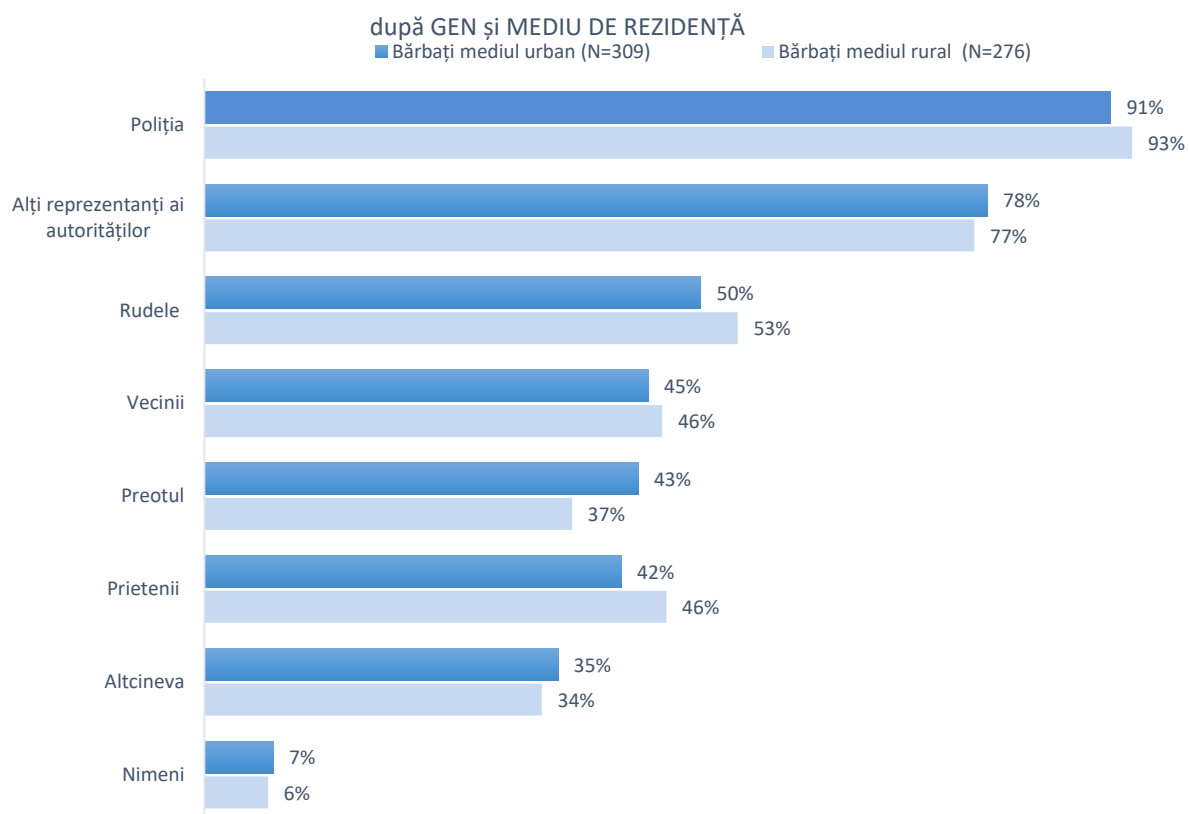
Există o serie de diferențe de opinie semnificative statistic între diverse categorii socio-demografice. Astfel, persoanele de gen masculin consideră în mai mare măsură decât femeile că altceineva ar trebui să intervină în aceste cazuri (35%, comparativ cu 27%).

De asemenea, rudele și vecinii sunt indicate în procent mai ridicat de către femeile din mediul urban. Nu există diferențe semnificative între persoanele de gen masculin rezidente în oraș și cele de la sat.

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

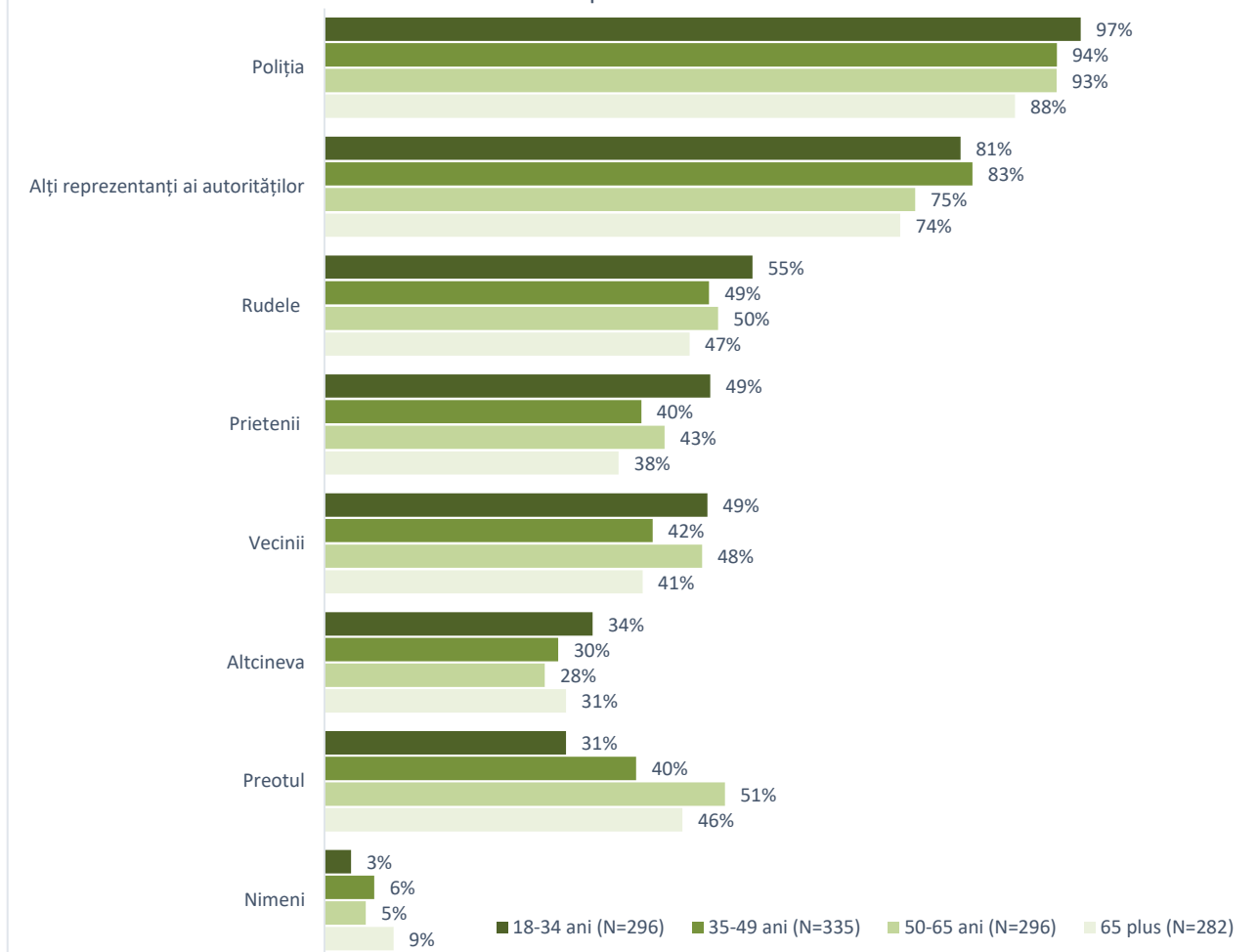
Q10. Cine considerați că trebuie să intervină în cazurile de violență domestică? (răspuns multiplu)

Eșantion național. Fără diferențe semnificative statistice.

Q10. Cine considerați că trebuie să intervină în cazurile de violență domestică? (răspuns multiplu)

după VÂRSTĂ

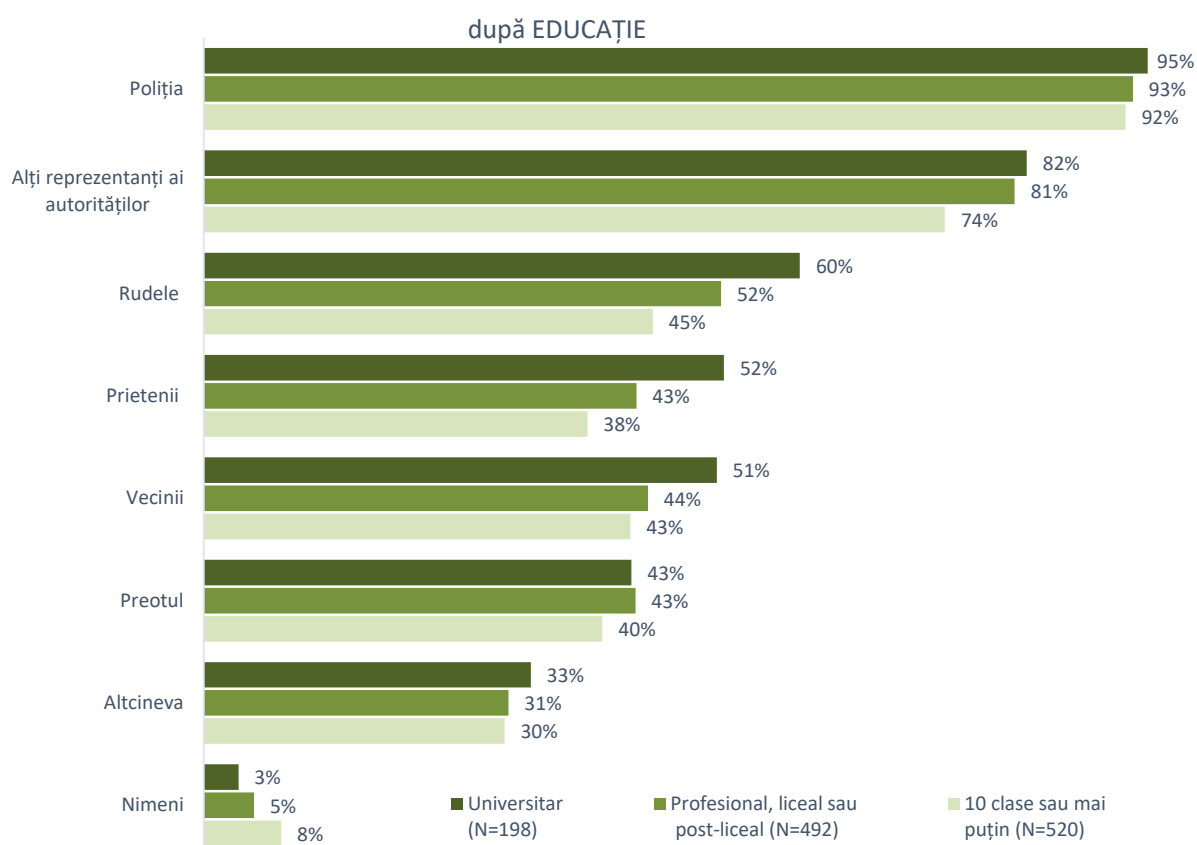

Eșantion național.

Tinerii (18-34 ani) cred în proporție mai ridicată decât vârstnicii (peste 65 ani) că cei care ar trebui să intervină sunt Poliția (97%) și prietenii (49%), dar în mai mică proporție decât aceștia (3%) că nu ar trebui să intervină nimeni. Și cei de 35-49 ani cred că în procent mai mare decât vârstnicii că alți reprezentanți ai autorităților ar trebui să intervină (83%, față de 74%).

Pe de altă parte, preotul este considerat potrivit pentru a interveni în mai mare măsură de către cei peste 50 de ani (46-51%), comparativ cu cei mai tineri (31-40%).

Q10. Cine considerați că trebuie să intervină în cazurile de violență domestică? (răspuns multiplu)

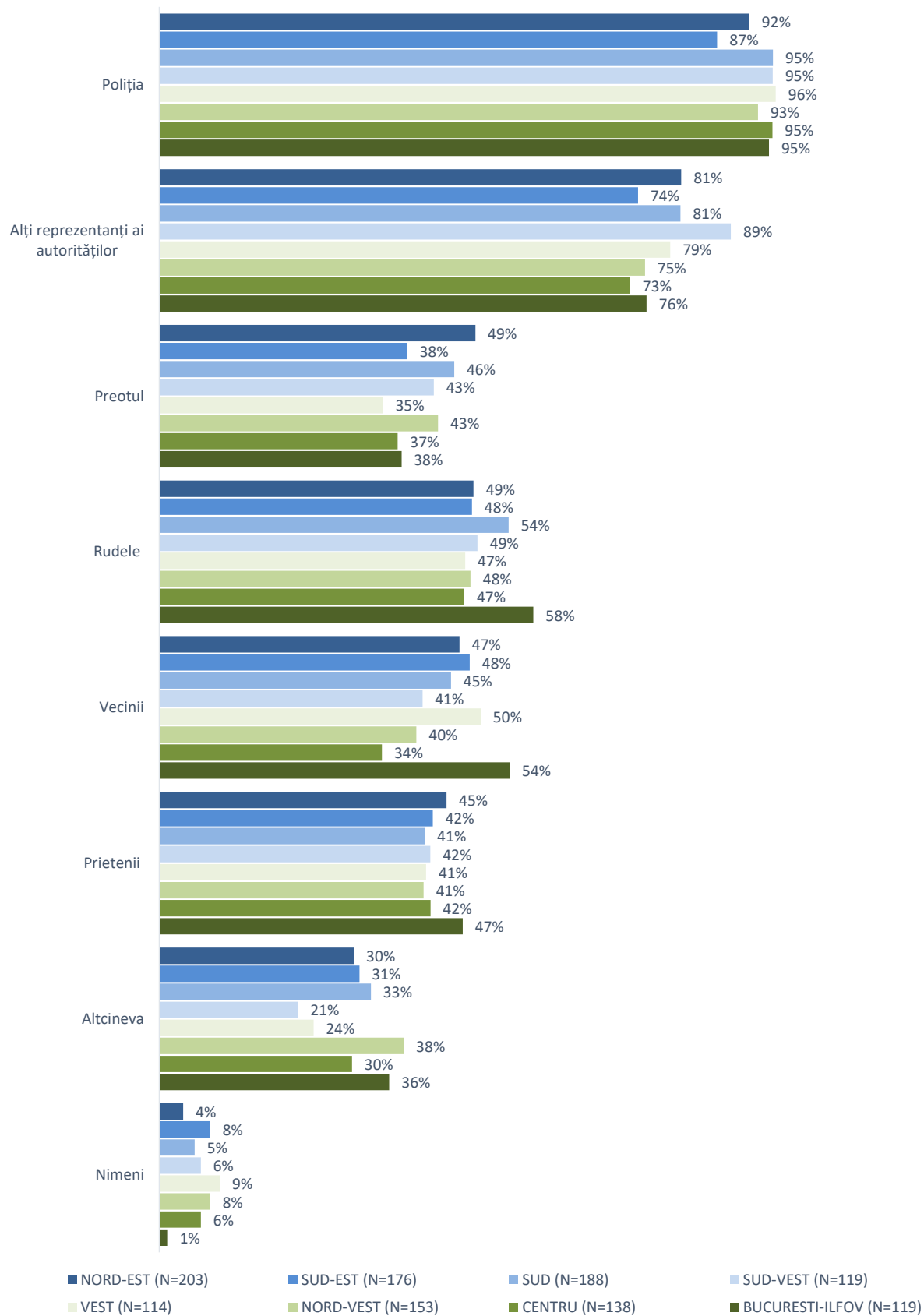
Eșantion național.

Prietenii și rudele sunt indicate ca potrivite pentru a interveni în mai mare proporție de către cei cu studii superioare (52% și respectiv, 60%) față de cei cu maximum 10 clase. Persoanele cu studii medii cred în mai mare măsură decât cei cu maximum 10 clase că alți reprezentanți ai autorităților ar trebui să facă acest lucru (81%, comparativ cu 74%).

Două diferențe semnificative statistice se relevă și în funcție de regiunea de dezvoltare în care respondenții au rezidența. Pe de o parte, cei din regiunea București-Ilfov sunt de părere în mai mare măsură (54%) decât cei din Centru (34%) că vecinii ar trebui să intervină. Pe de altă parte, cei din Sud-Vest cred în mai mare măsură (89%) decât cei din Centru (73%) că alți reprezentanți ai autorităților ar trebui să facă acest lucru.

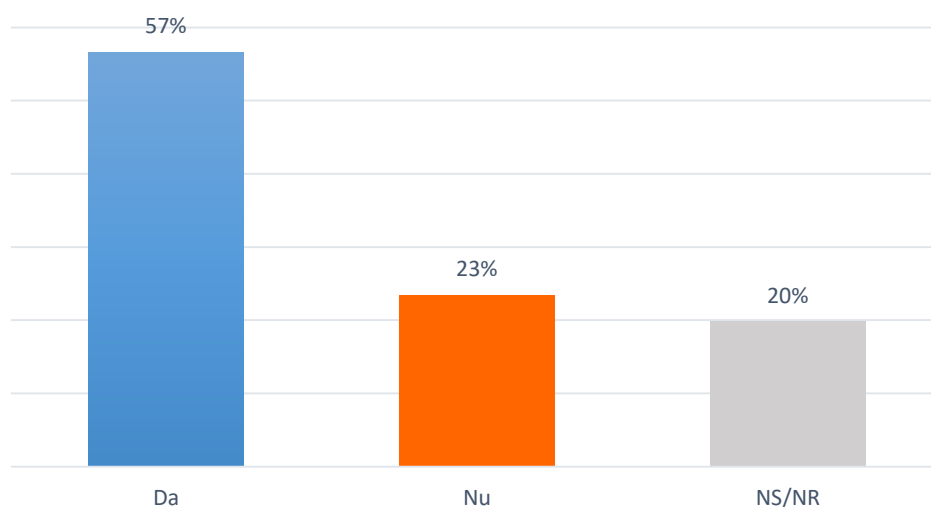
Q10. Cine considerați că trebuie să intervină în cazurile de violență domestică? (răspuns multiplu)

după REGIUNEA DE DEZVOLTARE

Eșantion național.

Q11. Din câte știți dvs., există vreo lege referitoare la violența domestică (între soți / parteneri de viață)?

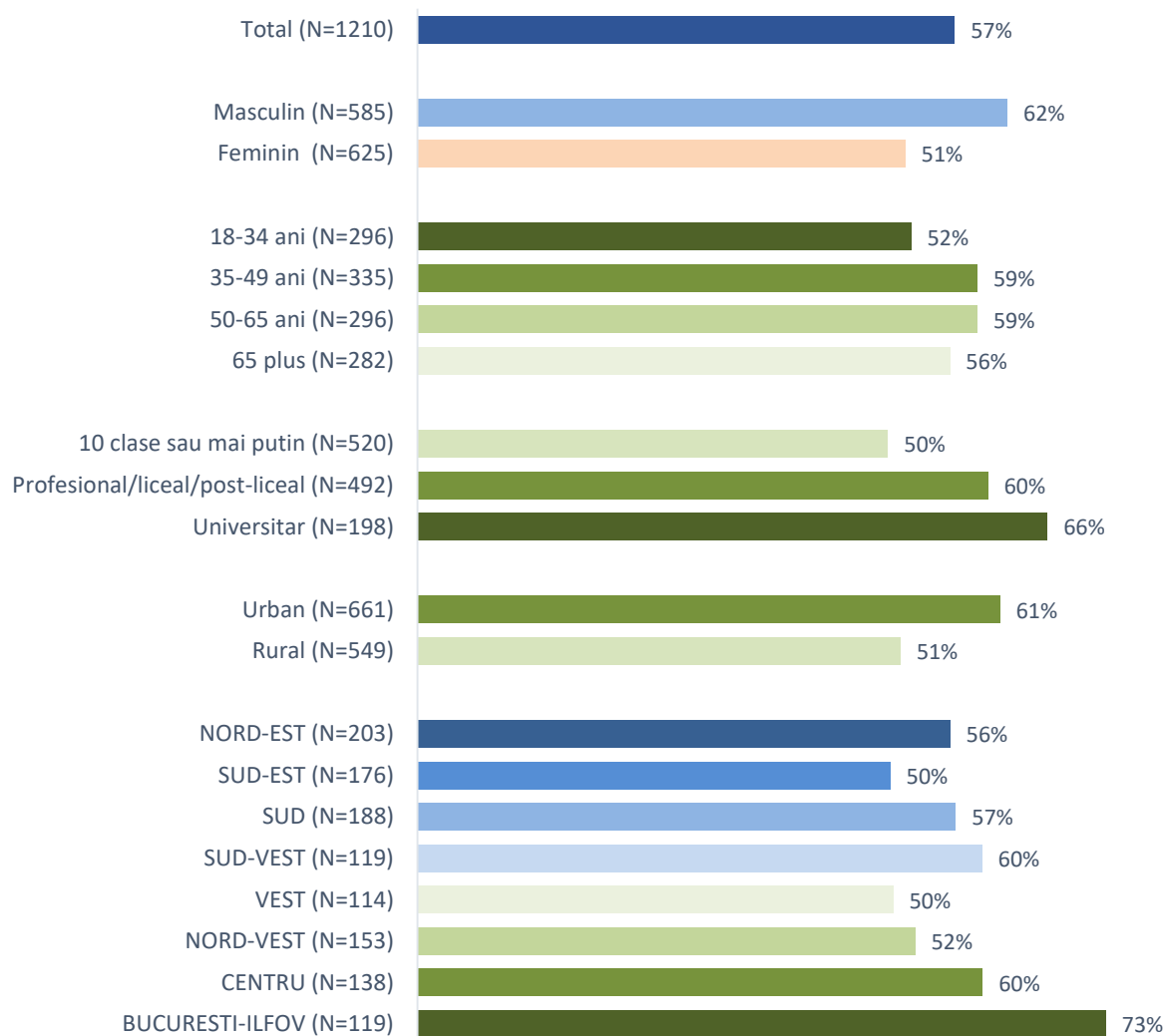

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

Procentul respondenților care știu de existența unei legi referitoare la violența domestică este de 57%, cu o proporție mai ridicată în rândul bărbaților (62% față de 51% în cazul femeilor), al celor cu studii medii și superioare (60-66% față de 50% în cazul celor cu studii primare), al celor din mediul urban (61% față de 51% în rural) și al locuitorilor regiunii București-Ilfov (73% față de 50-52% în Vest, Nord-Vest și Sud-Est). 1 din 5 respondenți nu știe ce să răspundă.

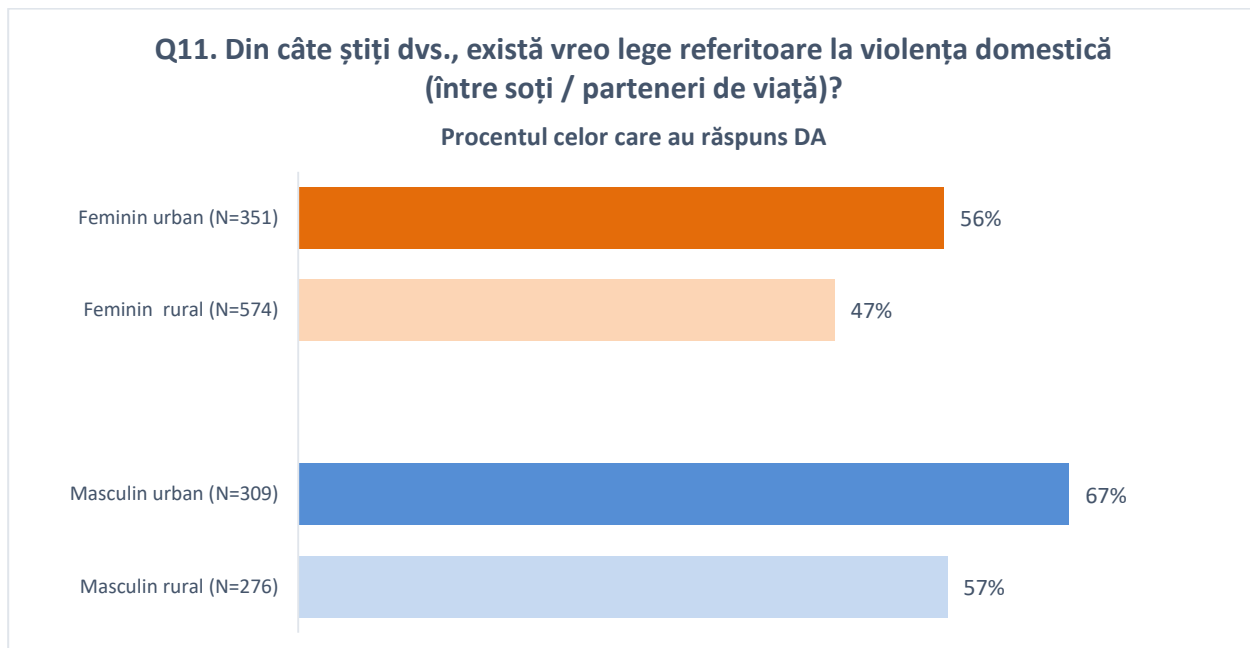
**Q11. Din câte știți dvs., există vreo lege referitoare la violența domestică
(între soți / parteneri de viață)?**

Procentul celor care au răspuns DA

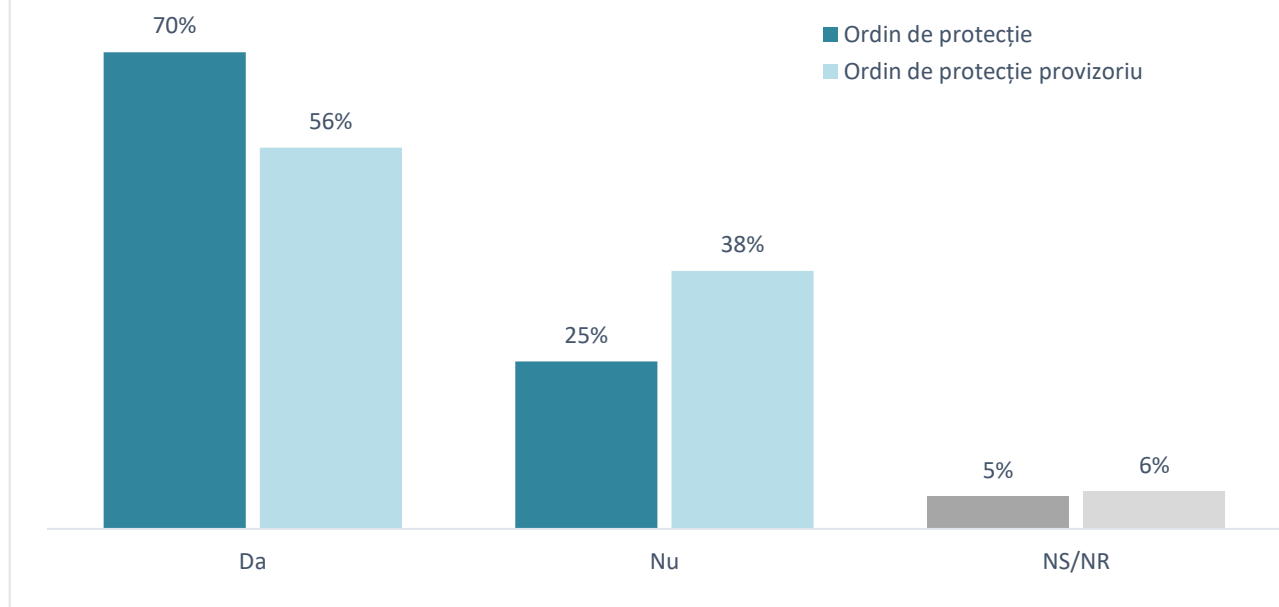
Eșantion național.

Diferența de cunoaștere a existenței unei legi referitoare la violență domestică între mediul urban și cel rural se menține și pentru fiecare gen în parte. Atât femeile din mediul urban, cât și bărbații din urban știu în mai mare măsură decât genul corespondent din rural de existența legislației.

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

**Q12. Cunoașteți ce este acela un ordin de protecție?
Q13. Dar ce este acela un ordin de protecție provizoriu ?**

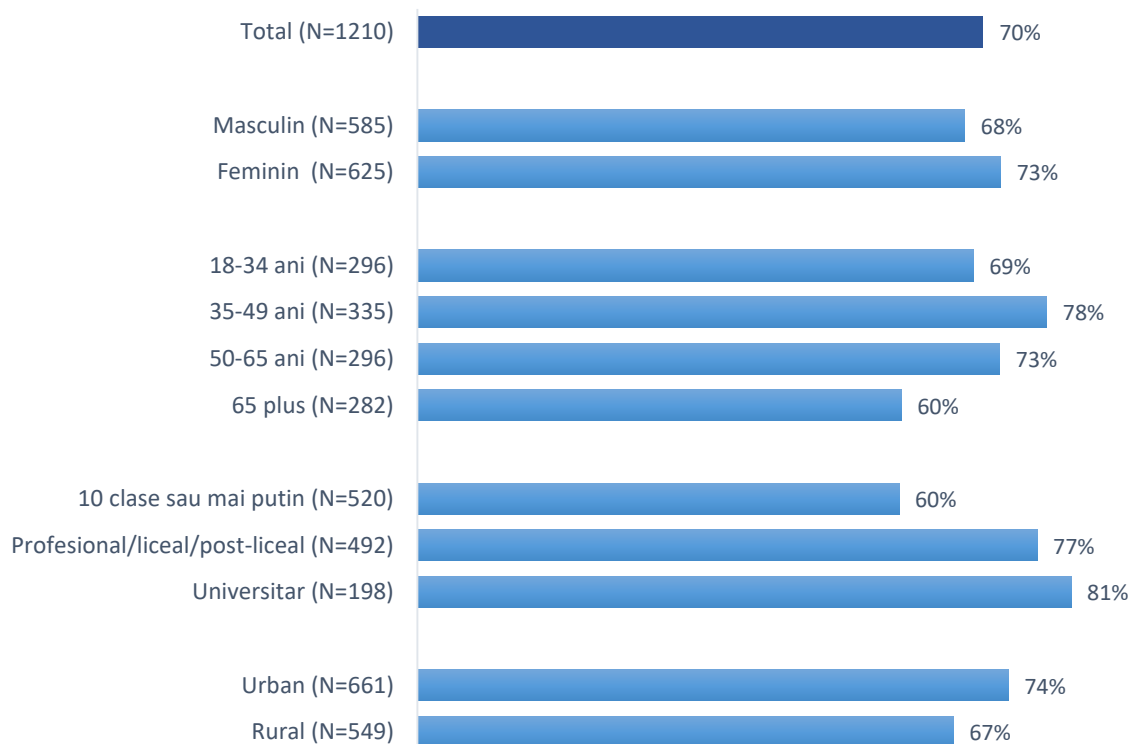
Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

70% dintre cei intervievați cunosc ce este acela un ordin de protecție, iar acesta este cunoscut într-o mai mare măsură de către cei cu vârste de 35-65 ani (73-78% față de 60% în cazul vârstnicilor), de persoanele cu studii medii și superioare (77-81% față de 60% în cazul persoanelor cu maximum 10 clase) și de către rezidenții mediului urban (74% față de 67% în cazul celor din rural).

În plus, bărbații din mediul urban (72%) cunosc în mai mare proporție decât cei din rural (64%) ce este acela un ordin de protecție.

Q12. Cunoașteți ce este acela un ordin de protecție?

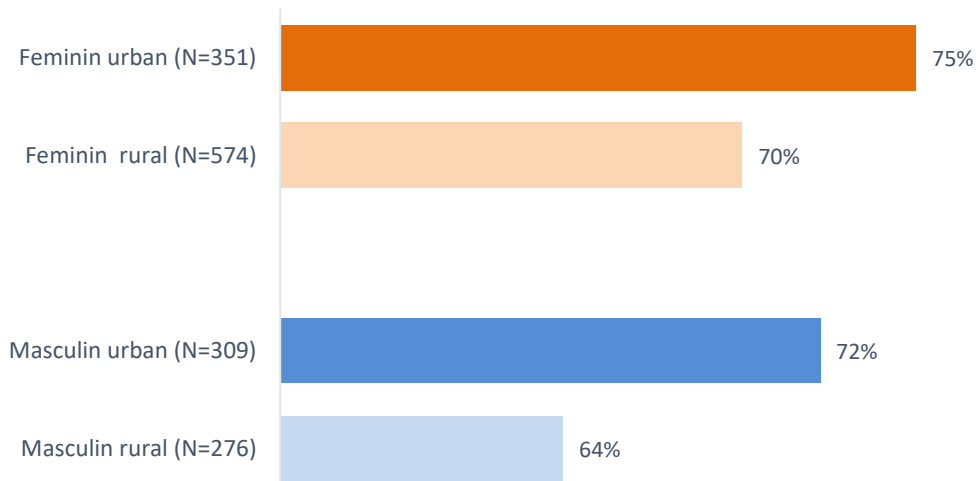
Procentul celor care au răspuns DA

Eșantion național.

Q12. Cunoașteți ce este acela un ordin de protecție ?

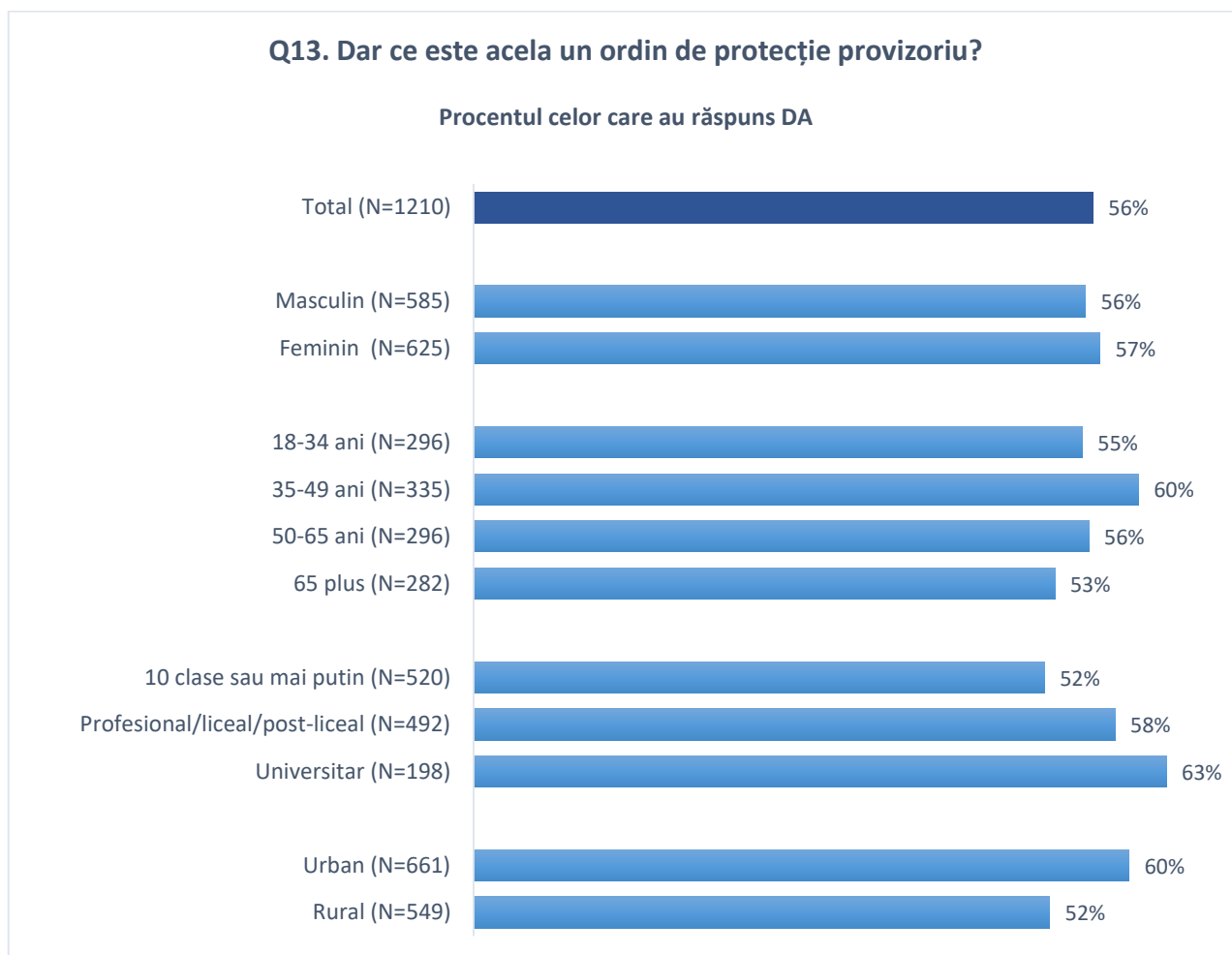
Procentul celor care au răspuns DA

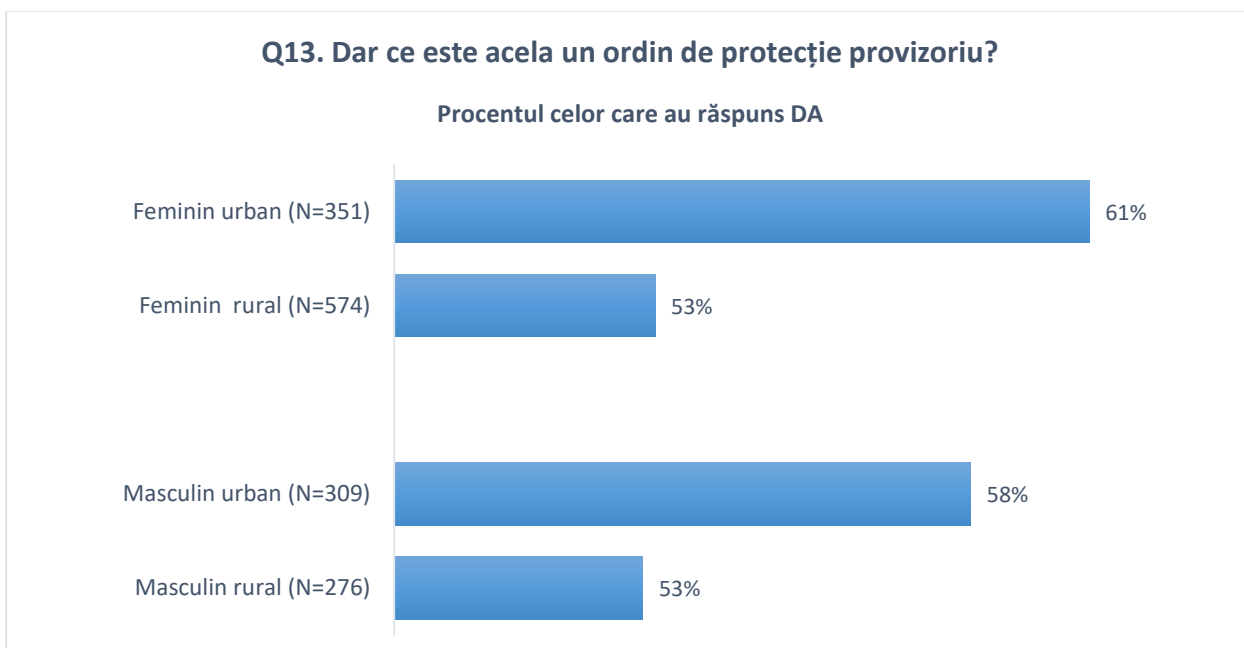
Eșantion total (național plus boost femeii din mediul rural).

Proporția celor care știu ce este acela un ordin de protecție provizoriu este mai scăzută, de 56%. Și în acest caz apar diferențe în funcție de caracteristici socio-demografice. Cei cu studii universitare (63% față de 52% în cazul celor cu maximum 10 clase) și cei din mediul urban (60% față de 52% în mediul rural) cunosc în mai mare măsură ce este acest tip de ordin de protecție, iar femeile și rezidenții mediului rural nu știu ce să răspundă în mai mare proporție.

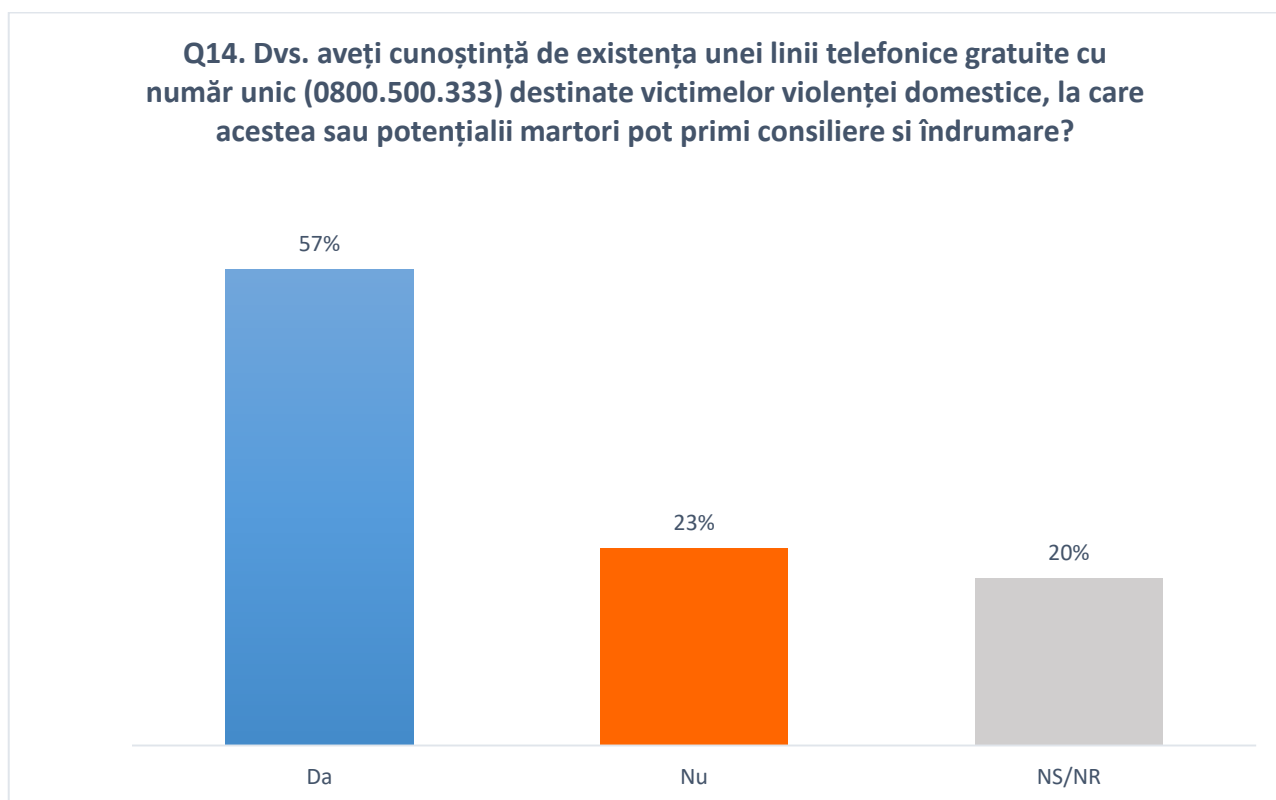
Mai mult, persoanele de gen feminin din mediul urban știu în măsură mai ridicată decât cele din rural (61% față de 53%) ce este acela un ordin de protecție provizoriu.

Eșantion național.

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

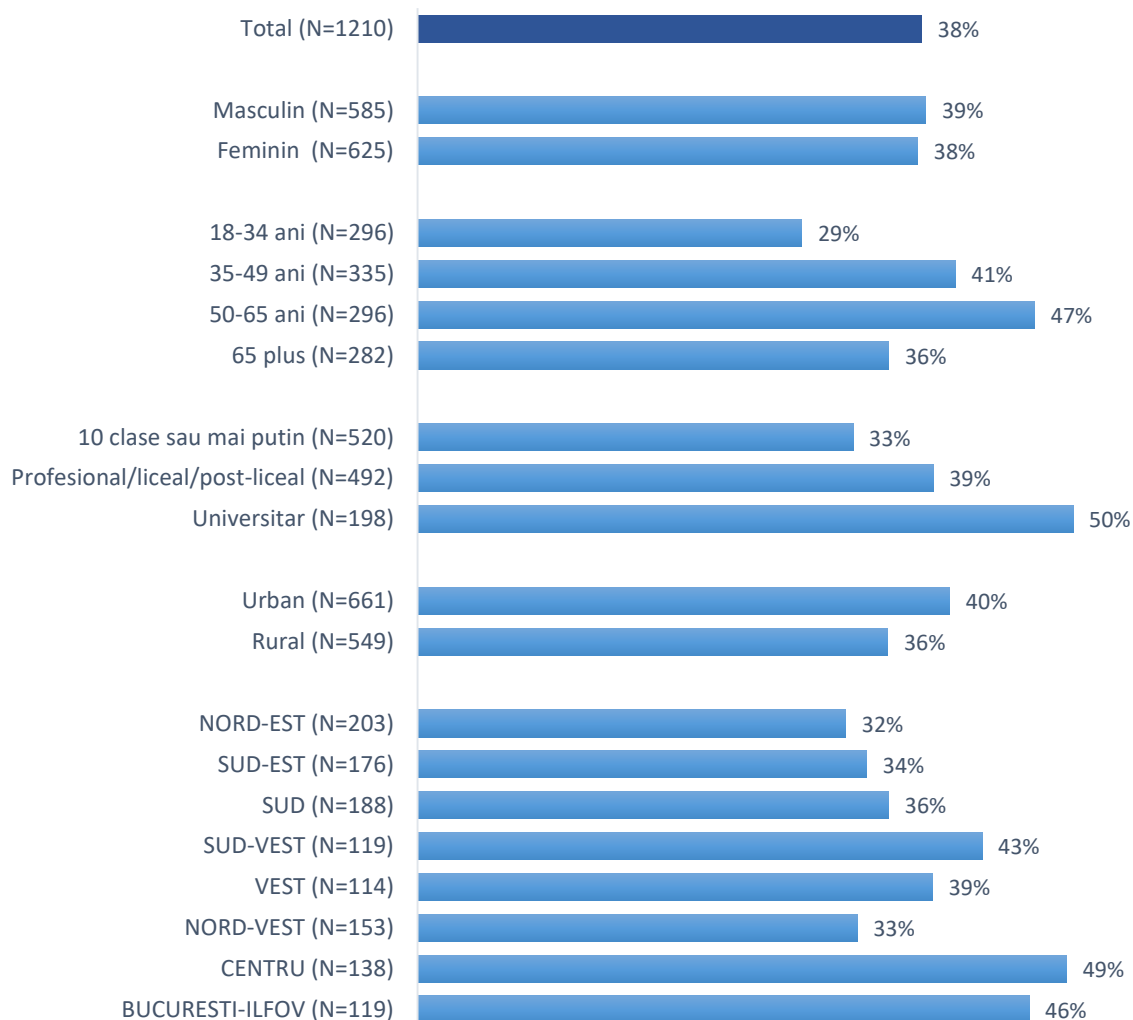

Eșantion național. N=1210. Totalul procentelor este 100%.

De existența liniei telefonice gratuite cu număr unic (0800.500.333) destinate victimelor violenței domestice au cunoștință 38% din totalul celor intervievați, cu procente semnificativ mai ridicate în cazul persoanelor cu vârste de 35-65 ani (41-47%), al celor cu studii superioare (50%) și al celor din regiunea Centru (49%) comparativ cu rezidenții din Nord-Est.

Q14. Dvs. aveți cunoștință de existența unei linii telefonice gratuite cu număr unic (0800.500.333) destinate victimelor violenței domestice?

Procentul celor care au răspuns DA

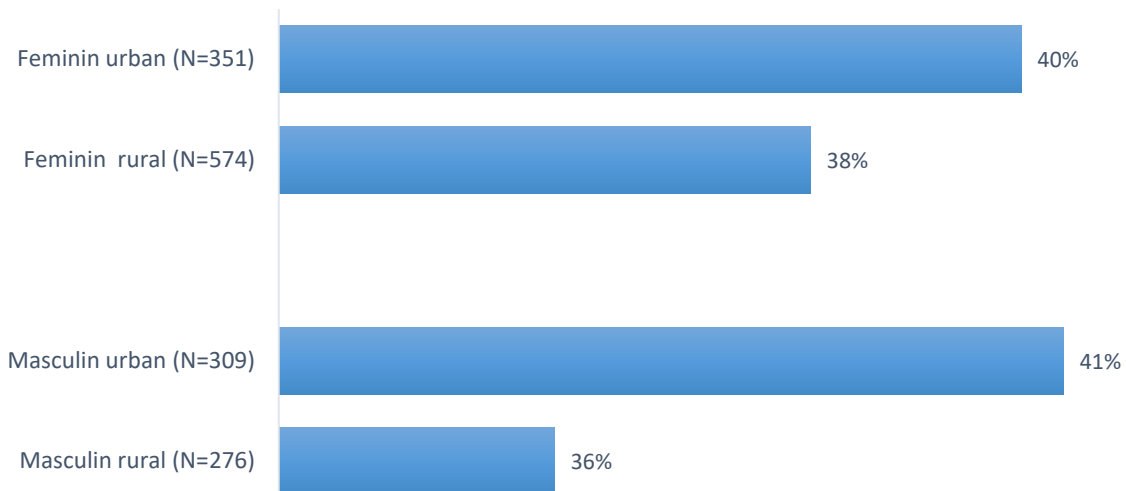
Eșantion național.

Nu se înregistrează diferențe semnificative statistice în funcție de gen. De asemenea, nu există astfel de diferențe în funcție de mediul de rezidență nici în cazul femeilor, nici al bărbaților.

Q14. Dvs. aveți cunoștință de existența unei linii telefonice gratuite cu număr unic (0800.500.333) destinate victimelor violenței domestice?

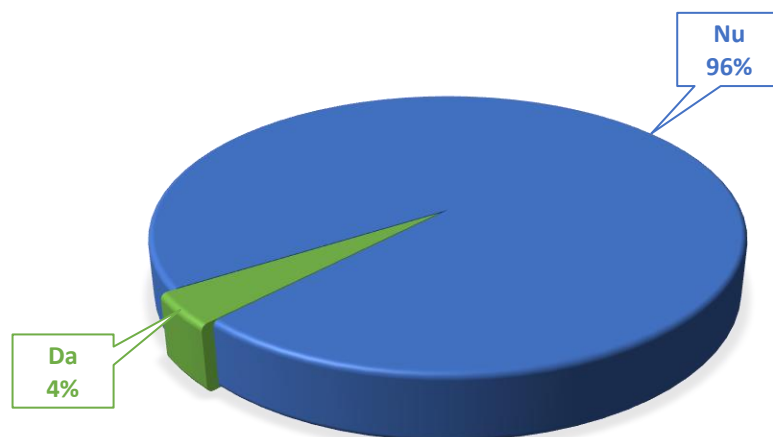
DUPĂ GEN ȘI MEDIU DE REZIDENȚĂ

Procentul celor care au răspuns DA

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural). Fără diferențe semnificative statistic.

Q15. dacă da la Q14. Dvs. sau cineva din familia dvs. a apelat vreodată la linia telefonică gratuită 0800.500.333 pentru a semnala situații de violență domestică sau pentru a cere asistență și consiliere pentru un astfel de caz?

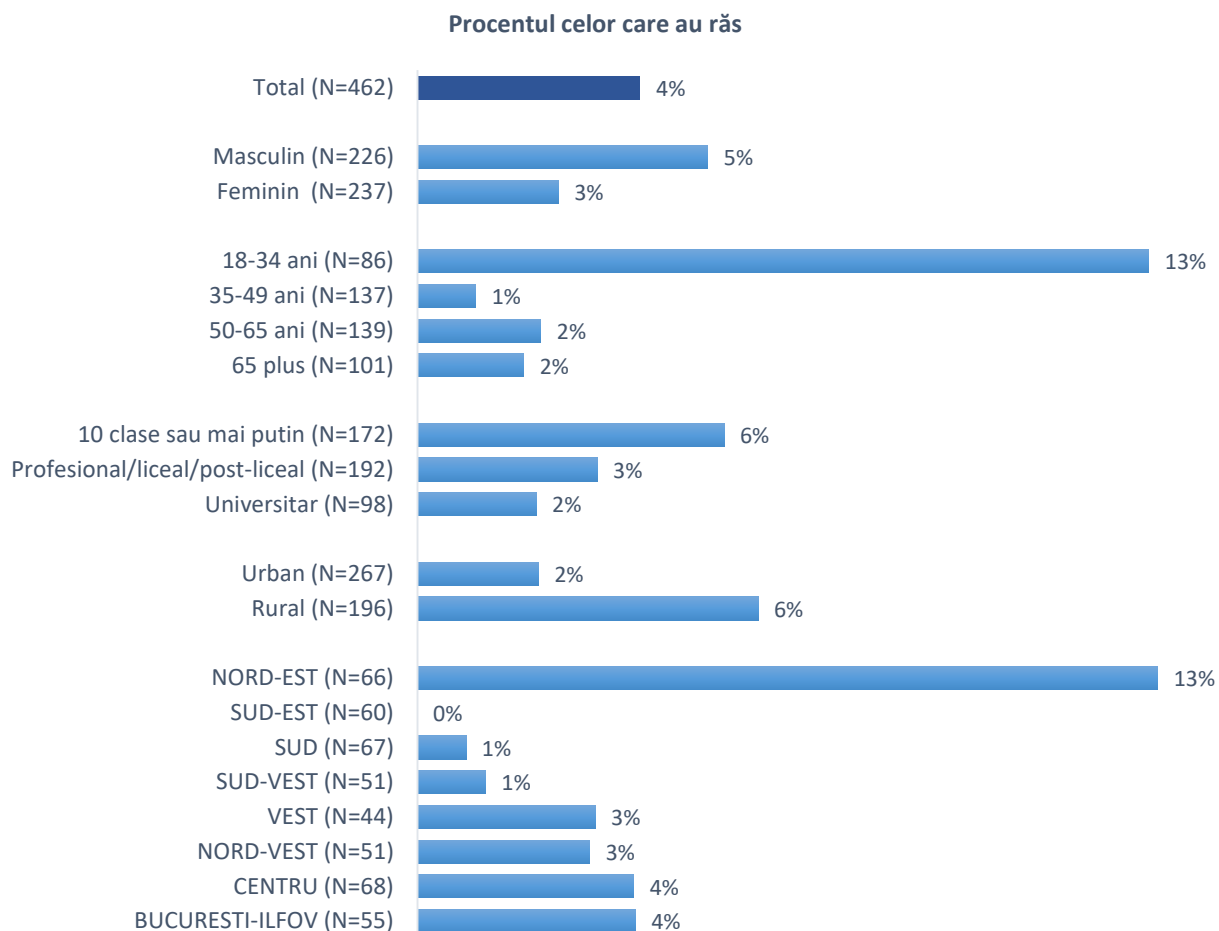

Eșantion național. Procente raportate la cei care au cunoștință de existența liniei telefonice destinată victimelor violenței domestice. N=462.

Doar 4% dintre cei care au cunoștință de această linie telefonică afirmă că au apelat-o vreodată, cu o proporție mai ridicată în rândul celor de 18-34 ani (13%) și al celor din mediul rural (6%). Bărbații de la oraș menționează în mai mare procent decât bărbații de la sat că ei personal sau cineva din familie a apelat vreodată linia telefonică destinată victimelor violenței domestice (9% comparativ cu 2%). În cazul femeilor nu apar diferențe în funcție de mediul de rezidență.

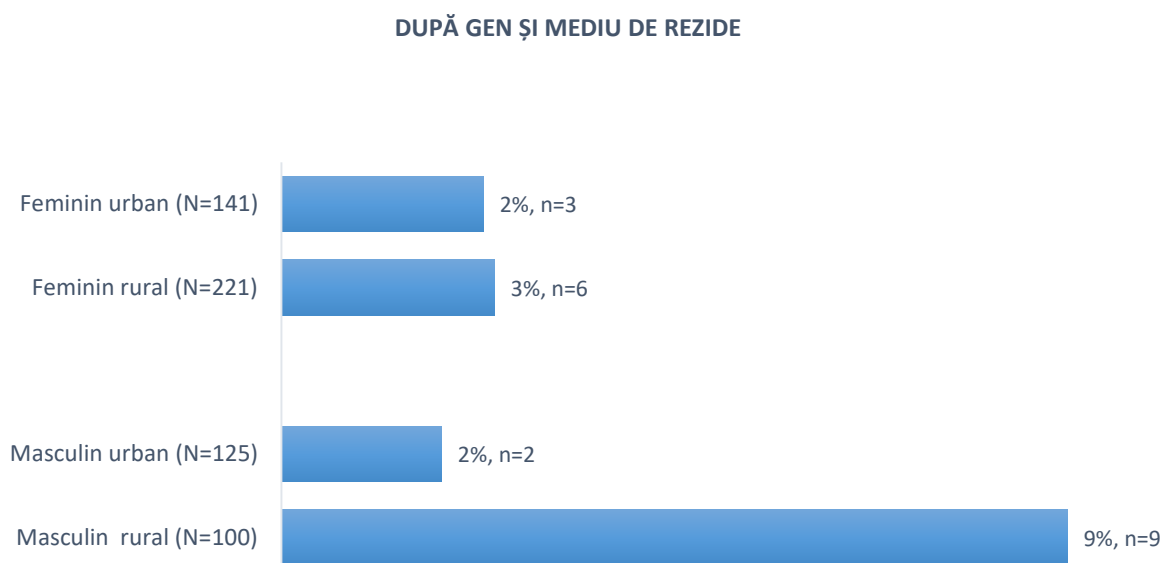
Dintre cei care au apelat-o, 84% au evaluat utilitatea informațiilor și asistenței acordate cu note de 8-10 pe o scală de la 1 la 10, unde 10 înseamnă foarte folositor.

Q15. dacă da la Q14. Dvs. sau cineva din familia dvs. a apelat vreodată la linia telefonică gratuită 0800.500.333 pentru a semnala situații de violență domestică sau pentru a cere asistență și consiliere pentru un astfel de caz?

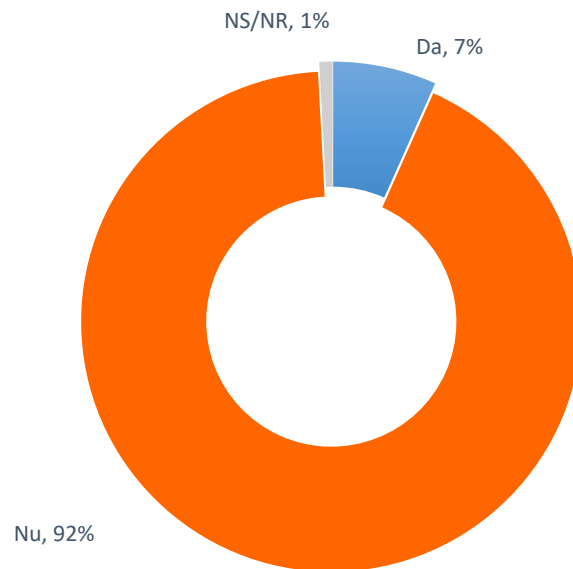
Eșantion național. Procente raportate la cei care au cunoștință de existența liniei telefonice destinată victimelor violenței domestice.

Q15. dacă da la Q14. Dvs. sau cineva din familia dvs. a apelat vreodată la linia telefonică gratuită 0800.500.333 pentru a semnala situații de violență domestică sau pentru a cere asistență și consiliere pentru un astfel de caz?

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

Q17. Ați apelat vreodată la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență din familia dvs.?

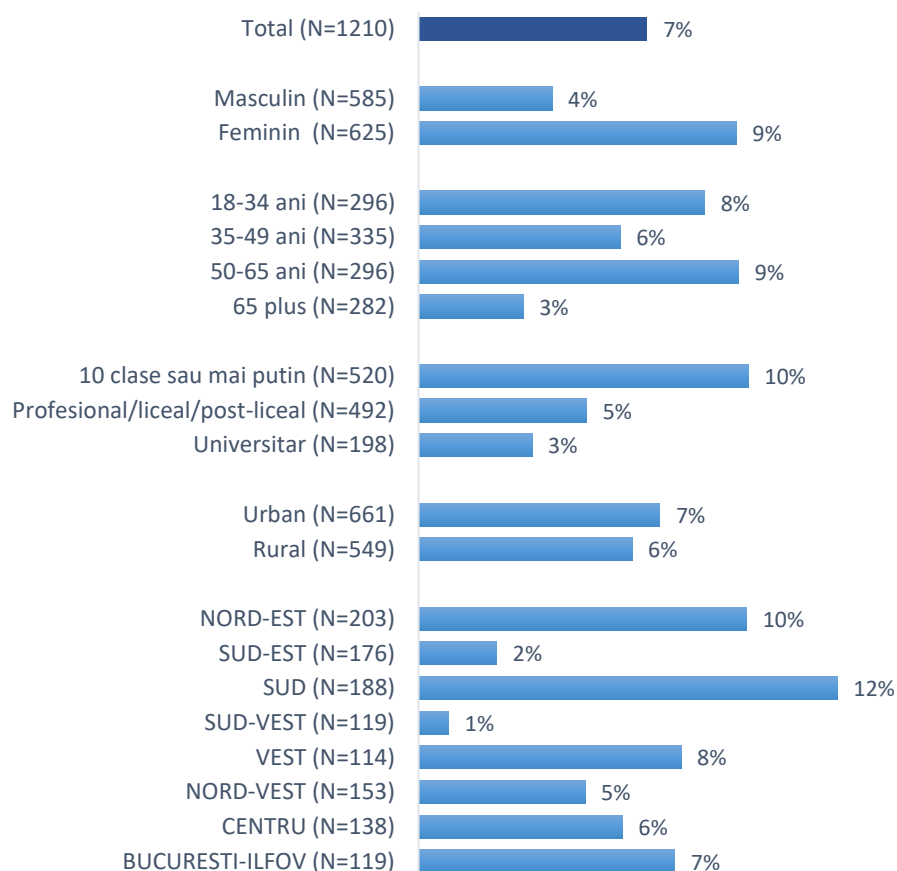

Eșantion național. N=1210.

7% dintre intervievați afirmă că au apelat la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență în familie. Au apelat la acestea în mai mare măsură femeile (9% față de 4% în cazul bărbaților), cei cu vârste de 18-34 ani și 50-65 ani (8-9% față de 3% în cazul celor peste 65 de ani), cei cu maximum 10 clase (10% față de 3-5% în cazul celor cu studii medii sau superioare) și rezidenții regiunii Sud (10% față de 1-2% în cazul celor din Sud-Est și Sud-Vest).

Q17. Ați apelat vreodată la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență din familia dvs.?

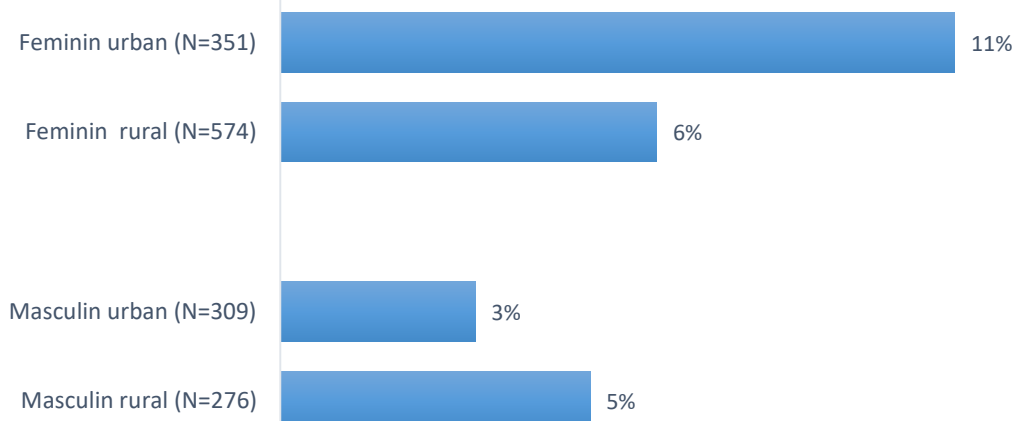
Procentul celor care au răspuns DA

Eșantion național.

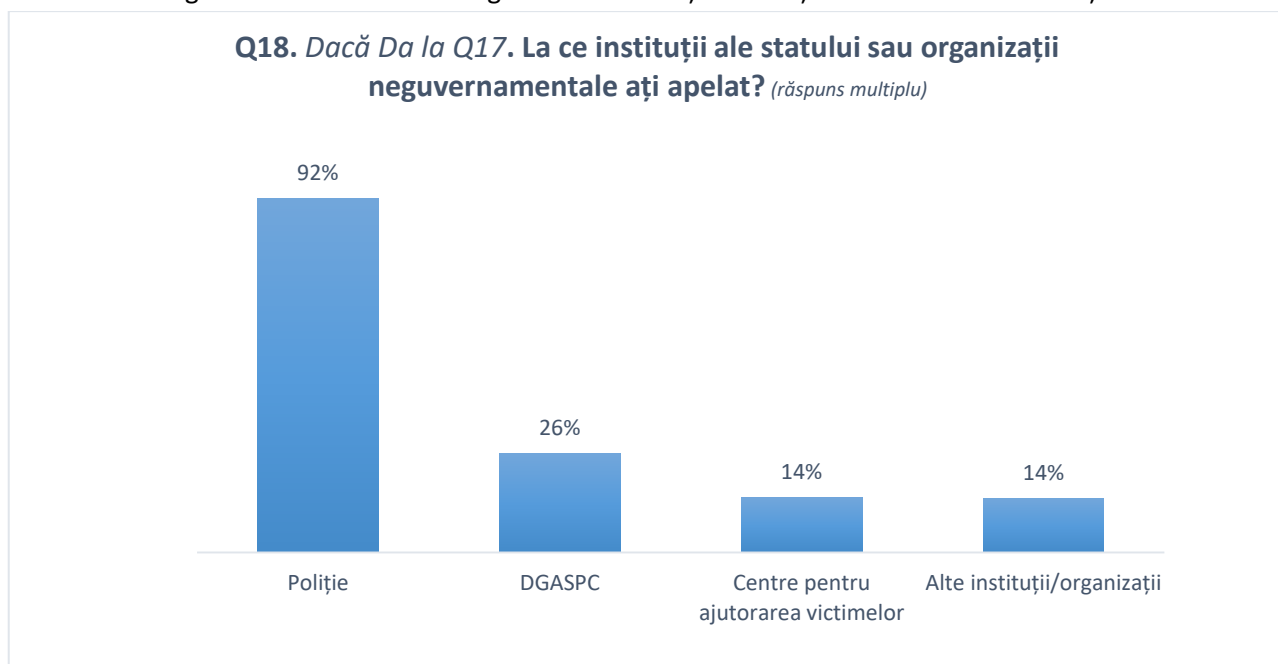
Q17. Ați apelat vreodată la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență din familia dvs.?

Procentul celor care au răspuns DA

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

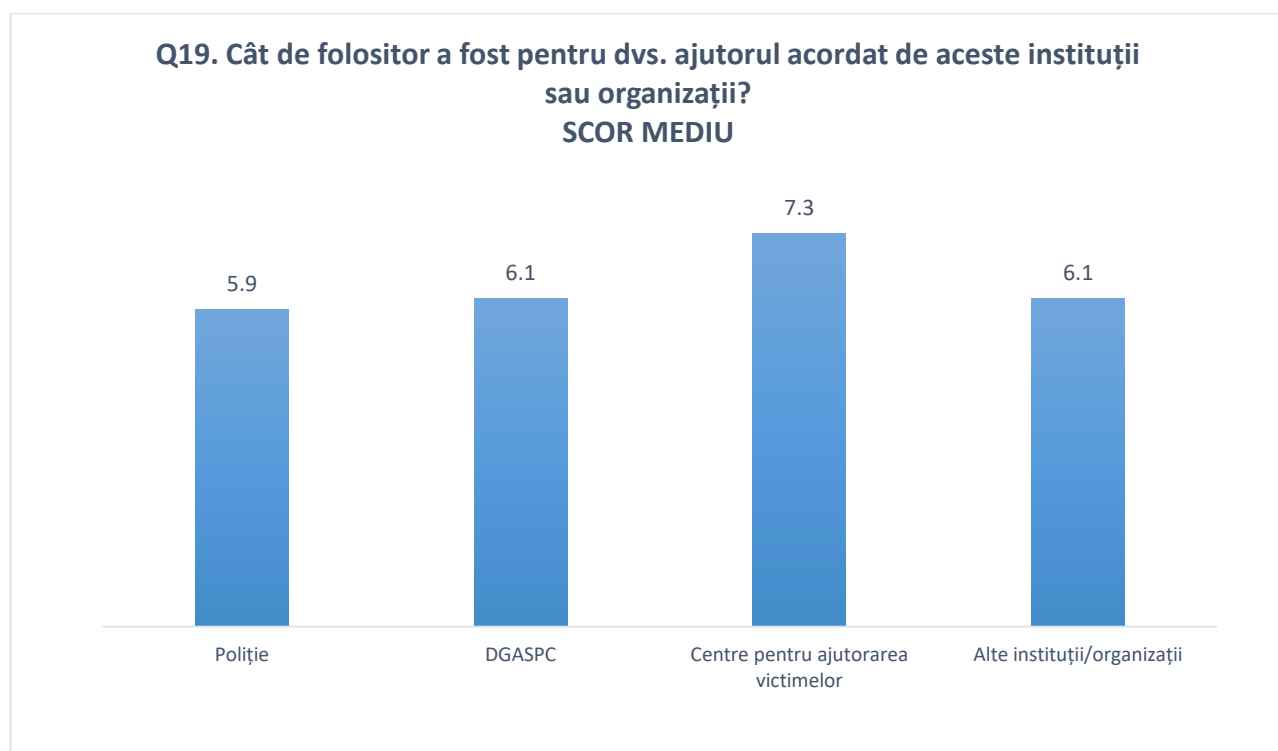
În plus, femeile din mediul urban au apelat în mai mare proporție decât cele din rural (11% față de 6%) la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru ajutor în legătură cu probleme de violență din familie. Pentru genul masculin nu se înregistrează diferențe în funcție de mediul de rezidență.

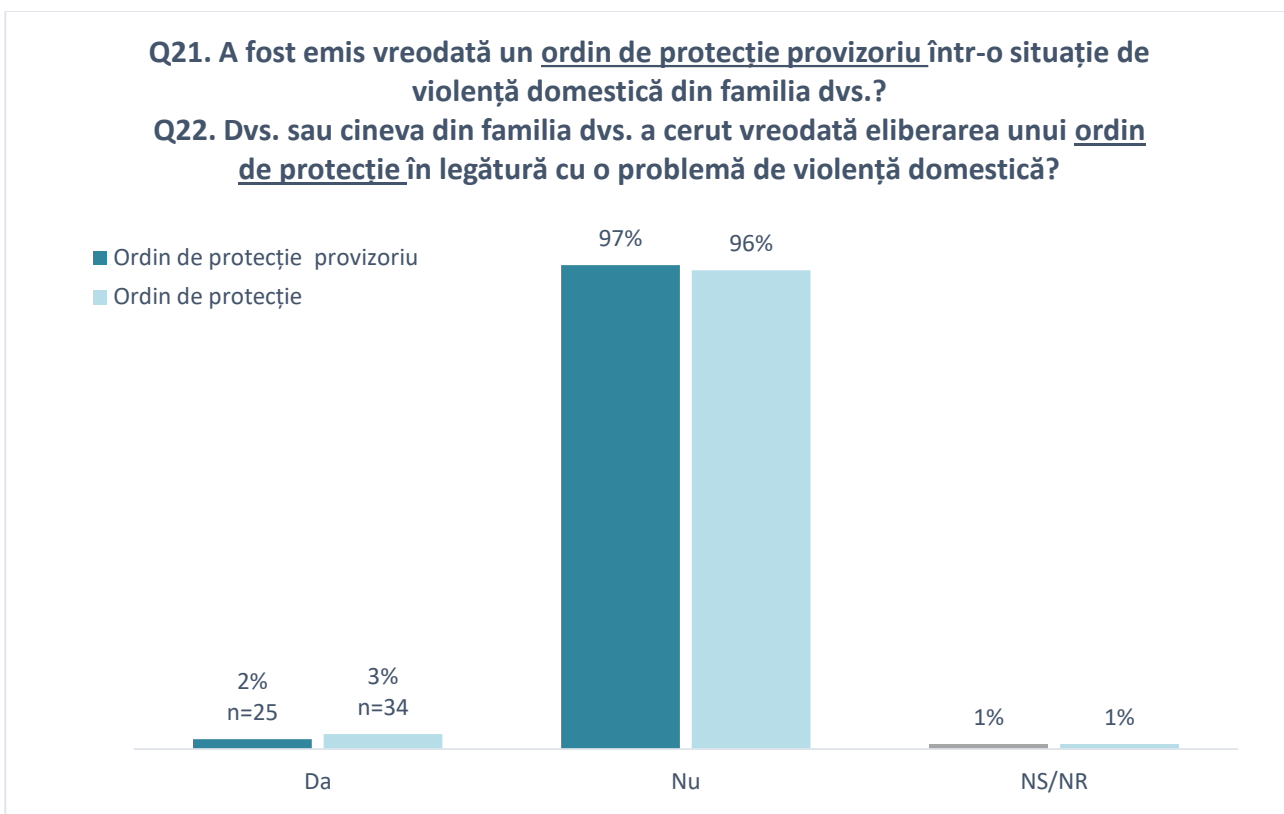
Eșantion național. Procente raportate la cei care au apelat la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi ajutor. N=81.

Poliția este de departe instituția la care au apelat cei mai mulți dintre respondenți, mai exact 92%. Puțin peste un sfert dintre respondenți s-au adresat Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, iar 14% au apelat la Centre pentru ajutorarea victimelor violenței domestice sau la alte instituții sau organizații.

La evaluarea utilității ajutorului obținut de la aceste instituții sau organizații, cel mai ridicat scor mediu este înregistrat de centrele de ajutorare a victimelor (7,3). Pe următorul loc se află DGASPC (6,1), iar Poliția obține cel mai scăzut scor mediu, de 5,9.

Eșantion național. Procente raportate la cei care au apelat la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi ajutor. N=81.

Eșantion național. N=1210. Procente raportate la totalul respondenților.

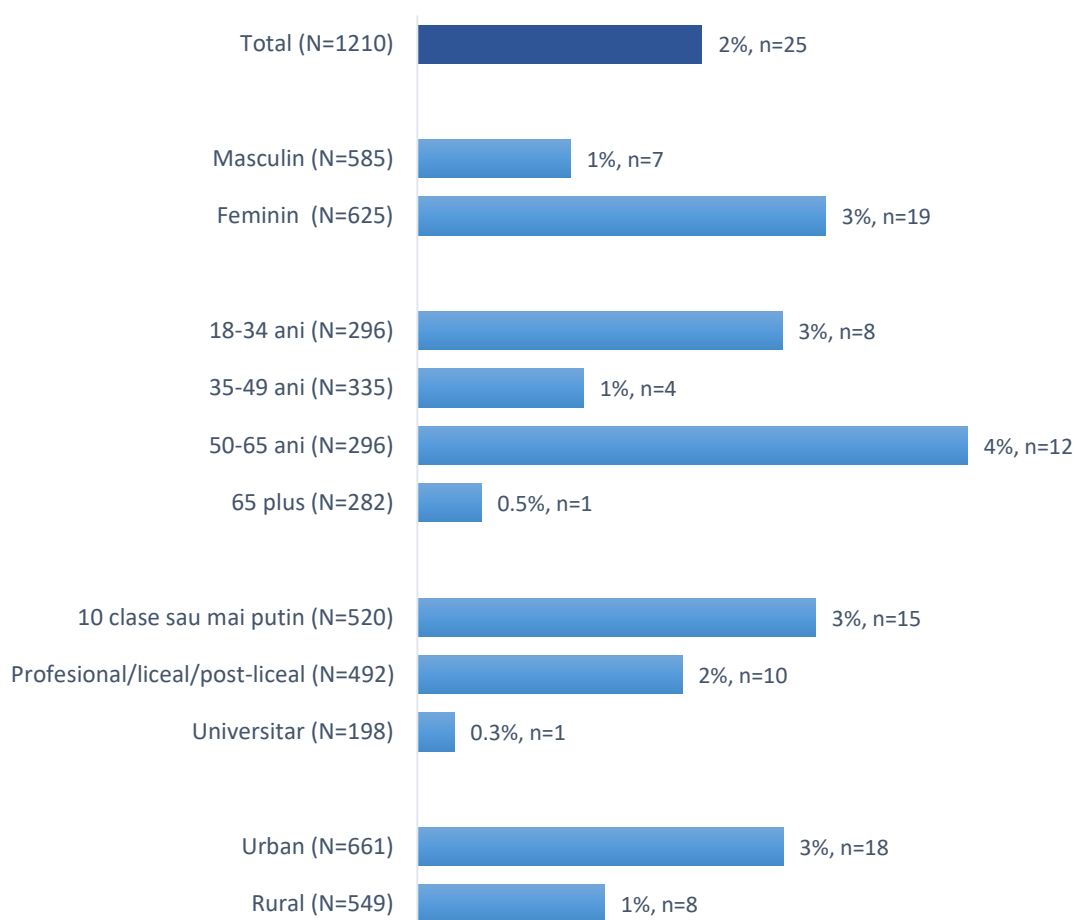
2% dintre respondenți susțin că în familia lor s-a emis un ordin de protecție provizoriu pentru o problemă de violență domestică. Procentul acestora este mai ridicat în cazul femeilor (3% față de 1% în cazul bărbaților), al celor cu vârste de 50-65 de ani (4% față de 0,5% în cazul celor de peste 65 de ani) și mai scăzut în rândul celor cu mai mult de 10 clase.

Regiunea nu a fost inclusă în comparații datorită numărului mic de cazuri pentru fiecare categorie.

Pentru acest tip de ordin de protecție nu există diferențe semnificative statistic între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din cele două medii de rezidență.

Q21. A fost emis vreodată un ordin de protecție provizoriu într-o situație de violență domestică din familia dvs.?

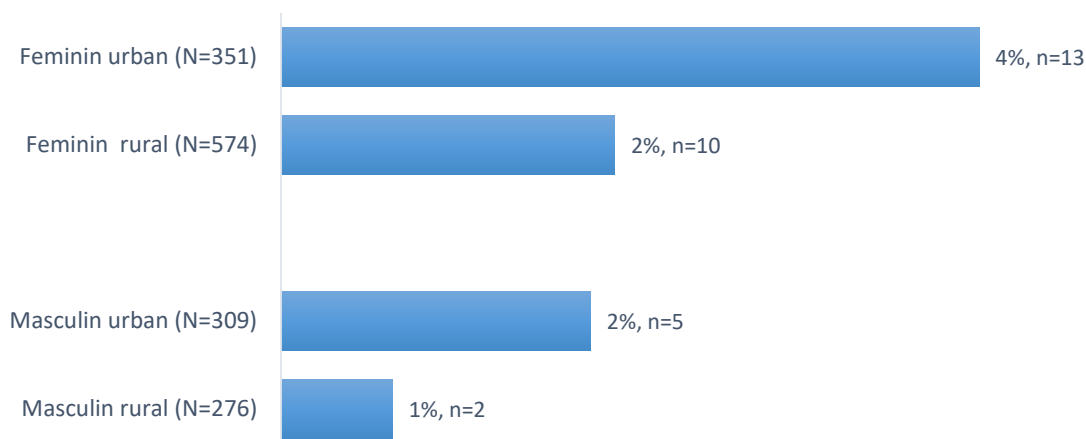
Procentul celor care au răspuns DA

Eșantion național. Procente raportate la totalul respondenților.

Q21. A fost emis vreodată un ordin de protecție provizoriu într-o situație de violență domestică din familia dvs.?

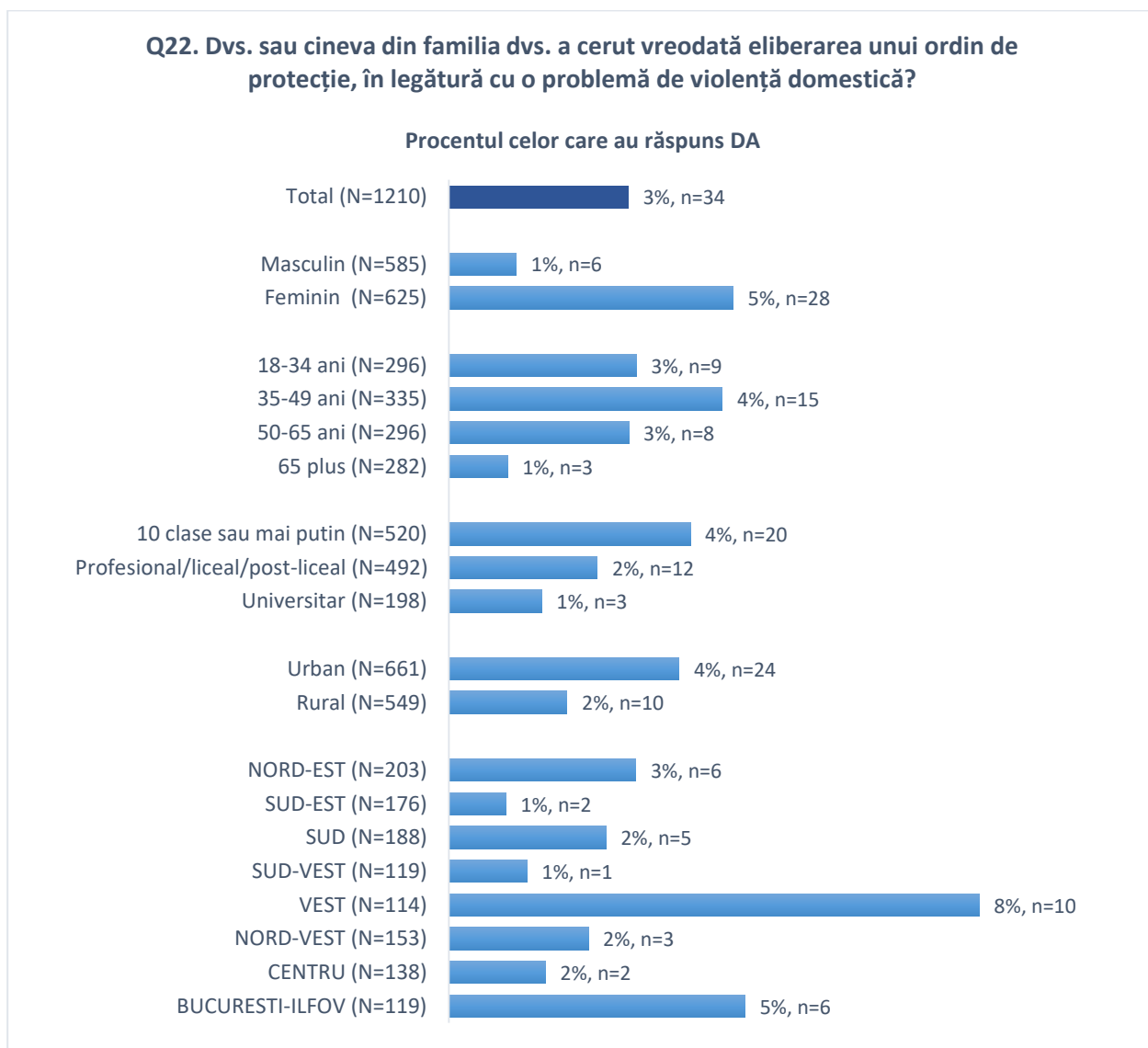
Procentul celor care au răspuns DA

Eșantion total (național plus boost femeii din mediul rural). Fărădiferențe semnificative statistice.

Ordinul de protecție a fost solicitat de către respondent sau cineva din familie în proporție de 3%. Și în acest caz apar câteva diferențe semnificative statistic. Acest tip de ordin a fost solicitat în mai mare măsură în cazul femeilor (5% față de 1% în rândul bărbaților), al celor cu maximum 10 clase (4% față de 1-2% în rândul celor cu peste 10 clase), al celor din urban (4% față de 2% în rural) și în cazul locuitorilor regiunii Vest (8%).

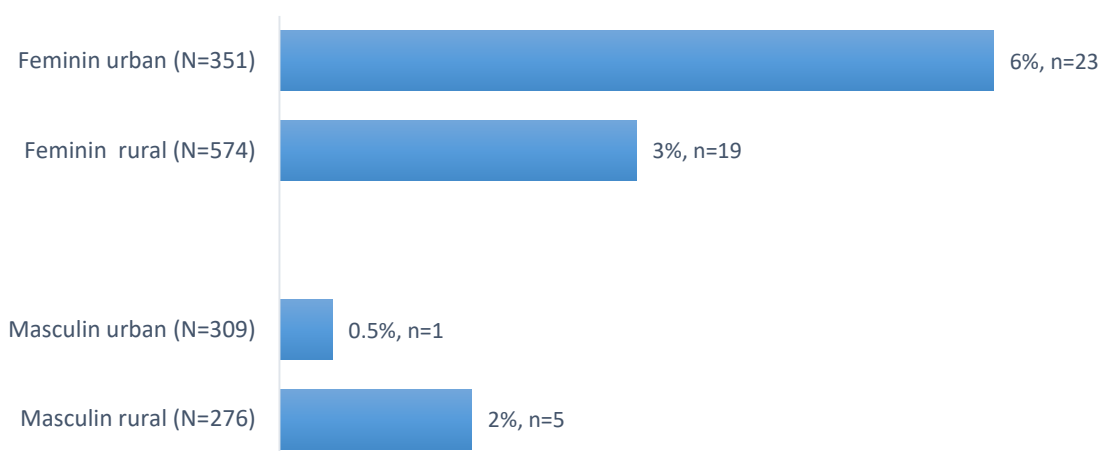
Mai mult, femeile din mediul urban au cerut în mai mare procent (6%) decât cele din rural (3%) eliberarea unui ordin de protecție în legătură cu o problemă de violență domestică. Nu există diferențe între bărbații din mediul urban și cei din mediul rural în ceea ce privește ordinul de protecție.

Eșantion național. Procente raportate la totalul respondenților.

Q22. Dvs. sau cineva din familia dvs. a cerut vreodată eliberarea unui ordin de protecție, în legătură cu o problemă de violență domestică?

Procentul celor care au răspuns DA

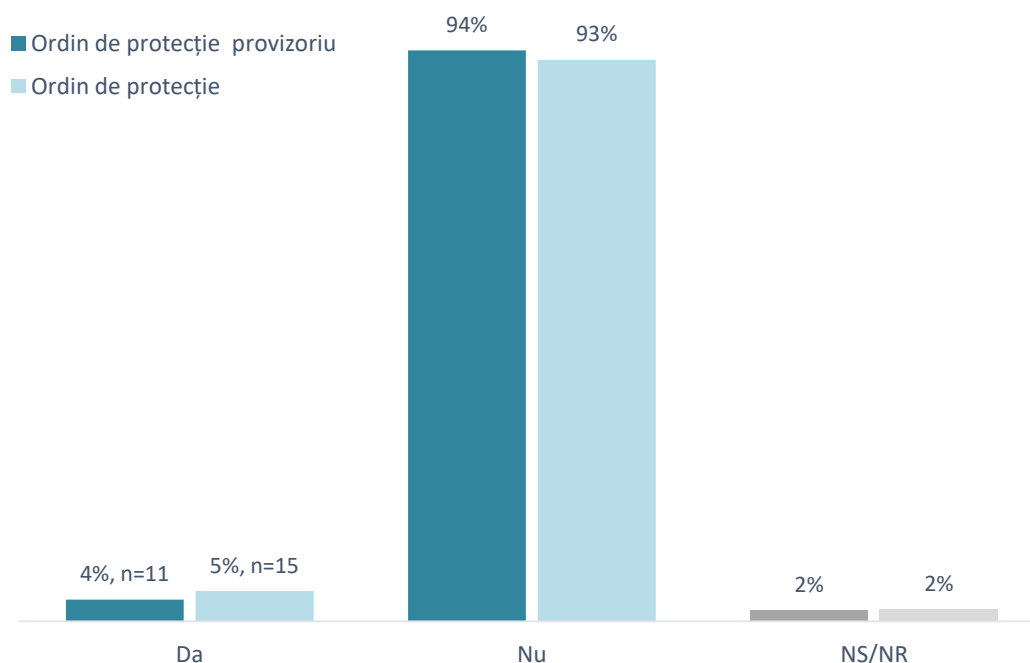

Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural).

Emiterea sau eliberarea ordinelor de protecție raportat la cei care au menționat orice tip de violență domestică în familia lor, indiferent de frecvență (Q6)

Q21. A fost emis vreodată un ordin de protecție provizoriu într-o situație de violență domestică din familia dvs.?

Q22. Dvs. sau cineva din familia dvs. a cerut vreodată eliberarea unui ordin de protecție în legătură cu o problemă de violență domestică?

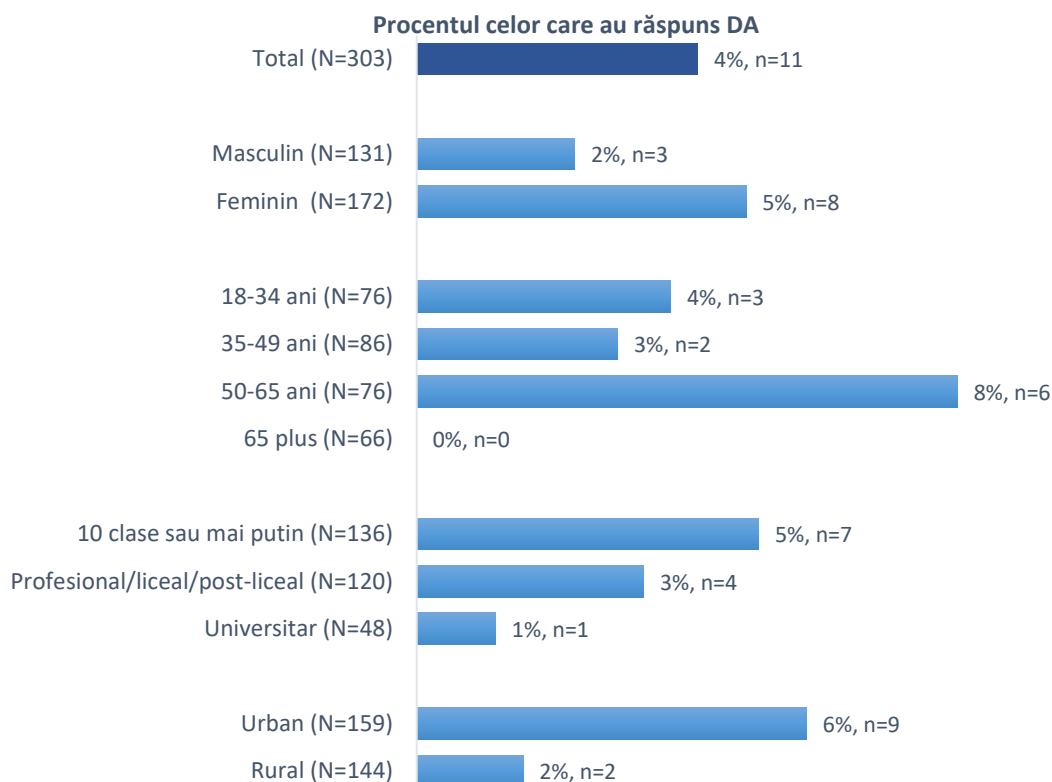

Eșantion național. Procente raportate la cei care au menționat orice tip de violență domestică în propria familie (Q6). N=303.

Raportat doar la indivizii care au menționat că în propria familie au loc, cu orice frecvență, acte de violență domestică de orice tip, procentul celor care afirmă că s-a emis un ordin provizoriu este de 4%.

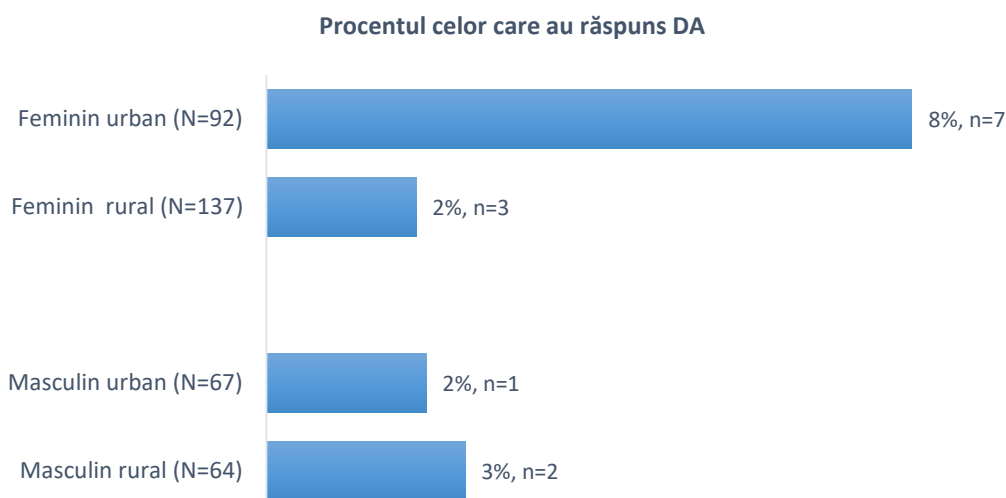
Singura diferență semnificativă statistic în cazul acestui tip de ordin este între femeile din mediul urban și cele din rural. Cele din orașe relatează în proporție mai ridicată (8%) emiterea unui ordin provizoriu. Nu există diferențe semnificative între femei și bărbați.

Q21. A fost emis vreodată un ordin de protecție provizoriu într-o situație de violență domestică din familia dvs.?

Eșantion național. Procente raportate la cei care au menționat orice tip de violență domestică în propria familie (Q6).
Fără diferențe semnificative statistic.

Q21. A fost emis vreodată un ordin de protecție provizoriu într-o situație de violență domestică din familia dvs.?

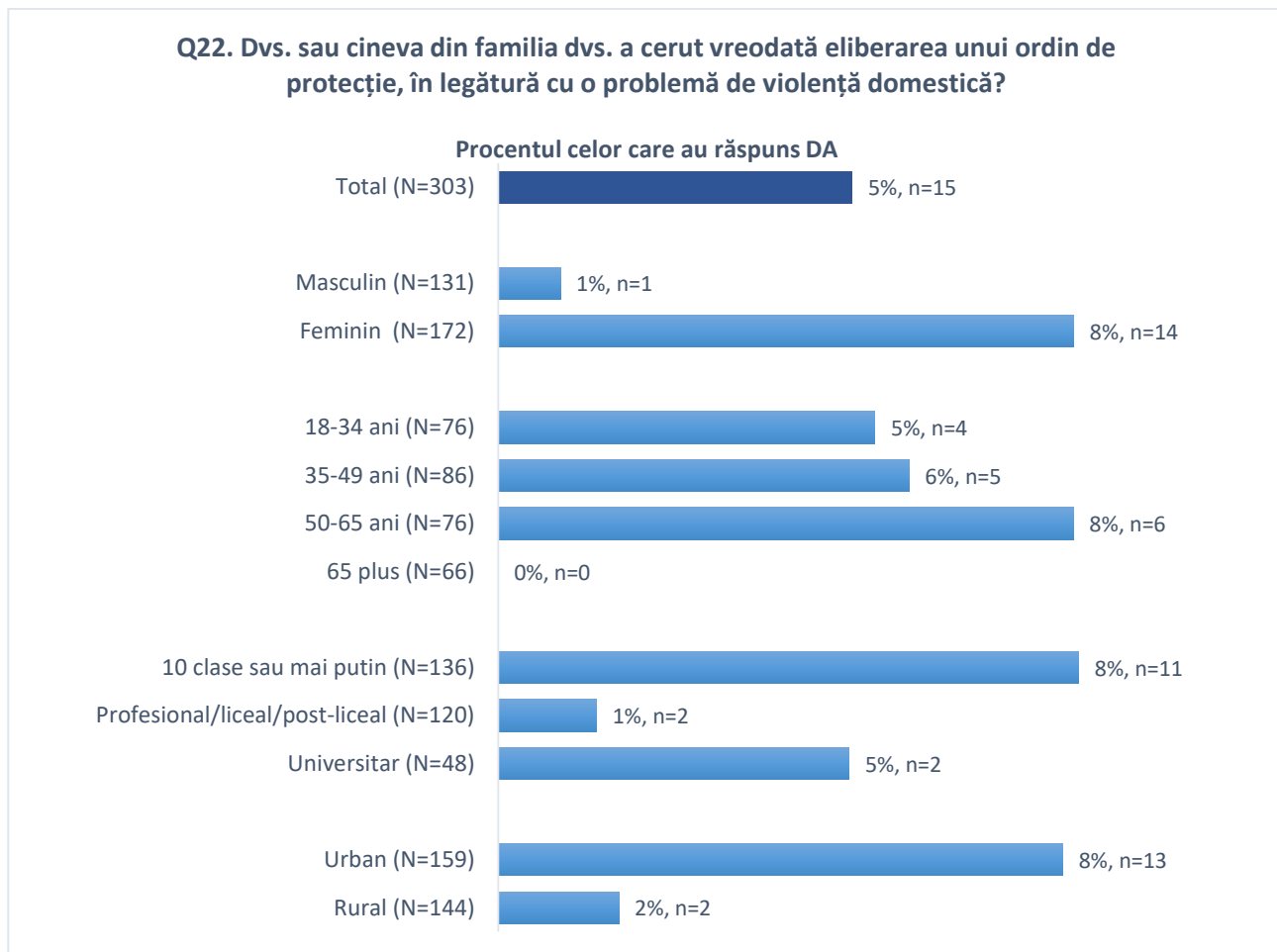

Eșantion total. Procente raportate la cei care au menționat orice tip de violență domestică în propria familie (Q6).

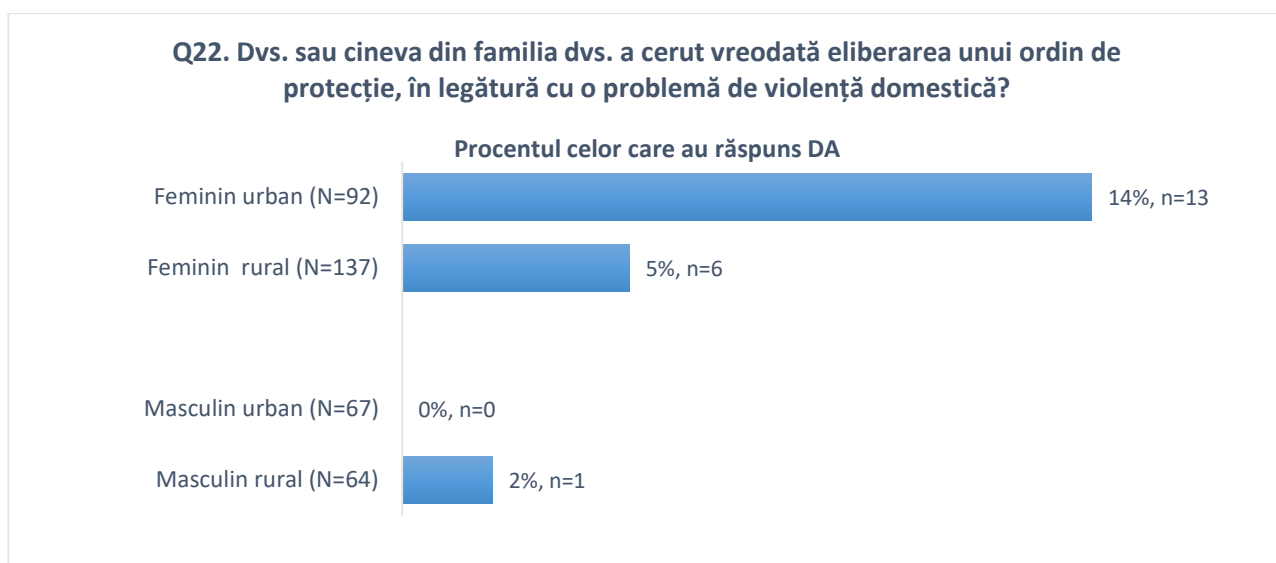
Raportat doar la indivizii care au menționat că în propria familie au loc, cu orice frecvență, acte de violență domestică de orice tip, procentul celor care afirmă că au solicitat eliberarea unui ordin de protecție este de 5%.

Există și câteva diferențe semnificative statistic. Femeile, persoanele cu educație mai scăzută (maximum 10 clase) și rezidenții mediului urban au solicitat acest tip de ordin de protecție în mai mare măsură (câte 8%, față de 1-2%).

În plus, femeile din mediul urban au solicitat în mai mare proporție (14%) decât cele din rural (5%) un ordin de protecție. Nu există diferențe în cazul bărbaților în funcție de mediul de rezidență.

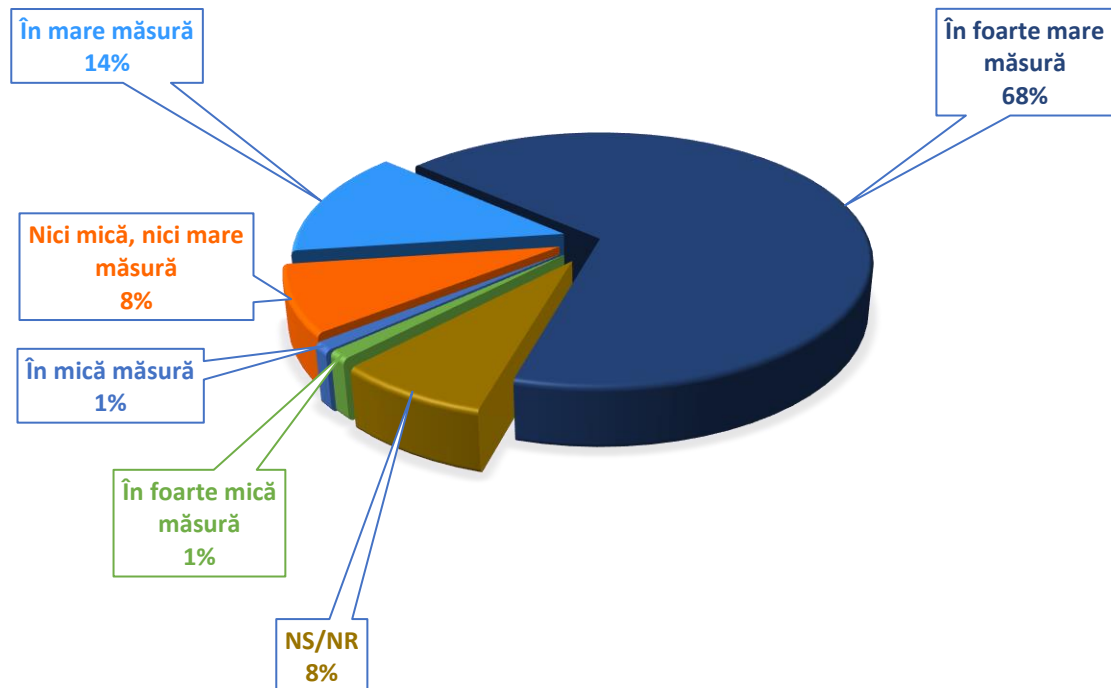
Eșantion național. Procente raportate la cei care au menționat orice tip de violență domestică în propria familie (Q6). Fără diferențe semnificative statistic.

Eșantion total. Procente raportate la cei care au menționat orice tip de violență domestică în propria familie (Q6).

Q23. În ce măsură credeți că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie?

Scor mediu: 4,6

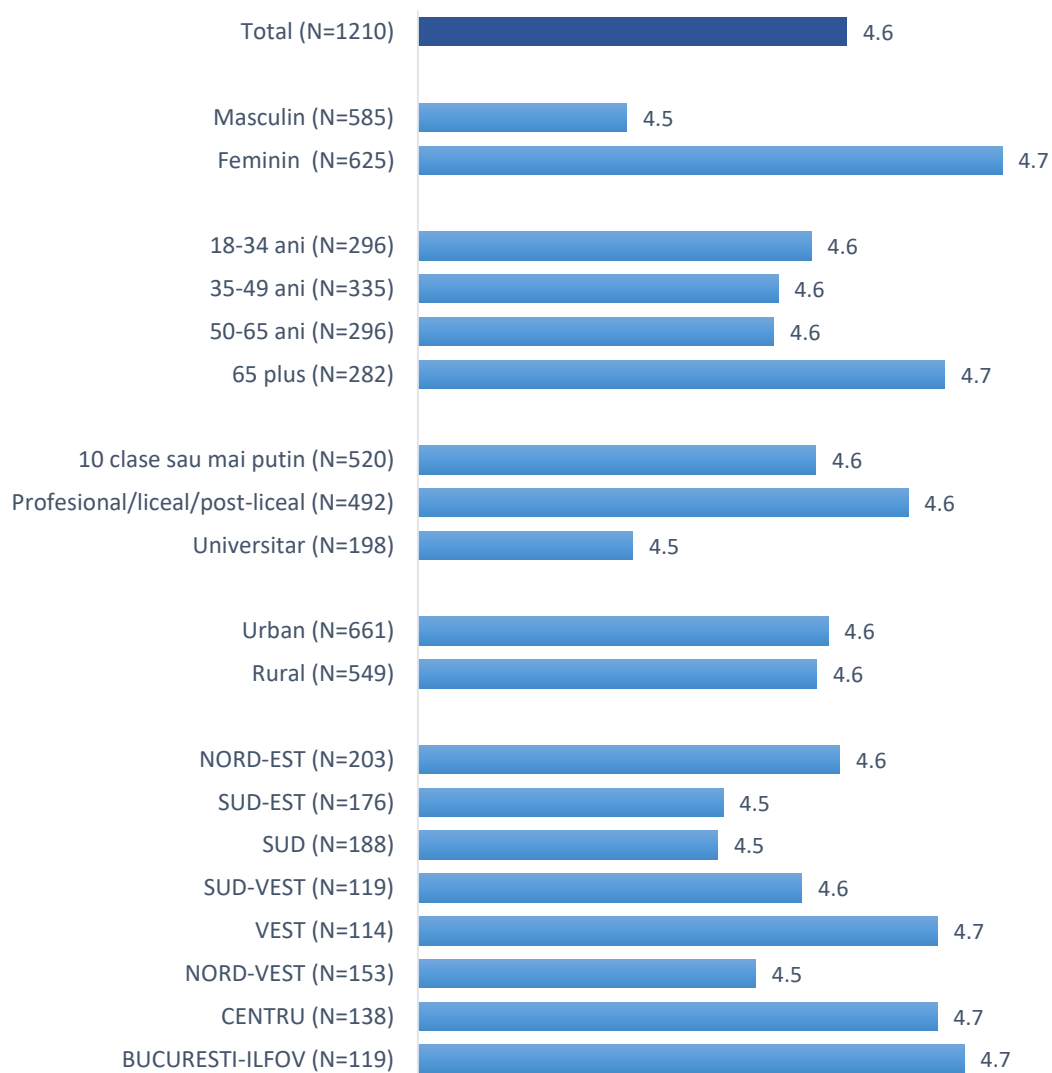
Eșantion național. N=1210.

Mai mult de 4 din 5 respondenți (82%) consideră că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență domestică.

Analiza comparativă în funcție de caracteristicile socio-demografice ale respondenților relevă o singură diferență semnificativă statistic. Astfel, femeile consideră într-o măsură mai mare decât bărbații că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie. Nu apar diferențe între femeile din mediul urban și cele din rural și nici între bărbații din urban și cei din rural.

Q23. În ce măsură credeți că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie?

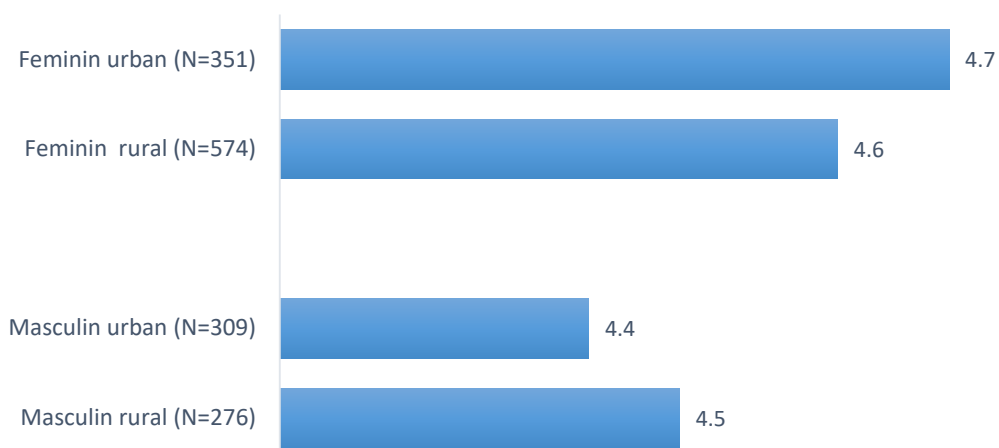
Scor mediu

Eșantion național. Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.

Q23. În ce măsură credeți că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie?

Scor mediu

*Eșantion total (național plus boost femei din mediul rural). Scor mediu calculat din totalul răspunsurilor valide.
Fără diferențe semnificative statistice.*

4. CERCETAREA CALITATIVĂ

Obiectiv general

- Identificarea modului în care femeile se raportează la fenomenul violenței domestice fie prin experiențe directe, fie indirecte; evaluarea informațiilor pe care femeile le dețin în legătură cu posibilitățile de intervenție

Obiective specifice

- > Identificarea modului în care femeile înțeleg violența domestică: ce reprezintă pentru ele violență domestică, contexte de violență domestică, formele cele mai întâlnite de violență domestică (fizică, sexuală, verbală, materială, emoțională); în ce măsură cunosc și formele de violență domestică, altele decât cele fizice?
- > Identificarea modului de raportare la experiențe directe și indirecte de violență domestică: modul în care participantele la focus grup se raportează la experiențe directe ale lor de violență domestică, la ale unor persoane cunoscute sau la exemple din viața publică; contexte în care episoadele de violență domestică escaladează; modul în care este afectată viața victimelor de episoadele de violență domestică;
- > Caracterizarea contextelor care generează violență domestică; evaluarea factorilor care duc la violență domestică
- > Evaluarea gradului de toleranță față de violența în familie
- > Cunoașterea unor modalități de intervenție și căi de protejare: de obicei, la cine apelează victimele violenței domestice, în cine au cea mai mare încredere când povestesc episoade de violență domestică; ce aspecte cunosc legat de legislația referitoare la violența domestică, ce cunosc legat de drepturile victimelor, obținerea unui ordin de protecție, posibilități de a cere ajutorul legal – poliție, judecată, etc?; câtă încredere au în măsurile legale?
- > Identificarea factorilor/dificultăților care frânează decizia victimelor de a ieși din contextul de vulnerabilitate
- > Violența domestică în contextul pandemiei

4.1 METODOLOGIE

- > Componenta calitativă a acestui studiu a cuprins în total 30 de focus grupuri și 16 interviuri individuale;
- > Au fost realizate câte 4 focus grupuri în fiecare regiune de dezvoltare, 2 cu femei din mediul urban și 2 cu femei din mediul rural. Excepție a făcut regiunea București-Ilfov, în care s-au realizat doar 2 focus grupuri cu femei din mediul urban. Participantele la focus grupuri au fost femei, de diverse categorii socio-demografice;
- > Au fost realizate 16 interviuri individuale, câte 2 pe fiecare regiune cu victime ale violenței domestice;

Nr.	Regiune	Nr. focus-group-uri și participanți	Interviuri individuale
1	N-V (județe: Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș, Satu-Mare și Sălaj)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2
2	N-E (județe: Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2
3	Regiunea S-E (județe: Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Tulcea și Vrancea)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2
4	Sud (județe: Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2
5	S-V (județe: Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2 2
6	Vest (județe: Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Timiș)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2 2
7	Centru (Alba, Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu)	2 focus grupuri cu femei din mediul urban 2 focus grupuri cu femei din mediul rural	2 2 2
8	București-Ilfov	2 focus grupuri cu femei din mediul urban	2
TOTAL		30	16

4.2 ANALIZA CALITATIVĂ

CE ÎNȚELEG FEMEILE PRIN VIOLENȚĂ DOMESTICĂ

- Cele mai multe respondente consideră că violența domestică înseamnă în primul rând violență fizică;
- Contextul de vulnerabilitate al victimelor este însă unul complex și, în cele mai multe cazuri nu este vorba de un singur tip de violență la care sunt expuse. Astfel, violența verbală este generalizată în experiențele relatate și este "fundația" pe care se dezvoltă celelalte comportamente abuzive.
- Astfel, participantele au identificat ca fiind cele mai comune forme de violență - comportamente /acte de violență domestică manifestate prin abuzuri verbale (amenințări verbale, țipete, înjurături, jigniri, intimidări), agresiuni fizice (lovituri, bătăi) agresiunile sexuale (acte sexuale împotriva voinței lor); abuzuri emoționale și psihologice (amenințări, interdicții înjosiri, jigniri, frica, control excesiv, intimidare, izolare); în subsidiar, au fost identificate și unele forme de violență/abuz/control mai puțin comune - violența socială, controlul financiar, violența digitală (comportamente de șantaj, amenințare prin utilizarea social media)

E un lucru îngrozitor, mai ales să fie copiii. Au cel mai de suferit copiii. Nu știu, mă gândesc și la urmări, stresul, suferința. Mai multe probleme care afectează pe toată lumea în jur. (FG NV, urban)

Pentru mine violența domestic este o violență fizică, psihică, verbală, adică o agresiune mai bine zis, o agresiune fizică, psihică, verbală. Deci este de mai multe feluri violența. (FG NV, urban)

Violența poate fi și fizică, cât și psihică, adică terorizarea, privarea de unele drepturi sau privarea chiar de libertate sau de a face unele lucruri sau de a permite partenerului sau în cazul de față persoanei sau soției, persoanei cu care locuiești să poată să aibă un punct de vedere, să poată, oarecum și una dintre marile lucruri pe care vreau să le zic este și umilința pe care o simți, nu neapărat trebuie să fie o violență fizică. Aceasta poate fi mentală, psihică să te simți înjosit, neimportant sau chiar neînțeles sau neapreciat și asta ar putea fi parte tot la violența psihică. (FG NV, urban)

O femeie poate fi agresată fizic și din vorbe grele sau, mă rog, poate persoanei respective nu i se par grele, dar unei femei i se par foarte grele la adresa ei, desconsiderată, înjosită. Violența sexuală - poate fi și asta poate fi o violență. (FG rural)

Eu mai înțeleg și dependența financiară, sunt unii bărbați care chiar le constrâng foarte mult să nu meargă să lucreze, atunci ele nu au cum să se descurce și sunt nevoite să depindă de salariul sotului sau de alocația copiilor să încerce să se descurce. (FG urban)

Și asta este o formă sau după părerea mea când o persoană încearcă să controleze și să încearcă să își impună părerea, poate fi soțul sau o persoană din familie asupra partenerului sau poate fi violența fizică, emoțională, financiară. (FG urban)

Violența verbală nu cred că unii dintre noi o conștientizăm nici ca victimă, nici ca agresor, mai multe persoane consideră că "dacă nu m-a bătut, lasă că nu contează" ca astăzi m-a făcut proastă, și mâine altceva. Și atunci o ia ca și cum "așa sunt bărbații". (FG urban)

Șantaj emoțional. E cel mai des întâlnit de către bărbați împotriva femeilor. Cumva le impun anumite reguli nescrise. Dar sunt bine punctate ca să zic așa, de către ei. Eu cred că în momentul ala și femeia prinde frică, teamă de soț, iubit, ce o fi. Și automat intervine și șantajul emoțional. Plus că îți impune niște limite cu care orice femeie nu ar fi de acord cu acele limite. (FG urban)

Da, adică sunt n cazuri cunoscute în care fete tinere sunt pozate în diferite ipostaze de partenerul care șantajează ulterior. Dar din păcate autoritățile dacă nu văd, am mai auzit, nu am experimentat din fericire și nici nu îmi doresc, dar cumva violența e mai mult fizică. E greu de demonstrat, dacă nu știu, într-adevăr acel filmuleț sau acea poză. Așa dacă ai o vânătaie sau ceva e mult mai ușor pentru autorități să ia niște măsuri, să pună un ordin de restricție. (FG urban)

Cred că primul lucru pentru care nu poți să stai în primul rând este violența fizică. Bineînțeles că nu este normală nici cea verbală, nici cea prin șantaj și hărțuire pe toate canalele acestea prin care comunicăm, că e internet, telefon, mesagerie, orice ar fi. Sunt foarte multe cazuri de hărțuire, de urmărire a persoanei. De a pune pe altcineva să te intimideze. Deci metodele sunt multiple. Creativitatea acestor persoane nu cred că se limitează. Dar lucrul cert și clar la care nu poți sta sub nici o formă, este clar vătămarea fizică. Dar toate sunt la fel de grave, nu în aceeași măsură. Cum spunea colega, o vânătăie, asta îți poate pune viața în pericol dacă e dusă la extremă dar această manifestare violentă fizică, dar toate sunt la fel de nocive, la fel de periculoase. Din punct de vedere emoțional. (FG, urban)

Eu de exemplu când mă gândesc la violența domestică, mă gândesc la traume fizice, rele tratamente aplicate fie soției, fie copiilor și așa mai departe. E foarte greu în toate cazurile astea, așa anunța autoritățile desigur. Pe parte de abuz emoțional asupra unuia dintre membrii familiei, e mai greu de apelat la autorități, pentru că acolo trebuie dovedit și e foarte greu. Un concept prea abstract. Violența fizică se vede, vânătăi, tăieturi, tot felul de răni și așa mai departe. (FG, urban)

Cred ca in zilele noastre există și un fel de violență... de intimidare cu atentatul la imagine, adică dacă nu faci o sa te pun pe Facebook o sa îți fac chestii care are legătura cu Internetul, și cu partea asta... am auzit un caz recent și ma șocasem cum folosise soțul împotriva soției niște chestii foarte urate pentru ca nu se supunea... A amenințat-o a și făcut publice niște informații despre ea, ea l-a dat in judecată ca a putut să facă acest lucru și a câștigat in instanța, ca a avut atentat la imaginea ei practic...Nu erau adevărate și unele erau intime adică nu puteau fi publicate ca făceau parte din viața intimă... (FG, urban)

Mă gândesc la violența în familie, chiar și la agresiune fizică și verbală. Mă gândesc la țipetele părinților la copiii care nu fac bine, între soți la fel, discuții prea aprinse de față cu copiii și copiii suferă pentru treburile astea. (FG rural)

Da, asta as reclama violenta fizică, verbala asta credeți că ar sta politia după mine? Nu zic ca-s eu mahalagioaica, da văd mulți datorita faptului ca lucrez în comerț, vad mulți si știu pe mulți care fac violenta verbala. Sunt genul care taie elanul la orice violență, dar nu pot reclama decât fizica. (FG rural)

EXPERIENȚE ALE VICTIMELOR VIOLENȚEI DOMESTICE

- Poveștile de viață relatate de către victimele intervievate sunt încărcate de drame și suferințe greu de imaginat de către cele care nu au trecut prin aceste experiențe
- Majoritatea respondentelor au trăit ani întregi de teamă cronică, atât pentru ele cât și pentru copii
- Ce este comun acestor experiențe este faptul că nu au găsit vreo soluție la situația în care se găsesc
- Victimele nu reușesc sa depășească bariera rușinii, fricii, sunt șantajate, nu au încredere, sunt dominate de teamă. Rămân ancorate în perioada de "luna de miere", când este liniște și cred că actele de violență care apar ocazional nu se vor repeta.
- Pentru ca părerea celorlalți e mai importanta, nu vrea sa fie catalogata, judecata.
- Pentru cele mai multe dintre victime, apelul la autorități nu a reprezentat un factor de rezolvare;

De la el mai simplu lucru, de la violenta verbala... si când spun asta mă refer la ton ridicat, cu vorbe foarte urate, la vocabular execrabil, injurii, tonul vocii care spre agresivitate duce. De la violenta verbala, ușor s-a ajuns la agresivitate fizica, psihica, poți spune ca a început cu violenta psihica.(interviu victimă)

Violenta domestica....mă gândesc la violența verbală și violența fizică. În cazul meu, in primul rând este violenta verbala. Soțul meu este mai violent verbal chiar , chiar mai mult in special când consuma alcool, după o zi de munca, el lucrează în construcții, atunci când este băut are mai mult curaj. Pe copii încerc sa-i mai feresc, ii trimit la teme , în camera lor dar nu prea scapă. Merge in camera lor ii cearta ca nu au temele făcute, ca au hainele aruncate si ti[ra foarte tare, are tonul foarte ridicat, lucrează în construcții si mai folosește si injurături, vocabular mai ca pe șantier

Am reclamat destul de des, la un moment dat au început să apară situații grave, prima dată când a fost reclamat la poliție, a fost reclamat de către o vecină peste care a intrat în casa și le-a bătut și pe ea și pe mama ei, le-a spart ușa pentru că i s-a părut că ele s-au uitat urât la el. Toate episoadele acestea de agresivitate fizică au început să ia amploare în familia noastră, cu agresivitate fizică asupra mea, asupra părinților mei, asupra părinților lui, destul de violent cu toată lumea. Pe fondul consumului de alcool a început agresivitatea asupra colegilor lui de muncă sau asupra unor persoane necunoscute, de foarte multe ori a ajuns la spitalul Socola unde a fost internat chiar și în cămașă de forță. (interviu victimă)

Pentru că întotdeauna am încercat ca imaginea lui să fie afectată, chiar dacă în casă aveam un scandal de dușia blocul, a doua zi ieșeam din casa și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, se uitau vecinii întrebători la mine. Nu am găsit o explicație la comportamentul meu, noi am fost colegi de clasă, ne-am iubit foarte mult, pe urma a venit copilul, întotdeauna i-am găsit scuze, am încercat ca la fiecare acțiune urată de-a lui să mă gândesc că poate o să fie ultima ca o să treacă câteva zile și o să își dea seama ce a făcut și totul o să fie bine pe viitor, după fiecare episod erau plâsete și rugăminți din partea lui, promisiuni că nu o să se mai întâmple, făceam totul ca să rămânem o familie. Dacă facem abstracție de episoadele cu alcoolul și agresivitatea el era un tip ok, era un familist convins, un tata bun, dacă pun acum în balanță momentele în care era un tata bun, puneam muzică, dansam în casa cu toții, momentele acestea însumau poate un treizeci la sută din timp, șaptezeci la sută din timp era violent și nu doar noi în familie eram agresați psihic, verbal, fizic ci și vecinii erau agresați psihic pentru că în momentul în care îl vedeau că vine acasă închideau ușa, nu mai ziceau nimic, pentru că era posibil să i se pună pata domnului și să facă un scandal. (interviu victimă)

O perioadă bună nu m-a lovit, dar când a început erau frecvente, sigur că era beat dar totuși era conștient unde lovea, niciodată nu m-a lovit lăsându-mi urme, mă lovea cu pumnii în spate sau în cap. Așa cum va spuneam noi stăteam la etajul trei și părinții mei la parter, acesta era norocul meu. În fiecare zi stăteam la geam ca să-l vad cum vine acasă și dacă întârzia știam că o să fie rău și atunci aveam timp să-mi iau copilul și să fug la părinții mei. Țin minte că era într-o seară de Crăciun și a venit la părinții mei și a spart geamurile, știind că eu și copilul sunt la ei. (interviu victimă)

Stăteam pentru că, la momentul respectiv cred că îl iubeam foarte mult chiar dacă el era așa de violent. Nu eram în situația ca să depind financiar de el sau că nu aveam unde pleca, nimic din toate astea. Era perioade, în primii ani de căsătorie, când se întâmpla câte un episod de genul acesta și pe urma un an era bine, totul era perfect în această perioadă, treceam de la agonie la extaz. (interviu victimă)

În căsnicia anterioară, la început a fost în regulă, dar, pe parcurs s-a degradat: injurii, apoi a început să mă bată. A durat 20 de ani relația. La început a fost violența verbală, dar și spre final destul de multe injurii. Eu zic că într-o relație sunt doi de vina, cum eu am acceptat să imi vorbească urât, m-am complăcut și toate au ajuns să fie mai grave, de la o palma la mai multe și tot așa. Spre final el s-a mutat la mama lui, desi locuim în aceeași comună și mă ataca foarte mult verbal, pentru că nu mai putea fizic. În timpul relației a început să mă agreseze fizic pentru că i se părea că injuriile verbale nu mă deranjau mult. Era și gelos, la finalul relației nu voia să ne despartim, desi el era deja în alta relație. (interviu victimă)

Dacă începea o ceartă sau mai comentam și eu ceva, dacă raspundeam mai mult, zicea: ti s-a făcut de bătaie sau ce? Dacă insistam pe o temă, să mă cert pe ceva, dădea în mine. Nu erau motive importante, începea din nimicuri. (interviu victimă)

Mi-a dat prima oară o palma, apoi a zis că îi pare rău, că nu mai da în mine, am luat o pauză, dar până la urma am reluat relația, dar a început să mă bata mai tare, imi puneă perna pe fata. Le spuneam colegelor că m-am lovit în bara de la autobuz, nu voiam să stie ceilalți. Mă controla, nu mă lăsa să vorbesc cu mulți oameni, mă puneă să îi dau bip de pe fix din 10 în 10 minute și dacă ieșeam la magazine, trebuia să îi spun când ies și când mă întorc, dacă întarziam sau nu înțelegeam ce îmi zice, mă batea sau mă puneă pe mine singura să imi dau palme. M-a bătut mult în timpul sarcinii, a bătut și copilul pentru că simțea că îi încurca viața. . (interviu victimă)

Nu consuma alcool, nici țigări, dar îi plăcea să se uite după alte fete, chiar de fata cu alți prieteni comuni, voia să arate celorlalți că el este cel șmecher, iar eu inferioară. Nu mă batea de fata cu ceilalți, doar o dată m-a bătut în lift când eram gravidă cu primul copil, pentru că am vărsat un pahar, dar nimeni nu ne-a văzut. Am fost de 2 ori la poliție, am fugit de la el, prima dată m-au ținut toată noaptea la secție, l-au chemat și pe el și

dimineața m-a trimis înapoi cu el acasă. A început scandalul apoi, tocmai pentru ca l-am chemat la politie. A doua oară am fugit la o colega de serviciu căreia îi povestisem despre situația mea, dar am cedat apoi și m-am întors la el - a venit la munca, șefa mea l-a certat, iar el a zis că nu va mai face așa. (interviu victimă)

Știu că nu e corect să mă bata, dar ziceam că sunt eu proasta, mai diferită, aveam probleme cu stima de sine. Și nu aveam unde să plec, salariul meu la croitorie era mic, apropiați nu aveam, eram mai mult izolată. (interviu victimă)

La început făcea scandal foarte rar, dar în ultimul timp, din cauza baturii, zi de zi erau certuri și, cel puțin o dată pe săptămână, în weekend, făcea foarte urat, când putea să bea mai mult. Venea peste noi în camera, eu și fetita locuim sus într-o camera, ne încuiam uneori, venea peste noi să facă scandal. Fetita era foarte speriată, baiatul era mai mare și nu l-a afectat la fel. Și când m-a amenințat cu cutitul, fetita a zis că mai bine o omoară pe ea decât pe mine. Fetita are și acum probleme, lesina des, atacuri de panică, la școală când o ascultă profesorii, are atacuri de panică și mă gândesc că din cauza sperieturii, o vreme nu mi-am dat seama că poate fi o urmare a violentei pe care a văzut-o. Încă nu am mers la psiholog cu ea, dar mă gândesc la asta. (interviu victimă)

Am stat 21 de ani în această relație, pentru că la început nu făceam așa, bea mai rar, nu era așa violent. Chiar am fost plecată de câteva ori la tatăl meu, la o sora, stăteam maxim o săptămână, apoi mă întorceam pentru că mă gândeam la copii, iar el zicea că va renunța la aceste comportamente și eu ziceam să mai încercam. Am pus capăt atunci când a devenit violent aproape în fiecare zi și a început să îi sperie pe copii. (interviu victimă)

Am trăit 20 de ani foarte grei. Din al doilea an de relație s-a schimbat, apoi s-a tot degradat treptat, după primul copil născut. Nu mă controla financiar, eu mereu am muncit, el muncea pentru el și pentru băutura, mă scria pe caiet dacă luam bani de la el, pentru copii, trebuia să îi dau înapoi. Am fost abuzată și sexual de către soț, împotriva voinței, pentru că nu îl suportam când era beat. (interviu victimă)

Am cerut foarte târziu ajutor, am găsit o fată care m-a îndreptat spre o fundație și acolo am cerut ajutor, eram în depresie, trăiam greu și rău și aveam nevoie de consiliere, de psiholog; am început să vad altfel lucrurile, am reușit să bag divorț; el mă amenința că mă duce la Protecția Copilului, făcea scandal din orice, mă amenința. Pai nu aveam cu cine vorbi, el nu îmi dădea voie să am prietene, nu prea vorbeam la serviciu despre asta, nu aveam pe nimeni de încredere să mă pot deschide, iar eu la fundația aceasta m-am deschis foarte greu pentru că sunt o fire mai emotivă, rușinoasă și până la urma psihologii m-au ajutat. El bea foarte mult, ajunsese să bea 5 litri de bere, de vin. Mi-a fost greu pentru că el nu accepta divorțul, încerca să influențeze copiii, mă batea pe strada, a trebuit să merg la politie. Ajunsesem disperată, noaptea nu dormeam pentru că el dormea cu cutitul sub pernă și ne amenința pe mine și pe copii, stateam și coseam pe etamina toată noaptea, doar dacă prindeam 4-5 ore să dorm pe zi. În 2010 am intentat divorț, a fost un an greu. (interviu victimă)

Factori favorizanți:

- Situația socio-economică a familiei
- Educație deficitară
- Pattern familial disfuncțional
- Factori temperamental

- Profil psihologic al agresorului: probleme de ordin psihologic/ temperament/ personalitate fragilă/ lipsa maturității socio-emoționale; tendința de agresiune, temperamente autoritare, agresive, irascibile
- Imagine deformată a agresorului legată de rolul femeii în familie
- Toleranța victimei față de violență
- Influențe negative ale mediului social – anturaj
- Efecte negative ale mass-media
- Prestanța socială a agresorului
- Toleranța față de acest fenomenul, pasivitatea comunității
- Lipsa de susținere și apărare a victimei
- Sunt situații în care, în societate, agresorii au un comportament ireproșabil

Factori declanșatori:

- Diverse forme de dependență ale agresorului – dependența de alcool, dependența de jocuri de noroc (inclusiv ”păcănele”), droguri, alte vicii
- Boli psihice
- Frustrări accentuate
- Sarcinile din gospodărie, responsabilitățile familiale
- Modificări în viața sau dinamica familiei
- Diverse evenimente care țin de mediul profesional
- Atașament emoțional, gelozie excesivă
- Contextul pandemiei

Deținerea controlului, ei asta caută. Da. Pentru a avea controlul asupra femeii. Pentru ei femeia este un obiect pe care îl dețin. Așa gândesc ei, cei agresivi, de multe ori. Acuma motivele astea de gelozie pot fi multe. Începând de la nesiguranța din familie, începând de la nesiguranța financiară sau pur și simplu poate să fie el stăpânul casei și face ce vrea. Și de acolo pleacă tot. Sare să te bată și dacă muți lingura de ici până colo. (FG, urban)

Poate fi și să provină dintr-o familie dezorganizată, a văzut în familie, de exemplu cum tata domina pe mama sau știu eu, cum interzicea anumite plăți financiare sau cum teama sau certuri sau alcoolul. (FG, urban)

Foarte mult contează mediul în care ai crescut, unii consider că este corect că dacă mama a luat bătaie, lasă că iau și eu bătaie și fiica mea o să ia și ea bătaie, pentru că așa se întâmplă și alții în schimb eu consider că încercă să schimbe situația pentru că dacă au văzut că părinții lor s-au certat, ei încercă pe viitor când întemeiază familii să schimbe situația ca să nu devină agresivi, să meargă la psiholog, sunt multe persoane, sunt multe persoane mult mai tinere care au început să meargă să își rezolve traumele din copilărie. (FG, urban)

Eu toată perioada copilăriei doar prin asta am trecut. Da, se enerva pentru orice pe mama. Dacă deschidea geamul la bucătărie, când făceam mâncare și era miros, de ce deschide geamul. Că vine frigul în casă când era iarnă. Pur și simplu de la nimicuri, dădea în mama. Erau destul de frecvente. Să știți că înainte, chiar când au început frații mei să crească, nu a mai prea avut curajul să dea, pentru că au intervenit ei. Când frații mei nu erau acasă, era mai gravă situația, pentru că era pur și simplu vânăta și pe la ochi și peste tot locul. Și noi plângeam și ziceam să nu mai dea. Mama s-a despărțit de tata de nu știu câte ori. A plecat la părinți. A venit

Înapoi că a mers după ea și a zis hai acasă, hai acasă că nu mai fac, îți promit. Se pune în genunchi și se ruga de ea, țin minte. Și mama ceda, da, pentru noi zicea, tot timpul pentru noi, pentru copii....(interviu victimă)

Le vorbea urât copiilor, implicit și ei. Și fetei cele mari și mamei ei. După cum îl iubea, deși asta nu e o iubire, după cum îi spuneam de foarte multe ori. Asta nu e o iubire. S-a complăcut, cum zicea și prima doamnă, că femeile se complac în situație, nu neapărat. Ea având un statut social foarte bun, el provenind dintr-o familie destul de precară, să zicem așa. Și el dorea, cum spuneți adineaori, el dorea să dețină controlul. El era unul dintre cei care doresc să dețină controlul. Râd pentru că nu mi se pare ok. Ca și o femeie să accepte să fie controlată de un bărbat, care până la urmă nu e un bărbat care să țină o femeie. (FG, urban)

Mulți pe care i-am auzit sau pe care îi cunosc, rămân și pentru că au ideea asta că femeie trebuie să tacă, că și-a deschis gura când nu trebuia. Că soțul știe ce știe și e mai bine și chiar acuma am auzit pe câteva persoane care au zis că dacă nu își iau câte o palmă peste ochi, nu e normal, nu e bine. (FG rural)

Eu cred că e educația religioasă și ce experiențe au trăit în familie. Cazul de care vă spuneam eu, fata respectivă, familia în care a trăit, asta se întâmplă, tatăl o bătea pe mamă și așa a trăit, era ceva normal, iar din punct de vedere religios era normal. Femeia trebuia să tacă. Ideea este că atâta timp cât femeia tace, într-adevăr evită în unele cazuri să nu fie bătută, dar la un moment dat după mai mulți ani sau o anumită perioadă, femeia nu mai poate să tacă și atunci încep abuzurile foarte mari, din ce am văzut eu. (FG, rural)

Conform statisticilor am văzut că a crescut violența în familie cu 18%, asta pentru că, de cele mai multe ori, în afara domiciliului, persoana în cauză se refugiază în rutina de la servicii, în rutina de la birou, în rutina din trafic, în shopping, în ce vreți, se refugiază și nu își exprimă eul interior, pe când dacă stai 24 din 24 cu persoana fata de care ti-ai luat un angajament, ajungi să te ajunge, să te descoperi de fapt, așa cum ești și să intervină conflictele, că observi, tabieturi, observi rutine pe care nu le-ai observa în mod normal dacă, dacă, pentru că te refugiezi dimineața pleci seara vîi, nu apuci să vezi cap coadă tot ce se întâmplă cu cel de lângă tine. Nu apuci să vezi cum se manifestă ce gîndește, adică prea puțin, pentru că de cele mai multe ori. Ei îi stresul și să seara se adună toate, oboseală și nu mai ai răbdarea necesară să expui. Totul s-a întîmplat într-o zi sau să te descarci și fiind nevoiți. (FG rural)

Dacă tu ai fost un om abuzat, traumatizat, lovit, verbală, a abuzat verbal psihic cu limite impuse. Niciodată nu vei ajunge ca adult să experimentezi libertatea, pentru că mergi pe același principiu. Dacă tata m-a bătut eu bat nevasta bat copilul cât de acolo ies om. Deși eu îs director de magazin și business. (FG rural)

Eu gîndesc în România este atât de mare violența de la alcool, consumul prea mare de alcool în la noi, în țară, asta duce la violente și și la certuri și la asta gîndesc că alcoolul e pe primul loc la noi. (FG rural)

BARIERE ÎN CALEA RECLAMĂRII ACTELOR DE VIOLENȚĂ DOMESTICĂ

De ce avem atât de multe victime “tăcute”? – este una dintre interogațiile de cercetare ale studiului. Decizia de a reclama persona care le-a agresat este una complexă, este realizată de cele mai multe ori după episoade repetate de violență și, de foarte multe ori, victima revine asupra deciziei luate. Un număr și mai mare de victime aleg să nu reclame deloc incidentele de violență domestică. Acest fenomen, generalizat, este motivat de către victime și femeile aparținând diverselor categorii socio-demografice prin multiple aspecte:

- Prezența copiilor într-un cuplu constituie o vulnerabilitate pentru parteneră în contextul unui mediu de violență domestică; teama de efectele separării (sau al reclamării părintelui) asupra copiilor
- Multe forme ale violenței domestice nu pot fi dovedite de către victimă (abuzul emoțional, controlul); relatările participantelor la studio au relevat situații în care victimele au fost decredibilizate în declarații
- Multe forme ale violenței domestice nu sunt conștientizate de către victimă (de exemplu abuzul emoțional, diverse forme de manipulare și control)
- Factori psihologici: stima de sine scăzută, dependența emoțională, convingerea victimei că merită respectivelor abuzuri sau că le generează,
- Factori economici: lipsa resurselor financiare, lipsa unei locuințe alternative, lipsa mijloacelor materiale pentru plata unei chirii, lipsa unor persoane care să ajute financiar victimele; lipsa resurselor materiale sau a sprijinului necesar pentru a părăsi mediul în care se află agresorul reprezintă unul dintre factorii esențiali pentru care victimele rămân foarte mult timp în contexte relaționale abuzive; în condițiile în care există și o dependență financiară totală față de soț/partener, reticenta în a reclama actele de violență sau în a iniția demersuri de a părăsi mediul familial este și mai ridicată. Lipsa de independență financiară, mai ales în condițiile în care este vorba de întreținerea unei familii cu copii cântărește greu în luarea deciziei de separare, situația fiind mai acută în mediul rural unde alternativele pentru femei în cazul părăsirii partenerului sunt mult mai reduse
- Teamă de agresor: șantaj, amenințarea fizică, amenințarea cu moartea, amenințarea că vor fi luați copiii de lângă mama;
- Atașamentul emoțional de agresor; speranța că agresorul se va schimba, că diversele forme ale violenței se vor ameliora sau vor dispărea în timp și nu reclamă actele de violență deoarece speră să se împace;
- Lipsa unui suport emoțional, psihologic– lipsa suportului familiei extinse, lipsa suportului prietenilor: multe dintre victime sunt sfătuite să nu își părăsească familia
- Prestanța socială – rușinea că, reclamația înseamnă o recunoaștere “socială” a statutului de victimă și destrămarea imaginii familiei; presiunea familiei și a comunității (în special în mediul rural, dar și în orașele mici) este aceea de a menține imaginea unei familii “fără probleme” chiar dacă acest lucru ascunde violența domestică; conform participantelor la studiul calitativ, a-ți reclama soțul sau tatăl copiilor la autorități nu este perceput în cele mai multe medii ca un act de curaj; mai mult, există și contexte în care victima este blamată de către comunitate, vecini, și chiar de către familia extinsă, iar îndemnul sunt în zona de a “găsi o cale de înțelegere”
- Neîncrederea în măsurile luate de autorități față de agresor: multe victime sunt convinse că autoritățile nu vor lua nici o măsură sau că măsurile luate sunt prea “blânde”; teama că, după ispășirea unei pedepse, agresorul revine în familie; neîncrederea provine și din imaginea făcută din mass media sau din exemple concrete din comunitatea din care victima provine; participantele la focus grupuri ne-au exemplificat numeroase situații în care autorii nu au fost pedepsiți foarte grav, nu au fost îndepărtați din familie, nu au fost în închisoare; percepția generalizată a femeilor participante la studiu este că reacția autorităților față de fenomenul violenței domestice este una mai degrabă de toleranță, de lipsă de fermitate și de constanță în protejarea victimelor; agresorii rămân în mediul locativ, li se aplica amenzi pe care nu le plătesc deoarece nu sunt solvabili, nimeni nu le dă mandat pentru o lovire și asistăm astfel la o lipsă de finalitate a actului de justiție și de ordine publică; mai mult, participantele la studiu au exemplificat situații în care efectele reclamației făcute de victimă

este o amendă aplicată agresorului care trebuie plătită tot din bugetul familiei, și care prin urmare, are efecte negative ulterior și din punct de vedere financiar asupra bugetului familiei;

- Tot legat de neîncredere există și o reticență extrem de ridicată în a interacționa cu reprezentanții instituțiilor statului - multe respondente au declarat că nu se simt confortabil în a interacționa cu reprezentanții instituțiilor statului care deseori la iau de sus, le intimidază sau mai rău, le descurajează în demersul lor; orice interacțiune cu instituțiile presupune costuri, nu vor să își expună copiii la situații limită;
- Consecințele reclamațiilor au multe efecte negative și asupra victimelor, și foarte puține asupra agresorilor. Sunt îngrijorate de posibilele urmări pe care le-ar avea un demers juridic, consideră că tot ele vor avea de suferit în urma reclamației
- Lipsa de informații, ne-cunoașterea pașilor, procedurilor ce trebuie urmate, demersul birocratic, constituie de asemenea bariere în calea deciziei de a apela la autorități
- Îndeosebi din cadrul discuțiilor cu participante din mediul rural a reieșit și importanța religiei într-o eventuală decizie de separare – divorțul/destrămarea familiei este considerat/perceput ca un păcat de către o parte dintre victime dar și de unele respondente din cadrul populației generale;

De exemplu cunosc un caz care nu poate să plece de acasă pentru că amenință soțul că atunci când o prinde, o omoară. Pur și simplu îi spune, dacă pleci, te omor. La fel, alt caz, violență în familie, având un copil, și-a luat copilul și a plecat. A găsit-o și pur și simplu era să o omoare. Și de atunci nu poate să mai plece. Stă, ia bătaie, a anunțat autoritățile dar absolut degeaba. (NU AU FĂCUT NIMIC AUTORITĂȚILE?) Absolut nimic înafară de un avertisment pe care i l-a dat. Și era plină de vânătași, am văzut-o eu. Deci era plină, plină, toată. Nu au rezolvat nimic autoritățile iar familia nu a vrut să se mai implice. (FG, urban)

La noi în țară legile sunt foarte proaste. Nu știu dacă ați văzut în mass media de atâtea ori, mame sau parteneri de viață care și-au pierdut viața. Au plecat, le-au găsit, aveau și ordine de restricții dar nu a contat. Legile sunt foarte proaste. Cu ce îl încântă pe el o amendă? Amenda aia nu face nimic. E o amendă și atât. Și poate nici nu o plătește, neavând bani. (FG, urban)

Am cerut ajutorul familiei, autorităților nu, pentru că prea puțin se implică în violența familiei poliția. Dacă e abuz pentru copii, în cazul copiilor da sunt mai implicați. Însă în cazul soțiilor e un fel de tradiție ca barbatul să își bată femeia cum s-ar zice și să nu fie considerată violenta. Eu la primele semne de violență, în cadrul casniciei mele, la primele semne de violență verbală, control financiar, nu s-a ajuns la agresiune fizică pentru că mereu am fost cea care s-a impus, dar în momentul în care persoana mea nu a mai fost de ajuns să se impuna, am luat decizia să divorțez, am zis să pun stop. Eu nu o să traiesc ce am trait acolo. (FG rural)

În România autoritățile nu își fac treaba cum ar trebui. Nu am auzit, niciodată în România, sigur au fost, dar eu nu am auzit, de o femeie sau de o persoană care a reclamat la poliție și să vezi persoana respectivă, femeia, copilul, că a fost ajutată. În primul rând mi se pare că ar trebui să existe centre, mult mai multe, sigur sunt, dar foarte puține centre de ajutor pentru femei cu copii, exact în cazul acesta. O femeie nu este independentă financiar și de aceea se complăce și rămâne acolo. De ce nu pleacă de acasă? Pentru că nu are unde pleca. Dacă ar exista centre, care să le ajute pe o perioadă determinată să le ofere, să le ajute, un pat pentru ea și pentru copii, mult mai multe femei ar pleca din mediul acela toxic, dar nu pleacă pentru că nu au unde. Și de aceea spun că în România, nu este bine gândit, conturat ajutorul, este doar la nivel de acte. Adică mergi la poliție, depui o declarație și nu se face absolut nimic. Multe persoane ajung să fie ucise, pentru că agresorul e doar în acte, nu ai voie să te apropii nu știu câți, că nu mă pricep, 5m, 10m, 20m. Dar totul este doar în acte. Nu se face nimic mai mult decât în acte. (FG, urban)

Dar foarte puține dintre femei reclamă, pentru că partenerul vine, își cere iertare, face tot felul de acțiuni prin care încearcă să îi întoarcă înapoi pe soția și pe copii. Așa se întâmplă. În România foarte puține femei au curajul să pună capăt unei situații de genul, autoritățile nici nu mă mai bagă în seamă, tot eu o să fiu aia bătută mai bine mă duc acasă. Și părinții la fel, poate de multe ori, nu neapărat că țin cu agresorul sau cu partea vătămată, du-te iartă-l, mai înțelege-l, că aveți copii, că nu e să divorțezi, că nu ai unde să stai și atunci

dacă nu ai nici suportul familiei care să te înțeleagă foarte multe femei se complac în situația aceasta și se întorc în acest cerc vicios, în care au de suferit atât ele, cât și copiii lor. (FG,urban)

O soție care e agresată fizic, are un copil de multe ori se complac de dragul copiilor, ce să fac, am un copil, mai stau, mai îndur și tot așa. O persoană care nu este căsătorită și de exemplu are un partener agresor și o abuzează din toate punctele de vedere, de multe ori se complac pentru că, aaa îl iubesc, mă iartă, îl iert, se schimbă, desi niciodată schimbarea nu va veni. (FG, urban)

De multe ori persoanele respective ajung chiar și să își amenințe mama prin intermediul copiilor. Sau să îi manipuleze. Da, pentru că copiii sunt slăbiciunea mamei, da. Mama este sensibilă cu tot ce li se întâmplă copiilor. Dar o femeie care nu are o independență financiară, nu toată lumea este cu studii superioare sau cu un loc de muncă stabil, sau uite multe femei din mediul rural și nu neapărat și nu vorbim acum doar de un loc de muncă și de momentul acesta care e destul de dificil la nivel mondial, pandemia asta, corona virus, sunt foarte multe persoane care au rămas fără loc de muncă și asta e o situație reală sau foarte multe persoane au fost în șomaj sau domeniul Horeca care este foarte afectat și atunci oarecum depinzi financiar de partea cealaltă, de persoana, de acel agresor. Și nu ai cum să zici că îți iei lumea în cap și atunci te complaci într-o situație din care nu vezi ieșire. Și de aici dramatizând și nu dramatizând ci gândindu-ne foarte realist de aici pot fi urmări grave, inclusiv sinucideri, inclusive sunt persoane care oarecum nu mai pot, nu văd nicio scăpare din cercul ăsta vicios și ajung să facă lucruri grave. (FG, urban)

Eu consider căci violența fizică este cea care aș putea să o reclam autorităților pentru că violența psihică nu prea ai cum să o dovedești autorităților decât cu înregistrări și nu știu dacă autoritățile ar lua atitudine ca și probe. (FG, urban)

Eu am o prietenă care a pățit chiar de curând, pur și simplu soțul dintr-o poziție foarte bine pusă, și având un statut ca să zic așa în instituția respectivă, pur și simplu dacă femeia, soția lui a hotărât să plece, i-a luat copiii, nu a lăsat-o să ducă copiii cu ea și a amenințat-o si 3 luni de zile nu a lăsat-o să își vadă copiii. Pentru o mama să nu își vadă copiii 3 luni de zile e cumplit. (FG, urban)

Mai grav de atât, faci, ceri un ordin de protecție și sigur orașul fiind mic, însuși cadrele de poliție sunt cele care încep, pentru că sunt mai multe modalități de manipulare, una dintre ele este inducția. Și încerc să îți inducă faptul că uite cum să faci o reclamație față de soțul tău, dar uite soțul tău îi cineva în orașul ăsta și te gândești să dai înapoi... ceea ce este foarte grav pentru că autoritățile oarecum ar trebui să fie de partea ta și de partea persoanelor care totuși își fac curaj să ceară ordinul de protecție și nu o fac, să îți dea credință, să existe suport din partea lor și să nu fie cei care încearcă oarecum să te convingă să nu faci ordin de protecție/restricție. (FG, urban)

Mai este și o altă fază. Asta începe așa, după părerea mea, din copilărie, din anii aia de la început, în care îți se spune că trebuie să faci așa și așa. Ajungi la o anumită vârstă în care te gândești dacă fac ceva. De exemplu cazul meu, eu am divorțat, nu din cauză de scandaluri, cu totul altceva. Înainte de a divorța mi-a venit și mie ideea aia că îmi fac părinții de rușine dacă divorțez. Deci e o chestie din copilărie care te marchează cumva. (FG, urban)

Pentru că majoritatea nu au unde să meargă. Nu au posibilitatea să aibă o locuință. Dacă au situația asta cu bătaii, cu certuri, de multe ori stau și îndură că zic unde să mă duc? Că nu am unde. De bine, de rău, poate că iau bătaie dar au o pâine, o mâncare. Da, da, da. Și să știți că eu știu multe cazuri. Am dat exemplu cu mama mea că asta e cel mai așa. Dar știu foarte multe cazuri, mămici și prietene și colege, care stau că nu au unde să meargă. Și de multe ori le spun, mergi în chirie. Dar unde să mă duc în chirie să mă descurc, cu copiii sau chiria mare, plus cheltuieli, plus mâncare. Unde să mă iau să mă duc? Și stau și îndură. Și îndură bătaii și tot felul. (FG, urban)

De multe ori femeile, tac și îndură, că până a da un telefon, să apeleze la poliție, femeile ajung groaznic. Bătute, de nu mai ajung să pună mâna pe telefon. Sau le e teamă. (FG, urban)

Ar avea un model în ghilimele, un exemplu de așa nu sau dacă așa da, asta mă paște. Dar la noi, mă repet, practic ar trebui să colaboreze nu doar șeful de post sau doar preotul din sat, ar trebui să fie o lucrare în comun cumva acționat un buton roșu și atunci să fie cumva problema atacată din toate punctele de vedere. (FG, rural)

Depinde de educația femeilor. Dacă au avut parte de educație, gândesc la un alt nivel, pe când femeia simplă de la țară zice asta îmi e soarta, asta îmi e crucea pe care trebuie să o duc, trebuie să trec mai departe, să îmi cresc copiii. Da, în aceeași relație toxică și nu pot face nimica. Pe când femeile cu școală au o altă abordare. Pot vedea chiar dacă nu au un serviciu, la o adică se pot angaja, se pot descurca, au mai multe modele de la celelalte femei din jur, sunt citite în primul rând, au văzut că se poate și până la urmă poți să treci, poți să îți crești copiii mult mai bine, chiar dacă pornești de jos. (FG rural)

Da, educația și contează poate și religia. Eu cred că are o foarte mare treabă în decizia aceasta pentru că este păcat să divorțezi. Da, cu siguranță nu ar trebui să gândim așa, dar religia în mediul rural are o foarte mare importanță. (FG rural)

Sunt femei care stau, stau pentru copii. Ca să nu-i fac de râs. Sunt femei că, dar ce o să zică lumea de mine, m-am băgat divorț sau am plecat de la el. Cred că lipsa materială le face pe multe să stea pe loc și n-o ia din loc dar sau probabil sunt multe care au doi trei copii și lipsa materială și...Da, mai era o vorbă de acasă de la părinții prin vecini. Păi, unde să mă duc? Ce să fac? Sa mai iau altul să mă bată și el așa... așa stau și îndur pe asta aici, bune, rele, le suport aici. (FG rural)

Am majoritatea is formate pe ideea că e o obișnuință, știți. Dacă am plecat cu el. Rămâne așa cu el, că nu mai știu mai departe ce o mai fi le e frica, că sunt foarte multe, foarte multe ori, femeilor le e frică să riste, adică le place, să trăiască acolo, le e frică să se descopere pe ele sau adică un exemplu foarte frumos e Alexandra, adică. Și-a luat inima în dinți și a mers pe drumul ei putea și ea foarte bine ca foarte multe alte femei să stea și să îndure datorită copilului datorită, dar au avut o putere foarte mare și eu, sincer, pentru asta apreciez. (FG rural)

Când fetița a crescut, pot să zic că ea mi-a deschis ochii; el mă tot amenința că mă omoară, chiar cu cuțitul. Nu aveam încredere în Poliție ca m-ar fi putut ajuta când el mă amenința, mă simțeam singura. Poliția din comuna mi-a dat de înțeles că e mai bine să încerci să rezolvi singur problemele pentru că atunci când intervine un polițist sau un asistent social, devine tot mai rău după ce ramai singur cu el. Polițiștii stau cu tine și cu agresorul cam 5-10 minute, iar apoi, dacă se calmează, știu de la polițiști că nu au ce să mai facă, agresorul poate să rămână în aceeași locuință. Deci eu nu am apelat niciodată la autorități, pentru că problema era în casa, nu avea cine rezolva. (interviu victimă)

Si dacă reclama la autorități, nu se întâmplă nimic, nu le face nimic agresorilor. Eu nu am apelat la poliție pentru că am preferat să țin pentru mine și dacă tăceam, se calma, dar o prietena de-a mea a apelat la Poliție și nu au ajutat-o cu nimic, tot scandal îi făcea soțul în continuare. Eu cred că nu se impune nimic agresorului, nu sunt legi stricte. (interviu victimă)

CE ALTERNATIVE AU VICTIMELE ÎN AFARA RECLAMĂRII ACTELOR DE VIOLENȚĂ AUTORITĂȚILOR

- Comunicarea, încercarea rezolvării problemelor în cuplu
- Suport din partea familiei extinse
- Discuții cu prieteni
- Ședințe la psiholog
- Separarea, divorțul
- Multe victimele trăiesc cu sentimentul ca nimeni nu le poate salva, ca lucrurile nu se pot schimba și nu e cale de ieșire, sunt șantajate ca nu o să mai își vadă copiii, ca rămân fără ei. Victimele nu știu și nu încearcă să iasă din situație. În permanentă încearcă să nu provoace agresorul. Din discuțiile de grup reiese că autoritățile nu sunt văzute ca factor de rezolvare, nu reprezintă o soluție reală.

La noi psihologul e bau bau. Dacă ajungi acolo ai probleme. Orice dar nu la psiholog. Și cumva, în orice familie, este indusă chestia cu să nu ne faci de rușine, să nu ne minți, să nu faci aia, să nu faci aia. Și intră automat în subconștient. Și eu când am plecat la mama m-am dus și mi-a fost frică să îi zic de ce am plecat și am fost vânăta. Și am mințit-o că am căzut. Ți-e frică. (DE CE V-A FOST FRICĂ?) Mi-a fost frică să nu fiu judecată, până la un moment dat când m-am schimbat și m-a văzut și m-a întrebat ce sunt cu vânătaile acelea. Și m-am pus în pat și m-am apucat de plâns și i-am spus tot, că m-a bătut, că nu știu ce. În momentul ala, fratele meu și tatăl meu au răbufnit. Fratele meu a vrut să meargă peste el în casă, cumva să îi întoarcă bătaia pe care am primit-o eu. Și am zis nu, fii mai demn ca el. Lasă-l că cumva fiecare plătește pentru ce face. Și cumva am avut dreptate. Momentan pot să zic că sunt foarte bine, am ajuns perfect. Pe când el a ajuns din rău în mai rău. Și cumva bătaia pe care mi-a dat-o mie, i-a întors-o Dumnezeu înzecit. A ajuns să rămână pe stradă, fără chirie, fără bani, fără nimic și nici părinții să nu îl primească acasă. Pentru că și părinții lui au aflat a2a sau a3a zi, nu mai știu, au aflat că am fost bătută. Și au făcut enorm de multe sacrificii pentru copilul asta, dar ce să facem? Asta este. (interviu victimă)

Am o prietena buna cu care de obicei mai vorbesc și i mai zic of-ul și mă învăța să mai las de la mine, să nu mai am gura mare mai ales când vine bătut, să încerc să vorbesc cu el a doua zi. Am mai vorbit și cu mama mea și chiar am avut curaj și am vorbit și cu sora lui. Părinții nu prea se baga iar soacra mea a zis ca nu se poate baga ca este vorba de familia mea. Sora lui a vorbit cu el și el i-a zis ca-i pare rău ca atunci când este bătut devine violent verbal, se ia de copii, mă înjura, țipa. (interviu, victimă)

Nu am ajuns la instituții ale statului dar mi-a trecut prin cap, zic ca totul se poate rezolva așa cu vorba, pentru ca este un om foarte bun săritor cu ceilalți dar în momentul în care bea comportamentul lui se schimba radical. Când începe să bea nu mai poate să se oprească, nu si da seama ca a ajuns la o limita și trebuie să se oprească, bea din ce în ce mai mult, dacă ar bea 2-3 pahare ar fi altceva. (interviu, victimă)

Dar uite, să zic că eu una am avut nevoie de foarte mult suport moral ca să trec prin acea depresie. Să știți că da, dar din păcate nu l-am avut din partea mamei mele. L-am avut din partea unei prietene foarte bune. Plângeam cu orele și în ziua de azi mi-e alături. Când i-am povestit prin tot ce am trecut, a zis către mine îmi vine să îți dau două, că ți-a fost frică să îmi spui. Da, că mi-a fost frică că mă judeci. Și mi-a dat una peste frunte și a zis tu tâmpită, când te-am judecat eu? (FG urban)

De povestit altora nu prea am povestit. Nu se întâmplă în public, doar acasă. Poate doar prietenilor am povestit, dar foarte puțin. Eu am fost genul de om care să nu mă fac de ras, nu îmi plăcea să mă cert, să ne audă vecinii, să știe oamenii ca ne certam, mie nu îmi plăcea scandalul, preferam să nu zic eu nimic ca să nu

ne audă ceilalți, tăcerea era o soluție pentru mine, îl calma, mai ales ca dacă comentam, mai tare agravam situația. Si cum spuneam, se întâmplă din motive banale. (interviu victimă)

CUM ESTE PERCEPUTĂ VICTIMA VIOLENȚEI DOMESTICE?

- > Compătimită de către comunitatea din care face parte
- > Învinovățită de multe ori pentru situația în care a ajuns
- > Lipsită de curaj
- > Fără suport emoțional, fără solidaritate, fără empatie

Eu știu în sat la bunicii mei, știți cum e în sat, poliția e prietenă cu toți bărbații din sat, stau la o bere împreună, stau la birt împreună, povestesc și când una dintre femei necăjită, agresată, bătută și vai de capul ei s-a dus la polițistul de post să îi spună, asta a râs de ea, vezi-ți de treabă, du-te acasă, doar nu crezi că eu ma duc și i-o spun la Ion cu care stau la povești, îl cunosc și pe el, lasă că veți împăca. Sau care se împacă la un pahar de vorbă și Poliția și agresorul. Și atunci ce încredere să mai ai, că dacă te duci să îi spui la autoritate, la poliție, ce încredere să mai ai să te duci. Te lași păgubaș, te complaci în situația aia. (FG, urban)

Prietenii, vecinii, nu neapărat intervin. Lumea este oarecum reticentă să se bage într-o relație de cuplu, conflictuală, pentru că lasă-i se ceartă, se împacă ei, aștia se ceartă și se împacă de ani de zile și atunci lumea este reticentă și oarecum nu e atât de empatică să se gândească că acolo e un caz grav și poate acolo ar putea ajuta. Sau nu știu se gândesc, ce pot eu să fac? Să sune la poliție, la 112, unde e centrul de urgență, tot acolo suni și când suni la poliție ca să poți să reclami o violență. Nici asta nu te-ar putea ajuta, uneori s-ar putea să nu te ajute. (FG, urban)

Eu cunosc un caz concret al unei colege de serviciu, care a mers cu imaginile, pozele și-a făcut poze, vânătăile s-au văzut, erau mai mult decât elocvente, a mers cu ele la poliție. Și la poliție a zis, uite ce mi s-a întâmplat, eu nu vreau să îi faceți nimic, dar vreau cumva să mă protejați pe mine, nu vreau neapărat să îi dați amendă sau să... dar să știu eu că sunt protejată. Și s-a dus la poliție și polițiștii au zis cum puteți dovedi că el a făcut asta? În momentul când tu ai deschiderea și curajul să faci asta, ca și un organ al poliției cum adică cum puteți dovedi că el a făcut asta? Pai tu nu îmi dai mie bună-credință, atunci ce încredere să mai ai în poliție? Dintr-un organ al statului care trebuie să te apere. (FG, urban)

Oarecum polițiștii poate să te ia și în derâdere... ești a 10-a pe ziua de astăzi care vine cu o astfel de situație. Și să te simți așa jenată și umilită că te-ai dus tu să, oarecum să îți ceri un drept. Că până la urmă, e dreptul tău, că poliția asta trebuie să facă să te apere, să apere drepturile cetățenilor, asta trebuie să facă. (FG, urban)

Alții o consideră vinovată pe ea, pe victimă, ea a făcut sigur ceva, sigur nu a făcut ea ceva bine. Lumea sare prima să judece, gura lumii nu o poți opri și dacă este solidară și puținele persoane care sunt solidare nu sunt așa vocale, ca să spună asta sau să zică uite chemăm noi poliția. Oarecum stau așa, la marginea fileului și nu vor să se implice în toată povestea asta. De multe ori cei din jur, spun, își merită soarta, pentru că dacă ea nu face nimic, înseamnă că îi convine. Sigur și ea are o vină acolo. Întotdeauna, așa se spune, că adevărul e undeva la mijloc. Într-o ceartă, trebuie 2, asta întotdeauna așa este, dar una este o ceartă și altceva este să fii agresat fizic, psihic sau terorizat, e o diferență clară între ele. (FG, urban)

Eu sunt de impresie că multă lume consideră că dacă femeia stă, ba și-o merită, ba și-o cerut-o, vorba aia lasă că știe ea de ce și-o luat-o. multă lume nu se implică, într-adevăr și multe femei sunt neîndreptățite poate dacă ar exista ceva consiliere, ceva psiholog în poliție, în momentul în care suni să existe un număr special, să te îndrume unde să mergi în centrul X, să îți iei copiii și acum să pleci pe ușă, poate ar fi cu totul și cu totul altceva. Dar puține femei cunosc situația asta sau chiar să vină cineva special din poliție care se ocupă numai cu partea

de violență domestică, în 5 minute sunteți îmbrăcată, vă așteptăm în fața blocului, în fața ușii, vă luăm și vă ducem în ceva centru în care bărbații să nu știe că există acel centru și unde există. (FG, urban)

Înăsprirea legilor. Să fie mai aspre pentru agresori. Să le fie frică. Să fie măsuri concrete. Te iau la poliție și o să vedem ce o să fie. Nu să știi concret, dacă i-ai dat o palmă soției sau orice agresiune să știi că există în lege cum e la permis, dacă ai încălcat viteza ai atata amendă, puncte. Să știi concret ce poți să pățești. Pe lângă că știi concret să și conștientizezi ca și agresor și poate multă lume s-ar gândi de 2 ori ... (FG, urban)

Râde lumea de tine. Exact. Deci cumva femeilor ni s-a indus ideea asta, principiul asta, să nu faci familia de rușine. Indiferent ce ar fi să nu ne faci de rușine. Eu după 12 ani am zis că nu vreau să suport anumite chestii, asta este. Cine mă acceptă, mă acceptă pentru mine personal. Nouăzeci la sută dintre prieteni mi-au zis în felul următor: greșești, o să vezi ce o să pățești. Și am zis nu, nu o să pățesc nimic. (interviu victimă)

Problema este că ei sunt cei mai perfecți oameni, în cercul lor de prieteni. Deci așa de bine sunt mascați, așa au o mască de perfectă. Din păcate, cred că aici e adevărul, ca să zic așa. Și atunci cu greu o vor crede pe parteneră când ea va descrie altă față a lui. (interviu victimă)

Aparența asta de milă, vai ce milă mi-e de tine dar nu am ce îți face, asta e o făcătură. Adică te-aș ajuta dar nu mă bag, nu mă bag că știu cine e bărbatul tău și mie mi-e frică de el. Solidaritate între femei ar trebui să fie ceva de genul: m-ai sunat? Ai o problemă? Vin după tine, te iau acasă la mine, suni la poliție, te duce la fel și fel de centre, să vezi că se poate trăi și fără agresiune. Se poate trăi în liniște. Deci doar cu vorba nu ajuți absolut deloc. (interviu victimă)

Părerea mea este că din punctul asta de vedere, comunitatea este lașă. Și aș spune asta pentru că cel mai des întâlnit comportament vis a vis de agresor este șușotitul, o spun cumva metaforit. De ce? Pentru că am impresia că de conștientizat conștientizăm că nu e bine, că nici comportamentul lui nu este de tolerat, știm că am putea să facem lucruri de a la face ceva pași pentru a salva persoane agresate până a încerca să oferim ajutor agresorului. Dar ne e teamă. Asta e părerea mea. Ne e teamă și atunci ne rămâne să ne ferim și să șușotim. Despre victimă, cred că empatizăm, comunitatea întreagă empatizează însă ne grăbim să și judecăm. Nu știi care e primul instinct, dar cred că de cele mai multe ori primul instinct este să judecăm și avem instinctul de a spune de ce nu pleacă? Și apoi stau să pun în balanță, dacă mie mi-e greu să raportez o astfel de situație, care practic nu mi se întâmplă mie. Mă pun în pielea personajului și mă gândesc care teamă e mai mare, teama victimei sau teama mea? Încă nu mă doare nimic pe mine, nu mă doare pielea, nu mă doare părul, nu mă doare sufletul, nu mă doare nimic până acum și cu toate astea mi-e teamă. Și nu aș judeca victima. Nu m-aș grăbi să fac asta. Iar vis a vis de solidaritate între femei, cred că e foarte slabă și cred că ajungem în același punct și se întâmplă din același motiv. Cumva noi fiind femei, lucrurile astea li se întâmplă femeilor. Ne punem în pielea lor și ne e teamă să nu cumva să ni se întâmple nouă, dar nu numai atât. Am impresia că ne grăbim să spunem eu nu aș face asta, eu nu aș sta acolo. Dar asta e o concluzie falsă sau pripită, pentru că tragem concluzia asta înainte să ne punem neapărat în situația aia. (FG, urban)

Ele au convingerea că au meritat-o. Că ele au atras comportamentul. Vreau să vă spun legat de întrebarea anterioară, de ce rămân victimele tăcute. E percepția victimelor că ea ar fi declanșat acel comportament agresiv. Se întâlnește adesea, am făcut eu ceva rău de mi-a dat o palmă sau m-a bătut. Asta pentru că partenerul domină emoțional. Sau partenera nu are încredere în ea și de aici vine acel sentiment de culpă, de vinovăție. (FG, rural)

PERCEPȚII PRIVIND MĂSURILE DE INTERVENȚIE ALE STATULUI. NOTORITATE ȘI ÎNCREDERE ÎN PREVEDERILE LEGISLATIVE

Perspective ale femeilor din populația generală

- Majoritatea participantelor din focus grupuri au puține cunoștințe legate de prevederile legii referitoare la violența domestică și de măsurile de sprijin de care ar putea beneficia victimele actelor de violență domestică; cea mai cunoscută măsură se referă la existența centrelor de adăpost;
- Nu exista o imagine și niște pași coerenți, în cazul instituțiilor, atribuțiilor, intervenției, soluționării.
- Un alt aspect care a rezultat din discuțiile de grup constă într-o neîncredere generalizată în capacitatea autorităților de a gestiona, interveni și sancționa actele de violență și ulterior, de a proteja victima. Acest sentiment este format în cazul multora dintre respondente din mass media, din cazurile de notorietate din ultimii ani - cazul Caracal, cazul femeii ucise de la București în coafor care avea ordin de restricție față de agresor, și cel mai recent – cazul Onești, dar și alte exemple oferite de către participantele la focus grupuri – evenimente care le-au conturat percepția unor instituții mai degrabă ineficiente, lipsite de promptitudine, ezitante;
- Un element care contribuie de asemenea la o imagine negativă cu privire la eficiența instituțiilor statului român cu privire la prevenirea și combaterea fenomenului de violență domestică este comparația cu alte state europene – sunt furnizate exemple care relevă în perspectiva respondentelor o reacție mult mai fermă și mai rapidă a instituțiilor din Franța, Spania, Portugalia, Italia, exemple în care măsurile luate asupra agresorului au și rolul de prevenție;

Știți ce vreau să vă întreb? Dacă statul ar putea oferi ajutor, de ce să nu ia agresorul și să rămână victima în locul respectiv? De ce nu? De ce victima trebuie să fie evacuată? De ce nu agresorul? Pentru că el face rău familiei, situației. De ce să nu fie el dus sau luat, du-te la poliție, stai în pușcărie pentru ce ai făcut. Dar de ce victima? Asta e o chestie pe care nu pot să o înțeleg. De ce să nu plece agresorul? De ce să nu fie el pedepsit din start? De ce să fiu eu pedepsită? Să iau copilul și să mă duc într-un centru, să părăsesc locuința, ca tu, agresor, să rămâi în continuare în confortul meu. De ce? (FG, urban)

De exemplu în Spania, eu am fost mai demult acolo, femeia era foarte protejată. Am avut o cunoștință, adică mai îndepărtată, care o bătut-o, o agresat-o fizic, psihic și da au venit autoritățile și l-au ținut vreo 48 ore legat de un calorifer, caz real cunosc. Acolo, femeia și copilul, da, sunt protejați.

Și eu tot în Spania am fost și am cunoscut și eu o pereche. Avea ordin să nu se apropie de doamna și s-a apropiat de ea, ea din nou a sunat la poliție, în momentul ăla era la ea. El a apelat la ea, că te rog, fă, hai ia-ți plângerea și ea a zis îl iert, 3 luni trebuia să facă pușcărie, nu i-a dat drumul chiar dacă a mers ea. Așa a fost și în cazul acesta, ea a mers, căci despre soțul era vorba, ea a mers să îl ierte, dar nu, 3 luni a stat acolo. Da, și atunci se răspândește această idee. Chiar dacă merge soția sau oricine că poate fi și un bărbat abuzat de femeie, dar sigur majoritatea femeilor sunt abuzate, se răspândește ideea, că dacă ai greșit și ai ajuns să fii închis, nu are rost, ești închis 3 luni. La revedere, nimeni nu mai vine să îți zică iartă-l și ești iertat. Și se aude și se știe și atunci, încearcă, chiar dacă și acolo sunt crime și etcetera, sunt, nu-l vorba că nu sunt, dar poate se gândesc de 2 ori, înainte să facă un lucru pentru că știe că nu are iertare. Da, chiar dacă își retrace plângerea, persoana respectivă tot rămâne în arest 90 zile.

În alte țări, chiar dacă victima a dorit să își retragă ulterior plângerea pentru că au vrut să se împace, autoritățile nu au dat înapoi. În primul rând, acolo, legea, cred că este mult mai aspră, mai fermă și mai bine pusă în aplicare, cred că au și mai multe centre și mai mult de atât se aude prin oraș, uite eu am fost și am reușit. Uite m-a descurcat, mi-au dat adăpost, mi-au rezolvat situația și atunci oarecum femeile se încurajează

unele pe altele. Eu știu, tot în Portugalia și în situația copiilor, poate în România îi mai dai o palmă la copil, se întâmplă, sunt părinți care își mai "educă" să zic așa astfel copii, dar știu tot de la prietena asta care uite dacă îi dau o palmă la copil vine Protecția copilului și îmi ia copilul. Nu stau la povești, că de ce l-ați bătut, că ați fost nervoasă, că ați fost obosită, nu, se aplică legea. (FG urban)

Un ordin de protecție nu te protejează. Având un ordin de protecție nu ai siguranța că poți să pui capul pe pernă și să știi că acea persoană nu se apropie de tine. Și atunci foarte puține persoane au curajul să meargă să facă ordinul de protecție pentru că neavând încredere în autorități, le este teamă că cine mă protejează. (FG urban)

Eu nu m-ș baza pe autorități, m-aș baza pe mine, cred că pandemia asta ne-a învățat că întotdeauna trebuie să existe o rezervă și că întotdeauna acea rezervă, cel puțin acei puțini bani pe care ți-i pui deoparte, s-ar putea să fie salvarea ta, indiferent în ce situație, că îți pierzi locul de muncă, că îți pierzi sprijinul financiar pe care îl ai de la persoana iubită, că nu neapărat trebuie să fie soț, o persoană în concubinaj, pe care o iubești și pentru potența lui financiară, multe femei se complac să stea într-o situație toxică. (FG urban)

Autoritățile au de atâtea ori că nu sunt capabile să rezolve multe situații, să nu ne ducem mai departe de cazul de ieri de la Onești, deci ei aveau victima, pur și simplu era criminalul acolo și ce au făcut? Au stat 5 ore să negocieze, de fapt nici nu au negociat și victemele au fost fără niciun ajutor. Deci nu își fac treaba, ei iau de multe ori în derâdere, de multe ori iau, depinde poate și cine este la locul de muncă, exact cum suntem toți, unul este mai responsabil, unul mai puțin responsabil și atunci depinde pe cine prinzi în momentul de față. La fel cum sunt și în spitale sunt cazuri, depinde pe care îl nimerești și sunt acolo care doar să treacă tura de noapte sau tura de zi, iau totul așa, doar asta mi-e locul de muncă, vin mâine. Din cauza aceasta am ajuns să nu avem încredere în sistemul medical, în protecția noastră, în nimic. (FG urban)

Prima oară mi-aș căuta independența financiară și ulterior aș apela la Poliție, mie mi-ar fi frică de agresor după ce acesta ar fi înștiințat că l-am reclamat. Deci prima dată independența financiară și după Poliția. Pentru că o persoană când află că tu l-ai reclamat, depinde de persoană dar cred că devine și mai irascibilă. (FG urban)

Ar trebui înăsprite legile la urma urmei o persoană - poate fi chiar o persoană care are probleme psihice, pe care nu știu în timpul vieții i s-au agravat sau nu știu sau poate nu ți-ai dat seama de persoana respectivă - până vine Poliția poate să îți facă foarte multe. De multe ori și dacă vine Poliția, pe noi ne mănâncă birocrăția, actele. Poliția nu intervine pentru că trebuie să treacă nu știu cât timp, trebuie să facă anumite chestii, astea ne-au mâncat, actele, birocrăția, ei nu intervin. S-a dovedit cazul de la Caracal, cazul de la Onești. Nu intervin pentru că așteaptă, nu știu ce așteaptă, că nu le permite legea... (FG urban)

Poliția nu prea scoate agresorul pentru că agresorul poate să știe să se prefacă, știe să aibă vorbele la el, știe să vorbească cu poliția că nu îi face nimic, că exagerează femeia. Poliția nu este atât de implicată în România, încât să ia agresorul pe sus și să scoată oarecum din tot contextul asta problema. Asta e una dintre cele mai bune acțiuni pe care le-ar putea face poliția. Dar unde să-l ducă, îl ține închis 24 ore, asta e cel mai bun scenariu și după care e liber și poate veni bine mersi acasă și unde poate face ravagii sau chiar mai mult rău. (FG urban)

Atâta timp cât agresorul știe unde locuiește femeia este cu un risc maxim, pentru că o dată ce l-au ridicat este posibil să se întâmple mult mai rău când va ieși. Și dacă vor fi 3 luni în care va fi închis în România, poate să prindă ură și ciudă și să iasă din arest și apoi să vină direct și să omoare copii, nevastă sau ce mai este. (FG urban)

Ar fi ceva centre, dar sunt insuficiente și numai DGSAPC-ul le știe sau Poliția pentru că sunt sub adresă secretă ca să nu le afle agresorii. Mie mi-ar fi frică să declar agresorul dintr-o familie cunoscută, rude prieteni, pentru că nu se știe, pentru că Poliția în zilele noastre se mai scapă și spune că vecina te-a reclamat din față și poate mă așteaptă pe mine și o încasez fără să fi avut nicio vină. Eu vreau să tea jut, dar s-ar putea să iau eu bătaie.

Degeaba ajuți tu, dacă persoana în cauză nu vrea să se ajute, pentru că ea sau el nu va face, nu e inițiativa lui. (FG, urban)

Eu știu că este lege. Dar nu știu ce lege. Știu că zicea la televizor dar nu știu dacă se aplică, era legea cu brățara. Era asta cu interdicția de a se apropia de casă, de persoană nu știu câți metri. Tot pe la televizor am văzut. Dar concret nu știu. Și ce mai știu că există Ministerul Justiției, cu asta m-am întâlnit eu direct, unde sunt chemați cei care sunt în diverse situații și trebuie să raporteze acolo direct. Dar exact de lege nu știu, doar din ce am auzit pe la televizor. (FG, urban)

Sunt cazuri în care polițistul sau alte persoane nu au fost foarte empatici cu acele persoane care au venit să reclame. Păi gen li s-a spus că ai făcut tu ceva de ți-a dat, lasă că meritai sau ceva de genul. Asta este urât. Adică nu știu, tu ca reprezentant al unei instituții să te porți așa și să ai un asemenea limbaj la adresa unei victime? Acea victimă nu o să mai spună a2a sau a3a oară. Și de aici și frica victimelor de a mai spune ceva. Adică haideți să pornim de la instituții, de la membrii lor, să îi educăm un pic pe partea aceasta de psihologie, de empatizare cu victima și așa mai departe și apoi să facem și restul. (FG, urban)

Știu ca exista acea lege cu ordinul de protecție care a fost inclusă de curând știu ca exista o lege nouă din câte țin minte de curând data in care politia poate sa intervină... Sa între in casa și dacă victima nu solicită ajutorul, dar are dreptul ca înainte nu aveai dreptul și dacă țin minte și fără plângere in prealabil. (FG, urban)

Și un ordin de protecție se acordă greu. Vă spun din experiență, deși a fost bătută și amenințată, ei nu i s-a acordat acest ordin de protecție, deci eu cred că până la urmă și legislația pe care o avem, dacă persoana care este agresată vreau să facă un pas în sfârșit după atâta timp, dar ea nu este susținută de autorități. Mie nu mi se pare normal așa ceva. Adică niște lucruri, vă spun că eu am fost chiar foarte dezamăgită și ordinul de protecție care nu i s-a acordat din prima. Din punctul meu de vedere, din prima trebuia să i se acorde ordin de protecție dar nu i s-a acordat, deci dacă tu ca persoană agresată nu ai ajutor din start din partea autorităților și trebuie să te cam rogi pentru ajutorul ăla (FG, rural)

Din păcate, multe rămân blocate, paralizate de cele mai multe ori de frică, gândindu-se la consecințele negative, refuză, încearcă să găsească alte soluții, justificări să-și justifice cumva alegerea făcută. Odată ce se reușește securizarea celui în suferință...În primul rând o securizare emoțională care să diminueze acel sentiment puternic de frică, că nu este singur, că se pot găsi soluții. În special la nivelul comunităților, se poate apela la serviciul social, dar cel mai mulți refuză lucrul acesta, le este frică de eventuale anchete, de eventuale consecințe. Din păcate în mediul rural, femeile refuză să semnaleze abuzurile. Fie modelul a fost prea puternic, modelul preluat din familie, din comunitate, poate fi și nivelul de educație așa cum au spus celelalte doamne. Însă, în majoritatea cazurilor de refuză. În momentul în care ajunge cu adevărat cuțitul la os, de abia atunci sesizează organele competente sau acceptă o consiliere, o îndrumare pentru a beneficia de astfel de servicii. Există centre de protecție, în special în orașe, în sat mai puțin...ale victimelor violenței la care pot apela mamele cu copii, la care pot primi asistență, îngrijire, pentru o perioadă scurtă de timp, ce-i drept. Dar se pot găsi soluții. (FG rural)

Cred că ar fi ok dacă ar fi scos elementul agresor din context, adică din familie și cumva încercat o revenire a lui pe toate căile, consiliere.... El trebuie ajutat să conștientizeze nivelul la care a ajuns și să fie ajutat să își revină, să își reintre în mediul lui. Mă refer la consiliere, la consiliere religioasă care cred că foarte mult poate ajuta, psihologică. (FG rural)

Ordinul de restricție din câte știu se eliberează în 12 ore de la data aia cererii. Prea puțin, Eu vorbesc strict din experiențe proprii. Nu vorbesc de ce văd în general personal. Acum vorbesc de experiențe proprii, că nu funcționează și că nu ești protejat cu tot cu ordin de restricție. Nu ești protejați. Am pe cineva la Izvoare în sat izvoare e un bătrânel de 70 și ceva de ani cu fiul care consumator de etnobotanice îl știu de anul trecut. Are ordin de restricție 3 ordine de restricție are pentru că este abuzat verbal. Personal este abuzat în toate

modurile posibile. Am fost cu el la judecătoria, la primărie, pe oriunde este singur, are singurul singur băiat ă. A fost săltat de cel puțin 4 ori din fața porții da ă cu poliția de față. La fel nu se ține cont de ordin. Restricții nu se țin eu de ordinul de protecție de absolut nimic nu se ține cont iar băiatul în cauză, deși propriului copil nu este amendat, nu este dus undeva o cerut să-l țină în arest preventiv. A cerut să-l ducă într-un centru de nebuni la roz, să-l țină psihiatrie, nu poliția nu intervine decât dacă e foarte, foarte, foarte grav atât, dar nu ți-a făcut nimic, dar sta aici cu părut lângă mine. Nu, ordinele sunt făcute doar din punct de vedere birocratic nicidecum să apere omul. (FG rural)

Deci ordinul de restricție rar, când cred că se respectă și s-au văzut și din media. Sunt multe ordine de restricții care nu s-au respectat și au ajuns femeile să fie fi omorât și ucise și cu multe chestii s-au întâmplat. Deci statul clar, nu, nu ajută în privința din punctul meu de vedere, nu am avut ocazii să ajung la stat la poliție, cer ajutor de ceva nu am. (FG rural)

Perspective ale victimelor

- O problemă conexă este și faptul că victimele în general nu au încredere în instituții, trăiesc un sentiment de rușine și de presiune socială atât din partea comunității cât și din partea reprezentanților instituțiilor: presiunea se traduce și printr-o așa zisă "protecție a instituției familiei", multe dintre victime și reprezentante ale grupurilor vulnerabile declarând că sunt adeseori sfătuite să se împace cu partenerul de viață; au fost exemplificate astfel situații în care reprezentanții instituționali de obicei nu încurajează victima să meargă mai departe, atât reprezentanții poliției cât și ai procuraturii
- Persoanele abuzate apelează la instituții doar după ce își epuizează paleta de opțiuni, după ce nu mai au la cine să apeleze și, cel mai adesea, după ce incidentele de violență se acumulează și se cronicizează. Se apelează la Poliție când traumele sunt deja destul de grave și trebuie tratate medical
- Convingerea victimelor că serviciile furnizate de către stat sunt foarte costisitoare
- Neîncrederea în eficiența intervențiilor poliției a cărei reprezentanți tind să trateze violențele în familie ca certuri între parteneri care "trebuie remediate în familie"
- Rușinea față de membrii comunității și față de familia extinsă face ca reclamarea actelor de violență să aibă loc când situația deja a degenerat, iar agresiunile sunt foarte grave. Însă și în aceste cazuri, de multe ori victimele reclamă doar pentru o rezolvare temporară a incidentului conjunctural și nu pentru a susține un demers până la capăt care să ducă la ieșirea ei din mediul de risc;
- Neîncrederea în capacitatea autorităților de a le oferi sprijin și protecție; lipsa unor soluții eficiente pe termen lung din partea autorităților;
- Victimele sunt descurajate de durata foarte lungă și greutatea demersurilor legale pe care trebuie să le întreprindă
- În ce privește serviciile acordate, nemulțumirea vizează lipsa de finalitate a acestora și lipsa de impact, faptul că aceste servicii nu reușesc să rezolve de fapt situația "beneficiarilor". Cel mai deranjant aspect pentru femeile care trec prin aceste experiențe este faptul că singura alternativă reală pentru a evita violența este să își părăsească căminul conjugal, eventual împreună cu copiii, fie pentru a se caza la un centru, fie pentru a locui în altă parte, în măsura în care există opțiuni

Eu una nu am testat dar prietena mea mi-a zis ca exista o linie telefonica si poți suna si vorbi cu un consilier dar in cazuri mai grave când violența verbală poate deveni violența fizică, la mine nu este cazul dar violența verbală este atât de puternică și accentuată încât uneori o întrece pe cea fizică. (interviu victimă)

Pentru că nimeni nu m-a ajutat: am fost la primărie să cer, nu se implică nimeni, nimeni, e ca și cum ar fi un subiect tabu pentru autorități subiect tabu violența în familie. La asistența socială că era vorba tot așa vorbisem cu cineva zicea, păi hai că nu știu ce vedem, dar și faptul că ai fost în plasament și nu știu ce zice. Poate reușim una ANL sub preș să nu plătești chirie sau o chirie modestă. (CE V-AU SPUS DE LA PRIMĂRIE?) Că

nu a fost alegerea lor faptul că m-am căsătorit și am un copil. Nu se oferă suport decât dacă împingi 500 € pe aici 500 € pe colo se implică, atunci, da, atunci da. (interviu victimă)

Vecinii auzeau, dar nu am apelat la ei. Am chemat de multe ori Politia, nu ne ajutau prea mult. Îl chemau la secție, îi ziceau să nu mai facă, chiar și atunci când a sărit cu cuțitul, l-au ținut 20 de minute la post și apoi l-au lăsat să vină înapoi acasă. Iar ceilalți apropiați știau, vecinii, nașii, chiar am chemat-o pe nașă după un scandal, adică știa cam toată lumea, nu mi-era teama să povestesc. (interviu victimă)

Stiu că ar exista o linie telefonică, dar nu m-am interesat pentru că nu as fi văzut cum mă putea ajuta pentru că dacă un om acționează așa, nu știu cum l-ar fi ajutat o consiliere pe fostul soț. Era genul de om cu care stabileai ceva și în 5 minute își schimbă atitudinea. Stiu că există centre de primire în marile orașe, dar nu știu unde se afla, doar am citit în mass-media despre; știu și despre ordinul de restricție, dar în unele cazuri un funcționar pentru că până ar veni poliția, e posibil ca agresorul să facă ce dorește. Eu am încercat să rezolv pe cale amiabilă. (interviu victimă)

Despre ordin de protecție am auzit, cum că nu mai are voie să se apropie de victima, o cunoștința a apelat la ordin de protecție, dar nu a funcționat, tot se apropia de ea, tot venea și făcea scandal, nu a funcționat. (interviu victimă)

Atunci când m-a amenințat cu cuțitul, am cerut Poliției locale, însă cei de la post nu au vrut să îmi dea ordin, pentru că el are relații prin cei la care lucrează - rudele șefului lucrează în poliție, deci nu i-au făcut nimic atunci. Iar după ce am plecat de la el, am stat cu chirie în Pitești, iar fetița era foarte speriată, zicea că se arunca de la etaj dacă vine el peste noi (ne amenință în continuare că vine peste noi), am mers la o secție din oraș și am depus o plângere. L-au chemat atunci la Pitești, i-au pus în vedere să nu vină peste noi și a funcționat. (interviu victimă)

Chiar nu știu, nici de centre de primire a victimelor, nici de număr de urgență. Eu am apelat doar la Poliție. (interviu victimă)

Nu știam în 2010 de ordin de protecție, dar în 2010 i-a pus poliția interdicție să nu se mai apropie de noi la mai puțin de 100 de m. A funcționat asta câteva luni, apoi a luat-o de la capăt, încă 3 ani de zile, pe unde ne întâlneam era scandal, trebuia să plec în alt cartier ca să scap de el. Dar nu am avut posibilitate, m-am mutat cu chirie tot în zona, pentru că școlile copiilor erau aproape. Până la urma în 2018, el s-a sinucis, din cauza băuturii. (interviu victimă)

Familia te poate ajuta, însă cel mai are ajutor vine prin fundații. Prin asistenta socială nu prea ai șanse, eu am încercat la DGASPC să cer un ajutor pentru o locuință sau pentru chirie, dar doamna asistent social de acolo mi-a zis că mai bine să încerc să îmi rezolv situația singură, să îmi găsesc un alt bărbat și să mă recăsătoresc. De atunci am încetat să mai cer ajutor la Protecția Copilului. Pe mine Biserica m-a ajutat mult cu alimente, mi-am făcut prietene în cadrul Fundației care ținea de biserică. Eu muncesc, dar nu reușesc să duc toate cheltuielile la capăt. (interviu victimă)

Nu știu de o linie pentru consiliere, dar am sunat la un număr pentru fata mea cea mare, care are probleme tot ca mine cu soțul ei. Am găsit pe internet numărul și am sunat pentru ordinul de protecție, ne-a îndrumat doamna de la call center către poliție, ne-a spus ce să cerem, acum are ordin de protecție pe o durată de 6 luni. Iar de locuințe protejate din partea statului nu știu. (interviu victimă)

REMEDII, SOLUȚII DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A VIOLENȚEI DOMESTICE

Măsuri care ar contribui la prevenția fenomenului

- Mai multă promptitudine în intervenție
- Mai multă încredere oferită victimelor care reclamă, schimbarea atitudinii reprezentanților autorităților față de acestea - se solicită empatie, încredere, simplificarea procesului și a birocrăției
- Mai multe campanii dedicate informării populației, promovării numărului de telefon pentru reclamarea actelor de violență domestică
- Educația de la vârste foarte mici.
- Mediatizarea serviciilor și dezvoltarea lor la nivel local, creșterea accesibilității lor
- O legislație care să pedepsească mai aspru actele de violență domestică

Măsuri care ar contribui la combaterea fenomenului

- O protecție mai mare a victimelor; verificarea respectării ordinelor de restricție
- Accesibilitate ridicată a unor servicii precum terapia și consilierea
- Centre de intervenție pentru agresor.
- Măsuri de îndepărtare a agresorului
- Crearea mai multor centre sau adăposturi pentru victimele violenței
- Dezvoltarea unor servicii destinate agresorilor

Dacă de exemplu s-ar întâmpla o dată, de două ori, de trei ori, dacă persoana respectivă ar fi și pedepsită nu doar cu amendă, pur și simplu da, 10 zile, o lună închis sau alte lucruri. Pur și simplu o legislație altfel, care într-adevăr să inducă o teamă, să nu dai atâta libertate agresorilor.

Nu se face publicitate la centrele de primire, oarecum lumea din oraș, nu toată lumea este așa deschisă să caute informații pe Google și oarecum prea puține persoane știu că poate acele puține centre care sunt pot să te ajute, oarecum să mergi să cauți un ajutor sau un psiholog, un sprijin, o persoană care să te îndrume și vorbesc aici de persoane care ajung la gesturi disperate pentru că pur și simplu nu găsesc scăpare, nu văd nicio soluție. Să fie mai populară, mai multă publicitate, să știe toată lumea că există acele centre.

Să existe un număr scurt la care să putem suna, tot așa din 3 cifre, gen 112, pe care să îl cunoască toată populația, în momentul în care suni să primești consiliere, să te îndrume unde să te duci, să ai un sprijin gen 2-3 săptămâni, o lună de zile să știi că ai unde să stai, unde să stea copiii și să ai un acoperiș deasupra capului și de stai cu mai multe femei în aceeași situație și cu mai mulți copii, dar măcar să știi, că nu te plouă, nu te ninge, nu te bate soarele, ai o mâncare caldă și după aia să te îndrume în caz că nu ai job, să te ajute să îți găsești un job.

Birocrația, în primul rând să nu mai existe atâtea acte. Să nu mai vină cu acte. În alte țări înregistrările audio sau video sunt luate ca probe. Aici dacă te duci cu așa ceva, nu toate femeile știu să înregistreze, dar măcar să fie luată mai în serios declarația, măcar să dai crezare femeii care vine, asta e ca și la Urgențe se uită atât de urât la tine, vii numai să mă deranjezi, așa e și la Poliție. Nu te duci de dragul de a te duce, te duci de necăjit. Și aste se întâmplă și la Poliție când te duci, în primul rând ți-i rușine și te duci necăjit și în al doilea rând nu te duci pe tocuri și îmbrăcat de nuntă și se uită la tine, bine doamnă ați venit și dumneavoastră aici. Mai multă credibilitate din partea poliției ar fi. Într-o vreme știu că dacă te duceai să reclami, tu ca și victimă, îți spuneau păi mergeți acasă, vedeți poate vă împăcați ca sigur e doar așa trecător, a fost numai...poate că ar trebui poliția să ia mai în serios toată acțiunea asta să considere că chiar este un fapt care ar recurge la mai mari probleme decât să zice du-te și împacă-te. (FG, urban)

Victima să locuiască acolo și să aibă pază și protecție, sau un loc la fel, să ofere o nouă șansă la viață. Cumva să treacă mult mai ușor peste ce a trăit. Și cumva să nu fie făcute publice sau să nu fie în văzul lumii, că toată

lumea te etichetează. Și îți pune amprenta, uite că a fost bătută sau uite-o pe aia ce pățește. Și cumva te simți marginalizată și dai în depresie, îți pui tu etichetă și faci zid în fața ta. Și nu mai vrei să comunici, ți-e frică, ți-e teamă și să fie cumva mai discret. Să știi tu și cei ce te pot ajuta. Și atunci poate mult mai multă lume ar fi dispusă să înfrunte totul. (FG, urban)

Și la televiziune să se vorbească mai mult despre violența în familie. De ce nu și în școli? Eu cred că ar fi o idee bună și în școli, să se face ore anume. Eu cred că și copilul devenind bărbat, automat, dacă lui i se povestește de așa ceva la școală, să nu își bată soția sau alte probleme, automat poate și el va deveni un bărbat mai responsabil, mai stăpân de sine, să se autocontroleze cumva, nu știu. Deci sunt mai multe modalități, care ar fi bune pentru femei, pentru mămici. (FG, urban)

Primul lucru care îmi trece prin minte acum este că aș face terapia mult mai accesibilă. Mi-aș dori, dacă aș fi acolo, să fie un serviciu nu știu dacă gratuit, dar cumva similar cu farmacia. Cam cât de ușor îți este să mergi la farmacie și să îți iei aspirina, mi-aș dori ca la fel de ușor să fie și perceput mersul la terapeut, și accesibil financiar. Nu știu. Printr-o asigurare cumva, asigurarea medicală să îți dea dreptul să faci asta gratuit. Cred că ar ajuta și victima și agresorul.

Pentru că nu numai victimele au nevoie de ajutor, cred că în primul rând agresorii. În primul rând psihologic, care cred că se impune din start. Și în momentul în care sunt și abateri reclamate, automat ar trebui și agresorul să intre sub o formă de consiliere. Pentru că altfel ok, victima clar trebuie tratată, dar rămâne și partea cealaltă care rămâne nerezolvată. Și cum spuneam, să se ajungă la nivelul celorlalte țări. Fiind o țară europeană mă gândesc că ar trebui să avem legi ca și în alte țări, care să se respecte și să se aplica legi. Să se suporte repercusiuni și așa mai departe. Ca oamenii să reclame, indiferent că ești martor, că ești victimă, să poți să te duci să raportezi. Nu să îți fie teamă că ți se poate ție întâmpla cineva sau victima să suporte consecințele mai grave decât dacă nu ai fi raportat.

Pe cazurile raportate, aș merge pe monitorizare strică, o protecție reală a victimelor. Ordinul de restricție să fie respectat. Că asta înseamnă protejarea victimelor, dacă a raportat să fie și protejată. De asta a raportat. Iar pe partea psihologică, aia ar trebui să fie ceva. Normal că serviciile ar trebui să fie gratuite dar poate să existe și obligativitatea să te duci să îți faci consultațiile psihologice. La mulți nu li se par importante. Trebuie puțin reglementată piața, pentru că nu oricine poate acorda servicii psihologice de acest tip. Trebuie să fie specializați, trebuie să fie psihologi care lucrează.

Pentru că la fel ar trebui pe parte socială să existe mai multe centre unde să știi că într-adevăr tu, ca mamă abuzată, nu ai nici un venit, absolut nimic și să poți să bați la o ușă da, unde să stai cu copilul și să nu mori de foame și să stai în frig. Sunt dar foarte puține și probabil că nici în mass media nu se spune cum ar putea beneficia o persoană de aceste servicii sociale. Dar eu, dacă ar fi să mă întrebați, nu știu efectiv un centru unde să îndrum pe cineva, să sfătuiesc. Nu se mediatizează lucrul asta.

Legislație foarte coerentă și fermă. Și statul să se deosebească. Sau instituțiile, să facă ceva palpabil, concret. Nu vorbe, o să venim, o să facem. Femeia aia e moartă și îngropată până o să veniți voi, înțelegeți? Mama respectivă dacă merge și se plânge la poliție, hai să fie ceva palpabil, concret. Corect. Categorical. Dar bănuiesc că și acea instituție trebuie să aibe și ei pe ce pune mâna, la rândul lor. Să trimită mama la un centru, să pună mâna pe telefon și să spună asta e un centru la care tu te poți duce din momentul asta. Înțelegeți? Femeia aia de asta are nevoie, nu să o trimiți tot acasă. Că nu ai făcut nimic. Că ala nu mai poate de o amendă sau un avertisment. (FG rural)

În primul rând, cred că aș cere un ciclu de 30 de zile din reeducarea soțului sau asta aș cere sau să nu știu personal? Apoi nu zic că femeia, de cele mai multe ori nevinovată, nu cu siguranță are partea ei de vină. Un bătrân o să fie și un bătrân agresat, așa cum spuneți și un copil agresiv. Da pentru agresor, eu asta aș cere centru de reabilitare pentru agresori 30 de zile obligatoriu pedeapsă minimă. Eu asta aș face, iar pentru cei

agresați. La fel centru, unde să primească consiliere să-și spună oful, pentru că, de cele mai multe ori nu ai unde să-l spui eu în Spania, personal am făcut un an jumate de tradiție, de terapie psihologică. Pentru că sufeream de niște traume pentru că dezvoltase frici panică anxietate și am zis eu și acolo ești sprijinit. Deci în România, nu, nu ai centre în care să fii ascultat gratis, gratis. A decât dacă aici doar dacă sari cu bani în stânga dreapta noi, toți bani de bani. Și n-ai nu găsești suport familii sunt puțini în cele care oferă sprijin necondiționat celui agresat sunt prea puține familii care oferă sprijin. (FG rural)

Să se deschidă mai multe centre pentru femei, pentru că în momentul când ești abuzată și vezi că nu ai unde să te duci, adică odată ce ți se oferă în fiecare oraș un singur adăpost, acum să fim sinceri. Nu se întâmplă chiar la toată lumea, dar zeci de cazuri tot sunt într-un oraș. Cred că e suficient pentru un adăpost de oraș sau de comună să fie pentru așa ceva, iar dacă legea ar fi mult mai aspră, atunci ei ar ști de frică. Băi, nu dau în ea că uite ce mi se întâmplă să arestat s-au zbatut și eu de poliție. (FG rural)

Dacă ar fi să apelăm la un specialist, psiholog dar la cabinete particulare este scump, ar fi bine să poată fi și soțul dar din câte știu doar la particular se poate face consiliere sau mediere, nu știu dacă este în sistemul de stat. (interviu victimă)

Ar fi bine să existe o lege pentru angajatori, fie ca e stat sau privat, pentru ca ei să îți dea o zi liberă sau sprijin pentru a putea cere ajutor în timpul serviciului, fără să atragi atenția după orele de lucru. Apoi, acele bratari care să sesizeze poliția când el se apropie de victimă - cum a fost la mine, el voia să îmi ia mereu telefonul ca să nu anunț pe cineva. Amenzile nu ar funcționa pentru că unii chiar își permit să o platească, dar poate că cercetarea în arest ar fi o soluție în unele cazuri. (interviu victimă)

În general nu știi la cine să apelezi, nu suntem informați, cum e și cu centrele protejate, habar nu am unde sunt.. Cred că în primul rând Poliția ar trebui să impună mai mult, să fie mai strictă. Femeia trebuie să fie protejată mult mai mult, nu știu cum, dar trebuie aparată, legislația trebuie să fie mai strictă. În plus, e nevoie și de sprijin, consiliere psihologică. (interviu victimă)

Statul în primul rând ar trebui să le scoată din mediul respectiv, să poată merge în alta locuință sau dacă sunt copii la mijloc., ar trebui dat afară agresorul și mama să rămână cu copiii și foarte multă consiliere. Eu am fost un caz fericit pentru că am avut sprijin psihologic. Iar agresorii ar trebui să sufere și ei cumva, ar putea să fie puși la munci grele, să simtă și ei un pic de durere, să constientizeze ce fac. Plus mass-media care promovează doar violența, ar trebui ca televiziunile să se implice, să prezinte și lucruri pozitive despre familie, despre alegerea partenerilor. Și școala ar trebui să educe copiii în sensul acesta, să îi invite despre familie, să nu fie doar discuții despre abuzuri, violență. Apartamente sociale, din partea statului ar fi foarte importante pentru femei, iar angajații din Dgaspc ar trebui să fie mai empatici când vorbesc cu victimele. Într-un alt mod data de cum am primit eu răspunsuri la finalul lui 2010 de la DGASPC Sector 4, de am plecat plângând, în loc să aflu ce acte mi-ar trebui pentru o locuință socială. Angajații ar trebui să se pună în locul femeilor abuzate, ale celor care cer ajutor. (interviu victimă)

4. INSTRUMENTELE DE CERCETARE FOLOSITE

CHESTIONAR STUDIU VIOLENȚA DOMESTICĂ - ANEXA 2

Bună ziua, mă numesc și lucrez ca operator de interviu la compania de studii sociale CC SAS din Cluj-Napoca. În prezent realizăm un studiu național despre problema violenței domestice. Vă rugăm să ne răspundeți la câteva întrebări. Discuția nu va dura mai mult de 10 minute, iar răspunsurile dvs. vor ajuta la luarea unor măsuri care să vină mai eficient în ajutorul victimelor violenței domestice. Vă asigurăm că toate răspunsurile dvs. vor rămâne strict confidențiale și vor fi folosite numai în scopul acestui studiu.

SCREENING

F1. Mediul de rezidență

Urban	☐ 1
Rural	☐ 2

F2. Genul

Masculin	☐ 1
Feminin	☐ 2

F3. Județul _____ (F4 rezulta din F3)

F4. Regiunea de dezvoltare

BUCURESTI-ILFOV	☐ 1
CENTRU	☐ 2
NORD-EST	☐ 3
NORD-VEST	☐ 4
SUD	☐ 5
SUD-EST	☐ 6
SUD-VEST	☐ 7
VEST	☐ 8

F5. Nivel educațional

10 Clase sau mai puțin	☐ 1
Liceal sau post-liceal	☐ 2
Universitar	☐ 3

Indicație pentru operatorii de interviu

Dacă este depășită o COTĂ, citiți: Vă mulțumim pentru timpul acordat, dar am colectat răspunsuri suficiente de la persoane cu aceleași caracteristici socio-demografice ca ale dumneavoastră.

Cotă liberă: Continuați chestionarul

NOTORIETATE VIOLENȚĂ DOMESTICĂ

Q1. Ce înțelegeți dumneavoastră prin violență domestică?

Q2. Care dintre următoarele considerați că reprezintă forme de violență domestică?

(mai multe răspunsuri posibile) **CITEȘTE RĂSPUNSURILE.**

1. Lovituri, bătăi
2. Jigniri, înjosiri sau umilire verbală
3. Amenințări cu bătaia, intimidare, aruncat cu obiecte sau amenințări cu arma
4. Agresiune sexuală sau acte sexuale împotriva voinței
5. Interdicția de a merge unde vrei sau de a întâlni ce persoane vrei
6. Privarea de mijloace economice, neplătirea sau plățirea neregulată a alocației copiilor sau interzicerea anumitor cheltuieli
7. Alte forme de abuz în interiorul gospodăriei. Care? _____

Q3. Ați auzit, în ultimul an, de cazuri de violență domestică, în rândul cunoștințelor dvs.?

Da	☐ 1
Nu (Salt la Q6)	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

Q4. (Dacă da la Q3) Care dintre membrii familiei a fost victimă a violenței și care a fost agresorul?
(răspuns multiplu)

Victima		Agresor	
Soția/partenera	☐ 1	Soția/partenera	☐ 1
Fiul/fiii minori	☐ 2	Fiul/fiii	☐ 2
Fiica/fiicele minore	☐ 3	Fiica/fiicele	☐ 3
Fiul/fiii majori	☐ 4	O femeie în vârstă	☐ 4
Fiica/fiicele majore	☐ 5	Un bărbat în vârstă	☐ 5
Soțul/partenerul	☐ 6	Soțul/partenerul	☐ 6
O femeie în vârstă	☐ 7	Altcineva	☐ 9
Un bărbat în vârstă	☐ 8		
Altcineva	☐ 9		
NȘ/NR	☐ 99	NȘ/NR	☐ 99

Q5. În cazurile pe care le cunoașteți, care au fost, de regulă, cauzele violenței în familie?

(mai multe răspunsuri posibile) **RANDOMIZARE VARIANTELE 1-5**

1. Problemele financiare
2. Infidelitatea / gelozia
3. Proveniența dintr-un mediu de familie violent
4. Băutura
5. Drogurile
6. Alte cauze. Care? _____

Q6. La dvs. acasă, în familie, cât de frecvent au loc ...?

		Niciodată	O dată pe an sau mai rar	O dată la câteva luni	Lunar	Săptămânal	Zilnic
1	Lovituri, bătaii	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 6
2	Jigniri, înjosiri sau umilire verbală	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 6
3	Amenințări cu bătaia, intimidare, aruncat cu obiecte sau amenințări cu arma	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 6
4	Agresiune sexuală sau acte sexuale împotriva voinței	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 6
5	Interdicția de a merge unde vrei sau de a întâlni ce persoane vrei	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 6
6	Privarea de mijloace economice, neplătirea sau plățirea neregulată a alocației copiilor sau interzicerea anumitor cheltuieli	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 6

TOLERANȚA FAȚĂ DE VIOLENȚA DOMESTICĂ

Q7. În ce măsură considerați că următoarele forme de violență reprezintă o problemă în România:

	În foarte mică măsură	În mică măsură	Nici mică, nici mare măsură	În mare măsură	În foarte mare măsură	NS/ NR
Violența asociată cu furturi, tâlhării	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Violența domestică îndreptată împotriva copiilor	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Violența domestică îndreptată împotriva soților/partenerilor	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Violența domestică îndreptată împotriva bătrânilor	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Violența generată de crimă organizată	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Violența dintre persoane care nu se cunosc	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Traficul de persoane	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9

Q8. În ce măsură considerați că următoarele categorii sunt predispuse (sunt cel mai adesea) la a fi țintă a violenței domestice?

	În foarte mică măsură	În mică măsură	Nici mică, nici mare măsură	În mare măsură	În foarte mare măsură	NS/NR
Copiii	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Femeile	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Bărbății	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9
Bătrânii	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5	☐ 9

Q9. Credeți că violența domestică împotriva femeilor este...?

(un singur răspuns) **CITEȘTE VARIANTELE**

1. Acceptabilă în orice circumstanțe
2. Acceptabilă în anumite circumstanțe
3. Inacceptabilă, dar nu întotdeauna trebuie pedepsită prin lege
4. Inacceptabilă și trebuie întotdeauna pedepsită prin lege
9. NR

NOTORIETATE MĂSURI DE INTERVENȚIE

Q10. Cine considerați că trebuie să intervină în cazurile de violență domestică?

(mai multe răspunsuri posibile)

Rudele	☐ 1
Prietenii	☐ 2
Poliția	☐ 3
Vecinii	☐ 4
Preotul	☐ 5
Alți reprezentanți ai autorităților	☐ 6
Altcineva	☐ 7
Nimeni	☐ 8
NS/NR	☐ 9

Q11. Din câte știți dvs., există vreo lege referitoare la violența domestică (între soți / parteneri de viață)?

Da	☐ 1
Nu	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

Q12. Cunoașteți ce este acela un ordin de protecție (emis de către o instanță de judecată într-un termen de 3 zile)?

Da	☐ 1
Nu	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

APELUL LA MĂSURI DE INTERVENȚIE

Q17. Ați apelat vreodată la instituții ale statului sau organizații neguvernamentale pentru a primi orice formă de ajutor în legătură cu probleme de violență din familia dvs.?

Da	☐ 1
Nu	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

DACĂ A APELAT LA INSTITUȚII DE STAT SAU ONG-URI (Q17=DA)

Q18. La ce instituții ale statului sau organizații neguvernamentale ați apelat?

(RĂSPUNS MULTIPLU. CITEȘTE VARIANTELE)

1. Poliție
2. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC)
3. Centre pentru ajutorarea victimelor
4. Alte instituții/organizații. Care? _____
5. Alte instituții/organizații. Care? _____
6. Alte instituții/organizații. Care? _____
7. Alte instituții/organizații. Care? _____

DACĂ A APELAT LA INSTITUȚII DE STAT SAU ONG-URI (Q17=DA)

Q19. Cât de folositor a fost pentru dvs. ajutorul acordat de aceste instituții sau organizații? Vă rugăm să răspundeți pe o scală de la 1 la 10, unde 1 înseamnă „Deloc folositor”, iar 10 înseamnă „Foarte folositor”.

AFIȘEAZĂ LISTA INSTITUȚIILOR/ORGANIZAȚIILOR BIFATE LA Q16 ȘI FOLOSEȘTE SCALA PT. FIECARE.

Deloc folositor	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Foarte folositor
	• 1	• 2	• 3	• 4	• 5	• 6	• 7	• 8	• 9	• 10

99. NS/NR

Q21. A fost emis vreodată un ordin de protecție provizoriu (emis de către polițist și cu aplicare imediată) într-o situație de violență domestică din familia dvs.?

Da	☐ 1
Nu	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

Q22. Dvs. sau cineva din familia dvs. a cerut vreodată eliberarea unui ordin de protecție (care este eliberat de către o instanță de judecată), în legătură cu o problemă de violență domestică?

Da	☐ 1
Nu	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

Q22. În ce măsură credeți că legea ar trebui să pedepsească mai aspru faptele de violență în familie? Vă rugăm să răspundeți utilizând o scală de la 1 la 5, unde 1 înseamnă „În foarte mică măsură”, iar 5 „În foarte mare măsură”.

☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5
----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------

DATE SOCIO-DEMOGRAFICE

D1. Vă rugăm să încadrați venitul dvs. lunar net obținut din salarii și alte surse (chirii, drepturi autor, dividende, etc.) într-unul dintre următoarele intervale:

• Sub 2000 lei	• ☐
• 2001 - 4000 lei	• ☐
• 4001 - 6000 lei	• ☐
• Peste 6001 lei	• ☐
• NS / NR	• ☐

D3. Care este ultima școală pe care ați absolvit-o?

(un singur răspuns) **CITEȘTE VARIANTELE**

• 1	• 4 clase sau mai puțin	• 5	• Școală postliceală
• 2	• 8 clase	• 6	• Facultate
• 3	• 10 clase	• 7	• Studii
• 4	• Liceu (12 clase)	•	•

D2. Care este ocupația dumneavoastră actuală?

Muncitor/ă	☐ 1
Ocupație cu studii medii	☐ 2
Ocupație cu studii superioare	☐ 3
Elev/ă, student/ă	☐ 4
Pensionar/ă	☐ 5
Casnic/ă, fără ocupație	☐ 6
Independent/ă (liber profesionist/ă, patron)	☐ 7
Șomer/ă	☐ 8
Altele	☐ 9

D4. Care este starea dumneavoastră civilă?

Necăsătorit/ă	Căsătorit/ă	Divorțat/ă	Văduv/ă	Uniune consensuală
☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ 5

D5. Vârsta dvs. (în ani împliniți): |__| |__| ani.

D6. Aveți copii?

Da	☐ 1
Nu.	☐ 2
NȘ/NR	☐ 9

D7. Câte persoane locuiesc la dvs. în gospodărie, cu dvs. inclusiv?

|__| |__| **RĂSPUNS NUMERIC**

D8. Câți copii (cu vârsta sub 18 ani) locuiesc la dvs. în gospodărie?

|__| |__| **RĂSPUNS NUMERIC**

Vă mulțumim pentru timpul acordat!

GHID DE FOCUS GRUP CU FEMEI

Introducere

Numele meu este..... și reprezintă CCSAS, organizație care realizează un proiect pentru ANES.

Această discuție de grup are loc ca parte a unui studiu care analizează situația reală și actuală a violenței în familie. Încercăm să inventariem diverse experiențe care se încadrează în acest fenomen, să înțelegem care sunt cauzele violenței în familie, și ce percepție au diversele categorii socio-demografice despre acest fenomen.

Tot ceea ce vom discuta este strict confidențial – nimeni din afara acestui proiect nu va afla ceea ce discutăm cu dumneavoastră, veți fi citat în rapoarte doar ca „participant focus grup”. Este important să înțelegeți că opiniile dvs nu vor fi tratate în termeni de bune/rele sau corecte/greșite. Dorim doar să înțelegem foarte bine fenomenul violenței domestice și, pornind de la opiniile dvs să facem unele recomandări care să ducă la o îmbunătățire a serviciilor oferite de instituțiile statului, servicii de care vor putea eventual ameliora situația altor persoane aflate în situații de risc pe viitor.

De asemenea vă cerem permisiunea de a înregistra discuția, pentru a nu pierde detalii, și pentru a avea cat date mai complete și mai fidele. Contribuția dvs. este apreciată ca fiind deosebit de importantă. Dacă sunteți de acord, voi porni reportofonul.

Estimăm că durata acestei întâlniri să fie de circa 90 de minute.

I. Prezentare

Pentru început, vom face un tur al mesei, rugându-va pe fiecare să menționați numele mic și o scurtă prezentare (vârsta, educație, cu ce vă ocupați în prezent, situație familială)

II. Mod de raportare la violența domestică

Spuneți-mi când auziți termenul de violență domestică, la ce vă gândiți? Ce înseamnă pentru dvs. termenul de violență domestică sau violență în familie?

Care ar fi acele comportamente /acte pe care dvs. ca femeie le-ați considera violență domestică? Care ar fi acele comportamente ale partenerului/rudelor pe care le-ați reclama autorităților? *De verificat care dintre următoarele exemple le consideră violență domestică și care nu - agresiuni fizice (lovituri, bătăi); agresiuni verbale, amenințări verbale; agresiuni sexuale (viol, acte sexuale împotriva voinței dvs.); abuzuri emoționale și psihologice (amenințări, interdicții de a folosi anumite bunuri sau de a merge în anumite locuri, înjosiri, jigniri, urmăriri, monitorizare program, control excesiv, intimidare, izolare); abuz financiar (control financiar, dependență financiară, neplătirea sau plățirea neregulată a alocației copiilor, interzicerea anumitor cheltuieli)*

Povestiți-mi un eveniment /episod de violență domestică de acest tip pe care îl știți – direct sau prin cunoștinți! (persoanele implicate, în ce context a avut loc, cât de frecvent sunt astfel de episoade, despre ce

formă/forme de violență era vorba; ce au zis ceilalți, cum au reacționat cei din jur, cum au evoluat lucrurile, la cine s-a apelat etc)

Cine ar trebui să intervină în asemenea situații? La cine au apelat, în mod concret persoanele pe care e cunoaște care au trăit astfel de situații? Ce anume s-a schimbat când persoanele implicate au cerut ajutor? Ce este cel mai dificil când o victimă cere ajutor?

În opinia dvs, care sunt factorii care duc la violența în familie? Care sunt factorii care împiedică în unele cazuri victimele să reclame aceste experiențe la instituțiile abilitate?

De ce rămân multe victime "tăcute"? De ce rămân victimele în relațiile abuzive/violente? Ce ați face dvs dacă ați ajunge într-o asemenea situație?

Ce se întâmplă de obicei în proximitatea dvs. (la bloc, în sat, în comunitatea de unde vine) când au loc astfel de evenimente de agresivitate în familie ?

Ce gândesc ceilalți în general despre victime ? Dar despre agresori ? Povestiți o situație concretă în care ceilalți au reacționat verbal (au spus ceva) despre victimă ? Dar despre agresor?

Cine sunt de obicei victimele și cine sunt agresorii? Cum se derulează lucrurile? Cine intervine? ce rezolvare se găsește? Cât de des sunt astfel de episoade?

Unii spun că femeile nu se înțeleg prea bine între ele, sau că nu sunt unite? Ce părere aveți despre asta?

Există o solidaritate feminină în astfel de situații? Se ajută, înțeleg femeile între ele? Există o solidaritate masculină în astfel de situații? În ce sens?

III. Notorietate și încredere în măsurile legislative

Din câte știți dvs., există vreo lege referitoare la violența domestică (între soți/ parteneri de viață), care protejează victimele violenței domestice și pedepsește agresorul? Ce prevede această lege?

Ce măsuri de sprijin pentru victimele violenței cunoașteți (se testează: linie telefonică de urgență măsuri de consiliere și informare, centre de primire și recuperare, locuințe protejate, ordin de restricție provizoriu și permanent, etc)? Dar servicii destinate agresorilor? Cine furnizează aceste servicii?

Care sunt instituțiile la care pot apela cele/cei care suferă în urma violenței din familie? Ce rol are fiecare din aceste instituții?

Cum ar trebui să intervină statul în problema violenței în familie (agresiuni asupra partenerilor de viață, copiilor, bătrânilor, între rude)?

De ce credeți că România se află printre țările europene rate ridicate de violență împotriva femeilor (număr mare de femei agresate, bătute)

Ce părere aveți, ce s-a întâmplat în perioada pandemiei în privința violenței domestice?

IV. Remedii, soluții de prevenire și combatere a violenței domestice

Ce ar trebui să facem în România pentru a reduce violența domestică? Noi, ca femei? Dar restul populației?

Ce măsuri considerați că ar trebui să ia instituțiile statului astfel încât pe viitor să existe mai puține cazuri de violență domestică?

Ce măsuri/servicii ar trebui să fie furnizate pe viitor astfel încât victimele violenței în familie să fie mai bine ajutate să depășească aceste experiențe? Cum ar trebui să fie furnizate aceste servicii?

Daca dvs. mai aveți ceva de adăugat cu privire la temele menționate până acum, vă rugăm să o faceți!

Vă mulțumim!

GHID INTERVIURI INDIVIDUALE SEMISTRUCTURATE CU VICTIME ALE VIOLENȚEI DOMESTICE

Introducere

Numele meu este..... și reprezintă CCSAS, organizație care realizează un proiect pentru ANES.

Acest interviu are loc ca parte a unui studiu care analizează situația actuală a violenței în familie. Încercăm să inventariem diverse experiențe care se încadrează în acest fenomen, să înțelegem care sunt cauzele violenței în familie, cum intervin instituțiile statului și cât de utile și eficiente considerați că sunt serviciile furnizate pentru victimele violenței domestice.

Tot ceea ce vom discuta este strict confidențial – nimeni din afara acestui proiect nu va afla ceea ce discutăm cu dumneavoastră. Este important să înțelegeți că opiniile dvs nu vor fi tratate în termeni de bune/rele sau corecte/greșite. Dorim doar să înțelegem foarte bine fenomenul violenței domestice și, pornind de la opiniile dvs să facem unele recomandări care să ducă la o îmbunătățire a serviciilor oferite de instituțiile statului, servicii de care vor putea eventual ameliora situația altor persoane aflate în situații de risc pe viitor.

De asemenea vă cerem permisiunea de a înregistra discuția, pentru a nu pierde detalii, și pentru a avea date cât mai complete și mai fidele. Contribuția dvs. este apreciată ca fiind deosebit de importantă.

Estimăm că durata acestei convorbiri să fie de circa 30 de minute.

I. Prezentare

- vârsta, educație, cu ce vă ocupați în prezent, situație familială

II. Raportare la experiențe directe și indirecte de violență domestică

Spuneți-mi când auziți termenul de violență domestică, la ce vă gândiți? Ce înseamnă pentru dvs. termenul de violență domestică sau violență în familie?

Care ar fi acele comportamente /acte pe care dvs. ca femeie le-ați considera violență domestică? Care ar fi acele comportamente ale partenerului/rudelor pe care le-ați reclama autorităților? *De verificat care dintre următoarele exemple le consideră violență domestică și care nu* - agresiuni fizice (lovituri, bătăi); agresiuni verbale, amenințări verbale; agresiuni sexuale (viol, acte sexuale împotriva voinței dvs.); abuzuri emoționale și psihologice (amenințări, interdicții de a folosi anumite bunuri sau de a merge în anumite locuri, înjosiri, jigniri, urmăriri, monitorizare program, control excesiv, intimidare, izolare); abuz financiar (control financiar, dependență financiară, neplătirea sau plătirea neregulată a alocației copiilor, interzicerea anumitor cheltuieli)

Vă rugăm să ne relatați experiența dvs/ evenimente /episoade de violență domestică - persoanele implicate, în ce context a avut loc, cât de frecvent sunt astfel de episoade, despre ce formă/forme de violență este vorba; ce au zis ceilalți din jurul dvs, cum au reacționat cei din jur, cum au evoluat lucrurile, la cine ați apelat apelat etc)

III. Măsuri de intervenție: notorietate și încredere:

Ați luat unele măsuri pentru a ieși din acest context? Ați cerut ajutorul cuiva, a unor persoane din familia extinsă, cunoștințe, prieteni, vecini?

(Dacă nu a cerut nimănui ajutorul) Ce anume vă reține în a cere ajutorul cuiva? Ce ar trebui să se schimbe ca să vă determine să ieșiți din această situație? Ce anume s-a schimbat când ați cerut ajutor? Ce este cel mai dificil când o victimă cere ajutor? În opinia dvs, care sunt factorii care duc la violența în familie? Care sunt factorii care împiedică în unele cazuri victimele să reclame aceste experiențe la instituțiile abilitate? De ce rămân multe victime "tăcute"?

(Dacă a cerut ajutorul unor persoane) La cine ați apelat? De ce la această persoană? Cum a reacționat? Cu ce v-a sprijinit?

(Dacă a apelat la sprijin din partea instituțiilor statului?)

Cine ar trebui să intervină în asemenea situații? La ce instituții ați apelat (Poliție, Asistență Socială, ONG-uri, linie de urgență telefonică – help center, alta) ? Ce s-a întâmplat? Cât de mulțumită ați fost de serviciile furnizate de aceste instituții? Dacă acuma ați cunoaște o victimă a violenței domestice ce ați sfătui-o să facă?

Ce părere aveți de ordinal de protecție? Cum funcționează? Care sunt impedimentele?

(Dacă agresorul a fost trimis în judecată): Cum s-a desfășurat procesul? Care au fost principalele nemulțumiri/dificultăți (durată, costuri, teama de agresor, dorința de a reveni asupra deciziei) ? Dar lucruri care au mers bine?

Ce alte măsuri de sprijin pentru victimele violenței cunoașteți (se testează: linie telefonică de urgență măsuri de consiliere și informare, centre de primire și recuperare, locuințe protejate, ordin de restricție provizoriu și permanent, etc)? Dar servicii destinate agresorilor? Cine furnizează aceste servicii?

IV. Remedii, soluții de prevenire și combatere a violenței domestice

Ce ar trebui să facem în România pentru a reduce violența domestică? Noi, ca femei? Dar restul populației?

Ce părere aveți, ce s-a întâmplat în perioada pandemiei în privința violenței domestice?

Ce măsuri considerați că ar trebui să ia instituțiile statului astfel încât pe viitor să existe mai puține cazuri de violență domestică?

Ce măsuri/servicii ar trebui să fie furnizate pe viitor astfel încât victimele violenței în familie să fie mai bine ajutate să depășească aceste experiențe? Cum ar trebui să fie furnizate aceste servicii?

Daca dvs. mai aveți ceva de adăugat cu privire la temele menționate până acum, vă rugăm să o faceți!

Vă mulțumim!

A